

**DYREKTYWA RADY 92/65/EEC
z 13 lipca 1992 roku**

określająca wymagania zdrowotne zwierząt obowiązujące w handlu i przywozie do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków, które nie podlegają wymaganiom zdrowotnym zwierząt ustanowionym w specjalnych przepisach Wspólnoty wymienionych w Załączniku A (I) do Dyrektywy 90/425/EEC.

Poprawiona Decyzją Rady 95/1 z 1 stycznia 1995 roku
Decyzją Rady 95/176 z 6 kwietnia 1995 roku
Poprawiona Decyzją Komisji 2001/298/EC

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH.

Mając na względzie Traktat powołujący do życia Europejską Wspólnotę Gospodarczą, a w szczególności Artykuł 43 tam zawarty,
Mając na względzie propozycje Komisji¹,
Mając na względzie opinie Parlamentu Europejskiego²,
Mając na względzie opinie Komitetu Społeczno - Ekonomicznego³,
Zważywszy, że zwierzęta żywe oraz produkty pochodzenia zwierzęcego umieszczone są na liście produktów w Załączniku II do Traktatu; zważywszy, że dostarczanie na rynek tych zwierząt i produktów stanowi źródło dochodu dla części rolników;
Zważywszy, że w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju w tym sektorze oraz zwiększenia wydajności, przepisy dotyczące zdrowia zwierząt oraz przepisy zdrowotne dotyczące produktów pochodzenia zwierzęcego powinny być ustanowione na szczeblu Wspólnoty;
Zważywszy, że Wspólnota musi przyjąć środki mające w zamierzeniu ustanowić rynek wewnętrzny stopniowo, w czasie nie przekraczającym 31 grudnia 1992 roku;
Zważywszy, że w świetle wyżej wymienionych zadań Rada ustanowiła stosowne przepisy zdrowotności zwierząt dla: bydła, świń, owiec i kóz, zwierząt koniowatych, drobiu i jaj wylęgowych, ryb i przetworów rybnych, mięczaków dwuskorupowych, nasienia byków i knurów, zarodków, świeżego mięsa, mięsa drobiowego, przetworów mięsnych, mięsa z dziczyzny i mięsa z królików;
Zważywszy, że powinny być przyjęte przepisy zdrowotne zwierząt, dla umieszczenia na rynku tych zwierząt i produktów zwierzęcego pochodzenia, które nie są jeszcze objęte wyżej wspomnianymi przepisami;
Zważywszy, że powinny być ustanowione przepisy dla stosowania niniejszej Dyrektywy bez naruszenia Rozporządzenia Rady (EEC) Nr 3626/82 z 3 grudnia 1982 roku o wprowadzeniu we Wspólnocie Konwencji o Handlu Międzynarodowym Zagrożonymi Wyginięciem Gatunkami Dzikiej Flory i Fauny⁴;
Zważywszy, że jeśli idzie o pewne aspekty techniczne to musi być dokonane odniesienie do Dyrektywy Rady 64/432/EEC z 26 czerwca 1964 roku o problemach zdrowia zwierząt w

---

¹ OJ Nr C 327, 30. 12. 1989, str. 57 oraz OJ Nr C 84, 2. 4. 1990, str. 102.

² OJ Nr C 38, 19. 2. 1990, str. 134 oraz OJ Nr C 149, 18. 6. 1990, str. 263.

³ OJ Nr C 62, 12. 3. 1990, str. 47 oraz OJ Nr C 182, 23. 7. 1990, str. 25.

⁴ OJ Nr L 384, 31. 12. 1982, str. 1 Ostatnio znowelizowana przez Regulację (EEC) Nr 197/90 (OJ Nr L 29, 31.1. 1990, str. 1

handlu bydłem i trzodą chlewną wewnątrz Wspólnoty⁵ oraz do Dyrektywy Rady 85/511/EEC z 18 listopada 1985 roku wprowadzającej środki Wspólnoty dla zwalczania pryszczycy⁶; Zważywszy, że w zakresie organizacji kontroli i ich sprawdzania jak również wprowadzanych środków zabezpieczających, musi być dokonane odniesienie do przepisów ogólnych ustanowionych w Dyrektywie Rady 90/425/EEC z 26 czerwca 1990 roku dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrz Wspólnoty pewnymi zwierzętami żywymi oraz produktami z myślą o zakończeniu tworzenia rynku wewnętrznego⁷;

Zważywszy, iż z wyjątkiem postanowień stanowiących inaczej, handel zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego musi być liberalizowany lecz z zastrzeżeniem co do możliwości skorzystania ze środków zabezpieczających;

Zważywszy, iż wzięwszy pod uwagę znaczne ryzyko rozprzestrzeniania się chorób na które zwierzęta są narażone, dla pewnych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego, powinny być ustalone specjalne wymagania, wprowadzane gdy są one umieszczane na rynku dla celów handlowych a szczególnie gdy są one przeznaczone do wysyłki do regionów o bardzo dobrym stanie zdrowotnym;

Zważywszy, iż specyficzna sytuacja występująca w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii oraz Irlandii, biorąc pod uwagę odizolowanie tych krajów oraz fakt, że są one wolne od wścieklizny przez długi okres czasu, daje podstawę do wprowadzenia szczególnych przepisów zapewniających, że umieszczanie na rynku w Wielkiej Brytanii i Irlandii psów i kotów, które nie pochodzą z tych krajów, nie spowoduje ryzyka zawleczenia wścieklizny do tych krajów, jednocześnie jednak bez naruszenia obowiązku zniesienia kontroli weterynaryjnych na granicach pomiędzy Państwami Członkowskimi ;

Zważywszy, że świadectwo zdrowia jest najbardziej właściwym środkiem zagwarantowania oraz monitorowania przestrzegania tych wymogów;

Zważywszy, iż aby utrzymać sytuację zdrowotną we Wspólnocie, gdy zwierzęta i produkty pochodzenia zwierzęcego wymienione, w tej Dyrektywie, są umieszczone na rynku to muszą one być przedmiotem minimalnych wymogów ustanowionych dla handlu oraz być podporządkowane monitoringowi, zgodnie z zasadami i przepisami Dyrektywy Rady 90/675/EEC z 10 grudnia 1990 roku określającymi zasady dotyczące organizacji kontroli weterynaryjnych, produktów wchodzących na rynek Wspólnoty z krajów trzecich⁸;

Zważywszy, że powinny być przyjęte postanowienia dla procedur wprowadzających bliską współpracę, pomiędzy Państwami Członkowskimi oraz Komisją, w Stałym Komitecie Weterynaryjnym;

Zważywszy, że ostateczny termin przetransponowania w prawo państwowe, ustalony na 1 stycznia 1994 roku w Artykule 29, nie powinien wpłynąć na obowiązek zniesienia kontroli weterynaryjnych na granicach, 1 stycznia 1993 roku,

---

⁵ O Nr 121. 29. 7, 1964, str. 1977/64. ostatnio znowelizowana przez Dyrektywę 91/499/EEC (OJ Nr L 268, 24. 9. 1991, str. 107).

⁶ OJ Nr L 315, 26. 11. 1985, str. 11. Znowelizowana przez Dyrektywę 90/423/EEC (OJ Nr L 224, 18. 8. 1990, str. 13).

⁷ OJ Nr L 224, 18. 8. 1990, str. 29. Ostatnio znowelizowana przez Dyrektywę 91/496/EEC (OJ Nr L 268, 24. 1991, str. 56).

⁸ OJ Nr L 373, 31. 12. 1990, str. 1. Znowelizowana przez Dyrektywę 91/496/EEC (OJ Nr L 268, 24. 9. 1991, str. 56).

PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I Przepisy ogólne

Artykuł 1

Dyrektywa ta określa wymagania zdrowotne zwierząt obowiązujące w handlu i przywozie do Wspólnoty: zwierząt, nasienia, komórek jajowych, i zarodków, które nie podlegają wymaganiom zdrowotnym zwierząt ustalonym w specjalnych przepisach Wspólnoty wymienionym w Załączniku A (I) do Dyrektywy 90/425/EEC.

Dyrektywa ta będzie stosowana, z zastrzeżeniem do postanowień przyjętych zgodnie z Rozporządzeniem (EEC) Nr 3626/82. Dyrektywa ta nie narusza krajowych przepisów mających zastosowanie do małych zwierząt domowych, mimo to ich utrzymanie nie może zagrozić realizacji zniesienia kontroli weterynaryjnych na granicach pomiędzy Państwami Członkowskimi.

Artykuł 2

1. Dla celów tej Dyrektywy:

(a) „handel” znaczy handel jak został on określony w Artykule 2 (3) Dyrektywy 90/425/EEC;
(b) „zwierzęta” znaczy okazy gatunków zwierząt inne niż te wspomniane w Dyrektywach 64/432/EEC, 90/426/EEC⁹, 90/539/EEC¹⁰, 91/67/EEC¹¹, 91/68/EEC¹², 91/492/EEC¹³ oraz 91/493/EEC¹⁴;

(c) „zaaprobowany instytut, ośrodek lub instytucja” znaczy jakakolwiek stała, określona geograficznie placówka, zaaprobowana zgodnie z Artykułem 13, gdzie jeden lub więcej gatunków zwierząt są zwyczajowo trzymane lub hodowane, na sprzedaż lub nie oraz wyłącznie dla jednego lub więcej z niżej wymienionych celów:

-- pokaz zwierząt i edukacja publiczności;

-- ochrona i zachowanie gatunków zwierząt;

-- podstawowe lub stosowane prace badawcze albo hodowla zwierząt dla celów takich prac;

(d) „choroby podlegające zgłaszaniu” znaczy choroby zamieszczone w Załączniku A.

2. Dodatkowo określenia inne niż te dotyczące zaaprobowanych ośrodków i instytucji, zawarte w Artykule 2 Dyrektyw: 64/432/EEC, 91/67/EEC oraz 90/539/EEC, obowiązują *mutatis mutandis*.

---

⁹ Dyrektywa Rady 90/426/EEC z 26 czerwca 1990 roku o warunkach zdrowia zwierząt dotyczących przewozu i importu zwierząt koniowatych z krajów trzecich (OJ Nr L 224, 18. 8. 1990, str. 42). Znowelizowana przez Dyrektywę 91/496/EEC (OJ Nr L 268, 24. 9. 1991, str. 56).

¹⁰ Dyrektywa Rady 90/539/EEC z 15 października 1990 roku o warunkach zdrowotnych zwierząt dotyczących handlu wewnątrz Wspólnoty oraz importów z krajów trzecich drobiu i jaj wylęgowych (OJ Nr L 303, 31. 10. 1990, str. 6). Ostatnio znowelizowana przez Dyrektywę 91/496/EEC (OJ Nr L 268, 24. 9. 1991, str. 56).

¹¹ Dyrektywa Rady 91/67/EEC z 28 stycznia 1991 roku dotycząca warunków zdrowotnych zwierząt regulujących umieszczenie na rynku zwierząt i produktów pochodzących z hodowli stawowych (OJ Nr L 46, 19. 2. 1991, str. 1).

¹² Dyrektywa Rady 91/68/EEC z 28 lutego 1991 roku o warunkach zdrowotnych zwierząt dotyczących handlu wewnątrz Wspólnoty owcami i kozami (OJ Nr L 46, 19. 2. 1991, str. 1).

¹³ Dyrektywa Rady 91/492/EEC z 15 lipca 1991 roku ustanawiająca warunki zdrowotne dla produkcji i umieszczania na rynku żywych mięczaków dwuskorupowych (OJ Nr L 268, 24. 9. 1991, str. 1).

¹⁴ Dyrektywa Rady 91/493/EEC z 22 lipca 1991 roku ustanawiająca warunki zdrowotne dla produkcji i umieszczania na rynku produktów pochodzących z rybołówstwa (OJ Nr L 268, 24. 9. 1991, str. 15).

ROZDZIAŁ II Przepisy stosowane w handlu

Artykuł 3

Państwa Członkowskie zapewnią, że handel, wspomniany w ustępie pierwszym Artykułu 1, nie będzie zakazany lub ograniczony, z powodów zdrowotnych zwierząt, innych niż te, które wynikają z zastosowanie niniejszej Dyrektywy lub ustawodawstwa Wspólnoty a w szczególności z powodu jakichkolwiek podjętych środków zabezpieczających.

95/1

‘Oczekując na postanowienia Wspólnoty, w powyższej sprawie, Szwecja może utrzymać jej wewnętrzne przepisy dotyczące węży oraz innych gadów wysyłanych do tego kraju.

Artykuł 4

92/65

Państwa Członkowskie podejmą niezbędne środki aby zapewnić, że dla celów zastosowania Artykułu 4 (1) (a) Dyrektywy 90/425/EEC, zwierzęta wymienione w artykułach od 5 do 10 tej Dyrektywy mogą, z Zastrzeżeniem do Artykułu 13 oraz szczegółowych postanowień, które będą przyjęte przy wprowadzaniu Artykułu 24, stać się przedmiotem handlu tylko wtedy jeśli spełniają one warunki ustanowione w artykułach od 5 do 10 oraz gdy pochodzą z gospodarstw lub farm wymienionych w Artykule 12 (1) i (3) tej Dyrektywy, które są zarejestrowane przez właściwe władze, i które zobowiązują się do:

- poddawania posiadanych zwierząt regularnym badaniom zgodnie z Artykułem 3 (3) Dyrektywy 90/425/EEC,
- powiadamiania właściwej władzy, poza wybuchem choroby podlegającej obowiązkowi zgłaszania, o wybuchu chorób wymienionych w Załączniku B, dla których to Państwo Członkowskie określiło program zwalczania lub monitoringu,
- stosowania się do specyficznych krajowych środków zwalczania choroby o szczególnym znaczeniu dla danego Państwa Członkowskiego, gdy jest ona objęta programem określonym zgodnie z Artykułem 14 lub decyzją zgodną z Artykułem 15 (2),
- umieszczania na rynku, dla celów handlowych, wyłącznie zwierząt bez objawów chorobowych oraz pochodzących z gospodarstw lub terenów nie podlegających jakimkolwiek zakazowi z powodu zdrowia zwierząt. Zwierzęta te muszą posiadać towarzyszące świadectwo zdrowia albo dokument handlowy wspomniany w artykułach od 5 do 11. Zwierzętom muszą towarzyszyć wyraźne stwierdzenia pośrednika handlowego określające, że przedmiotowe zwierzęta nie wykazują, w czasie wysyłki, jakichkolwiek zauważalnych objawów chorobowych oraz, że gospodarstwo, z którego pochodzą nie jest przedmiotem jakichkolwiek restrykcji z powodu zdrowotności zwierząt,
- stosowania się do wymogów zapewniających dobro trzymanych zwierząt.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie zapewnią, że handel małpami człekokształtnymi (*simiae* i *prosimiae*) jest ograniczony wyłącznie do zwierząt wysyłanych do oraz z instytutu, ośrodka i instytucji, zaaprobowanego przez właściwe władze Państw Członkowskich zgodnie z Artykułem 13 oraz, że takie zwierzęta są zaopatrzone w świadectwo weterynaryjne, zgodne ze

wzorem z Załącznika E, w którym musi być wypełniona deklaracja urzędowego lekarza weterynarii instytutu, ośrodka albo instytucji z których zwierzęta pochodzą, gwarantująca zdrowotność tych zwierząt.

2. Właściwa władza Państwa Członkowskiego może, drogą pominięcia ustępu 1, autoryzować nabycie przez zaaprobowaną instytucję, ośrodek lub instytut małą człekokształtnych należących do osób prywatnych.

Artykuł 6

A. Z zastrzeżeniem do artykułów od 14 do 15, Państwa Członkowskie zapewnią, że zwierzęta kopytne, inne niż te wymienione w Dyrektywach 64/432/EEC, 90/426/EEC oraz 91/68/EEC, mogą być przedmiotem handlu wyłącznie jeśli spełniają następujące wymagania:

1. ogólnie :

(a) muszą być identyfikowane zgodnie z Artykułem 3 (1) (c) Dyrektywy 90/425/EEC;

(b) nie mogą być przeznaczone do uboju zgodnie z programem wyeliminowania chorób zaraźliwych;

(c) nie mogą być szczepione przeciwko pryszczycy oraz muszą spełniać odpowiednie wymagania Dyrektywy 85/511/EEC i Artykułu 4a Dyrektywy 64/432/EEC;

(d) muszą pochodzić z gospodarstwa wymienionego w Artykule 3 (2) (b) i (c) Dyrektywy 64/432/EEC, które nie jest przedmiotem środków wprowadzanych z powodów zdrowia zwierząt, szczególnie tych podjętych w myśl Dyrektyw 85/511/EEC, 80/217/EEC¹⁵ oraz 91/68/EEC i były tamże trzymane cały czas od urodzenia albo przynajmniej ostatnie trzydzieści dni przed wysyłką;

(e) jeśli są importowane to:

-- muszą pochodzić z kraju trzeciego włączonego do kolumny zatytułowanej „inne kopytne” będącej do włączenia na listę określoną zgodnie z Artykułem 3 Dyrektywy 72/462/EEC¹⁶;

-- muszą spełnić specjalne warunki zdrowia zwierząt, które będą określone zgodnie z procedurą ustaloną w Artykule 26, które są przynajmniej równoważne wymaganiom niniejszego Artykułu;

-- musi im towarzyszyć świadectwo, zgodne ze wzorem podanym w Załączniku E, zawierające następującą deklarację:

‘Deklaracja

Ja niżej podpisany, (urzędowy lekarz weterynarii) zaświadczam, że przeżuwacze / świniowate^(a) inne niż te objęte Dyrektywą 64/432/EEC:

(a) należą do .....gatunków;

(b) w czasie przeprowadzania badania nie wykazywały jakichkolwiek klinicznych objawów choroby, na którą są wrażliwe;

(c) pochodzą z urzędowo wolnego od gruźlicy / urzędowo wolnego od brucelozy albo wolnego od brucelozy stada / gospodarstwa nie będącego przedmiotem restrykcji z powodu pomoru świń^(a) albo z gospodarstwa, które było poddane z ujemnymi wynikami testom ustalonym w Artykule 6 (2) (a) (ii) Dyrektywy 92/65/EEC.

---

¹⁵ Dyrektywa Rady 80/217/EEC z 22 stycznia 1980 roku wprowadzająca środki Wspólnoty dla zwalczania klasycznego pomoru świń (OJ Nr L 47, 21. 2. 1980, str. 11). Ostatnio znowelizowana przez Dyrektywę 87/486/EEC (OJ Nr L 280, 3. 10. 1987, str. 21).

¹⁶ Dyrektywa Rady 72/462/EEC z 12 grudnia 1972 roku o problemach zdrowotnych i inspekcji weterynaryjnej w związku z importem bydła i świń oraz świeżego mięsa z krajów trzecich (OJ Nr L 302, 31. 12. 1972, str. 28). Ostatnio znowelizowana przez Dyrektywę 91/497/EEC (OJ Nr L 268, 24. 9. 1991, str. 69).

(^a) skreśl niepotrzebne’;

2. w przypadku przeżuwaczy:

(a) muszą one pochodzić z urzędowo wolnego od gruźlicy oraz urzędowo wolnego od brucelozy stada zgodnie z Dyrektywą 64/432/EEC i Dyrektywą 91/68/EEC oraz spełniają, jeśli chodzi o przepisy dotyczące zdrowia zwierząt, odpowiednie wymagania ustalone dla gatunków bydła w Artykule 3 (2) (c), (d), (f), (g) i (h) Dyrektywy 64/432/EEC albo Artykułu 3 Dyrektywy 91/68/EEC;

(b) gdy nie pochodzą one ze stada spełniającego warunki ustalone w podpunkcie (a), muszą one pochodzić z gospodarstwa, w którym nie notowano przypadków brucelozy lub gruźlicy w ciągu 42 dni poprzedzających załadunek zwierząt i, w którym przeżuwacze, w ciągu 30 dni poprzedzających załadunek, miały przeprowadzone z ujemnymi wynikami:

-- próbę na gruźlicę, i

-- test dla wykazania braku przeciwciał na brucelozę.

Wymagania, co do wspomnianych testów oraz określenie statusu tych gospodarstw, jeśli idzie o brucelozę i gruźlicę będą ustalone zgodnie z procedurą określoną w Artykule 26 niniejszej Dyrektywy.

Do czasu podjęcia decyzji wspomnianych w poprzednim podpunkcie, będą ciągle obowiązywać przepisy wewnętrzne, szczególnie jeśli idzie o gruźlicę;

95/1

Decyzje te wezmą pod uwagę przypadek przeżuwaczy hodowanych w regionie arktycznym Wspólnoty.

(c) zgodnie z procedurą określoną w Artykule 26 mogą być przyjęte postanowienia dotyczące białaczki

92/65

3. w przypadku zwierząt świniowatych:

(a) nie mogą one pochodzić z terenu, który jest przedmiotem restrykcji z powodu afrykańskiego pomoru świń, zgodnie z Artykułem 9a Dyrektywy 64/432/EEC;

(b) muszą one pochodzić z gospodarstwa, które nie jest przedmiotem jakichkolwiek restrykcji, określonych w Dyrektywie 80/217/EEC, z powodu klasycznego pomoru świń;

(c) muszą one pochodzić z gospodarstwa wolnego od brucelozy zgodnie z Dyrektywą 64/432/EEC oraz spełniać odpowiednie wymagania co do zdrowotności zwierząt, jakie zostały ustalone w Dyrektywie 64/432/EEC;

(d) gdy nie pochodzą one ze stada spełniającego warunki ustalone w podpunkcie (c), w czasie 30 dni poprzedzających załadunek, muszą mieć przeprowadzony, z ujemnymi wynikami, test mający wykazać brak przeciwciał na brucelozę.

95/1

(e) jeśli chodzi o chorobę pęcherzykową świń to podczas okresu przejściowego, wynoszącego trzy lata od daty wejścia w życie Traktatu o Przystąpieniu, musi być przeprowadzony, z wynikiem ujemnym, test serologiczny na wszystkich zwierzętach świniowatych wysyłanych do Finlandii z regionu, jak został on określony w Artykule 2 (o) Dyrektywy 64/432/EEC, w którym nastąpił wybuch choroby pęcherzykowej świń. Test ten będzie wymagany przez okres dwunastu miesięcy po wystąpieniu ostatniego wybuchu choroby w tym regionie.

(f) jeśli chodzi o klasyczny pomór świń to podczas okresu przejściowego, wynoszącego trzy lata od daty wejścia w życie Traktatu o Przystąpieniu, musi być przeprowadzony, z wynikiem ujemnym, test serologiczny na wszystkich zwierzętach świniowatych wysyłanych do Finlandii i Szwecji z regionu, jak został on określony w Artykule 2 (o) Dyrektywy 64/432/EEC, w

którym nastąpił wybuch klasycznego pomoru świń. Test ten będzie wymagany przez okres dwunastu miesięcy po wystąpieniu ostatniego wybuchu choroby w tym regionie. Jeśli to niezbędne to mogą być przyjęte szczegółowe przepisy stosowania tego punktu, zgodnie z procedurą określoną w Artykule 26.

(g) jeśli chodzi o zespół rozrodczo oddechowy świń to podczas okresu przejściowego, wynoszącego trzy lata od daty wejścia w życie Traktatu o Przystąpieniu, musi być przeprowadzony, z wynikiem ujemnym, test serologiczny na wszystkich zwierzętach świniowatych wysyłanych do Szwecji z regionu, jak został on określony w Artykule 2 (o) Dyrektywy 64/432/EEC, w którym nastąpił wybuch klasycznego pomoru świń. Test ten będzie wymagany przez okres dwunastu miesięcy po wystąpieniu ostatniego wybuchu choroby w tym regionie. Jeśli to niezbędne to mogą być przyjęte szczegółowe przepisy stosowania tego punktu, zgodnie z procedurą określoną w Artykule 26.

92/65

B. Dyrektywa 64/432/EEC jest znowelizowana jak następuje:

1. w Artykule 2 (b) i (c) zamiast „gatunki bydła” czytaj „zwierzęta gatunków bydła (włączając *Bubalus bubalus*)”;

2. wprowadzony zostaje następujący Artykuł:

‘Artykuł 10a

Zgodnie z procedurą określoną w Artykule 12, świadectwa zdrowia, wzór których jest umieszczony w Załączniku F, mogą być znowelizowane lub uzupełnione, szczególnie w celu wzięcia pod uwagę wymagań Artykułu 6 Dyrektywy 92/65/EEC.

Artykuł 7

A. Państwa Członkowskie zapewnią, że ptaki inne niż te wymienione w Dyrektywie 90/539/EEC, mogą być przedmiotem handlu jeśli spełniają następujące wymagania:

1. ogólnie muszą one;

(a) pochodzić z gospodarstwa w którym influenza drobiu nie była diagnozowana w ciągu 30 dni poprzedzających wysyłkę;

(b) pochodzić z gospodarstwa albo terenu nie podlegającego restrykcjom w myśl środków mających zastosowanie do zwalczania rzekomego pomoru drobiu.

Oczekując na wprowadzenie środków Wspólnoty, wspomnianych w Artykule 19 Dyrektywy 90/539/EEC, będą obowiązywać w dalszym ciągu krajowe wymagania dla zwalczania rzekomego pomoru drobiu, zgodnie z ogólnymi postanowieniami Traktatu;

(c) zgodnie z trzecim akapitem Artykułu 10 (1) Dyrektywy 91/496/EEC, jeśli były importowane z kraju trzeciego, być poddane kwarantannie w gospodarstwie, do którego zostały zabrane po przybyciu na teren Wspólnoty;

2. dodatkowo, ptaki papugowate muszą:

(a) nie pochodzić z gospodarstwa ani też pozostawać w kontakcie ze zwierzętami pochodzącymi z gospodarstwa, w którym była diagnozowana chlamydioza ptaków (*Chlamydia psittaci*).

Okres zakazu od czasu ostatniego zanotowanego przypadku oraz okres czasu leczenia pod nadzorem weterynaryjnym, uznany zgodnie z procedurą ustaloną w Artykule 26, musi wynosić przynajmniej dwa miesiące;

(b) być możliwymi do zidentyfikowania zgodnie z Artykułem 3 (1) (c) Dyrektywy 90/425/EEC.

Metoda identyfikacyjna ptaków papugowatych, szczególnie chorych ptaków papugowatych, będzie ustalona zgodnie z procedurą określoną w Artykule 26;

(c) posiadać towarzyszący dokument handlowy podpisany przez urzędowego lekarza weterynarii lub lekarza weterynarii odpowiedzialnego za gospodarstwo lub farmę pochodzenia zwierząt, a upoważnionego dla tego celu przez właściwe władze.

B. W drugim podpunkcie Artykułu 2 (2) Dyrektywy Rady 91/495/EEC z 27 listopada 1990 roku dotyczącej zdrowia ludzi i problemów zdrowia zwierząt mających wpływ na produkcję i umieszczanie na rynku mięsa z królików oraz mięsa dziczyzny pochodzącej z farm¹⁷, słowa ‘i ptaki biegające czyli bezgrzebieniowe (*Ratitae*)’ powinny być wprowadzone w trzeciej linii po słowach ‘Dyrektywa 90/538/EEC’.

W punkcie pierwszym Artykułu 2 (2) Dyrektywy Rady 90/539/EEC z 15 października 1990 roku o warunkach zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrz Wspólnoty oraz przywozy, z krajów trzecich, drobiu i jaj wylęgowych¹⁸, słowa ‘i ptaki biegające czyli bezgrzebieniowe (*Ratitae*)’ powinno zostać wprowadzone po słowach ‘i kuropatwy’.

Artykuł 8

Państwa Członkowskie zapewnią, że pszczoły (*Apis mellifera*) mogą być przedmiotem handlu, tylko w wypadku spełnienia następujących wymagań:

(a) pochodzą z terenu, który nie jest przedmiotem zakazów związanych z występowaniem zgnilca amerykańskiego.

Czas zakazu musi trwać przez przynajmniej 30 dni od stwierdzenia ostatniego przypadku i od dnia, w którym wszystkie ule, w obrębie terenu o promieniu trzech kilometrów, były sprawdzone przez właściwe władze a wszystkie zainfekowane ule spalone albo pszczoły w ulach leczone i przeglądane w celu spełnienia wymagań właściwych władz.

Zgodnie z procedurą ustaloną w Artykule 26, i po konsultacji z Naukowym Komitetem Weterynaryjnym, wymagania zastosowane do pszczół (*Apis mellifera*) albo też równoważne wymagania mogą być zastosowane do trzmieli;

(b) posiadają towarzyszące świadectwo zdrowia, zgodne ze wzorem z Załącznika E, deklarację, w którym musi wypełnić właściwa władza aby zaświadczyć, że wymagania ustalone w punkcie (a) zostały spełnione.

Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie zapewnią, że zwierzęta zającowate mogą być przedmiotem handlu tylko jeśli spełniają następujące wymagania:

(a) nie mogą one pochodzić ani mieć kontaktu ze zwierzętami z gospodarstwa, w którym została stwierdzona wścieklizna lub jest podejrzenie o jej występowanie w przeciągu ostatniego miesiąca;

(b) muszą one pochodzić z gospodarstwa, w którym nie stwierdzono u jakiegokolwiek zwierzęcia klinicznych objawów myksomatozy.

2. Państwa Członkowskie, które wymagają świadectwa zdrowia dla przemieszczeń zwierząt zającowatych, w obrębie ich terytorium, mogą zażądać aby zwierzęta do nich wysyłane były zaopatrzone w świadectwo zdrowia, zgodne ze wzorem zamieszczonym w Załączniku E, uzupełnione następującą deklaracją:

---

¹⁷ OJ Nr L 268, 24. 9. 1991, str. 41.

¹⁸ OJ Nr L 303, 31. 10. 1990, str. 6.

‘ Ja, niżej podpisany, ..., zaświadczam, że powyższa wysyłka spełnia wymagania Artykułu 9 Dyrektywy 92/65/EEC oraz, że zwierzęta te nie wykazywały klinicznych objawów choroby, podczas badania.’

Świadectwo to musi być wystawione przez urzędowego lekarza weterynarii albo lekarza weterynarii odpowiedzialnego za gospodarstwo pochodzenia zwierząt a upoważnionego dla tego celu przez właściwe władze. Dla zwierząt pochodzących z chowu przemysłowego świadectwo musi być wydane przez urzędowego lekarza weterynarii. Państwa Członkowskie zamierzające skorzystać z tej opcji poinformują Komisję, która musi być zapewniona, że wymagania ustalone w podpunkcie pierwszym zostały spełnione.

3. Irlandia i Wielka Brytania mogą żądać dostarczenia świadectwa zdrowia, gwarantującego, że wymaganie określone w ustępie 1 (a) zostało spełnione.

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie zapewnią, że będzie istniał zakaz handlu fretkami, norkami i lisami, które pochodzą albo miały kontakt ze zwierzętami pochodzącymi z gospodarstw, w których została stwierdzona wścieklizna lub istnieje podejrzenie o jej występowanie, w ciągu ostatnich sześciu miesięcy. Zwierzęta w tych gospodarstwach, muszą być poddane systematycznemu programowi szczepień

2. Aby być przedmiotem handlu, z wyjątkiem handlu pomiędzy Państwami Członkowskimi określonego w ustępie 3, psy i koty muszą spełniać następujące wymagania:

(a) zwierzęta starsze niż trzy miesiące muszą :

-- w dniu ich załadunku z gospodarstwa nie wykazywać klinicznych objawów choroby, a w szczególności objawów zaraźliwych chorób zwierząt tych gatunków,

-- posiadać tatuaż lub identyfikacyjną płytkę elektroniczną, założoną zgodnie ze szczegółowymi przepisami będącymi do określenia, zgodnie z procedurą przewidzianą w Artykule 26,

-- w wieku powyżej trzech miesięcy, zostać zaszczepione przeciwko wściekliznie z corocznym zastrzykiem przypominającym, lub też w okresach czasu określanych przez Państwo Członkowskie wysyłki, dla określonej szczepionki, przez wstrzyknięcie inaktywowanej szczepionki, posiadającej przynajmniej jedną międzynarodową jednostkę antygeny (WHO standard), oznaczoną zgodnie z testem aktywności i zgodnie z Europejską Farmakopeą oraz zatwierdzoną zgodnie z procedurą określoną w Artykule 26.

Szczepienie musi być potwierdzone przez urzędowego lekarza weterynarii lub lekarza weterynarii odpowiedzialnego za gospodarstwo pochodzenia, upoważnionego do tego celu przez właściwe władze. Świadectwo szczepienia musi podawać nazwę szczepionki i numer jej partii (jeśli to możliwe samoprzylepną nalepkę).

-- psy muszą być szczepione przeciwko nosówce,

-- posiadać towarzyszący indywidualny paszport (książeczkę) pozwalający zidentyfikować zwierzę, potwierdzający daty szczepień i / albo posiadać świadectwo odpowiadające wzorowi z Załącznika E uzupełnione następującą deklaracją, wypełnioną przez urzędowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za gospodarstwo pochodzenia oraz upoważnionego do tego celu przez właściwą władzę:

‘ Ja, niżej podpisany ..... zaświadczam, że koty / psy wymienione w niniejszym świadectwie spełniają wymagania Artykułu 10 (2) (a) i (b) i 3 (b) Dyrektywy 92/65/EEC ^(a) oraz pochodzą z gospodarstwa, w którym nie był notowany przypadek wścieklizny, w okresie ostatnich sześciu miesięcy.

(^a) niepotrzebne skreśl’;

(b) zwierzęta młodsze niż trzy miesiące muszą:

- spełniać wymagania pierwszego i piątego akapitów punktu (a),
- nie pochodzić z gospodarstwa, które jest przedmiotem restrykcji w przemieszczaniu zwierząt, z powodu zdrowia zwierząt,
- być urodzone w gospodarstwie pochodzenia oraz być utrzymywane w zamknięciu od urodzenia.

3. Od 1 lipca 1994 roku drogą pominięcia ustępu 2, umieszczanie na rynku Wielkiej Brytanii i Irlandii kotów i psów nie pochodzących z tych krajów będzie przedmiotem następujących warunków:

(a) generalnie, koty i psy muszą:

- (i) pochodzić z zarejestrowanych gospodarstw, przy czym rejestracja musi być zawieszona przez właściwe władze gdy warunki, uwzględnione w Artykule 4, nie są dalej spełniane;
- (ii) w dniu wysyłki z przedmiotowego gospodarstwa nie mogą one wykazywać objawów chorób zaraźliwych;
- (iii) być zaopatrzone w system identyfikacyjny odpowiadający szczegółowym przepisom będącym do ustalenia zgodnie z procedurą określoną w Artykule 26;
- (iv) być urodzone w gospodarstwie oraz być w nim trzymane w zamknięciu od urodzenia, bez kontaktu ze zwierzętami dzikimi wrażliwymi na wściekliznę;
- (v) w przypadku psów, być szczepione przeciwko nosówce;
- (vi) być transportowane w środkach transportowych uznanych do tego celu przez właściwe władze Państwa Członkowskiego wysyłki;
- (vii) posiadać, towarzyszący indywidualny dokument szczepień, pozwalający dokładnie zidentyfikować zwierzę i gospodarstwo oraz wykazujący daty szczepień. Muszą być także zaopatrzone w świadectwo zgodne ze wzorem mającym być do ustalenia, zgodnie z procedurą określoną w Artykule 26 oraz wypełnione przez urzędowego lekarza weterynarii albo lekarza weterynarii odpowiedzialnego za gospodarstwo pochodzenia i upoważnionego do tego celu przez właściwe władze;

(b) dodatkowo, muszą one:

- (i) albo być szczepione przeciwko wściekliznie, po przekroczeniu trzech miesięcy życia oraz przynajmniej sześć miesięcy przed wysyłką używając inaktywowanej szczepionki zawierającej przynajmniej jedną jednostkę międzynarodową antygeny (WHO standard) a oznaczanej zgodnie z testem aktywności, metodą opisaną w Europejskiej Farmakopei oraz zatwierdzoną zgodnie z procedurą określoną w Artykule 26, i z corocznym zastrzykiem przypominającym, lub w okresach czasu określonych przez Państwo Członkowskie wysyłki dla danej szczepionki.

Szczepienie musi być potwierdzone przez urzędowego lekarza weterynarii lub lekarza weterynarii odpowiedzialnego za gospodarstwo pochodzenia upoważnionego do tego celu przez właściwe władze. Świadectwo szczepienia musi podawać nazwę szczepionki i numer jej partii (jeśli to możliwe samoprzylepną nalepkę).

Co więcej, zostały poddane, po przeprowadzeniu szczepienia, testowi serologicznemu wykazując miano przeciwciał przynajmniej 0,5 jednostek międzynarodowych. Ten test serologiczny powinien być wykonany zgodnie z zaleceniami WHO. Jeśli test jest wykonywany po pierwszym szczepieniu to musi on być przeprowadzony pomiędzy pierwszym i trzecim miesiącem po szczepieniu.

- (ii) albo, jeśli warunki ustalone w punkcie (i) nie są spełnione zostać wysłane, pod nadzorem do stacji kwarantanny zaaprobowanej przez Państwo Członkowskie przeznaczenia, aby przejść sześciomiesięczny okres kwarantanny.

Do 1 lipca 1994 roku, obowiązujące krajowe rozporządzenia, jeśli chodzi o wściekliznę, pozostają w stosowaniu, chociaż takie ich utrzymanie nie może zagrozić zniesieniu kontroli weterynaryjnych na granicach pomiędzy Państwami Członkowskimi.

4. Irlandia i Wielka Brytania mogą, z zastrzeżeniem do ustępów 2 i 3, zachować ich krajowe rozporządzenia o kwarantannie dla wszystkich mięsożernych, naczelnych, nietoperzy i innych zwierząt podatnych na wściekliznę objętych niniejszą Dyrektywą co, do których nie można udowodnić, że były urodzone w gospodarstwie pochodzenia i, że były trzymane od urodzenia w zamknięciu, chociaż utrzymanie tych rozporządzeń nie może zagrozić zniesieniu kontroli weterynaryjnych na granicach pomiędzy Państwami Członkowskimi.

5. Decyzja 90/638/EEC zostaje znowelizowana jak następuje:

1. następujący akapit zostaje dodany do Artykułu 1:

‘-- dla programów zwalczania wścieklizny: kryteria ustanowione w Załączniku III.’:

2. zostaje dodany następujący Załącznik:

‘ZAŁĄCZNIK III

Kryteria dla programów zwalczania wścieklizny

Programy dla zwalczania wścieklizny powinny zawierać przynajmniej:

(a) kryteria wymienione w punktach od 1 do 7 Załącznika I;

(b) szczegółowe informacje dotyczące regionu lub regionów, w których doustne szczepienie lisów ma mieć miejsce w ich naturalnych granicach bytowania. Ten region lub regiony muszą pokryć przynajmniej 6 000 km² lub cały obszar Państwa Członkowskiego oraz mogą obejmować przyległe tereny kraju trzeciego;

(c) szczegółowe informacje dotyczące szczepionek, które powinny być użyte, system dystrybucji, odległości przy rozmieszczaniu oraz częstotliwość wykładania przynęt;

(d) gdzie właściwe, wszystkie szczegóły oraz koszt i cel programów ochrony i zachowania flory i fauny podjęte przez dobrowolne (pozarządowe) organizacje na terytorium objętym tymi projektami.’

6. Rada, podejmując decyzje kwalifikowaną większością, na podstawie propozycji Komisji, wyznaczy instytut, który ustali kryteria niezbędne dla standaryzacji testów serologicznych i zadecyduje o jego odpowiedzialności.

7. Państwa Członkowskie zapewnią, że koszty zastosowania testu serologicznego zostaną poniesione przez importerów.

8. Artykuł niniejszy, a w szczególności zastosowanie testu serologicznego, przewidzianego w ustępie 3 (b) będzie zrewidowany przed 1 stycznia 1997 roku, w świetle rozwoju sytuacji występowania wścieklizny w Państwach Członkowskich.

95/1

Artykuł 10a

Jeśli chodzi o wściekliznę to zgodnie z procedurą określoną w Artykule 26, po przedstawieniu odpowiednich podstaw, artykuły 8 i 10 będą poprawione aby wziąć pod uwagę sytuację w Finlandii i Szwecji w celu zastosowania dla nich tych samych postanowień jakie stosuje się dla Państw Członkowskich o podobnej sytuacji.’

92/65

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie zapewnią, że bez naruszania decyzji, które będą podjęte przy wprowadzaniu Artykułów 21 i 23, tylko nasienie, komórki jajowe i zarodki spełniające warunki ustalone w ustępach 2, 3 i 4 będą przedmiotem handlu.

2. Nasienie takich gatunków jak: owce, kozy i konie, z pominięciem kryteriów ustalonych dla wpisu zwierząt koniowatych do ksiąg zarodowych dla poszczególnych ras, musi:

-- być pobrane oraz rozrzedzane i konfekcjonowane, dla potrzeb sztucznej inseminacji, w stacji zaaprobowanej z punktu widzenia zdrowotności zgodnie z Załącznikiem D (I), lub w przypadku owiec i kóz, odstępując od powyższego, w gospodarstwie spełniającym wymagania Dyrektywy 91/68/EEC,

-- zostać pobrane od zwierząt spełniających warunki ustalone w Załączniku D (II) (wprowadzanie i rutynowe kontrole zwierząt),

-- zostać pobrane, przetworzone oraz konserwowane zgodnie z Załącznikiem D (III),

-- posiadać, podczas transportu do innego Państwa Członkowskiego, towarzyszące świadectwo zdrowia, zgodne ze wzorem będącym do ustalenia według procedury przewidzianej w Artykule 26.

3. Komórki jajowe i zarodki takich gatunków jak: owiec / kóz, koni i świń muszą:

-- być pobrane przez zespół, zatwierdzony przez właściwe władze Państwa Członkowskiego oraz przetworzone we właściwym laboratorium oraz pochodzić wyłącznie od samic dawców spełniających warunki określone w Załączniku D (IV),

-- być traktowane i przechowywane zgodnie z Załącznikiem D (III),

-- posiadać, podczas transportu do innego Państwa Członkowskiego, towarzyszące świadectwo zdrowia, zgodne ze wzorem będącym do ustalenia według procedury określonej w Artykule 26.

Nasienie użyte do inseminacji samic dawców musi odpowiadać postanowieniom ustępu 2, w przypadku owiec, kóz i zwierząt koniowatych oraz postanowień Dyrektywy 90/429/EEC do inseminacji świń. Jakiegokolwiek dodatkowe gwarancje mogą być określone zgodnie z procedurą ustaloną w Artykule 26.

4. Przed 31 grudnia 1977 roku Komisja przedstawi sprawozdanie, razem z odpowiednimi propozycjami, co do wykonania postanowień niniejszego Artykułu, szczególnie w świetle osiągnięć naukowych i technologicznych.

Artykuł 12

1. Przepisy o kontrolach ustalone w Dyrektywie 90/425/EEC będą stosowane, w szczególności jeśli chodzi o organizację i sprawdzanie dokonywanych kontroli zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków objętych niniejszą Dyrektywą i posiadających towarzyszące im świadectwo zdrowia. Inne zwierzęta muszą pochodzić z gospodarstw podlegających podstawowym zasadom wspomnianej Dyrektywy jeśli chodzi o kontrole w miejscu pochodzenia i miejscu przeznaczenia.

2. Artykuł 10 Dyrektywy 90/425/EEC obowiązuje dla zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków objętych niniejszą Dyrektywą.

3. Dla celów handlowych, Artykuł 12 Dyrektywy 90/425/EEC będzie rozciągnięty na handlujących, którzy trzymają, ciągle lub okazjonalnie, zwierzęta wspomniane w artykułach 7, 9 i 10.

4. Porozumiewanie się z miejscem przeznaczenia, jak zostało to przewidziane w Artykule 4(2) Dyrektywy 90/425/EEC, w przypadku zwierząt, nasienia, komórek jajowych oraz zarodków a posiadających świadectwo zdrowia zgodne z tą Dyrektywą, będzie się odbywało za pomocą systemu Animo.

5. Z zastrzeżeniem do specjalnych przepisów niniejszej Dyrektywy, właściwe władze, gdy zaistnieje podejrzenie, że wymagania tej Dyrektywy nie zostały spełnione albo istnieje wątpliwość co do zdrowia zwierząt czy jakości nasienia, komórek jajowych lub zarodków wspomnianych w Artykule 1, mogą przeprowadzić wszelkie kontrole, które uważają za stosowne.

6. Państwa Członkowskie podejmą właściwe administracyjne lub karne środki aby ukarać jakiegokolwiek naruszenie niniejszej Dyrektywy. Chodzi tu szczególnie o przypadki gdy zostanie stwierdzone, że wystawione dokumenty nie odpowiadają faktycznemu statusowi zwierząt wspomnianych w Artykule 1 albo, że identyfikacja zwierząt lub oznakowanie nasienia, komórek jajowych i zarodków, których to dotyczy nie zgadzają się z tą Dyrektywą. Dotyczy to również przypadków gdy przedmiotowe zwierzęta lub produkty nie przeszły kontroli przewidzianych niniejszą Dyrektywą.

Artykuł 13

1. Handel zwierzętami gatunków wrażliwych na choroby wymienione w Załączniku A albo choroby wymienione w Załączniku B, gdy Państwo Członkowskie przeznaczenia przyjmuje gwarancje wymienione w artykułach 14 i 15 oraz handel nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami takich zwierząt wysłanych z i do instytutów, instytucji i ośrodków zaaprobowanych zgodnie z Załącznikiem C, będzie wymagało przedstawienia dokumentu transportowego, zgodnego ze wzorem zamieszczonym w Załączniku E. Dokument ten, który musi być wypełniony przez lekarza weterynarii odpowiedzialnego za instytut, instytucję lub ośrodek, musi wyszczególniać, że zwierzęta, nasienie, komórki jajowe lub zarodki pochodzą z instytutu, instytucji lub ośrodka zaaprobowanego zgodnie z Załącznikiem C. Dokument ten musi im towarzyszyć podczas transportu.

2. (a) Aby być zaaprobowanymi, instytuty, instytucje lub ośrodki, jeśli chodzi o choroby zwalczane z urzędu, przedstawią właściwej władzy Państwa Członkowskiego wszystkie niezbędne dokumenty odnoszące się do wymagań zawartych w Załączniku C.

(b) Po otrzymaniu akt odnoszących się do wniosku o zaaprobowanie lub odnowienie aprobaty, właściwa władza sprawdzi je, w świetle zawartych w nich informacji, i gdy to stosowne sprawdzi również wyniki przeprowadzonych na miejscu testów.

(c) Kompetentna władza wycofa aprobatę zgodnie z punktem 3 Załącznika C.

(d) Każde Państwo Członkowskie prześle do Komisji wykaz zaaprobowanych instytutów, instytucji i ośrodków, razem ze wszystkimi zaistniałymi w wykazie zmianami. Komisja przedłoży tę informację innym Państwom Członkowskim.

95/1

(e) Szwecja będzie miała dwa lata do daty wejścia w życie Traktatu o Przystąpieniu na wprowadzenie środków określonych dla instytutów, ośrodków i instytucji'

92/65

Artykuł 14

1. Gdy Państwo Członkowskie nakreśliło lub nakreśli, bezpośrednio lub przez hodowców, dobrowolny albo obowiązkowy program zwalczania lub monitoringu dla jednej z chorób wymienionych w Załączniku B, może ono przedstawić Komisji program określający w szczególności:

-- rozmieszczenie choroby na jego terytorium,

-- czy choroba podlega obowiązkowi zgłaszania,

-- powody podjęcia programu, biorąc pod uwagę jego efektywność w stosunku do poniesionych kosztów oraz znaczenie choroby,

-- obszar geograficzny, na którym program zostanie wprowadzony,

-- status kategorii zastosowany do placówek, wymagania dla każdego gatunku w czasie jego wprowadzania w gospodarstwie oraz procedury testów, które zostaną zastosowane,

-- procedury monitorowania programu, włączając w to zakres zaangażowania się hodowców przy wprowadzeniu programu zwalczania albo monitorowania ,

- akcję, która zostanie podjęta jeśli z jakiegoś powodu gospodarstwo straci swój status,
- środki, które zostaną podjęte jeśli rezultaty testów wykonywanych, zgodnie z tym programem są dodatnie,
- niedyskryminacyjną istotę handlu na terytorium danego Państwa Członkowskiego w nawiązaniu do handlu wewnątrz Wspólnoty.

2. Komisja sprawdzi programy przedstawione przez Państwa Członkowskie. Programy mogą być zatwierdzone, zgodnie z procedurą przewidzianą w Artykule 26, przestrzegając kryteriów ustalonych w ustępie 1. Zgodnie z tą samą procedurą, dodatkowe gwarancje, ogólne lub ograniczone, które mogą być wymagane w handlu, będą określone w tym samym czasie albo przynajmniej w trzy miesiące po przedstawieniu programów. Takie gwarancje nie mogą przekraczać tych, które Państwo Członkowskie wprowadza we własnym kraju.

3. Programy przedłożone przez Państwa Członkowskie mogą być znowelizowane lub uzupełnione zgodnie z procedurą określoną w Artykule 26. Zgodnie z tą samą procedurą, mogą być wprowadzone poprawki do gwarancji wymienionych w ustępie 2.

Artykuł 15

1. Gdy Państwo Członkowskie uważa, że jego terytorium lub też część jego terytorium jest wolne od jednej z chorób wymienionych w Załączniku B, na którą zwierzęta objęte tą Dyrektywą są wrażliwe, to powinno ono przedstawić Komisji odpowiednią potwierdzającą dokumentację, ustalającą w szczególności:

- istotę choroby oraz historię jej występowania na własnym terytorium,
- rezultaty przeglądowych testów opartych na dochodzeniu serologicznym, mikrobiologicznym, patologicznym lub epidemiologicznym,
- okres czasu podczas, którego choroba podlegała zgłaszaniu właściwym władzom,
- okres czasu podczas, którego dokonywany był przegląd,
- gdy niezbędne, również okres czasu podczas, którego było zakazane szczepienie przeciwko tej chorobie oraz obszar geograficzny, którego zakaz ten dotyczył,
- ustalenia pozwalające zweryfikować brak występowania choroby.

2. Komisja sprawdzi dokumentację uwzględnioną w ustępie 1 i przedłoży do Stałego Komitetu Weterynaryjnego decyzję zatwierdzającą albo oddalającą plan przedstawiony przez Państwo Członkowskie. Jeśli plan jest akceptowany, dodatkowe gwarancje, ogólne lub szczegółowe, które mogą być wymagane w handlu, będą określone zgodnie z procedurą określoną w Artykule 26. Nie mogą one przekroczyć gwarancji, które Państwo Członkowskie wprowadza we własnym kraju.

Do czasu pojęcia decyzji, Państwo Członkowskie, którego to dotyczy, może utrzymać w swoich transakcjach handlowych odpowiednie wymagania potrzebne dla utrzymania swego statusu.

3. Państwo Członkowskie, którego to dotyczy, poinformuje Komisję o jakiegokolwiek zmianie w danych wyszczególnionych w ustępie 1. Ustalone gwarancje jak je określono w ustępie 2, mogą w świetle takiego zawiadomienia zostać znowelizowane albo wycofane zgodnie z procedurą określoną w Artykule 26.

ROZDZIAŁ III

Przepisy mające zastosowanie do przywozów do Wspólnoty

Artykuł 16

Warunki mające zastosowanie do przywozów zwierząt nasienia, komórek jajowych i zarodków objętych niniejszą Dyrektywą muszą być przynajmniej równoważne tym ustalonym w Rozdziale II.

Artykuł 17

1. W celu jednolitego stosowania Artykułu 16, będą stosowane postanowienia następujących ustępów.

2. Tylko zwierzęta, nasienie, komórki jajowe i zarodki wspomniane w Artykule 1, które spełniają następujące wymagania mogą być importowane do Wspólnoty:

(a) muszą one pochodzić z kraju trzeciego znajdującego się na liście, która będzie sporządzona zgodnie z ustępem 3 (a);

(b) musi im towarzyszyć świadectwo zdrowia zgodne ze wzorem, który zostanie sporządzony, według procedury zawartej w Artykule 26, podpisane przez właściwą władzę kraju eksportującego i zaświadczające, że zwierzęta, nasienie, komórki jajowe i zarodki spełniają dodatkowe gwarancje wymienione w ustępie 4 i pochodzą z zatwierdzonych instytutów, instytucji, ośrodków i stacji pobierania nasienia oferujących takie gwarancje.

3. To co następuje będzie wprowadzone w myśl procedury określonej w Artykule 26:

(a) z zastrzeżeniem do listy wymienionej w Artykule 6 (A) (1) (e), tymczasowa lista krajów trzecich albo części tych krajów mogących zapewnić Państwa Członkowskie i Komisję, przed datą ustaloną w Artykule 29, o gwarancjach równoważnych do tych wspomnianych w Rozdziale II oraz przedstawić listę stacji pobierania nasienia, dla których mogą one zapewnić takie gwarancje.

Taka tymczasowa lista będzie sporządzona z list placówek zaaprobowanych i poddawanych inspekcji przez właściwe władze zaraz po tym jak Komisja sprawdzi, że placówki te stosują się do zasad i ogólnych przepisów ustalonych w niniejszej Dyrektywie.

(b) uaktualnienia tej listy w świetle kontroli przewidzianych w ustępie 4;

(c) szczegółowe wymagania zdrowotne zwierząt -- szczególnie dla zabezpieczenia Wspólnoty przed pewnymi chorobami egzotycznymi -- lub gwarancje równoważne do tych uwzględnionych w niniejszej Dyrektywie.

Wymagania szczegółowe oraz równoważne gwarancje, ustalone dla krajów trzecich, nie mogą być bardziej korzystne niż te wymienione w Rozdziale II.

4. Lista wspomniana w ustępie 3 może zawierać tylko kraje trzecie albo części krajów trzecich:

(a) z których przywozy nie są zakazane:

-- jako rezultat występowania jednej z chorób wymienionych w Załączniku A albo jakiegokolwiek innej choroby egzotycznej dla Wspólnoty,

-- zgodnie z artykułami 6, 7 i 14 Dyrektywy 72/462/EEC oraz Artykułu 17 Dyrektywy 91/495/EEC i Dyrektywy 71/118/EEC¹⁹ albo w przypadku innych zwierząt objętych niniejszą Dyrektywą, w myśl decyzji podjętych zgodnie z procedurą określoną w Artykule 26, ze względu na ich stan zdrowotny;

(b) które, w świetle ich ustawodawstwa oraz organizacji służby weterynaryjnej i służb inspekcyjnych, uprawnień tych służb i nadzoru nad nimi, są uznane zgodnie z Artykułem 3 (2)

---

¹⁹ Dyrektywa Rady 71/118/EEC z 15 lutego 1971 roku o problemach zdrowotnych wpływających na handel świeżym mięsem drobiowym (OJ Nr L 55, 8. 3. 1971, str. 23). Ostatnio znowelizowana przez Dyrektywę 90/654/EEC (OJ NR L 353, 17. 12. 1990, str. 48).

Dyrektywy 72/462/EEC, jako zdolne do zagwarantowania wprowadzenia w życie ich ustawodawstwa;

(c) których służby weterynaryjne mają możliwość zagwarantowania, że wymagania zdrowotne, przynajmniej równoważne tym ustalonym w Rozdziale II, będą stosowane;

5. Ekspersi Komisji oraz Państw Członkowskich będą wykonywali inspekcje na miejscu, aby zweryfikować czy gwarancje dane przez kraj trzeci, jeśli idzie o warunki produkcji i umieszczania na rynku, mogą być uważane za równoważne do tych stosowanych we Wspólnocie.

Ekspersi z Państw Członkowskich, odpowiedzialni za te inspekcje, będą zatrudnieni przez Komisję działającą na podstawie propozycji z Państw Członkowskich.

Inspekcje te będą dokonywane w imieniu Wspólnoty, która poniesie koszty jakichkolwiek wydatków z nimi związanych.

6. Oczekując na zorganizowanie inspekcji wspomnianych w ustępie 5, krajowe przepisy stosowane do inspekcji w krajach trzecich będą dalej stosowane, z powiadomieniem poprzez Stały Komitet Weterynaryjny, o jakimkolwiek braku zastosowania się do gwarancji oferowanych zgodnie z ustępem 3, a znalezionych podczas inspekcji.

Artykuł 18

1. Państwa Członkowskie zapewnią, że zwierzęta, nasienie, komórki jajowe i zarodki objęte niniejszą Dyrektywą są importowane do Wspólnoty tylko jeśli:

-- posiadają towarzyszące świadectwo wypełnione przez urzędowego lekarza weterynarii.

Wzór świadectwa, zależnie od gatunków, zostanie sporządzony zgodnie z procedurą określoną w Artykule 26,

-- spełniły ustalenia kontroli, wymaganych przez Dyrektywy 90/675/EEC oraz 91/496/EEC²⁰,
-- zostały poddane, tuż przed wysyłką na terytorium Wspólnoty, kontroli przeprowadzonej przez urzędowego lekarza weterynarii w celu zapewnienia, że warunki transportu wyszczególnione w Dyrektywie 91/628/EEC²¹, są stosowane, szczególnie jeśli idzie o pojenie i karmienie,

-- w przypadku zwierząt wymienionych w artykułach od 5 do 10 były poddane kwarantannie, przed umieszczeniem na rynku, zgodnie ze szczegółowymi przepisami, które będą ustalone w myśl procedury określonej w Artykule 26.

2. Oczekując na ustanowienie szczegółowych przepisów dla tego Artykułu, krajowe przepisy, mające zastosowanie do przywozów z krajów trzecich, dla których takie wymagania nie były przyjęte na szczeblu Wspólnoty, będą dalej stosowane, zakładając, że nie są one bardziej korzystne niż te określone w Rozdziale II.

Artykuł 19

To co następuje będzie ustalone zgodnie z procedurą określoną w Artykule 26:

(a) specyficzne wymagania co do zdrowia zwierząt dla przywozów do Wspólnoty, włączając w to rodzaj i treść towarzyszących dokumentów, dla zwierząt przeznaczonych dla ogrodów zoologicznych, cyrków, parków rozrywki albo laboratoriów badawczych, zgodnie z poszczególnymi gatunkami;

---

²⁰ Dyrektywa Rady 91/496/EEC z 15 lipca 1991 roku ustanawiająca zasady ustalające organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt przywożonych do Wspólnoty z krajów trzecich i nowelizująca Dyrektywy 89/662/EEC, 90/425/EEC oraz 90/675/EEC (OJ Nr L 268, 24. 9. 1991, str. 56).

²¹ Dyrektywa Rady 91/628/EEC z 19 listopada 1991 roku o ochronie zwierząt podczas transportu i nowelizująca Dyrektywy 90/425/EEC oraz 91/496/EEC (OJ Nr L 340, 11. 12. 1991, str. 17).

(b) dodatkowe gwarancje do tych uwzględnionych dla różnych gatunków zwierząt objętych niniejszą Dyrektywą, aby ochronić gatunki zwierząt Wspólnoty, których to dotyczy.

Artykuł 20

Przepisy i zasady uwzględnione w Dyrektywie 90/675/EEC będą stosowane, w szczególności jeśli idzie o organizację i sprawdzanie inspekcji dokonywanych przez Państwa Członkowskie oraz wprowadzanych środków zabezpieczających.

Do czasu wprowadzenia decyzji o, których mowa w Artykule 8 (3) i Artykule 30 Dyrektywy 91/496/EEC, odpowiednie krajowe przepisy Artykułu 8 (1) i (2) wspomnianej Dyrektywy będą ciągle stosowane, z zastrzeżeniem do przestrzegania zasad i przepisów wymienionych w ustępie 1 tego Artykułu.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy ogólne końcowe

Artykuł 21

Wszystkie wzory świadectw, mające zastosowanie w handlu a także warunki zdrowotne zwierząt, które mają być spełnione, aby był możliwy obrót zwierzętami, nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami innymi niż tymi objętymi artykułami od 5 do 11, gdy zaistnieje potrzeba, zostaną ustalone zgodnie z procedurą określoną w Artykule 26.

Artykuł 22

Gdy zaistnieje potrzeba to załączniki do tej Dyrektywy, zostaną znowelizowane zgodnie z procedurą określoną w Artykule 26.

95/1

Załącznik będzie ponownie sprawdzony przed datą wejścia w życie Traktatu o przystąpieniu szczególnie w celu uaktualnienia listy chorób włączając choroby, na które przeżuwacze i zwierzęta świnioвате są wrażliwe oraz te które są przenoszone przez nasienie, komórki jajowe i zarodki owiec.'

92/65

Artykuł 23

Zgodnie z procedurą ustaloną w Artykule 26, jeśli to niezbędne, mogą być ustalone specjalne wymagania, odstępując od Artykułu 6 (A) (1) (e) oraz Rozdziału II, dla przewozu zwierząt należących do cyrków i wesołych miasteczek oraz do handlu zwierzętami, nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami przeznaczonymi dla ogrodów zoologicznych.

Artykuł 24

1. Państwa Członkowskie będą upoważnione do uzależnienia wprowadzenia na ich terytorium zwierząt (włączając w to ptaki w klatkach), nasienia, komórek jajowych i zarodków wymienionych w tej Dyrektywie, które to przeszły przez terytorium kraju trzeciego, od przedstawienia świadectwa zdrowia zaświadczonego zgodność z wymogami tej Dyrektywy.

2. Państwa Członkowskie, które skorzystały z możliwości ustalonej w ustępie 1, poinformują Komisję i inne Państwa Członkowskie w obrębie Stałego Komitetu Weterynaryjnego.

Artykuł 25

To co następuje będzie dodane do Załącznika A Dyrektywy 90/425/EEC:

‘Dyrektywa Rady 92/65/EEC z 13 lipca 1992 roku określająca wymagania zdrowotne zwierząt obowiązujące w handlu i przywozie do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków, które nie podlegają wymaganiom zdrowotnym zwierząt ustanowionym w specjalnych przepisach Wspólnoty wymienionych w Załączniku A (1) do Dyrektywy 90/425/EEC (OJ Nr L 268, 14. 9. 1992, str. 54).’

Artykuł 26

Gdy występuje odniesienie się do procedury przewidzianej w niniejszym Artykule, Stały Komitet Weterynaryjny ustanowiony Decyzją 68/361/EEC²² będzie podejmować decyzje zgodnie z przepisami określonymi w Artykule 17 Dyrektywy 89/662/EEC.

Artykuł 27

Państwa Członkowskie, które wprowadzą alternatywny system kontroli zapewniający gwarancje równoważne do tych ustalonych w tej Dyrektywie, jeśli chodzi o przemieszczanie w obrębie własnego terytorium zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nią objętych, mogą zezwalać jednemu drugiemu na odstępstwa od wymogów Artykułu 6 (A) (1) (f), Artykułu 8 (b) i Artykułu 11 (1) (d) na zasadzie wzajemności.

Artykuł 28

Zgodnie z procedurą określoną w Artykule 26, mogą być przyjęte środki tymczasowe, na okres trzech lat, aby przyspieszyć przejście do nowych przepisów ustalonych w niniejszej Dyrektywie.

Artykuł 29

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie ustawy, rozporządzenia i przepisy administracyjne niezbędne do zastosowania tej Dyrektywy, przed 1 stycznia 1994 roku. Powiadomią one o tym niezwłocznie Komisję.

Gdy środki te zostaną przyjęte przez Państwa Członkowskie, to powinny one powoływać się na niniejszą Dyrektywę lub zawierać takie powołanie się na nią w momencie oficjalnej publikacji tych środków. Metody dokonania takiego powołania się będą ustalone przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą do Komisji teksty głównych przepisów prawa wewnętrznego, które zostanie wprowadzone w zakresie działania niniejszej Dyrektywy

3. Ustalenie ostatecznego terminu dla przetransponowania w prawo państwowe, 1 stycznia 1994 roku będzie bez naruszenia obowiązku zniesienia kontroli weterynaryjnych na granicach przewidzianego w Dyrektywach 89/662/EEC i 90/425/EEC.

Artykuł 30

Dyrektywa ta jest adresowana do Państw Członkowskich.

ZAŁĄCZNIK A

CHOROBY PODLEGAJĄCE OBOWIĄZKOWI ZGŁASZANIA W KONTEKŚCIE NINIEJSZEJ DYREKTYWY (a)

---

²² OJ Nr L 255, 18. 10. 1968, str. 23.

Choroby	Gatunki, których one dotyczą
Rzekomy pomór drobiu, Influenza drobiu.....	Ptaki
Chlamydioza ptaków.....	Ptaki papugowate
Zgnilec amerykański.....	Pszczoly
Pryszczycyca.....	Przeżuwacze
Bruceloza (<i>Brucella</i> sp.).....	„
Gruźlica.....	„
Klasyczny pomór świń.....	Zwierzęta świńowate
Afrykański pomór świń.....	„
Pryszczycyca.....	„
Wścieklizna ^(b)	Wszystkie wrażliwe zwierzęta

^(a) Z zastrzeżeniem do chorób podlegających zgłaszaniu ujętych w Załączniku I do Dyrektywy 82/894/EEC.

^(b) Zgodnie z Artykułem 2 Dyrektywy 89/455/EEC

ZAŁĄCZNIK B

LISTA CHORÓB DLA KTÓRYCH PROGRAMY KRAJOWE MOGĄ BYĆ UZNANE ZGODNIE Z NINIEJSZĄ DYREKTYWĄ

Norki.....	Wirusowe zapalenie jelit Choroba Aleucka
Pszczoly.....	Zgnilec europejski Warooza i Choroba roztoczowa
Małpy człekokształtne i kotowate.....	Gruźlica
Przeżuwacze.....	Gruźlica
Zajacowate.....	Myksomatoza, Tularemia Wirusowa krwiotoczna choroba królików

ZAŁĄCZNIK C

WARUNKI REGULUJĄCE ZATWIERDZENIE INSTYTUTÓW, OŚRODKÓW I INSTYTUCJI

1. Aby otrzymać oficjalne zatwierdzenie zgodnie z Artykułem 13 (2) niniejszej Dyrektywy instytut, instytucja lub ośrodek jak określono je w Artykule (2 (1) (c) muszą:
  - (a) być wyraźnie ogrodzone i odizolowane od otoczenia;
  - (b) być usytuowane w bezpiecznej odległości od placówek rolniczych, których stan zdrowia może być zagrożony w związku z obecnością zatwierdzonych instytutów, instytucji i ośrodków;
  - (c) pozostawać pod nadzorem lekarza weterynarii²³, monitorującego zwierzęta, które mogą być zawsze złapane, zamknięte oraz umieszczone w klatce;
  - (d) posiadać właściwe pomieszczenia dla kwarantanny;
  - (e) posiadać jedno lub więcej odpowiednich pomieszczeń do przeprowadzania sekcji zwłok;

²³ Odpowiedzialnego za rutynową zgodność z wymogami zdrowotnymi zwierząt niniejszej Dyrektywy.

(f) być wolne od chorób umieszczonych na liście w Załączniku A i jeśli chodzi o choroby objęte, w danym kraju, programem zgodnym z Artykułem 14, choroby umieszczone na liście w Załączniku B;

(g) prowadzić bieżący rejestr zawierający:

- ilość zwierząt, każdego gatunku znajdujących się w zakładzie, z informacją co do ich wieku,
- ilość zwierząt przybywających do zakładu, lub opuszczających go, razem z informacją o warunkach transportu i zdrowiu zwierząt,
- obserwacje poczynione podczas przeprowadzania kwarantanny,
- rezultaty regularnych badań wydaliny,
- rezultaty badań krwi lub innych badań diagnostycznych,
- przypadki chorobowe i gdy właściwe zaordynowane leczenie,
- wyniki badania sekcyjnego jakiegokolwiek zwierzęcia, które pada w zakładzie, włączając w to zwierzęta martwo urodzone;

(h) posiadać urządzenia do właściwego usuwania ciał zwierząt, które padają z powodu choroby;

(i) być monitorowane przez urzędowego lekarza weterynarii, który musi przeprowadzić przynajmniej dwa przeglądy zdrowia zwierząt w ciągu roku.

Przeglądy zdrowia zwierząt muszą zawierać przynajmniej:

- jedną inspekcję wszystkich zwierząt w zakładzie,
- pobranie reprezentatywnych próbek od wszystkich zwierząt wrażliwych na choroby wymienione w Załącznikach A i B²⁴ albo wykrycie tych chorób innymi metodami. Próbki te muszą zostać analizowane przez uprawnione laboratoria w celu określenia czy zawierają zarazki wywołujące chorobę z Załącznika A, u poszczególnych gatunków zwierząt. Próbki muszą być pobierane w ciągu całego roku.

Wyniki testów laboratoryjnych, próbek pobranych podczas kontroli stanu zdrowia zwierząt, nie mogą wykazać obecności wspomnianych zarazków chorobotwórczych;

- sprawdzanie obowiązkowo prowadzonych rejestrów.

95/176

(j) jeśli trzyma zwierzęta przeznaczone dla laboratoriów badawczych, zgadzać się z postanowieniami Artykułu 5 Dyrektywy Rady 86/609/EEC.²

92/65

2. Zatwierdzenie będzie utrzymane, gdy zostaną spełnione następujące wymagania:

(a) zwierzęta wprowadzone do zakładu muszą pochodzić z innego zaaprobowanego instytutu, ośrodka lub instytucji;

95/1

‘Jednakże, Państwo Członkowskie może zostać autoryzowane przez Komisję aby pozwolić zwierzętom, pochodzącym z innych źródeł, na wprowadzenie do instytutu, ośrodka lub instytucji w sytuacji gdy właściwa władza nie może znaleźć odpowiedniego rozwiązania dla takich zwierząt. Państwo Członkowskie przedstawi Komisji plan zawierający dodatkowe gwarancje weterynaryjne stosowane w takich przypadkach.’

92/65

(b) jeśli zwierzęta, objęte Dyrektywą 64/432/EEC, są trzymane w zaaprobowanym ośrodku, instytucji lub instytucie to mogą one opuścić placówkę tylko pod oficjalnym nadzorem;

---

²⁴ jak również jakkolwiek z chorób, która podlega obowiązkowi zgłaszania w danym Państwie Członkowskim.

- (c) kontrole zdrowia w zaaprobowanym instytucie, instytucji lub ośrodku muszą być dokonywane dwukrotnie w roku, zgodnie z punktem 1 (h) tego Załącznika;
  - (d) rezultaty testów laboratoryjnych, przeprowadzonych na pobranych próbkach, nie mogą wykazać śladów czynników chorobotwórczych powodujących choroby wymienione w Załącznikach A i B;
  - (e) jakakolwiek podejrzana śmierć albo obecność innego symptomu sugerującego, że zwierzęta nabrały się jednej lub kilku chorób wymienionych w Załącznikach A i B musi być bezzwłocznie zgłoszone do właściwej władzy.
3. Zatwierdzenie może być zawieszono, przywrócone albo wycofane w następujących okolicznościach:
- (a) po otrzymaniu powiadomienia, w rozumieniu punktu 2 (d) niniejszego Załącznika, właściwa władza może tymczasowo zawiesić aprobatę już zatwierdzonego ośrodka, instytucji lub instytutu;
  - (b) gdy pobrana z podejrzanego zwierzęcia próbka jest dostarczona do uprawnionego laboratorium w celu zbadania na obecność podejrzanego zarazka chorobotwórczego. Rezultaty testu będą natychmiast przedłożone właściwej władzy;
  - (c) gdy urzędowy departament został poinformowany o podejrzeniu występowania jednej z chorób wymienionych w Załącznikach A i B²⁵, to będzie działał natychmiast, jeśli chodzi o testy laboratoryjne, dochodzenie epizootyczne, środki podjęte do zwalczania choroby oraz wycofanie aprobaty, jakby choroba ta została stwierdzona. Zgodnie z niniejszą Dyrektywą, będą podjęte środki zwalczania choroby oraz zostanie ograniczony obrót zwierzętami;
  - (d) gdy rezultaty testu nie wykażą obecności wspomnianych zarazków to urzędowy departament przywróci zatwierdzenie;
  - (e) instytut, instytucja lub ośrodek będą ponownie zaaprobowane tylko wtedy, gdy po wyeliminowaniu źródeł zakażenia, warunki ustalone w punkcie 1 tego Załącznika, z wyjątkiem punktu 1 (f), są ponownie spełnione;
  - (f) właściwe władze informują Komisję o zawieszeniu, przywróceniu lub wycofaniu zatwierdzenia.

ZAŁĄCZNIK D

95/176

ROZDZIAŁ I

I. Warunki regulujące uznanie stacji pobierania nasienia

Stacje pobierania nasienia, muszą:

1. być umieszczone pod nadzorem „lekarza weterynarii stacji”;
2. posiadać przynajmniej
  - (a) zamykane pomieszczenia dla zwierząt i jeśli to niezbędne tereny do treningu dla zwierząt koniowatych, które są odseparowane od pomieszczeń do pobierania, przeróbki i magazynowania nasienia;
  - (b) pomieszczenia do izolacji, które nie mają bezpośredniej komunikacji z pomieszczeniami gdzie zwierzęta normalnie przebywają;

---

²⁵ Jak również każda z chorób podlegających zgłaszaniu w zainteresowanym Państwie Członkowskim.

- (c) urządzenia do pobierania nasienia, włączając w to oddzielne pomieszczenie dla oczyszczania, dezynfekcji czy sterylizacji wyposażenia;
  - (d) pokój do obróbki nasienia, oddzielony od pomieszczeń do pobierania nasienia. Nie muszą one znajdować się w tym samym miejscu;
  - (e) pokój do przechowywania nasienia, który również nie musi być w tym samym miejscu;
3. być tak zbudowane i izolowane aby nie dopuścić do kontaktów ze zwierzętami z zewnątrz;
  4. być tak zbudowane aby cała stacja, z wyjątkiem pomieszczeń biurowych, i w przypadku zwierząt koniowatych również teren do treningu, były łatwe do czyszczenia i dezynfekcji.

II. *Warunki nadzoru nad stacjami pobierania nasienia*

Stacje pobierania nasienia, muszą:

1. być nadzorowane w celu zapewnienia, że znajdują się tam wyłącznie zwierzęta tych gatunków, od których jest pobierane nasienie.

Jednakże, inne zwierzęta domowe mogą być przyjęte do stacji, pod warunkiem, że nie stanowią one ryzyka zakażenia dla tych gatunków, od których jest pobierane nasienie oraz spełniają warunki określone przez lekarza weterynarii stacji.

Jeśli, w przypadku zwierząt koniowatych, stacje pobierania nasienia dzielą miejsce z punktem unasienniania lub punktem stanówki to wtedy klacze, ogiery próbniki oraz ogiery używane do krycia naturalnego mogą być przyjęte tylko jeżeli spełniają wymagania określone w Załączniku D, Rozdział II, ustęp A (1), (2), (3) i (4);

2. być monitorowane w celu upewnienia się, że trzymany rejestr zawiera:

- gatunek, rasę, datę urodzenia oraz znaki identyfikacyjne każdego zwierzęcia znajdującego się w stacji,

- wszystkie przypadki przemieszczania zwierząt, przybycie i opuszczenie stacji,

- historie chorób i wyniki wszystkich przeprowadzanych testów, przypadków leczenia i dokonywanych szczepień wszystkich trzymanyh zwierząt,

- datę pobierania i obróbki nasienia,

- przeznaczenie nasienia,

- przechowywanie nasienia;

3. być przeglądane, przez urzędowego lekarza weterynarii podczas sezonu rozplodowego, przynajmniej raz w roku przy rozplodzie sezonowym oraz dwukrotnie w roku przy rozwodzie nie sezonowym w celu rozważenia i weryfikacji wszystkich spraw związanych z warunkami zatwierdzenia oraz nadzoru;

4. być nadzorowane w taki sposób aby nie dopuścić do wejścia osób nie upoważnionych. Co więcej, upoważnione osoby wizytujące stację muszą spełniać warunki określone przez lekarza weterynarii stacji;

5. zatrudniać kompetentny personel, który został odpowiednio przeszkolony w technikach dezynfekcji i higieny, aby uniknąć rozprzestrzeniania się choroby;

6. być monitorowane w celu zapewnienia, że:

- żadne zwierzę, trzymane w stacji, nie było używane do krycia naturalnego, przynajmniej w ciągu 30 dni przed pierwszym pobieraniem nasienia oraz podczas okresu pobierania,

- pobieranie, obróbka i przechowywanie nasienia jest dokonywane tylko w pomieszczeniach przeznaczonych do tych celów,

- wszystkie przybory wchodzące w kontakt z nasieniem oraz zwierzęciem dawcą, podczas pobierania i obróbki, są właściwie dezynfekowane lub sterylizowane przed użyciem albo są nowe, jednorazowe i wyrzucane po użyciu,

Jeśli, w przypadku zwierząt koniowatych, stacje pobierania dzielą miejsce z punktem unasienniania lub stanówki, to musi być dokładne rozgraniczenie pomiędzy instrumentami i

wyposażeniem do sztucznej inseminacji oraz wyposażeniem mającym kontakt ze zwierzętami dawkami czy innymi zwierzętami trzymanymi w stacji pobierania i nasieniem,
-- produkty pochodzenia zwierzęcego jak rozcieńczalniki, dodatki lub rozpuszczalniki, użyte w przetwarzaniu nasienia, nie stanowią ryzyka zdrowotnego albo, że zostały poddane obróbce w celu wykluczenia takiego ryzyka,
-- w przypadku nasienia mrożonego lub chłodzonego, są używane środki zamrażające, które nie były poprzednio używane do innych produktów pochodzenia zwierzęcego,
-- każdy pojemnik do przechowywania lub transportu nasienia jest dezynfekowany lub sterylizowany przed użyciem albo jest użyty nowy, jednorazowy i wyrzucany po użyciu;
7. zapewnić, że każda pojedyncza dawka nasienia jest trwale oznakowana, w taki sposób aby mogły być ustalone: Państwo Członkowskie pochodzenia, data pobrania, gatunek, rasa i tożsamość zwierzęcia dawcy, jak również nazwa uznanej stacji, która dokonała pobrania nasienia.

ROZDZIAŁ II

Warunki mające zastosowanie do stacji pobierania

Wymagania dotyczące przyjęcia samców dawców

95/176

‘A. OGIERY

Tylko ogier, który satysfakcjonuje urzędowego lekarza weterynarii, spełniając następujące wymagania, może być użyty dla pobierania nasienia:

1. nie może wykazywać jakichkolwiek objawów chorób zakaźnych czy zaraźliwych, w czasie jego wprowadzania do stacji oraz w dniu, w którym pobierane jest nasienie;
2. musi pochodzić z terytorium, lub w przypadku regionalizacji z części terytorium Państwa Członkowskiego czy kraju trzeciego oraz gospodarstwa będącego pod nadzorem weterynaryjnym. Każde z nich musi spełniać wymagania Dyrektywy Rady 90/426/EEC.
3. musi przebywać, w ciągu 30 dni przed wprowadzeniem do stacji pobierania nasienia, w gospodarstwie, w którym żadne zwierzę koniowate, podczas tego okresu, nie wykazywało objawów wirusowego zapalenia tętnic koni;
4. musi przebywać, w ciągu 60 dni przed wprowadzeniem do stacji pobierania nasienia, w gospodarstwie, w którym żadne zwierzę koniowate, podczas tego okresu, nie wykazywało objawów zakaźnego zapalenia macicy klaczy;
5. nie może być użyty do krycia naturalnego w ciągu 60 dni przed pierwszym pobieraniem nasienia oraz podczas całego okresu pobierania;
6. musi zostać poddany następującym testom, wykonywanym i potwierdzonym w laboratoriach, uznanych przez właściwe władze, zgodnie z programem ustalonym w ustępie 7:
  - (a) do wykrycia niedokrwistości zakaźnej koni, test immunodifyuzji w żelu agarowym (test Cogginsa), z wynikiem ujemnym;
  - (b) do wykrycia wirusowego zapalenia tętnic koni, test seroneutralizacyjny. Jeśli nie zostanie otrzymany wynik ujemny przy rozcieńczeniu surowicy 1 na 4, to powinno być wykonane badanie wykrycia wirusa, na próbce z całej objętości nasienia samca dawcy, z ujemnym rezultatem;
  - (c) test do wykrycia zakaźnego zapalenia macicy klaczy, przeprowadzony przynajmniej dwukrotnie w odstępie 7 dniowym, dla wyizolowanie zarazka *Tayorella equigenitalis* z płynu przed ejakulacyjnego lub próbek nasienia albo wacików z wymazami pobranymi przynajmniej z napletka, cewki moczowej czy dołka cewki moczowej, w każdym przypadku z ujemnym wynikiem;
7. musi być poddany jednemu z następujących programów testowych:

(i) Gdy nasienie jest pobierane do sprzedaży jako nasienie świeże lub chłodzone:
-- a ogier dawca przebywa bez przerwy przez 30 dni w stacji pobierania nasienia przed pierwszym pobraniem nasienia oraz podczas całego okresu pobierania nasienia i pod warunkiem, że żadne zwierzę koniowate ze stacji nie miało kontaktu ze zwierzętami koniowatymi o statusie zdrowotnym niższym niż ogier dawca, to testy wymagane w ustępie 6 (i), (ii) i (iii) będą wykonywane przynajmniej w 14 dni po rozpoczęciu okresu pobytu oraz przynajmniej raz w roku na początku sezonu rozplodowego.

-- a ogier dawca nie przebywa ciągle w stacji pobierania i / albo inne zwierzęta koniowate ze stacji pobierania mają bezpośredni kontakt ze zwierzętami koniowatymi o niższym statusie zdrowotnym, to testy wymagane w ustępie 6 (i), (ii) i (iii) będą wykonane w 14 dniowym okresie czasu przed pierwszym pobraniem nasienia oraz przynajmniej raz w roku na początku sezonu rozplodowego. Co więcej, test wymagany w ustępie 6 (i) będzie powtarzany przynajmniej co 120 dni podczas okresu pobierania nasienia. Test wymagany w ustępie 6 (ii) będzie wykonywany nie później niż 30 dni przed pobieraniem nasienia chyba, że status zwierzęcia nie rozsiewającego wirusa ogiera, który jest serologicznie dodatni na wirusowe zapalenie tętnic, zostanie potwierdzony testem izolacji wirusa. Test ten musi być wykonywany corocznie.

(ii) Gdy nasienie jest pobierane dla handlu nasieniem mrożonym, to będą tu stosowane programy testowania jak zostały opisane w pierwszym i drugim akapicie ustępu 7 (i). Alternatywnie testy, wymagane w ustępie 6 (i), (ii) i (iii), będą wykonywane podczas obowiązkowego 30 dniowego okresu przechowywania nasienia i nie wcześniej niż w 14 dni po pobraniu nasienia, niezależnie od miejsca pobytu ogiera.'

92/65

B. OWCE I KOZY

1. Tylko owce i kozy z gospodarstw lub ośrodków, które satysfakcjonują urzędowego lekarza weterynarii, spełniając następujące wymagania, mogą być użyte dla pobierania nasienia:

(a) muszą być zdrowe w dniu pobierania nasienia;

(b) spełniają wymagania ustalone w artykułach 4, 5 i 6 Dyrektywy 91/68/EEC o handlu wewnątrz Wspólnoty.

Dodatkowo, zwierzęta dawcy muszą przejść, w czasie trzydziestu dni przed pobraniem, z ujemnymi wynikami:

-- test do wykrycia brucelozы (B. melitensis) zgodnie z Załącznikiem C do Dyrektywy 91/68EEC,

-- test na zakaźne zapalenie najądrza (B. ovis) zgodnie z Załącznikiem D do Dyrektywy 91/68/EEC,

-- test na wykrycie wirusa choroby granicznej (Border disease):

(c) muszą przejść odpowiednie testy lub kontrole aby zagwarantować zgodność z wymaganiami ustalonymi w podpunktach (a) i (b), powyżej.

2. Testy, wymienione powyżej w punkcie 1, muszą być wykonywane przez laboratoria zatwierdzone przez Państwo Członkowskie.

95/176

C. Jeśli jakiegokolwiek testy wymienione w A i B wypadną dodatnio, zwierzę musi być izolowane a nasienie pobrane od niego od czasu ostatniego ujemnego testu nie może dostać się na rynek. To samo dotyczy nasienia pobranego od innych zwierząt wrażliwych na daną chorobę, znajdujących się w gospodarstwie lub stacji pobierania, pobieranego od dnia w którym przeprowadzony był dodatni test. Handel nie może być wznowiony do czasu aż normalny status zdrowotny ośrodka zostanie przywrócony.

ROZDZIAŁ III

Wymagania stosowane do nasienia, komórek jajowych i zarodków

95/176

Nasienie, komórki jajowe i zarodki muszą być pobrane, poddane obróbce i zakonserwowane zgodnie z następującymi zasadami:

(a) Przepłukiwanie komórek jajowych i zarodków, nawet w przypadku zwierząt koniowatych, musi być przeprowadzone zgodnie z warunkami określonymi w Artykule 26. Do czasu przyjęcia takich warunków będą stosowane międzynarodowe standardy.

Ich osłonka przejrzysta musi pozostać nietknięta przed i po przepłukaniu.

Tylko komórki jajowe i zarodki od tego samego dawcy mogą być przepłukiwane w tym samym czasie.

Po przepłukaniu, osłonka przejrzysta każdej komórki jajowej i zarodka musi być sprawdzona na całej jej powierzchni, pod powiększeniem przynajmniej 50, a jej nieuszkodzenie musi być potwierdzone, jak również potwierdzony musi być fakt, że żadne obce ciało do niej nie przylega.

(b) Środek i roztwory użyte do pobierania, przeróbki (badania, przepłukiwania i obróbki), zamrażania i konserwacji komórek jajowych i zarodków muszą być sterylizowane zgodnie z zaaprobowanymi metodami oraz manipulowane tak, że pozostaną sterylne. Do środków do przepłukiwania i konserwacji dla komórek jajowych, zarodków oraz rozcieńczalników nasienia, muszą zostać dodane antybiotyki. Jeśli to niezbędne, szczegółowe przepisy zostaną określone zgodnie z procedurą ustaloną w Artykule 26.

(c) Wszystkie materiały użyte do pobierania, przeróbki, zamrażania i konserwacji nasienia, komórek jajowych i zarodków muszą być albo dezynfekowane czy sterylizowane przed użyciem lub zastosowane zostaną nowe, jednorazowe i wyrzucane po użyciu.

(d) Mogą być wprowadzone dodatkowe testy, ustalone zgodnie z procedurą przewidzianą w Artykule 26, w szczególności dotyczące płynów do pobierania i przepłukiwania aby ustalić brak drobnoustrojów chorobotwórczych.

(e) Komórki jajowe i zarodki, które skutecznie przeszły badania przewidziane w punkcie (a) oraz nasienie powinny być umieszczone w jałowych pojemnikach, w pełni do zidentyfikowania, które zawierają wyłącznie produkty jednego samca czy samicy dawcy i są natychmiast zapieczętowane.

Rodzaj identyfikacji, będący do ustalenia zgodnie z procedurą przewidzianą w Artykule 26 zapewni, że może być ustalony kraj pochodzenia, data pobrania, gatunek, rasa i tożsamość zwierzęcia dawcy oraz nazwa i / oraz numer stacji / zespołu.

(f) Zamrożone nasienie, komórki jajowe oraz zarodki muszą być umieszczone w pojemnikach ze sterylnym ciekłym azotem, które nie stanowią ryzyka zanieczyszczenia produktu.

(g) Zamrożone nasienie, komórki jajowe oraz zarodki muszą być przechowywane w zaaprobowanych warunkach przez okres nie krótszy niż 30 dni przed wysyłką.

(g) Nasienie, komórki jajowe i zarodki muszą być transportowane w pojemnikach, które były albo oczyszczone i dezynfekowane czy sterylizowane przed użyciem lub są użyte nowe, jednorazowe i wyrzucane po użyciu.

ROZDZIAŁ IV

Samice dawcy

95/176

Samice mogą być użyte dla pobierania zarodków lub komórek jajowych tylko jeśli stada, z których one pochodzą spełniają, zgodnie z aprobatą urzędowego lekarza weterynarii, wymagania odpowiednich Dyrektyw o handlu wewnątrz Wspólnoty zwierzętami żywymi do chowu i produkcji dla danych gatunków zwierząt.

Postanowienia Dyrektywy Rady 64/432/EEC będą stosowane do świń a postanowienia Dyrektywy Rady 91/68/EEC będą stosowane do owiec i kóz.

Dodatkowo do wymagań ustalonych Dyrektywą Rady 90/426/EEC zwierzęta koniowate, przed pobieraniem komórek jajowych i zarodków, muszą być trzymane w gospodarstwach wolnych od klinicznych objawów zakaźnego zapalenia macicy klaczy co najmniej od 60 dni. Nie mogą być one użyte do krycia naturalnego podczas 30 dni przed pobieraniem komórek jajowych lub zarodków.

ZAŁĄCZNIK E
ŚWIADECTWO

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

1. Wysyłający (nazwisko i adres - pełny)

ŚWIADECTWO ZDROWIA

Nr **ORYGINAŁ^(a)**

3. Odbiorca (nazwisko i adres - pełny)

2. Państwo Członkowskie pochodzenia

4. WŁAŚCIWA WŁADZA

5.. Adres

--gospodarstwa pochodzenia lub oficjalnie zatwierdzonego instytutu, instytucji lub ośrodka^(b)

--gospodarstwa czy handlującego przeznaczenia albo oficjalnie zatwierdzonego instytutu, instytucji czy ośrodka przeznaczenia^(b)

6. Miejsce załadunku

7. Środki transportu

-----
8. Gatunki
-----

9. Ilość zwierząt / uli / królowych (z pomocnicami)^(b)
-----

10. Identyfikacja partii
-----

11. ZAŚWIADCZENIE ^(c)

Podpis:

Dokonano w..... dnia.....

Nazwisko drukowanymi literami

Tytuł i stanowisko

^(a) Oddzielne świadectwo musi być wystawione na każda wysyłkę a oryginał musi towarzyszyć wysyłce

do jej miejsca ostatecznego przeznaczenia; jest ono ważne przez okres 10 dni.

^(b) Niepotrzebne skreśl.

^(c) Wypełnij zgodnie z artykułami od 5 do 11 Dyrektywy 92/65/EEC na 24 godziny przed załadunkiem zwierząt.

ZALĄCZNIK E
ŚWIADECTWO

1. Wysyłający (pełne nazwisko/nazwa i adres)	ŚWIADECTWO ZDROWIA
	Nr Oryginał ^(a)
2. Państwo Członkowskie pochodzenia	
3. Odbiorca (pełne nazwisko/nazwa i adres)	WŁAŚCIWA WŁADZA
	Adres gospodarstwa pochodzenia lub urzędowo zatwierdzonej jednostki, instytutu bądź ośrodka pochodzenia ^(b) gospodarstwa lub dealera przeznaczenia lub urzędowo zatwierdzonej jednostki, instytutu bądź ośrodka przeznaczenia ^(b)
6. Miejsce załadunku	
7. Środki transportu	
8. Gatunki	
9. Liczba zwierząt/ uli /lub królowych (wraz z pomocnikami) ^(b)	
10. Identyfikacja partii	
11. ZASWIADCZENIE ^(c)	
Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że w momencie przeprowadzania inspekcji powyżej opisane zwierzęta były zdadne do transportu w ramach zamierzonej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG ^(d) ^(e) .	
Sporządzono w, ... dnia	
Podpis:	
Nazwisko drukowanymi literami:	
Tytuł i stanowisko:	

^(a) Oddzielne świadectwo musi zostać wystawione na każdą wysyłkę a oryginał musi towarzyszyć wysyłce do jej miejsca pierwotnego przeznaczenia; okres ważności świadectwa wynosi 10 dni.

^(b) Niepotrzebne skreślić.

^(c) Wypełnić zgodnie z artykułami od 5 do 11 Dyrektywy 92/65/EWG na 24 godziny przed załadunkiem zwierząt.

^(d) Niniejsze zaświadczenie ma zastosowanie do następujących gatunków: małpy (małpy i małpiatki), kopytne należące do gatunków innych niż te, o których mowa w Dyrektywach 64/432/EWG, 90/426/EWG oraz 91/68/EWG, zajęczaki, psy i koty.

^(e) Niniejsze zaświadczenie nie zwalnia przewoźników z ich obowiązków zgodnie z obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi zdatności zwierząt do transportu.

II

(Akty prawne, których publikacja nie jest obowiązująca)

RADA

DYREKTYWA RADY 92/66/EEC

z dnia 14 lipca 1992 roku

wprowadzająca środki kontroli dla rzekomego pomoru drobiu

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

Mając na względzie Traktat powołujący do życia Europejską Wspólnotę Gospodarczą, a w szczególności jego artykuł 43,

Mając na względzie propozycję Komisji (1),

Mając na względzie opinię Europejskiego Parlamentu (2),

Mając na względzie opinię Komitetu Społeczno-Ekonomicznego (3),

Zważywszy, że sporządzona jest lista drobiu w załączniku II Traktatu, oraz, zważywszy, że handel drobiem jest ważnym źródłem dochodów dla społeczeństw rolniczych;

Zważywszy, że konieczne jest stworzenie na poziomie Wspólnoty środków kontroli, które powinny być wdrożone w razie wybuchu rzekomego pomoru drobiu, aby zabezpieczyć rozwój sektora drobiarskiego oraz przyczynić się do ochrony zdrowia zwierząt na terenie krajów Wspólnoty;

Zważywszy, że minimalne Wspólnotowe środki kontroli udostępnione do walki z rzekomym pomorem drobiu powinny być zastosowane do walki z chorobami innych gatunków zwierząt;

Zważywszy, że wybuch tej choroby może w krótkim czasie przybrać epizootologiczne proporcje, powodując śmierć zwierząt oraz zakłócenia, które mogą z kolei spowodować znaczne obniżenie rentowności w rolnictwie i w produkcji drobiu;

---

(1) Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich numer C 312 z 3 grudnia 1991 roku, strona 12

(2) Opinia przedstawiona 10 kwietnia 1992 roku (jeszcze nie publikowana w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich)

(3) Opinia przedstawiona 29 kwietnia 1992 roku (jeszcze nie publikowana w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich)

Zważywszy, że natychmiastowe działania powinny zostać podjęte w momencie podejrzenia obecności choroby, co pozwoli na wdrożenie efektywnych środków kontroli, kiedy podejrzenie obecności choroby zostanie potwierdzone; zważywszy, że takie środki muszą być

modulowane przez kompetentne władze, w taki sposób, który pozwoli na wzięcie pod uwagę, czy w kraju prowadzony jest program szczepienia profilaktycznego na całym czy też na części jego terytorium;

Zważywszy, że konieczne jest zahamowanie rozprzestrzeniania się choroby, tak szybko, jak szybko nastąpi jej wybuch poprzez uważne monitorowanie przemieszczania zwierząt, oraz produktów, które mogły ulec skażeniu, a także, tam gdzie to stosowne, zahamowanie rozprzestrzeniania się choroby poprzez przeprowadzenie szczepień;

Zważywszy, że diagnostyka choroby musi być prowadzona pod kontrolą odpowiedzialnych laboratoriów krajowych, których koordynacja musi być zagwarantowana przez wzorcowe laboratorium Wspólnoty;

Zważywszy, że konieczne jest stworzenie planów szczepień przez Państwa Członkowskie, które mają zastosować program szczepień, oraz poinformowanie Komisji oraz innych Państw Członkowskich o tych planach;

Zważywszy, że artykuł 4 decyzji Rady numer 90/424/EEC z dnia 26 czerwca 1990 roku dotyczący wydatków w sektorze weterynaryjnym (1) ma także zastosowanie w razie wystąpienia choroby rzekomego pomoru drobiu;

Zważywszy, że stosowne jest poinformowanie Komisji o zamiarze podjęcia koniecznych środków;

PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Z zastrzeżeniem przepisów administracyjnych Wspólnoty zarządzających handlem wewnętrznym Wspólnoty, niniejsza dyrektywa określa środki kontroli, które zostaną zastosowane na terytorium krajów Wspólnoty w razie wybuchu choroby rzekomego pomoru drobiu u:

- (a) drobiu
- (b) gołębi pocztowych oraz innych ptaków żyjących w niewoli.

Niniejsza dyrektywa nie obowiązuje tam, gdzie został wykryty rzekomy pomór drobiu u ptaków żyjących na wolności; jednakże, w takim przypadku Państwo Członkowskie, którego taki problem będzie dotyczył poinformuje Komisję o przedsięwziętych środkach.

.....
(1) Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich numer L 224 z dnia 18 sierpnia 1990 roku, strona 19, do którego ostatnie poprawki zostały wniesione Decyzją numer 91/133/EEC (Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich numer 66 z dnia 13 marca 1991 roku, strona 18).
.....

Artykuł 2

Niniejszej dyrektywy będą dotyczyły definicje podane w artykule 2 dyrektywy Rady numer 90/539/EEC z dnia 15 października 1990 roku dotyczące stanu zdrowia zwierząt oraz

warunków zarządzających handlem wewnątrz krajów Wspólnoty, a także importu drobiu i jaj wylęgowych (1) z krajów trzecich.

Będą też je dotyczyły następujące definicje:

(a) przez *zakażony drób* rozumie się wszystkie gatunki drobiu;

- u których obecność rzekomego pomoru drobiu została wykryta i oficjalnie potwierdzona po badaniu przeprowadzonym przez uprawnione laboratorium, lub,

- w wypadku powtórnego lub kolejnego zachorowania, gdzie u żywych zwierząt objawy kliniczne lub u padłych zwierząt zmiany patologiczne wykazały obecność wirusa rzekomego pomoru drobiu;

(b) przez *drób podejrzany o infekcję* rozumie się wszystkie gatunki drobiu, u których stwierdzono objawy kliniczne lub w wypadku padłych zwierząt stwierdzono zmiany patologiczne wskazujące na możliwość obecności wirusa rzekomego pomoru drobiu;

(c) przez *drób podejrzany o zakażenie* rozumie się wszystkie gatunki drobiu, które pośrednio lub bezpośrednio mogły zetknąć się z wirusem rzekomego pomoru drobiu;

(d) przez *pomyje* rozumie się odpady kuchenne, odpady z restauracji lub, tam, gdzie to dotyczy, odpady przemysłowe (w przemyśle używającym mięso);

(e) przez *kompetentne władze* rozumie się kompetentne władze w znaczeniu określonym w artykule 2 (6) dyrektywy numer 90/425/EEC (2);

.....
(1) Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich numer L 303 z dnia 31 października 1990 roku, strona 6, do którego ostatnie poprawki zostały wniesione w dyrektywie numer 91/496/EEC (Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich numer L 268 z dnia 24 września 1991 roku, strona 56).

(2) Dyrektywa Rady numer 90/425/EEC z dnia 26 czerwca 1990 roku związanych z kontrolami weterynaryjnymi i zootechnicznymi stosowanymi przy handlu wewnątrz Wspólnoty dotyczącymi niektórych gatunków zwierząt żywych oraz produktów pochodzenia zwierzęcego (Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich numer L 224 z dnia 18 sierpnia 1990 roku, strona 29), ostatnie poprawki wniesione w dyrektywie numer 91/496/EEC (Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich numer L 268 z dnia 24 września 1991 roku, strona 56).

.....

(f) przez *lekarz weterynarii* rozumie się lekarza weterynarii wyznaczonego przez kompetentne władze;

(g) przez *gołąb pocztowy* rozumie się każdego gołębia przetransportowanego lub przeznaczonego do transportu z gołębnika, który zostanie uwolniony po to, aby mógł wrócić do gołębnika lub w inne określone miejsce;

(f) przez *gołębnik* rozumie się pomieszczenie używane do trzymania lub hodowli gołębi pocztowych.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie zagwarantują, że pojawienie się lub podejrzenie pojawienia się wirusa rzekomego pomoru drobiu będzie natychmiast zgłaszane do kompetentnych władz.

Artykuł 4

1. Kiedy drób w danym gospodarstwie jest podejrzany o infekcję lub zakażenie wirusem rzekomego pomoru drobiu, Państwo Członkowskie zapewni, że lekarz weterynarii natychmiast wprawi w ruch wszystkie mu dostępne środki celem rozpoczęcia dochodzenia, którego zadaniem będzie potwierdzenie lub wykluczenie obecności choroby, oraz, upewni się, że odpowiednie próbki przeznaczone do badań laboratoryjnych zostały pobrane.

2. W momencie zawiadomienia o podejrzeniu infekcji kompetentne władze otoczą nadzorem gospodarstwo, w którym nastąpiło podejrzenie infekcji, a w szczególności upewnią się, że:

(a) przeprowadzony zostanie oficjalny spis wszystkich gatunków drobiu żyjących w danym gospodarstwie, podając przy każdym gatunku liczbę ptaków już padłych, liczbę ptaków z objawami klinicznymi choroby, oraz liczbę ptaków bez objawów choroby. Na spisie zostaną nanoszone najnowsze informacje biorące też pod uwagę liczbę ptaków narodzonych lub padłych w okresie podejrzenia o infekcję. Dane muszą być uzupełniane i przedstawione na każde żądanie, a także mogą być sprawdzane przy każdej kontroli;

(b) cały drób danego gospodarstwa zostanie przetrzymany w pomieszczeniach, w której do tej pory żył lub umieszczony w innym miejscu, które zapewni odizolowanie od innego drobiu;

(c) inny drób nie zostanie przywieziony na teren gospodarstwa oraz żaden drób nie opuści terenu gospodarstwa;

(d) przemieszczanie:

- osób, innych zwierząt lub pojazdów z, lub na teren gospodarstwa,

- mięsa lub padliny zwierząt, paszy zwierzęcej, odpadów, kału oraz jakichkolwiek substancji, które mogłyby przenieść wirusa choroby rzekomego pomoru drobiu będzie wymagało pozwolenia kompetentnych władz;

(e) żadne jaja nie zostaną wywiezione z terenu gospodarstwa poza jajami wysyłanymi bezpośrednio do instytucji posiadającej zgodę na produkcję i/lub przetwórstwo produktów z jaj zgodnie z artykułem 6 (1) dyrektywy 89/437/EEC (1), oraz w wypadku jeśli na transport jaj zostanie wydana zgoda kompetentnych władz. Zgoda taka musi odpowiadać wymogom przedstawionym w załączniku 1;

(f) odpowiednie środki dezynfekcji zostaną zastosowane przy wchodzeniu i opuszczaniu budynków, w których znajduje się drób, a także przy wchodzeniu na teren gospodarstwa i opuszczaniu gospodarstwa;

(g) zgodnie z artykułem 7 zostanie przeprowadzone dochodzenie epizootologiczne.

3. Do czasu wprowadzenia oficjalnych środków określonych w paragrafie 2, właściciel lub opiekun drobiu podejrzanego o chorobę podejmie niezbędną akcję, której celem będzie działanie zgodne z paragrafem 2 (poza powyższym podpunktem (g)).

4. Kompetentne władze mogą zastosować wszystkie środki określone w paragrafie 2 w innych gospodarstwach, jeśli na taką konieczność będzie wskazywało ich położenie, konfiguracja lub jeśli kontakty z gospodarstwem podejrzanym o infekcję będą wskazywały na potrzebę zastosowania tych środków.

5. środki przedstawione w paragrafie 1 i 2 nie zostaną wycofane aż do momentu, w którym podejrzenie obecności rzekomego pomoru drobiu zostało wykluczone przez lekarza weterynarii.

Artykuł 5

1. Tam, gdzie została oficjalnie potwierdzona obecność wirusa rzekomego pomoru drobiu na terenie danego gospodarstwa, Państwo Członkowskie zagwarantuje, że kompetentne władze dodatkowo do środków przedstawionych w artykule 4 (2) zarządzają zastosowanie następujących środków:

(a) cały drób żyjący w danym gospodarstwie zostanie natychmiast zabity. Drób, który już padł, lub który już został zabity zostanie zniszczony. Także wszystkie jaja zostaną zniszczone. Działania te mają być prowadzone w sposób, który zmniejszy ryzyko rozprzestrzenienia się choroby;

(b) wszystkie substancje lub odpady takie jak pasza zwierzęca, odchody i odpady, które mogą być zakażone zostaną zniszczone lub poddane odpowiednim zabiegom. Zabiegi te

.....
(1) Dyrektywa Rady 89/437/EEC z dnia 20 czerwca 1989 roku dotycząca higieny i problemów zdrowotnych mających wpływ na produkcję i handel produktami z jaj (Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich numer L 227 z dnia 22 lipca 1989 roku, strona 87, ostatnie poprawki wniesione dyrektywą numer 89/662/EEC (Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich numer L 395 z dnia 30 grudnia 1989 roku, strona 13).

.....
prowadzone będą zgodnie z instrukcjami lekarza weterynarii, co zagwarantuje zniszczenie wirusa rzekomego pomoru drobiu.

(c) tam, gdzie drób żyjący w danym gospodarstwie został poddany ubojowi podczas przypuszczalnego okresu wylęgania się choroby, mięso z ubitego drobiu jeżeli to tylko jest możliwe powinno być odszukane i zniszczone;

(d) jaja wylęgowe zniesione podczas przypuszczalnego okresu wylęgania się choroby, które zostały wywiezione z terenu gospodarstwa zostaną odszukane i zniszczone; jednakże drób wykluty z jaj wylęgowych zostanie objęty oficjalnym nadzorem; jaja przeznaczone do spożycia zniesione podczas przypuszczalnego okresu wylęgania się choroby, które zostały wywiezione z terenu gospodarstwa zostaną, kiedy to tylko będzie możliwe odszukane i zniszczone, chyba, że przed wywiezieniem zostały odpowiednio zdezynfekowane;

(e) po przeprowadzeniu operacji omówionych w punkcie (a) i (b), budynki, w których przebywał drób, otoczenie tych budynków, pojazdy służące do transportu, oraz cały sprzęt, który mógł ulec skażeniu zostaną oczyszczone i zdezynfekowane zgodnie z przepisami określonymi w artykule 11;

(f) nowy drób nie zostanie sprowadzony na teren gospodarstwa przez upływem 21 dni od dnia zakończenia działań określonych w punkcie (e);

(g) zgodnie z artykułem 7 zostanie przeprowadzone dochodzenie epizootologiczne.

2. Kompetentne władze mogą zastosować wszystkie środki określone w paragrafie 2 w innych gospodarstwach, jeśli na taką konieczność będzie wskazywało ich położenie, konfiguracja lub jeśli kontakty z gospodarstwem podejrzanym o infekcję będą wskazywały na potrzebę zastosowania tych środków.

3. Tam, gdzie szczep wirusa rzekomego pomoru drobiu z ICPI wyższym niż 0,7 i niższym niż 1.2 jest wyizolowany ze stada drobiu, które nie wykazuje klinicznych objawów choroby rzekomego pomoru drobiu, a Wzorcowe Laboratorium Wspólnoty, do którego odnosi się artykuł 15 ustaliło, że wirus wywodzi się z atenuatywnej szczepionki przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, kompetentne władze mogą odstąpić od wymogów określonych w punktach od (a) do (f) paragrafu 1, zakładając że dane gospodarstwo zostanie objęte oficjalnym nadzorem na okres 30 dni, oraz zagwarantują, że zostaną spełnione następujące wymogi:

- zastosowane zostaną przepisy artykułu 4 (2), (b), (d) i (f),

- drób nie opuści terenu gospodarstwa, chyba że zostanie bezpośrednio przetransportowany do rzeźni wyznaczonej przez kompetentne władze.

Kompetentne władze odpowiedzialne za tę rzeźnię muszą zostać poinformowane o zamiarze wysłania do niej drobiu, a po przywiezieniu drobiu do rzeźni musi on być trzymany i poddany ubojowi w separacji od innych zwierząt.

4. Świeże mięso drobiu, do którego referuje paragraf 3 tego artykułu musi nosić stempel, o którym mowa w artykule 5 (1) dyrektywy numer 91/494/EEC.

5. Przepisy określone w paragrafie 3 będą poddane rewizji, która będzie brała pod uwagę rozwój badań naukowych, a także zharmonizowanie zasad użycia szczepionki przeciwko chorobie rzekomego pomoru drobiu na terenie Wspólnoty.

Artykuł 6

W przypadku gospodarstwa, na którym żyją dwa lub więcej stada, kompetentne władze będą mogły (zgodnie z kryteriami określonymi przez Komisję w procedurach określonych w artykule 25) udzielić pozwolenia dla zdrowych stad żyjących w zainfekowanym gospodarstwie na odstępstwo od wymogów artykułu 5 (1) zakładając, że lekarz weterynarii potwierdził, że stada żyjące w danym gospodarstwie mieszkają w osobnych kurnikach, są oddzielnie karmione, i że wirus nie może rozprzestrzenić się z jednego stada na następne.

Artykuł 7

1. Dochodzenie epizootiologiczne obejmuje:

- okres czasu w jakim rzekomy pomór drobiu mógł panować w danym gospodarstwie,
- możliwe pochodzenie wirusa rzekomego pomoru drobiu panującego w danym gospodarstwie lub w gołębniku oraz identyfikację innych gospodarstw lub gołębników, których drób, gołębie lub inne ptaki żyjące na ich terenie w niewoli mogły zostać zakażone przez te same źródła;
- przemieszczanie osób, drobiu, gołębi oraz innych ptaków żyjących w niewoli lub innych zwierząt, a także pojazdów, jaj, mięsa i padliny oraz wszystkich narzędzi i substancji, które mogły ulec skażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu z lub na teren omawianego gospodarstwa lub gołębnika.

2. Aby zapewnić pełną koordynację wszystkich środków, których celem jest zagwarantowanie zwalczania wirusa rzekomego pomoru drobiu tak szybko, jak tylko jest to możliwe oraz w celu przeprowadzenia dochodzenia epizootiologicznego, powinny zostać stworzone specjalne jednostki do walki z kryzysem.

Generalne zasady dotyczące krajowych jednostek do walki z kryzysem oraz Wspólnotowych jednostek do walki z kryzysem będą określone przez Radę, która działała będzie na podstawie propozycji zwykłej większości głosów Komisji.

Artykuł 8

1. W sytuacji, kiedy lekarz weterynarii ma podstawy do podejrzeń, że drób na jednym z gospodarstw mógł być zakażony w rezultacie przemieszczania się osób, zwierząt lub pojazdów lub w rezultacie jakiegokolwiek innej sytuacji, gospodarstwo to będzie, zgodnie z paragrafem 2, objęte oficjalną kontrolą.

2. Celem oficjalnej kontroli będzie natychmiastowe zbadanie najmniejszego podejrzenia istnienia wirusa rzekomego pomoru drobiu, policzenie drobiu oraz monitorowanie jego przemieszczania, a tam, gdzie to będzie stosowne, podjęcie akcji określonej w paragrafie 3.

3. W wypadku, kiedy gospodarstwo poddane jest oficjalnej kontroli określonej w paragrafie 1 i 2, kompetentne władze zabronią usunięcie drobiu z terenu tego gospodarstwa, drób będzie mógł opuścić gospodarstwo tylko w wypadku bezpośredniego transportu odbywającego się pod oficjalnym nadzorem do rzeźni, którego celem będzie ich natychmiastowy ubój. Przed wydaniem takiego pozwolenia lekarz weterynarii musi przeprowadzić badania kliniczne całego drobiu, których celem będzie wykluczenie obecności rzekomego pomoru drobiu na terenie danego gospodarstwa. Ograniczenia przemieszczania, o których mowa w tym artykule będą nałożone na dane gospodarstwo na okres 21 dni licząc od ostatniego dnia potencjalnego skażenia, jednakże, restrykcje takie muszą być stosowane przez okres co najmniej 7 dni.

4. Tam, gdzie warunki na to pozwolą, kompetentne władze mogą zalecić zastosowanie środków określonych w niniejszym artykule tylko w części gospodarstwa lub tylko do skażonego drobiu, zakładając, że drób był trzymany i karmiony w odseparowanych od innych kurnikach przez odrębny personel.

5. W wypadku, kiedy lekarz weterynarii ma podstawy do podejrzeń zakażenia przez wirus rzekomego pomoru drobiu gołębi pocztowych lub gołębników, podejmie on odpowiednie

kroki, których celem będzie nałożenie odpowiednich restrykcji na gołębnik, włączywszy zakaz na okres 21 dni przemieszczania się gołębi poza gołębnik.

Artykuł 9

1. Kiedy diagnoza choroby rzekomego pomoru drobiu została oficjalnie potwierdzona u drobiu, Państwo Członkowskie zagwarantuje, że kompetentne władze stworzą dookoła zainfekowanego gospodarstw strefę ochronną o minimalnym promieniu trzech kilometrów, położoną w środku strefy kontroli o promieniu co najmniej 10 kilometrów. W tworzeniu takich stref zostaną wzięte pod uwagę geograficzne, administracyjne, ekologiczne i epizootologiczne czynniki mające związek z chorobą rzekomego pomoru drobiu, a także urządzenia służące do monitorowania tej choroby.

2. Następujące środki zostaną przedsięwzięte w strefie ochronnej:

(a) zostaną zidentyfikowane wszystkie gospodarstwa położone w danej strefie, na których terenie znajduje się drób;

(b) przeprowadzone zostaną okresowe wizyty do wszystkich gospodarstw, na których znajduje się drób, badania kliniczne drobiu, włączywszy w nie, jeśli okaże się to konieczne, pobieranie próbek do badań laboratoryjnych; prowadzony będzie zapis takich wizyt z opisem ich wyników;

(c) cały drób zostanie zatrzymany w kurnikach lub w innych zabudowaniach, gdzie będzie mógł być odizolowany;

(d) podjęte zostaną odpowiednie kroki związane z dezynfekcją przy wchodzeniu na teren gospodarstwa i przy opuszczaniu gospodarstwa;

(e) zostanie wprowadzona kontrola przemieszczania drobiu lub osób przy nim pracujących, lub tych, które się z nim zetknęły, a także padliny, jaj i pojazdów służących do przewożenia drobiu na terenie danej strefy; generalnie transport drobiu będzie zakazany, poza tranzytem głównymi drogami lub koleją;

(f) zostanie wprowadzony zakaz wywożenia drobiu i jaj wylęgowych z terenu gospodarstw, na których są one trzymane, chyba, że kompetentne władze wydadzą pozwolenie na transport:

(i) drobiu przeznaczonego do natychmiastowego uboju do rzeźni znajdującej się na terenie zainfekowanym, lub jeżeli nie jest to możliwe, do rzeźni położonej poza terenem skażonym wyznaczonej przez kompetentne władze. Mięso tego drobiu musi być oznakowane specjalnym stemplem określonym w artykule 5 (1) dyrektywy numer 91/494/EEC (1).

(ii) jednodniowych kurcząt lub gotowych do zniesienia jaj kwok do gospodarstwa położonego w strefie ochronnej, na którym nie ma innego drobiu. Jednakże, Państwo Członkowskie, które nie jest w stanie zabezpieczyć transportu jednodniowych kurcząt lub kwok gotowych do zniesienia jaj do gospodarstwa położonego w strefie ochronnej, otrzyma zgodę zgodnie z procedurami określonymi w artykule 25 na transport wyżej wspomnianych kurcząt i kwok do gospodarstwa położonego poza strefą ochronną. Gospodarstwo takie musi być objęte oficjalną kontrolą zgodnie z artykułem 8 (2).

(iii) jaj wylęgowych do wylęgarni wyznaczonej przez kompetentne władze; przed transportem jaja oraz opakowania, w których są przewożone muszą być poddane dezynfekcji.

Przemieszczanie, o którym mowa w podpunktach (i), (ii) i (iii) będzie odbywało się pod oficjalną kontrolą. Zgoda na przemieszczanie będzie wydana tylko po przeprowadzeniu kontroli gospodarstwa przez lekarza weterynarii. Środki transportu muszą być oczyszczone i zdezynfekowane przed i po ich użyciu.

(h) zostanie wydany zakaz targów, wystaw oraz innych zgromadzeń, na których może znaleźć się drób lub inne ptaki.

3. Środki zastosowane w strefie kontroli muszą być utrzymywane przez 21 dni licząc od dnia przeprowadzenia czynności związanych z wstępnym czyszczeniem i dezynfekcją

.....
(1) Dyrektywa Rady numer 91/494/EEC z dnia 26 czerwca 1991 roku dotycząca warunków zdrowia zwierząt zarządzających handlem wewnątrz Wspólnoty oraz importem z krajów trzecich świeżego mięsa drobiu (Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich numer L 268 z dnia 24 września 1991 roku, strona 35).

(g) zostanie wprowadzony zakaz wywozu lub rozrzucania odpadów lub nawozu drobiu bez otrzymania na to specjalnej zgody;

.....
zainfekowanego gospodarstwa zgodnie z artykułem 11. Po upływie tego czasu strefa kontroli stanie się częścią strefy ochronnej.

4. Następujące środki zostaną zastosowane w strefie ochronnej:

(a) identyfikacja wszystkich gospodarstw w strefie ochronnej, na których terenie znajduje się drób;

(b) kontrola przemieszczania na terenie strefy drobiu i jaj wylęgowych;

(c) zakaz przemieszczania drobiu poza strefę podczas pierwszych 15 dni, zakaz nie stosuje się do przewozu drobiu bezpośrednio do rzeźni wskazanej przez kompetentne władze znajdującej się poza strefą ochronną. Mięso tego drobiu musi być oznakowane specjalnym stemplem określonym w artykule 5 (1) dyrektywy numer 91/494/EEC;

(d) zakaz przewozu jaj wylęgowych poza strefę ochronną, zakaz ten nie dotyczy przewozu jaj wylęgowych do wylęgarni wskazanej przez kompetentne władze. Przed transportem jaja i materiały, w które są opakowane muszą zostać poddane dezynfekcji;

(e) zakaz wywozu odpadów lub nawozu drobiu poza granice strefy;

(f) zostanie wydany zakaz targów, wystaw oraz innych zgromadzeń, na których może pojawić się drób lub inne ptaki;

(g) z zastrzeżeniem przepisów podpunktów (a) i (b), zostanie wydany zakaz transportu drobiu, zakaz ten nie dotyczy tranzytu głównymi drogami i koleją.

5. Środki zastosowane w strefie ochronnej będą utrzymywane przez co najmniej 30 dni licząc od dnia przeprowadzenia czynności związanych z wstępnym czyszczeniem i dezynfekcją zainfekowanego gospodarstwa zgodnie z artykułem 11.

6. Tam, gdzie strefy położone są na terytorium należącym do dwóch lub więcej Państw Członkowskich, kompetentne władze tych Państw Członkowskich będą ze sobą współpracowały w dziedzinach określonych w paragrafie 1. Jednakże, jeśli to konieczne, granice strefy kontroli i ochronnej zostaną ustalone przy zastosowaniu procedur określonych w artykule 25.

7. Tam, gdzie dochodzenie epizootologiczne, o którym mowa w artykule 7 potwierdzi, że wybuch choroby związany jest z infekcją, która nie rozprzestrzenia się, granice strefy kontroli oraz strefy ochronnej, a także okres restrykcji mogą być zredukowane przy zastosowaniu procedur określonych w artykule 25.

Artykuł 10

Państwa Członkowskie zagwarantują, że:

(a) kompetentne władze określą przygotowania umożliwiające im śledzenie przemieszczania jaj oraz drobiu i ptaków żyjących w niewoli;

(b) właściciel lub opiekun drobiu i/lub gołębi pocztowych i/lub ptaków żyjących w niewoli dostarczy wszelkiej informacji kompetentnym władzom na życzenie tych władz, dotyczącej drobiu, jaj wwożonych i wywożonych z terenu gospodarstwa, a także informacji o zawodach i wystawach, w których gołębie pocztowe wzięły udział;

(c) wszystkie osoby zaangażowane w działalność związaną z transportem, handlem drobiem, jajami, wyścigami, hodowlą gołębi oraz ptaków żyjących w niewoli będą przygotowane do udzielenia kompetentnym władzom szczegółowej informacji dotyczącej przemieszczania drobiu, jaj, gołębi pocztowych oraz ptaków żyjących w niewoli, w których transporcie lub handlu brali udział.

Artykuł 11

Państwa Członkowskie zagwarantują, że:

(a) wszystkie użyte środki dezynfekcyjne oraz ich koncentraty są oficjalnie zatwierdzone przez kompetentne władze;

(b) działania związane z czyszczeniem i dezynfekcją są przeprowadzone pod oficjalną kontrolą zgodnie z:

(i) instrukcjami wydanymi przez lekarza weterynarii;

(ii) procedurami dotyczącymi czyszczenia i dezynfekcji zainfekowanego gospodarstwa określonymi w załączniku II.

Artykuł 12

Pobieranie i zbieranie próbek oraz badania laboratoryjne, których celem jest wykrycie obecności wirusa rzekomego pomoru drobiu będą prowadzone zgodnie z procedurami przedstawionymi w załączniku III.

Artykuł 13

Państwa Członkowskie zagwarantują, że kompetentne władze podejmą wszystkie konieczne środki, w celu poinformowania wszystkich mieszkańców żyjących w strefie ochronnej oraz strefie kontrolnej o wprowadzonych restrykcjach oraz podejmą odpowiednie kroki związane z wdrożeniem w życie tych restrykcji.

Artykuł 14

1. Państwa Członkowskie zagwarantują, że w każdym Państwie Członkowskim: zostanie wyznaczone:

(a) krajowe laboratorium, w który doświadczony personel będzie stale gotowy do prowadzenia pełnych antygenowych i biologicznych badań wirusa rzekomego pomoru drobiu, oraz będzie prowadził badania, celem potwierdzenia wyników uzyskanych w regionalnych laboratoriach diagnostycznych;

(b) krajowe laboratorium, w którym odczynniki używane w regionalnych laboratoriach będą poddawane testom;

(c) krajowy instytut lub laboratorium, w których szczepionki do użycia profilaktycznego w kraju lub zapasy szczepionek przeznaczonych do użycia w razie nagłych wypadków będą poddawane badaniom dotyczącym ich skuteczności, mocy i klarowności.

2. Krajowe laboratoria wymienione w załączniku IV będą odpowiedzialne za koordynację standardów oraz metod diagnostycznych, użycie odczynników oraz poddawanie testom szczepionek.

3. Krajowe laboratoria wymienione w załączniku IV będą odpowiedzialne za koordynację standardów i metod diagnostycznych określonych dla rzekomego pomoru drobiu w każdym laboratorium diagnostycznym znajdującym się na terenie danego Państwa Członkowskiego.

Laboratoria będą:

(a) mogły dostarczać odczynników diagnostycznych do krajowych laboratoriów;

(b) kontrolowały jakość odczynników diagnostycznych używanych w Państwie Członkowskim;

(c) organizowały okresowe testy porównawcze;

(d) będą przechowywały izolaty wirusa rzekomego pomoru drobiu z już potwierdzonych wypadków na terenie danego Państwa Członkowskiego;

(e) gwarantowały wykonanie badań dotyczących potwierdzenia pozytywnych wyników otrzymanych w regionalnym laboratorium diagnostycznym.

4. Krajowe laboratoria wymienione w załączniku IV będą współpracowały z Wzorcowym Laboratorium Wspólnoty, do którego referuje artykuł 15.

Artykuł 15

Adres i nazwa Wzorcowego Laboratorium Wspólnoty specjalizującego się w badaniach nad chorobą rzekomego pomoru drobiu są podane w załączniku V. Z zastrzeżeniem postanowień decyzji numer 90/424/EEC (1), a w szczególności artykułu 28, funkcje oraz obowiązki laboratorium są określone w wyżej wspomnianym załączniku.

.....
(1) Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich numer L 224 z dnia 18 sierpnia 1990 roku, strona 19
.....

Artykuł 16

Państwa Członkowskie zagwarantują, że:

(a) szczepienia przeciwko chorobie rzekomego pomoru drobiu szczepionkami zatwierdzonymi przez kompetentne władze mogą być prowadzone w celach profilaktycznych lub jako dodatkowe działania do środków kontroli stosowanych w razie pojawienia się choroby;

(b) jedyne szczepionki, które będą używane to te, które zostały zaakceptowane przez kompetentne władze Państwa Członkowskiego, w którym szczepionka jest używana na wprowadzenie ją na rynek;

2. Dalsze kryteria dotyczące użycia szczepionek przeciwko chorobie rzekomego pomoru drobiu mogą być ustalone zgodnie w procedurami określonymi w artykule 25.

Artykuł 17

1. Państwa Członkowskie, w których odbywają się dobrowolne lub obowiązkowe szczepienia profilaktyczne przeciwko chorobie rzekomego pomoru drobiu zawiadomią o tym fakcie Komisję oraz inne Państwa Członkowskie.

2. Informacja przekazana zgodnie z ustaleniami paragrafu 1 musi zawierać:

- charakterystykę i skład szczepionki, która ma być użyta;
- procedury związane z nadzorem i dystrybucją, przechowywaniem i użyciem szczepionki;
- rejon, w którym szczepienia mogą się odbyć lub się odbędą;
- powody przeprowadzenia szczepień.

3. Państwa Członkowskie mogą dołączyć się do stworzenia programu szczepień gołębi pocztowych. O takiej decyzji poinformują Komisję. Z zastrzeżeniem takiego programu, Państwa Członkowskie zagwarantują, że organizatorzy wyścigów oraz pokazów podejmą niezbędne kroki, które zagwarantują, że tylko gołębie zaszczepione przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu wezmą udział w wyścigach czy pokazach.

4. Szczegółowe zasady stosowania tego artykułu, w szczególności jeśli chodzi o kryteria, które mają być zaadoptowane, oraz wszelkie zmiany, które mogą być wprowadzone po wzięciu pod uwagę stanu zdrowia drobiu w Państwach Członkowskich będą przeprowadzane zgodnie z procedurami określonymi w artykule 25.

Artykuł 18

1. Państwa Członkowskie zagwarantują, że kiedy zostanie potwierdzona obecność wirusa rzekomego pomoru drobiu, kompetentne władze w celu wsparcia innych środków kontrolnych określonych w niniejszych przepisach, będą w stanie określić terytorium i okres, gdzie dokładne i systematyczne szczepienia (szczepienia natychmiastowe) przeznaczonych do szczepień gatunków drobiu będą prowadzone pod oficjalnym nadzorem. Państwa Członkowskie stosujące szczepienia w razie nagłych wypadków poinformują Komisję oraz inne Państwa Członkowskie poprzez struktury stałego komitetu weterynaryjnego powołanego do życia decyzją numer 68/361/EEC (1) o sytuacji związanej z pojawieniem się wirusa rzekomego pomoru drobiu oraz programie natychmiastowych szczepień

2. W wypadku, do którego referuje paragraf 1 szczepienia lub powtórne szczepienia drobiu w gospodarstwie, które podlega restrykcjom przedstawionym w artykule 4 są zakazane.

3. W wypadku, do którego referuje paragraf 1:

(a) przeznaczony do szczepień gatunek drobiu będzie zaszczepiony tak szybko jak tylko to będzie możliwe;

(b) cały drób przeznaczonego do szczepień gatunku urodzony w gospodarstwie lub przywieziony na teren gospodarstwa położonego na terenie objętym szczepieniami musi być zaszczepiony lub był zaszczepiony;

(c) w czasie trwania szczepień, do których referuje paragraf 1 cały gatunek drobiu przeznaczonego do szczepień znajdujący się na terenie gospodarstwa położonego na obszarze, gdzie szczepienia są prowadzone musi tam pozostać, przepis ten nie dotyczy:

- jednodniowych kurcząt przemieszczonych w celu szczepienia na teren gospodarstwa znajdującego się wewnątrz obszaru, na którym prowadzone są szczepienia;

- drobiu bezpośrednio przewiezonego do rzeźni w celu natychmiastowego uboju. Jeżeli rzeźnia leży poza granicami obszaru objętego szczepieniami przemieszczanie drobiu będzie dozwolone tylko po inspekcji gospodarstwa przeprowadzonej przez lekarza weterynarii;

(d) kiedy szczepienia, do których referuje podpunkt (a) zostaną przeprowadzone pozwolenie na przemieszczenie poza granicę obszaru objętego szczepieniami może być wydane w następujących wypadkach:

- jednodniowe kurczęta przeznaczone na chów na mięso mogą być przewiezione na teren gospodarstwa, gdzie zostaną zaszczepione; gospodarstwo to musi być otoczone nadzorem do czasu, kiedy przewieziony drób zostanie poddany ubojowi;

- drób został zaszczepiony przed 21 dniami i jest przeznaczony do natychmiastowego uboju;

.....(1)
Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich numer L 225 z dnia 18 października 1968 roku,
strona 23
.....

- jaja wylęgowe pochodzące z drobiu hodowlanego zaszczepionego przed co najmniej 21 dniami; jaja i materiały, w które są opakowane muszą być zdezynfekowane przed ich przemieszczeniem.

4. Środki określone w podpunktach (b) i (d) paragrafu 3 będą stosowane przez okres trzech miesięcy od zakończenia szczepień określonych w paragrafie 1; okres stosowania tych środków może być przedłużony na kolejne trzy miesiące;

5. Kompetentne władze mogą wprowadzić pewne zmiany do przepisów określonych w podpunktach (a) i (b) paragrafu 3 poprzez zwolnienie od obowiązku systematycznego szczepienia niektórych stad o szczególnej wartości naukowej zakładając, że wszystkie niezbędne kroki gwarantujące ochronę zdrowia tych stad oraz okresowe serologiczne kontrole zostały zagwarantowane przez kompetentne władze.

6. Komisja będzie śledziła rozwój sytuacji związanej z wybuchem choroby i jeśli okaże się to konieczne, stosując procedury określone w artykule 25, podejmie niezbędne decyzje szczególnie te dotyczące kontroli przemieszczania oraz szczepień.

Artykuł 19

Tam, gdzie gołębie pocztowe lub inne ptaki trzymane w niewoli są podejrzane o zainfekowanie wirusem rzekomego pomoru drobiu, Państwa Członkowskie zagwarantują, że lekarz weterynarii natychmiast rozpocznie oficjalne dochodzenie, którego celem będzie potwierdzenie infekcji i zawiadomienie o obecności choroby; w szczególności będzie on zobowiązany do pobrania odpowiednich próbek przeznaczonych do badań laboratoryjnych lub upewnienia się, że takie próbki są pobrane.

2. Natychmiast po otrzymaniu informacji o podejrzeniu infekcji kompetentne władze otoczą podejrzane gospodarstwo lub gołębnik oficjalnym nadzorem oraz wydadzą zakaz opuszczania terenu gospodarstwa przez gołębie oraz inne ptaki żyjące w niewoli.

3. Środki określone w paragrafie 1 i 2 będą stosowane dopóki podejrzenie infekcji wirusem rzekomego pomoru drobiu nie zostanie wykluczone przez lekarza weterynarii.

4. Natychmiast po oficjalnym potwierdzeniu obecności wirusa rzekomego pomoru drobiu kompetentne władze wydadzą, między innymi, następujące zarządzenia:

(a) zastosowanie środków kontroli i środków do walki z chorobą określonych w artykule 5 (1) (a), (b), (e) i (f) w stosunku do gołębi pocztowych lub ptaków żyjących w niewoli zainfekowanych wirusem rzekomego pomoru drobiu, lub

(b) co najmniej

(i) zarządzają zastosowanie zakazu przemieszczania gołębi lub ptaków żyjących w niewoli poza teren gołębnika lub gospodarstwa przez co najmniej 60 dni licząc od dnia, kiedy zniknęły kliniczne objawy choroby rzekomego pomoru drobiu ;

(ii) zarządzają zniszczenie lub poddanie odpowiednim procesom wszystkich substancji i odpadów, które mogły ulec skażeniu. Zastosowane procesy muszą gwarantować zniszczenie wirusa rzekomego pomoru drobiu oraz wszystkich odpadów zebranych podczas 60 dniowego okresu, do którego referuje podpunkt (i);

(c) przeprowadzenie epizootiologicznego dochodzenia zgodnie z artykułem 7.

5. Aby zaspokoić określony poziom potrzebny do odpowiedniego zastosowania przepisów określonych w niniejszym artykule, Państwa Członkowskie przygotowują dla Komisji, poprzez stały komitet weterynaryjny informację o sytuacji związanej z wybuchem choroby oraz przedsięwziętymi środkami zastosowanymi zgodnie z modelem przedstawionym w załączniku VI.

Artykuł 20

1. Użycie pomyj (odpadków) do żywienia drobiu pochodzących z międzynarodowego transportu takiego jak okręty, pojazdy naziemne oraz samoloty będzie zakazane; pomyje takie będą zbierane i niszczone pod oficjalną kontrolą.

2. Na użycie tych pomyj lub resztek drobiu inny sposób, niż to zostało określone w paragrafie 1, może zostać wydana zgoda tylko po zastosowaniu procesów cieplnych w odpowiednich do tego przeznaczonych urządzeniach, które zagwarantują, że choroba nie jest przenoszona, a wirus rzekomego pomoru drobiu jest zniszczony.

3. Jeśli okaże się konieczne, Komisja zgodnie z procedurami określonymi w artykule 25 ustanowi szczegółowe zasady wdrożenia paragrafu 2.

Artykuł 21

1. Każde Państwo Członkowskie przygotowuje plan dla nagłych, nieprzewidzianych wypadków precyzując w nim jakie środki krajowe zostaną wdrożone w razie wybuchu choroby rzekomego pomoru drobiu.

Plan taki powinien zapewnić dostęp do odpowiednich urządzeń, sprzętu, personelu oraz innych materiałów koniecznych do podjęcia szybkiej i skutecznej walki z chorobą oraz jej zwalczania. Musi też określić dokładne potrzeby dotyczące ilości szczepionki potrzebnej danemu Państwu Członkowskiemu w razie nagłej potrzeby szczepień.

2. Kryteria, które powinny być stosowane przy tworzeniu planów są określone w załączniku VII.

Plany opracowane zgodnie z tymi kryteriami określonymi w załączniku VII zostaną przedstawione Komisji nie później niż w okresie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Komisja zapozna się dokładnie z planami w celu określenia, czy spełniają one wszystkie niezbędne warunki, oraz zasugeruje Państwu Członkowskiemu (jeśli zajdzie taka potrzeba) konieczne poprawki celem zapewnienia zgodności tego planu z planami przygotowanymi przez inne Państwa Członkowskie.

Komisja zatwierdzi plany (z poprawkami, jeśli będą one konieczne) zgodnie z procedurami określonymi w artykule 25.

Po upływie czasu do planów mogą zostać wniesione (zgodnie z tymi samymi procedurami) kolejne poprawki biorące pod uwagę rozwój sytuacji.

Artykuł 22

Aby zagwarantować jednolite zastosowanie niniejszej dyrektywy, eksperci Komisji mogą we współpracy z kompetentnymi władzami przeprowadzić kontrole w terenie. Mogą one być prowadzone poprzez kontrolę określonego procentu zakładów, co pozwoli na sprawdzenie czy kompetentne władze monitorują zgodność wykonywanych przez te zakłady działań z zaleceniami niniejszej dyrektywy. Komisja powiadomi Państwa Członkowskie o wynikach tych kontroli.

Państwo Członkowskie, na którego obszarze przeprowadzane są kontrole udzieli specjalistom wszelkiej pomocy przy wykonywaniu ich obowiązków związanych z tymi kontrolami.

Generalne zasady wdrożenia tego artykułu będą określone zgodnie z procedurami przedstawionymi w artykule 25.

Artykuł 23

Szczegółowe warunki zarządzające kontrybucjami finansowymi Wspólnoty dotyczącymi środków związanych z zastosowaniem niniejszej dyrektywy są określone w decyzji numer 90/424/EEC.

Artykuł 24

Do załączników zostaną wniesione poprawki jeśli Rada działająca na podstawie większości głosów działających w związku z propozycją przedstawioną przez Komisję (w szczególności jeśli chodzi o rozwój w badaniach naukowych i procedurach diagnostycznych) ustali konieczność wniesienia takich poprawek.

Artykuł 25

Tam, gdzie mają być zastosowane procedury określone w niniejszym artykule prezydent Stałego Komitetu Weterynaryjnego ustanowionego decyzją Rady numer 68/361/EEC, dalej zwanego "komitetem", poinformuje komitet o danej sprawie (z własnej inicjatywy lub na prośbę Państwa Członkowskiego);

2. Przedstawiciel Komisji przedstawi komitetowi szkic dotyczący środków, które powinny być podjęte. Komitet przedstawi swoją opinię na temat tych środków w terminie wyznaczonym przez prezydenta, który przy ustaleniu tego terminu weźmie pod uwagę pilność sprawy. W wypadku decyzji, które Rada ma zaadoptować w związku z propozycją Komisji,

opinia będzie przekazana większością głosów określoną w artykule 148 (2) Traktatu. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich będą liczone w sposób określony w niniejszym artykule. Prezydent nie ma prawa głosu.

3.(a) Komisja przyjmie proponowane środki i wprowadzi je w życie jeśli są one zgodne z opinią komitetu.

(b) jeśli proponowane środki nie są zgodne z opinią komitetu, lub jeżeli opinia nie zostanie przedstawiona przez komitet, Komisja, bez żadnych opóźnień, przedstawi propozycję środków, które powinny być podjęte. Rada uchwali środki większością głosów.

Jeżeli Rada nie uchwali żadnych środków w terminie trzech miesięcy od dnia, w którym sprawa została jej przedstawiona proponowane środki zostaną zaadoptowane przez Komisję jeśli Rada nie głosowała przeciwko tym środkom zwykłą większością głosów.

Artykuł 26

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie ustawy, rozporządzenia i przepisy administracyjne potrzebne do zastosowania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 1 października 1993 roku i poinformują o tym fakcie Komisję.

Każdy środek prawny przyjęty przez Państwa Członkowskie będzie zawierał adnotacje do niniejszej dyrektywy lub zostanie zaopatrzony w taką adnotację w chwili oficjalnej publikacji. Metody sformułowania adnotacji zostaną określone przez każde Państwo Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty postanowień prawnych prawa krajowego dotyczące problemów omówionych w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 27

Niniejsza Dyrektywa dotyczy Państw Członkowskich.

Opracowano w Brukseli w dniu 14 lipca 1992 roku.

Za Radę

Prezydent

J. GUMMER

ZAŁĄCZNIK I

**ZGODA NA USUNIĘCIE JAJ Z GOSPODARSTWA PODLEGAJĄCA WARUNKOM
OKREŚLONYM W ARTYKULE 4 (2) NINIEJSZEJ DYREKTYWY**

Zgoda wydana przez kompetentne władze, podlegająca warunkom określonym w artykule 4 (2) niniejszej dyrektywy, na transport jaj z gospodarstwa podejrzanego o infekcję do przedsiębiorstwa, które ma pozwolenie (zgodnie z postanowieniami artykułu 6 (1) dyrektywy numer 89/437/EEC) na przetwórstwo jaj i produkcję artykułów spożywczych produkowanych z jaj, dalej zwanego przedsiębiorstwem desygnowanym, musi spełnić następujące warunki:

(1). aby jaja mogły być usunięte z terenu gospodarstwa podejrzanego o infekcję muszą :

(a) proces musi przebiegać zgodnie z wymogami określonymi z rozdziale IV załącznika dyrektywy 89/437/EEC;

(b) jaja muszą być wysłane bezpośrednio z gospodarstwa podejrzanego o infekcję do desygnowanego przedsiębiorstwa; każda przesyłka musi być zabezpieczona (szczelna) zanim lekarz weterynarii sprawujący pieczę nad gospodarstwem wyrazi zgodę na transport oraz musi pozostać uszczelniona w czasie trwania transportu do desygnowanego przedsiębiorstwa ;

2. lekarz weterynarii sprawujący pieczę nad gospodarstwem podejrzanym o infekcję poinformuje kompetentne władze desygnowanego przedsiębiorstwa o zamiarze wysłania jaj;

3. kompetentne władze odpowiedzialne za desygnowane przedsiębiorstwo zagwarantują, że:

(a) jaja, do których referuje punkt 1 (b) będą odizolowane od innych jaj od momentu ich przywozu do momentu ich przetwórstwa;

(b) skorupy tych jaj zostaną zgodnie z artykułem 2 (2) dyrektywy numer 90/667/EEC (1) potraktowane jako materiał wysokiego ryzyka i będą potraktowane zgodnie z wymogami rozdziału II niniejszej dyrektywy;

(c) opakowanie, samochody użyte do transportu jaj, do których referuje punkt 1 (b) oraz pomieszczenia i urządzenia, które narażone były na kontakt z jajami zostaną

oczyszczone i zdezynfekowane w sposób, który zapewni zniszczenie wirusa rzekomego pomoru drobiu;

(d) lekarz weterynarii sprawujący pieczę nad gospodarstwem podejrzanym o infekcję zostanie poinformowany o wszystkich przesyłkach jaj poddanych procesowi przetwórstwa.

.....
(1) Dyrektywa Rady numer 90/667/EEC z dnia 27 listopada 1990 roku określająca zasady weterynaryjne dotyczące eliminacji i przetwarzania odpadów zwierzęcych zanim znajdują się na rynku oraz dotycząca prewencji znalezienia się patogenów w paszy produkowanej z odpadów rybnych lub zwierzęcych, oraz wnosząca poprawki Dyrektywa numer 90/425/EEC (Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich numer L 363 z dnia 27 grudnia 1990 roku, strona 51).
.....

ZAŁĄCZNIK II
PROCEDURY OKREŚLAJĄCE CZYSZCZENIE I DEZYNFEKCJĘ
ZAINFEKOWANEGO GOSPODARSTWA

I. Czyszczenie wstępne i dezynfekcja

- (a) Tak szybko, jak mięso drobiu zostanie rozdysponowane i usunięte, wszystkie pomieszczenia, w których mięso było przechowywane oraz wszystkie części innych budynków, podwórza, itd. skażone podczas uboju lub badań (sekcji) powinny być spryskane środkami dezynfekcyjnymi przeznaczonymi do tego celu zgodnie z artykułem 11 niniejszej dyrektywy.
- (b) Tkanki drobiu lub jaj, które mogły spowodować skażenie budynku, podwórza, sprzętu, itd. powinny być zgromadzone w jednym miejscu i usunięte razem z mięsem.
- (c) Użyte środki dezynfekcyjne muszą pozostać na powierzchniach dezynfekowanych przez co najmniej 24 godziny.

II. Końcowe czyszczenie i dezynfekcja

- (a) Tłuszcz i brud powinny być usunięte ze wszystkich powierzchni poprzez zastosowanie środków odtłuszczających oraz zmyte wodą.
- (b) Po umyciu wodą, jak referuje podpunkt (a), powinno zostać zastosowane dalsze spryskanie środkami dezynfekującymi.
- (c) Po siedmiu dniach pomieszczenia powinny zostać zmyte środkami odtłuszczającymi, wypłukane zimną wodą, spryskane środkami dezynfekcyjnymi i jeszcze raz opłukane wodą.
- (d) Śmiecie oraz odchody zwierzęce muszą być poddane takiemu działaniu, które zapewni zniszczenie wirusa. Metoda ta musi być zgodna z jedną z poniżej wymienionych:
  - (i) spalenie lub sparzenie w temperaturze 70 stopni Celsjusza;
  - (ii) głębokie zakopanie, które uniemożliwi dostęp do odpadów szkodnikom i dzikim ptakom;
  - (iii) zgromadzenie i zwilżenie (jeśli to konieczne to w taki sposób, aby spowodować fermentację), przykrycie, które umożliwi uzyskanie temperatury 20 stopni Celsjusza oraz

pozostawienie pod przykryciem (które uniemożliwi dostęp do odpadów szkodnikom lub dzikim ptakom) przez 42 dni.

.....

ZAŁĄCZNIK III

PROCEDURY DIAGNOSTYCZNE DLA POTWIERDZENIA I ZRÓŻNICOWANIA

DIAGNOZY RZEKOMEGO POMORU DROBIU

.....

Następujące procedury dla izolacji i charakterystyki wirusa rzekomego pomoru drobiu powinny być uważane za wskazówki, oraz za minimum, które powinno być stosowane w diagnostyce choroby.

Wirus wywołujący rzekomy pomór drobiu jest prototypem wirusa Paramyxoviridae. Obecnie istnieje 9 serologicznie rozpoznawalnych grup Avian Paramyxoviruses, które zostały określone symbolami od PMV-1 do PMV-9. Wirus wywołujący rzekomy pomór drobiu znajduje się w grupie określonej symbolem PMV-1. W celu diagnostycznym oraz potwierdzenia, a także zróżnicowania diagnostyki wirusa rzekomego pomoru drobiu zostały ustalone następujące definicje:

Przez "rzekomy pomór drobiu" rozumie się zakażenie drobiu spowodowane przez jakikolwiek szczep paramyxovirus 1 ze śródmózgowym patogenicznym wskaźnikiem (ICPI) w jednodniowych kurczakach większym niż 0.7.

ROZDZIAŁ 1

Pobieranie i postępowanie z próbkami

1.Próbki

Wymazy z odbytnicy (lub kału) i tchawicy od chorych ptaków; kał lub treść jelitowa, tkanka mózgowa, tchawica, płuca, wątroba, śledziona i inne narządy zajęte chorobą od świeżo padłych ptaków.

2.Postępowanie z próbkami

Wymienione w punkcie 1 narządy, tkanki mogą być wspólnie gromadzone. Istotne jednak jest odrębne postępowanie z materiałem kałowym. Wymazy powinny być zanurzane w odpowiednim środowisku antybiotykowym. Próbki kału i narządy powinny być

homogenizowane (w załączonej mieszarce lub stosując móżdziej aptekarski i sterylne piasek) w środowisku antybiotykowym tak, aby utworzyć 10-20% zawiesinę. Zawiesiny powinny być pozostawione na ok.2 godz. w temperaturze otoczenia (lub dłużej w temp.4C), a następnie odsączone w wirówce (np.800 do 1000g przez 10 min.).

3. Środowisko antybiotykowe

Różne laboratoria stosowały z powodzeniem różne formuły stosowanych antybiotyków. Laboratoria wymienione w załączniku II będą w stanie udzielić wskazówek w tym zakresie poszczególnym krajom. Dla próbek kału wymagane są wysokie stężenia antybiotyków i typowa mieszanka zawiera :10000 j/ml penicyliny, 10 mg/ml streptomycyny, 0,25 mg/ml gentamycyny i 5000 j/ml mikostatyny w soli fizjologicznej buforowanej fosforanami (PBS). Podane stężenia można zredukować nawet 5-krotnie w przypadku tkanek i wymazów z tchawicy. Można dodać 50 mg/ml oksytetracykliny aby zapobiec rozwojowi Chlamydii. Do obowiązków należy sprawdzenie pH środowiska po dodaniu antybiotyków, powinno zawierać się w granicach 7,0-7,4.

ROZDZIAŁ 2

Izolacja wirusa

Izolacja wirusa w zarodkach drobiu

Otrzymany supernatant powinien być wszczepiony do omocni co najmniej 4 zarodków drobiu inkubowanych przez 8-10 dni w ilości po 0,1-0,2ml do każdej z nich. Idealnie byłoby otrzymywać jaja od specjalnie dobranego stada drobiu wolnego od jakichkolwiek patogenów, ale jest to niepraktyczne i dopuszczalne jest wykorzystywanie jaj od drobiu, u którego nie stwierdza się przeciwciał przeciwko wirusowi rzekomego pomoru drobiu. Zaszczepione zarodki są przechowywane w temp.37 C.

Jaja z martwymi lub ginącymi zarodkami oraz te wszystkie pozostałe po upływie 6 dni od wszczepienia powinny być schłodzone do temp.4 C a płyn omocniowo-owodniowy powinien być zbadany pod kątem aktywności hemaglutynacji. Jeżeli nie wystąpiła hemaglutynacja należy powtórzyć opisaną powyżej procedurę z wykorzystaniem nierozcieńczonego płynu omocniowo-owodniowego jako materiału do wszczepienia.

W przypadku stwierdzenia hemaglutynacji należy wykluczyć obecność bakterii w badaniu hodowlanym. Jeżeli obecne są bakterie, badane płyny można przefiltrować przez błonę o oczkach średnicy 450nm, a następnie dodać do nich antybiotyki i wszczepić do zarodków drobiu jak powyżej.

ROZDZIAŁ 3

Diagnostyka różnicowa

1. Różnicowanie wstępne

Planuje się, aby wszystkie hemaglutynujące wirusy były przedkładane wskazanemu w załączniku II krajowemu laboratorium do pełnej identyfikacji, oceny właściwości i testów patogeniczności. Jakkolwiek, istotne jest aby wprowadzone środki kontrolne na poziomie laboratoriów regionalnych, które byłyby w stanie wykryć obecność wirusa rzekomego pomoru drobiu i szybko zapobiec rozprzestrzenianiu się choroby. Dlatego też, płyny ulegające hemaglutynacji powinny być wykorzystane do testu zahamowania hemaglutynacji wg procedury podanej w rozdziałach 5 i 6. Dodatni test zahamowania np. miano 2" lub większe, ze specyficzną poliklonalną surowicą odpornościową przeciwko wirusowi rzekomego pomoru drobiu o znanym mianie co najmniej 2", stanowiłby wstępne rozpoznanie, co umożliwiłoby narzucenie tymczasowych środków kontroli.

2. Identyfikacja potwierdzająca

Centralne laboratorium powinno przeprowadzić pełną diagnostykę różnicową jakiegokolwiek czynnika powodującego hemaglutynację. Dla potwierdzenia obecności wirusa rzekomego pomoru drobiu wykonywany jest ponownie test zahamowania hemaglutynacji z kurzymi specyficznymi surowicami odpornościowymi. Test dla oznaczenia indeksu patogeniczności śródmózgowej opisany w rozdziale 7 powinien być przeprowadzony w przypadku każdego pozytywnego izolatu. Indeks patogeniczności przekraczający 0,7 wskazuje na obecność wirusa i wymaga narzucenia środków kontroli.

Ostatnio rozwój technik identyfikacji wirusów rzekomego pomoru drobiu, a w szczególności techniki z wykorzystaniem przeciwciał monoklonalnych pozwoliło na wyodrębnianie szczepów i izolatów. W szczególności, są dostępne niektóre przeciwciała monoklonalne

specyficzne dla szczepów szczepiennych stosowanych na terenie Wspólnoty i mogą być wykorzystane do prostych testów zahamowania hemaglutynacji.

Odkąd żywe szczepy szczepienne mogą być wyizolowane z dobranego drobiu, ich wartość w szybkiej identyfikacji w centralnym laboratorium wskazanym w załączniku II wydaje się być oczywista. Takie przeciwciała monoklonalne powinny być uzyskiwane przez wzorcowe laboratorium Wspólnoty (patrz artykuł 14) i dystrybuowane do krajowych laboratoriów w celu umożliwienia potwierdzenia izolacji wirusów szczepiennych.

Krajowe laboratoria powinny przedkładać wszystkie czynniki powodujące hemaglutynację wzorcowemu laboratorium Wspólnoty.

3. Dalsze oznaczanie i charakteryzacja izolatów

Wzorcowe laboratorium Wspólnoty powinno otrzymywać od laboratoriów krajowych wszystkie wirusy powodujące hemaglutynację w celu wykonania dalszych badań antygenowych i genetycznych i pogłębienia wiedzy epizootologicznej dotyczącej chorób występujących we Wspólnocie w ramach swoich funkcji i obowiązków.

ROZDZIAŁ 4

Szybkie testy do wykrywania wirusów rzekomego pomoru drobiu i ich przeciwciał

Poniżej zestawiono szybkie testy do wykrywania wirusa rzekomego pomoru drobiu u zaszczepionego ptactwa oraz przeciwciał u ptaków niezaszczepionych.

1. Wykrywanie wirusa choroby rzekomego pomoru drobiu

Wprowadzono do diagnostyki zakażeń szczepionego ptactwa kilka szybkich testów do bezpośredniego wykrywania antygenów rzekomego pomoru drobiu. Najczęściej stosowanymi testami są: metoda immunofluorescencji na podłużnym przekroju tchawicy oraz test z peroksydazą na mózgu. Bez wątpienia inne bezpośrednie testy wykrywania antygenów mogą być wykorzystywane do identyfikacji wirusa rzekomego pomoru drobiu.

Wadą takich testów jest to, że niepraktyczne jest badanie wszystkich potencjalnych miejsc replikacji wirusa rzekomego pomoru drobiu u zaszczepionego ptactwa. I oto na przykład; brak dowodów na obecność wirusa w tchawicy nie wyklucza replikacji wirusa w jelicie. Nie zalecana jest żadna z metod bezpośredniego wykrywania wirusa do rutynowej diagnostyki

rzekomego pomoru drobiu, chociaż w szczególnych przypadkach takie testy mogą być użyteczne.

2. Wykrywanie przeciwciał u niezaszczepionego ptactwa

Większość laboratoriów zaangażowanych do diagnostyki choroby rzekomego pomoru drobiu wykorzystuje test zahamowania hemaglutynacji i zalecenia opisane poniżej dotyczą tego testu, w którym poszukuje się przeciwciał przeciwko wirusowi. Jakkolwiek, również immunoenzymatyczna metoda ELISA (enzymatyczny pomiar immunoadsorpcji) może być z powodzeniem wykorzystywana do wykrywania przeciwciał przeciwko wirusowi. Sugeruje się aby zastosowany test ELISA na poziomie laboratorium regionalnego był weryfikowany przez krajowe laboratorium wskazane w załączniku II.

(a) Próbki

Powinno się pobrać próbki krwi od wszystkich ptaków jeżeli stado nie przekracza 20 sztuk i od 20 ptaków w przypadku liczniejszych stad (pozwoli to na uzyskanie 99% prawdopodobieństwa wykrycia co najmniej jednej pozytywnej surowicy jeżeli jest zakażone 25% lub więcej stada, niezależnie od jego wielkości). Krew pozostawiamy do wytrącenia się skrzepu i otrzymaną surowicę stosujemy do testów.

(b) Badanie pod kątem przeciwciał

Indywidualne próbki surowicy powinny być sprawdzone pod kątem ich własności hamowania hemaglutynującego antygeny wirusa rzekomego pomoru drobiu w standardowym teście zahamowania hemaglutynacji jak w rozdziale 6

Dyskutuje się nad ilością jednostek hemaglutynacji (4 lub 8) wykorzystywanych do testu zahamowania hemaglutynacji (HI). Decyzja wydaje się być w gestii krajowych laboratoriów. Jakkolwiek, użyty antygen wpływa na poziom, przy którym daną surowicę traktujemy jako pozytywną: dla 4 jednostek hemaglutynacji (HAU) każda surowica o mianie 2" lub większym traktowana jest jako pozytywna a dla 8 HAU każda surowica o mianie 2" lub większym.

ROZDZIAŁ 5

Test hemaglutynacji (HA)

Substraty

1. Sól fizjologiczna buforowana fosforanami (PBS).
2. Krwinki czerwone zebrane od co najmniej trzech kurcząt wolnych od swoistych patogenów (jeżeli jest to nieosiągalne, krew może pochodzić od ptaków regularnie monitorowanych, u których nie stwierdza się przeciwciał przeciwko wirusowi rzekomego pomoru drobiu) w równej objętości roztworu Alsever'a. Krwinki powinny być przed użyciem trzykrotnie płukane w PBS. Do testów wskazana jest 1% procentowa zawiesina krwinek w PBS.
3. Szczep Ulster 2C wirusa choroby rzekomego pomoru drobiu (NDV) zalecany jako antygen standardowy.

Procedura

- (a) Nanieść 0,025 ml PBS do każdego zagłębienia plastikowej płytki mikromiareczkowej (dno zagłębienia kształtu litery V)
- (b) Umieścić w pierwszym zagłębieniu 0,025 ml zawiesiny wirusa (np. płyn omoczniowy).
- (c) Użyć mikromiareczkującego rozcieńczalnika do sporządzenia dwukrotnych rozcieńczeń wirusa (1:2 do 1:4096) na płytce.
- (d) Nanieść dalsze 0,025 ml PBS do każdego zagłębienia.
- (e) Dodać do każdego zagłębienia 0,025 ml 1% krwinek czerwonych.
- (f) Zmieszać przez delikatne postukiwanie i umieścić w temperaturze 4 C.
- (g) Płytki są odczytywane po 30-40 minutach po ustaleniu się próbek kontrolnych. Odczytuje się przechylając płytkę i obserwując obecność lub brak spływania krwinek czerwonych w kształcie łyzy. Przepływ w zagłębieniach, w których nie wystąpiła HA zachowuje się w ten sam sposób co w zagłębieniach nie zawierających wirusa.
- (h) Miano HA jest to najwyższe rozcieńczenie, które powoduje aglutynację krwinek czerwonych. To rozcieńczenie można traktować jako odpowiednik jednej jednostki HA. Dokładniejsza metoda oznaczania miana HA polega na wykonaniu testu hemaglutynacji z wąskim przedziałem wyjściowych rozcieńczeń wirusa np. 1:3, 1:4, 1:5, 1:6 itd.. Takie postępowanie jest wskazane w celu dokładnego przygotowania antygeny do testu zahamowania hemaglutynacji (patrz rozdział 6)

ROZDZIAŁ 6

Test zahamowania hemaglutynacji (HI)

Substraty (patrz rozdział 5)

- (a) Sól fizjologiczna buforowana fosforanami (PBS).
- (b) Płyn omocznioowy zawierający wirusa rozcieńczony PBS tak aby zawierał 4 lub 8 jednostek hemaglutynacji (HAU) na 0,025 ml.
- (c) Kurze 1% krwinki czerwone
- (d) Negatywna surowica kontrolna.
- (e) Pozytywna surowica kontrolna

Procedura

- (a) Nanieść 0,025 ml PBS do każdego zagłębienia plastikowej płytki mikromiareczkowej (dno zagłębienia kształtu litery V).
- (b) Umieścić 0,025 ml surowicy w pierwszym zagłębieniu płytki.
- (c) Użyć mikromiareczkującego rozcieńczalnika do sporządzenia dwukrotnego rozcieńczenia surowicy na płytce.
- (d) Dodać 0,025 ml rozcieńczonego płynu omocznioowego zawierającego 4 lub 8 jednostek hemaglutynacji (HAU).
- (e) Zmieszać przez postukiwanie i umieścić płytkę w temperaturze 4 C na minimum 60 min. lub pozostawić w temperaturze pokojowej na minimum 30 min.
- (f) Dodać do każdego zagłębienia 0,025 ml 1% zawiesiny krwinek czerwonych.
- (g) Zmieszać przez delikatne postukiwanie i umieścić w temperaturze 4 C.
- (h) Płytki są odczytywane po 30-40 min. po ustaleniu się próbek kontrolnych. Odczytuje się pochylając płytkę i obserwując obecność spływania krwinek czerwonych w kształcie łyżki lub jej brak (jak w zagłębieniu kontrolnym zawierającym jedynie krwinki czerwone 0,025 ml i PBS 0,05 ml.).
- (i) Miano HI jest to najwyższe rozcieńczenie surowicy odpornościowej powodujące całkowite zahamowanie 4 do 8 jednostek wirusa (w każdym teście należy potwierdzić obecność żądanej ilości jednostek hemaglutynacji przez miareczkowanie).
- (j) Poprawność wyników jest zależna od otrzymania miana mniejszego niż 2" dla 4 HAU lub 2" dla 8 HAU z negatywną surowicą kontrolną oraz miana w granicach jednego rozcieńczenia znanego miana pozytywnej surowicy kontrolnej.

ROZDZIAŁ 7

Test oznaczający indeks śródmózgowej patogeniczności

1. Świeżo zarażony płyn omocznioowy (miano HA musi być większe niż 2") jest rozcieńczony sterylną solą fizjologiczną w stosunku 1:10 (nie wolno stosować przeciwciał).

2. 0,05 ml rozcieńczonej zawiesiny wirusa wstrzykuje się domózgowo grupie 10-ciu jednodniowych piskląt (np. 24 godz.; 40 godz. po wykluciu). Pisklęta powinny pochodzić z jaj uzyskanych w stadach wolnych od swoistych patogenów.

3. Ptaki badane są co 24 godziny przez osiem dni.

4. Podczas każdej obserwacji ptaki są punktowane 0=norma; 1=chory; 2=martwy

5. Indeks jest obliczany według następującego przykładu:

Objawy kliniczne	Dzień po szczepieniu (liczba ptaków)								razem	wynik
	1	2	3	4	5	6	7	8		
normalny	10	4	0	0	0	0	0	0	14x0	= 0
chory	0	6	10	4	0	0	0	0	20x1	= 20
padły	0	0	0	6	10	10	10	10	46x2	= 92
									razem	= 112

indeks przeciętny - $\text{wynik/ptak/obserwacja} = 112/80 = 1.4$

ROZDZIAŁ 8

Oszacowanie zdolności kształtowania tarczki

1. Aby zagwarantować uzyskanie optymalnej liczby tarczek na płytce należy użyć rozcieńczonego wirusa. Dziesięciokrotne rozcieńczenie (do 10^{-7}) w PBS powinno być wystarczające.

2. Konfluentne warstwy monomolekularne komórek zarodka kurczaka lub inne komórki (na przykład Madin-Darby nerka) są preparowane w naczyniach Petri o średnicy 5 centymetrów.

3. 0.2 ml każdego rozcieńczonego wirusa jest dodawane do dwóch naczyń Petri i zostawione na 30 minut celem wchłonięcia.

4. Po trzykrotnym umyciu przy użyciu PBS zainfekowane komórki są powleczone odpowiednim środkiem zawierającym 1% agaru oraz 0,001 mg/ml trypsyny lub nie zawierającym trypsyny. Ważne jest aby serum zostało dodane do środka powlekającego.
5. Po 72 godzinach, inkubowane w temperaturze 37 stopni Celsjusza tarczki powinny osiągnąć wystarczający rozmiar. Są one najlepiej widoczne po usunięciu otoczki agaru oraz zabarwieniu warstwy monomolekularnej komórki fioletem krystalicznym (0.5% w/v) w 25% v/v etanolu.
6. Wszystkie wirusy powinny dać czyste tarczki kiedy są inkubowane w ich otoczce znajduje się trypsyna. Kiedy występuje brak trypsyny w otoczce tylko wirusy złośliwe dla kurcząt wyprodukują płytki.

ZAŁĄCZNIK IV

A. LISTA KRAJOWYCH LABORATORIÓW SPECJALIZUJĄCYCH SIĘ W RZEKOMYM POMORZE DROBIU

Belgia	Institut National de RechercheS VeterinaireS, Groeselenberg 99, B-1180 Bruxelles
Dania	National Veterinary Laboratory, Poultry Disease Division Hangovej 2 DK-8200 Aarhus N.
Niemcy	Bundesforschungsanstalt fur Viruskrankheiten der Tiere, Anstaltsteil Riems (Friedrich-Loffler-Institut) D-O-2201 Insel Riems
Francja	Centre national d'etudes veterinaires et alimentaires, Laboratoire central de recherches agricoles et porcines, BP 53, F-22440 Ploufragan,
Grecja	
Irlandia	Veterinary Research Laboratory, Abbotstown, Castleknock, IRL - Dublin 15
Włochy	Instituto Zooprofilattico Sperimentale di Padova, Via G. Orus n.2 I-35100 Padova

---

Luksemburg Institut National de Recherches Veterinaires
Groeselenberg 99
B-1180 Bruxelles

Holandia Centraal Diergeneeskundig Instituut,
Vestiging Virologie
Houtribweg 39
NL - 8221 RA Lelystad

Portugalia Laboratório Nacional de Investigação Veterinária (INIV),
Estrada de Benfica No 701,
1500 Lisboa

Hiszpania Laboratorio de sanidad y producción animal,
Zona Franca, Circunvalación - Tramo 6,
Esquina Calle 3
E-08004 Barcelona

Wielka Brytania Central Veterinary laboratory,
New Haw, Weybridge,
GB-Surrey KT15 3NB

.....
ZAŁĄCZNIK V

WZORCOWE LABORATORIUM WSPÓLNOTOWE SPECJALIZUJĄCE SIĘ W
RZEKOMYM POMORZE DROBIU

.....

Nazwa i adres laboratorium:

Central Veterinary Laboratory
New Haw, Weybridge
Surrey KT15 3NB
United Kingdom

Wzorcowe Laboratorium Wspólnoty ma za zadanie spełnienie następujących funkcji i obowiązków:

1. koordynacja, w porozumieniu z Komisją, metod używanych przez Państwa Członkowskie Wspólnoty w diagnostyce rzekomego pomoru drobiu, a w szczególności:

(a) typowanie, przechowywanie oraz dostarczanie szczepów wirusa rzekomego pomoru drobiu do testów serologicznych oraz produkcji surowicy odpornościowej (antyserum);

(b) dostarczanie standardowego osocza oraz innych odczynników do krajowych laboratoriów wzorcowych celem uzyskania standaryzacji testów oraz używanych w każdym Państwie Członkowskim odczynników;

(c) hodowanie i utrzymywanie zbioru szczepów wirusa rzekomego pomoru drobiu;

(d) organizowanie na poziomie Wspólnoty okresowych testów porównawczych procedur diagnostycznych;

(e) zbieranie i przetwarzanie danych i informacji dotyczącej używanych metod diagnostycznych oraz wyników testów przeprowadzanych na terytorium Wspólnoty;

(f) sporządzanie charakterystyki wyizolowanego wirusa rzekomego pomoru drobiu przy użyciu najnowszych dostępnych metod co pozwoli na lepsze zrozumienie epizootiologii rzekomego pomoru drobiu;

(g) śledzenie rozwoju metod używanych do walki z chorobą, epizootologią oraz ochroną przed chorobą na całym świecie;

(h) zbieranie i przechowywanie ekspertyz dotyczących wirusa rzekomego pomoru drobiu co pozwoli na szybką diagnostykę;

(i) zdobywanie wiedzy dotyczącej preparowania i użycia produktów weterynaryjnych używanych w zwalczaniu i kontroli rzekomego pomoru drobiu;

2. branie aktywnego udziału w diagnostyce dotyczącej choroby rzekomego pomoru drobiu na terenie Państw Członkowskich Wspólnoty poprzez otrzymywanie wyizolowanego wirusa celem uzyskania potwierdzenia diagnozy, opracowanie charakterystyki oraz prowadzenie badań epizootycznych;

3. umożliwienie ekspertom szkoleń lub dodatkowych szkoleń w diagnostyce laboratoryjnej, które odbywałyby się pod kątem zharmonizowania technik diagnostycznych w Państwach Członkowskich;

ZAŁĄCZNIK VI
RZEKOMY POMÓR DROBIU

- GOŁĘBIE POCZTOWE
- PTAKI ŻYJĄCE W NIEWOLI

1. Położenie:

- gołębnika:.....
- gospodarstwa:.....

2. Nazwa (nazwy) i adres (adresy) właściciela (właścicieli):.....

.....

.....

.....

3. Podejrzenie pojawienia się wirusa rzekomego pomoru drobiu:

- (a) data:.....
- (b) powód .....
- (c) liczba: gołębi obecnych w chwili podejrzenia choroby:.....
                  ptaków żyjących w niewoli:.....

4. Potwierdzenie pojawienia się wirusa rzekomego pomoru drobiu

- (a) data:.....
- (b) obecność choroby potwierdzona przez:.....
- (c) zaobserwowane objawy kliniczne w momencie potwierdzenia choroby: .....

.....

.....

.....

5. Stan szczepień w chwili pojawienia się podejrzenia choroby:.....

.....

.....

6. Obowiązek restrykcji przemieszczania ptaków nałożony na: .....

.....

7. Liczba stad usytuowana w odległości jednego kilometra od gołębnika i od gospodarstwa, do których referuje punkt 1:.....

.....

ZAŁĄCZNIK VII
KRYTERIA PLANÓW NA WYPADEK

Plan na wypadek powinien spełniać następujące kryteria:

1. powinno zostać stworzone centrum kryzysowe (na poziomie krajowym), które będzie koordynowało i kontrolowało wszystkie środki stosowane w Państwie Członkowskim, którego dany kryzys dotyczy;
2. powinna zostać sporządzona lista lokalnych centrów kontroli chorób, które wyposażone są w odpowiednie urządzenia i pomieszczenia, co pozwoli na lepszą koordynację środków kontroli na poziomie lokalnym;
3. powinna zostać sporządzona szczegółowa informacja o personelu zaangażowanym w prace związane ze środkami kontroli dotycząca jego kwalifikacji oraz przyjętej odpowiedzialności;
4. każde lokalne centrum kontroli chorób musi mieć możliwość szybkiego kontaktu z osobą/organizacją, które pośrednio lub bezpośrednio są zaangażowane w problemy związane z wybuchem choroby;
5. odpowiedni sprzęt oraz materiały muszą być w każdej chwili dostępne, tak aby można było natychmiast przedsięwziąć odpowiednie środki kontroli;
6. sporządzone powinny zostać szczegółowe instrukcje dotyczące akcji, która ma być przedsięwzięta, w tym wytyczne dotyczące pozbycia się mięsa w razie podejrzenia oraz potwierdzenia skażenia;
7. zostanie opracowany program szkoleniowy dotyczący podniesienia kwalifikacji praktycznych oraz administracyjnych procedur;
8. laboratoria diagnostyczne muszą być wyposażone w urządzenia służące do kontroli pośmiertnej zwierząt, oraz mieć odpowiednie warunki do badań serologicznych, histologicznych, itd., muszą także pracować nad podniesieniem kwalifikacji personelu

związanych umiejętnością przeprowadzenia natychmiastowej diagnostyki (mówiąc o natychmiastowej diagnostyce, powinna zostać zorganizowana możliwość natychmiastowego transportu w razie nagłych wypadków konieczności przewiezienia na przykład próbek);

9. powinna zostać ustalona szczegółowa ilość szczepionki przeciwko chorobie rzekomego pomoru drobiu niezbędna w wypadku ponownej potrzeby nagłego przeprowadzenia szczepień;

10. powinny zostać opracowane postanowienia zabezpieczające moc prawną konieczną do wdrożenia planów na wypadek.

*****

**Dyrektywa Rady nr 92/102/EEC
z dnia 27 listopada 1992 r.
o identyfikacji i rejestracji zwierząt**

poprawiona przez Traktat Akcesyjny z 1994 roku

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

Uwzględniając traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, a w szczególności art. 43 tego traktatu,

Uwzględniając propozycję Komisji¹,

Uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

Zważywszy, że art. 3 par. 1 punkt (c) Dyrektywy Rady nr 90/425/EEC z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnej i zootechnicznej pewnych zwierząt żywych i produktów będących przedmiotem wymiany handlowej w obrębie Wspólnoty w związku z ustanowieniem wspólnego rynku³, stanowi, że zwierzęta będące przedmiotem wymiany handlowej w obrębie Wspólnoty muszą podlegać identyfikacji zgodnie z wymogami Wspólnoty i muszą być rejestrowane w sposób umożliwiający ustalenie ich miejsca pochodzenia lub punktu tranzytowego, oraz że, do dnia 1 stycznia 1993 r., zastosowanie powyższych systemów identyfikacji i rejestracji ma zostać rozszerzone w celu objęcia nimi transportu zwierząt w obrębie państw członkowskich;

Zważywszy, że art. 14 Dyrektywy Rady nr 91/496/EEC z dnia 15 lipca 1991 r. określającej zasady organizacji kontroli weterynaryjnej zwierząt wwożonych na teren Wspólnoty z państw trzecich, zmieniającej dyrektywy nr 89/662/EEC, 90/425/EEC i 90/675/EEC⁴, stanowi, że identyfikacja i rejestracja tych zwierząt przewidziana w art. 3 par. 1 punkt (c) dyrektywy nr 90/425/EEC musi być poprzedzona wyżej wymienionymi badaniami kontrolnymi, z

¹ Opublikowaną w dzienniku ustaw Unii Europejskiej *Official Journal* (OJ) nr C 137, z dnia 27 maja 1992 r., str. 7.

² Opinia przedstawiona w dniu 19 listopada 1992 r. (dotychczas nie publikowana w *OJ*).

³ *OJ* nr L 224 z dnia 18 sierpnia 1990 r., str. 29. (Ostatnie zmiany do tej dyrektywy zostały wprowadzone dyrektywą nr 91/496/EEC opublikowaną w *OJ* nr L 268 z dnia 24 września 1991 r., str. 56.)

⁴ *OJ* nr L 268 z dnia 24 września 1991 r., str. 56. (Zmienione rozporządzeniem nr 91/628/EEC opublikowanym w *OJ* nr L 340 z dnia 11 grudnia 1991 r., str. 17.)

wyjątkiem zwierząt przeznaczonych na rzeź oraz zarejestrowanych koniowatych;

Zważywszy, że kierowanie pewnymi programami pomocowymi Wspólnoty w dziedzinie rolnictwa wymaga indywidualnej identyfikacji niektórych rodzajów zwierząt gospodarskich; zważywszy, że w związku z powyższym systemy identyfikacji i rejestracji muszą umożliwiać stosowanie odpowiednich środków i kontrolę nad nimi;

Zważywszy, że konieczne jest zapewnienie szybkiej i skutecznej wymiany informacji między państwami członkowskimi w celu właściwego stosowania przepisów niniejszej dyrektywy; zważywszy na przepisy Wspólnoty ustanowione rozporządzeniem Rady nr 1468/81 (EEC) z dnia 19 maja 1981 r. dotyczącym wzajemnej pomocy między władzami administracyjnymi państw członkowskich oraz współpracy między państwami członkowskimi i Komisją w celu zagwarantowania właściwego stosowania prawa celnego lub rolnego⁵ oraz Dyrektywą Rady nr 89/608/EEC z dnia 21 listopada 1989 r. o wzajemnej pomocy między władzami administracyjnymi państw członkowskich oraz o współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zagwarantowania właściwego stosowania przepisów weterynaryjnych i zootechnicznych⁶;

Zważywszy, że gospodarstwa muszą prowadzić aktualne rejestry znajdujących się w nich zwierząt; zważywszy, że osoby zajmujące się handlem zwierzętami muszą prowadzić rejestry swojej działalności; zważywszy, że rejestry te muszą być udostępniane na żądanie właściwych władz;

Zważywszy, że w celu szybkiego uzyskiwania dokładnych informacji o transportach zwierząt konieczny jest system umożliwiający identyfikację zwierząt; zważywszy, że w przypadku bydła sposób oznakowania i treść identyfikatorów muszą być ustalone na szczeblu Wspólnoty; zważywszy, że w przypadku trzody chlewnej, owiec i kóz decyzja określająca rodzaj

⁵ *OJ* nr L 144 z dnia 2 czerwca 1981 r., str. 1. (Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem nr 945/87 (EEC) opublikowanym w *OJ* nr L 90 z dnia 2 kwietnia 1987 r., str. 3.)

⁶ *OJ* nr L 351 z dnia 2 grudnia 1989 r., str. 34.

oznakowania ma być podjęta później, zaś, do czasu jej podjęcia, krajowe systemy identyfikacji winny pozostać w mocy w stosunku do transportu zwierząt ograniczonego do terenu rynku krajowego;

Zważywszy, że należy ustanowić przepis umożliwiający zniesienie wymogu znakowania w przypadku zwierząt przewożonych bezpośrednio z gospodarstw do rzeźni; zważywszy jednak, że w każdym razie konieczna jest identyfikacja zwierząt przewożonych do rzeźni, aby umożliwić ustalenie gospodarstwa, z którego pochodzą;

Zważywszy, że należy ustanowić przepis umożliwiający zniesienie wymogu rejestrowania hodowców zwierząt przeznaczonych na własne potrzeby oraz, w celu uwzględnienia pewnych szczególnych przypadków, procedur związanych z prowadzeniem rejestrów;

Zważywszy, że w przypadku zwierząt, których oznakowanie stało się nieczytelne lub zostało zgubione, konieczne jest umieszczenie nowego znaku umożliwiającego zachowanie ciągłości z poprzednim identyfikatorem;

Zważywszy, że niniejsza dyrektywa nie może mieć wpływu na szczegółowe wymogi określone w decyzji Komisji nr 89/153/EEC z dnia 13 lutego 1989 dotyczącej korelacji próbek pobieranych w celu określania poziomu substancji śladowych u zwierząt oraz w gospodarstwach, z których zwierzęta pochodzą⁷, czy na jakiegokolwiek odnośne zasady wprowadzone zgodnie z dyrektywą nr 91/496/EEC;

Zważywszy, że konieczne jest ustanowienie procedury umożliwiającej komisji wykonawczej przyjęcie wszelkich przepisów wykonawczych koniecznych w świetle niniejszej dyrektywy,

PRZYJĘŁA CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa określa minimalne wymogi dotyczące identyfikacji i rejestracji zwierząt, bez uszczerbku dla bardziej szczegółowych przepisów Wspólnoty, które mogą zostać ustanowione w celu kontroli lub zwalczania chorób.

Przepisy niniejszej dyrektywy stosuje się bez uszczerbku dla decyzji nr 89/153/EEC i bez uszczerbku dla przepisów wykonawczych ustanowionych zgodnie z dyrektywą nr 91/496/EEC, uwzględniając jednocześnie art. 5 rozporządzenia Rady (EEC) nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r. wprowadzającego zintegrowany system kontroli i

⁷ OJ nr L 59 z dnia 2 marca 1989 r., str. 33.

administracji w przypadku niektórych programów pomocowych Wspólnoty⁸.

Artykuł 2

Dla potrzeb niniejszej dyrektywy wprowadza się następujące definicje niżej wymienionych terminów:

- (a) termin **zwierzę** odnosi się do wszystkich zwierząt należących do gatunków wymienionych w dyrektywach nr 64/432/EEC⁹ oraz nr 91/68/EEC¹⁰;
- (b) termin **gospodarstwo** odnosi się do wszelkich budynków, zagród, lub, w przypadku hodowli prowadzonej na otwartej przestrzeni, miejsc gdzie zwierzęta przebywają, są hodowane lub trzymane;
- (c) termin **hodowca** odnosi się do wszystkich osób fizycznych lub prawnych, które są nawet tymczasowo odpowiedzialne za zwierzęta;
- (d) termin **właściwe władze** oznacza organ administracji centralnej państwa członkowskiego upoważniony do przeprowadzania kontroli weterynaryjnej, lub inny organ administracji państwa członkowskiego wyposażony w odpowiednie kompetencje związane ze stosowaniem przepisów niniejszej dyrektywy;
- (e) termin **handel** rozumiany jest zgodnie z definicją sformułowaną w art. 2 dyrektywy nr 90/425/EEC.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie gwarantują:

- (a) prowadzenie aktualnych list wszystkich gospodarstw hodujących zwierzęta na terytorium danego państwa członkowskiego. Listy te mają być prowadzone przez właściwe władze, z uwzględnieniem szczegółowych informacji dotyczących gatunków zwierząt i ich

⁸ Patrz str. 1 niniejszego numeru OJ.

⁹ Dyrektywa Rady nr 64/432/EEC z dnia 26 czerwca 1964 r. o problemach zdrowotnych zwierząt i ich wpływie na handel bydłem i trzodą chlewną w obrębie Wspólnoty (OJ nr 121 z dnia 29 lipca 1964 r., str. 1977). (Ostatnie zmiany do tej dyrektywy zostały wprowadzone dyrektywą nr 91/687/EEC opublikowaną w OJ nr L 46 z dnia 19 lutego 1991 r., str. 19).

¹⁰ Dyrektywa Rady nr 91/68/EEC z dnia 28 stycznia 1991 r. o warunkach dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych w handlu owcami i kozami w obrębie Wspólnoty (OJ nr L 46 z dnia 19 lutego 1991 r., str. 19).

hodowców. Gospodarstwo zostaje skreślone z listy po upływie trzech kolejnych lat od czasu, kiedy przestano w nim hodować zwierzęta. Lista ma również zawierać informacje dotyczące znaków lub oznakowania umożliwiających identyfikację gospodarstwa zgodnie z art. 5 par. 2, punkty (a) i (c), ustęp drugi, oraz par. 3 ustęp pierwszy i art. 8;

- (b) Dostęp do wszelkich informacji zbieranych w związku z niniejszą dyrektywą ma Komisja, właściwe władze, lub innym władze odpowiedzialnym za nadzorowanie przestrzegania rozporządzenia (EEC) nr 3508/92.
2. Zgodnie z procedurą określoną w art. 18 dyrektywy nr 90/425/EEC, państwa członkowskie mogą zostać upoważnione do wyłączenia z listy przewidzianej w par. 1 punkt (a) osób fizycznych hodujących nie więcej niż trzy sztuki zwierząt w przypadku owiec lub kóz, lub, biorąc pod uwagę przypadki szczególne, jedną świnie, z przeznaczeniem na własne potrzeby lub do własnej konsumpcji oraz pod warunkiem, że zwierzęta te zostaną poddane procedurom kontrolnym określonym w niniejszej dyrektywie przed jakimkolwiek ich przewozem. Osoby takie nie mogą ubiegać się o dopłaty hodowlane z tytułu posiadanych zwierząt.

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie gwarantują:

- (a) prowadzenie rejestrów przez wszystkich hodowców bydła lub trzody chlewnej wpisanych na listę przewidzianą w art. 3 par. 1 punkt (a). Rejestry te mają określać liczbę zwierząt należących do gatunków wymienionych w dyrektywie nr. 64/432/EEC, które znajdują się w gospodarstwie.

Rejestry mają zawierać aktualne informacje o wszystkich zwierzętach urodzonych, *martwych* oraz o wszystkich przewozach zwierząt (w każdym przypadku stwierdzając liczbę zwierząt jako stan wyjściowy i końcowy pogłowia), przynajmniej w oparciu o ogólne zmiany w stanie pogłowia, określając datę i, odpowiednio, miejsce pochodzenia lub przeznaczenia zwierząt.

We wszystkich przypadkach należy określić znak identyfikacyjny stosowany zgodnie z art. 5 i 8.

W przypadku trzody chlewnej nie jest natomiast konieczne rejestrowanie wszystkich przypadków zwierząt urodzonych i padniętych lub ubijanych.

W przypadku świń rasy czystej lub mieszanej, które są rejestrowane w księgach hodowlanych zgodnie z

przepisami dyrektywy nr 88/661/EEC¹¹, alternatywny system rejestracji umożliwiający indywidualną identyfikację poszczególnych zwierząt może być uznawany zgodnie z procedurą określoną w art. 18 dyrektywy nr 90/425/EEC, jeżeli system taki zapewnia spełnienie wymogów dotyczących prowadzenia rejestru;

- (b) w przypadku owiec lub kóz, wszyscy hodowcy, których gospodarstwa są ujęte w spisie określonym w art. 3 par. 1 punkt (a), zobowiązani są prowadzić rejestry stwierdzające przynajmniej ogólny stan pogłowia owiec i kóz w gospodarstwie w poszczególnych latach, określając liczbę zwierząt obecnych w gospodarstwie w konkretnym dniu wyznaczonym przez właściwe władze.

Rejestr powinien również zawierać:

- aktualne informacje dotyczące liczby żywych maciorek owiec i kóz powyżej jednego roku życia, lub które wcześniej kociły się w danym gospodarstwie;
- informacje dotyczące przewozu owiec i kóz (wyjściowy i końcowy stan pogłowia), przynajmniej w oparciu o ogólne zmiany w stanie pogłowia, określając odpowiednio miejsce pochodzenia lub przeznaczenia zwierząt, sposób ich oznakowania oraz datę danego transportu.

2. Zgodnie z procedurą określoną w art. 18 dyrektywy nr 90/425/EEC, przed upływem 1 stycznia 1993 r. należy jednak wprowadzić uproszczony system rejestracji zwierząt okresowo pędzonych na pastwiska w przypadku bawołów oraz przed upływem 1 października 1994 r. w przypadku owiec i kóz, a także dla wszystkich w/w zwierząt wypasanych na wspólnych pastwiskach lub hodowanych w regionach pozostających w izolacji ze względu na warunki geograficzne.

3. Państwa członkowskie zagwarantują również:

- (a) dostarczanie wszelkich informacji dotyczących pochodzenia, identyfikacji oraz, w odpowiednich przypadkach, miejsca przeznaczenia zwierząt. Informacje te mają być udostępniane na żądanie właściwych władz przez wszystkich hodowców odnośnie

¹¹ Dyrektywa Rady nr 88/661/EEC z dnia 19 grudnia 1988 r. o wymogach zootechnicznych stosowanych w hodowli trzody chlewnej (*OJ* nr L 382 z dnia 31 grudnia 1988 r, str. 36).

posiadanych, trzymany, transportowanych, sprzedawanych, lub ubijanych zwierząt;

- (b) przedstawianie dokumentów przez wszystkich hodowców zwierząt, które mają być przewożone na *lub z targowisk lub spędów*, osobom prowadzącym targowiska lub spędy. Osoby te tymczasowo przejmują odpowiedzialność za zwierzęta. Powyższe dokumenty mają zawierać szczegółowe informacje dotyczące zwierząt, w tym numery identyfikacyjne lub opis oznakowania bydła.

Osoba prowadząca rynek lub punkt skupu może wykorzystać dokument uzyskany zgodnie z przepisem określonym w poprzednim ustępie w celu wypełnienia obowiązku ustanowionego w par. 1 punkt (a) ustęp trzeci.

- (c) na żądanie właściwych władz są im udostępniane rejestry i informacje, na miejscu w gospodarstwie, przez okres wyznaczony przez właściwe władze, lecz nie krótszy niż trzy lata.

Artykuł 5

1. Państwa członkowskie gwarantują też przestrzeganie następujących zasad ogólnych:

- (a) znaki identyfikacyjne muszą być umieszczone zanim zwierzęta opuszczą gospodarstwo, z którego pochodzą;
- (b) nie wolno usuwać lub zmieniać znaków identyfikacyjnych bez pozwolenia właściwych władz.

W przypadku, gdy znak stał się nieczytelny lub został zgubiony, nowy znak ma być umieszczony zgodnie z przepisami określonymi w niniejszym artykule;

- (c) hodowca wpisuje do rejestru określonego w art. 4 wszelkie nowe znaki identyfikacyjne w celu ustanowienia ciągłości z poprzednim oznakowaniem danego zwierzęcia;
- (d) kolczyki przewidziane w par. 2 (a) muszą być zatwierdzone przez właściwe władze i muszą być zabezpieczone przed podrobieniem oraz zapewniać czytelność oznakowania przez okres życia zwierzęcia. Kolczyki nie mogą się nadawać do powtórnego użytku, a ich noszenie nie może być uciążliwe dla zwierząt.

2. W przypadku bydła, państwa członkowskie zagwarantują spełnienie następujących wymogów:

- (a) wszystkie zwierzęta wymienione w art. 2 dyrektywy nr 64/432/EEC znajdujące się w gospodarstwie mają być oznakowane przy pomocy kolczyków z kodem składającym się z liter

i cyfr, których ogólna liczba nie może przekraczać czternastu znaków. Kod taki ma umożliwiać indywidualną identyfikację każdego zwierzęcia wraz z jego miejscem urodzenia. W przypadku byków przeznaczonych do celów sportowych lub widowiskowych z wyjątkiem targów i wystaw możliwe jest stosowanie innego systemu identyfikacji uznawanego przez Komisję, który gwarantowałby spełnienie tych samych wymogów.

Kolczyki określone w ustępie pierwszym muszą być umieszczone przed upływem dziewięciu miesięcy od daty zatwierdzenia, zgodnie z procedurą określoną w art. 18 dyrektywy 90/425/EEC dotyczącej podejmowania środków i muszą umożliwiać identyfikację państwa członkowskiego oraz gospodarstwa, z którego dane zwierzę pochodzi. Identyfikatory umieszczane przed upływem wyznaczonych dziewięciu miesięcy muszą spełniać wymogi stawiane zgodnie z systemami obowiązującymi w poszczególnych krajach określonymi w podparagrafie trzecim, lub spełniać wymogi systemu kolczykowania przewidzianego w podparagrafie pierwszym.

Zgodnie z procedurą określoną w art. 18 dyrektywy nr 90/425/EEC, okres taki może być przedłużony na wniosek państwa członkowskiego do 1 lipca 1994 r.

Jednak zwierzęta, których identyfikatory umieszczone zostały przed upływem przewidzianych dziewięciu miesięcy zgodnie z systemami obowiązującymi w państwach członkowskich i przedstawionymi Komisji pozostają pod kontrolą według tych zasad;

- (b) identyfikatory przydzielane są gospodarstwom, zaś sposób dystrybucji identyfikatorów oraz sposób znakowania zwierząt określają właściwe władze;

- (c) zwierzęta znakuje się najpóźniej do trzydziestego dnia od daty urodzenia.

Właściwe władze mogą jednak wydłużyć okres znakowania zwierząt maksymalnie do sześciu miesięcy od daty urodzenia, pod warunkiem, że przed upływem trzydziestu dni od daty urodzenia zwierzę zostanie oznakowane przez hodowcę przy użyciu tymczasowego identyfikatora uznawanego przez właściwe władze, umożliwiając w ten sposób identyfikację każdego ze zwierząt w gospodarstwie, z którego pochodzą oraz pod warunkiem, że zwierzęta te nie mogą opuścić gospodarstwa inaczej niż z przeznaczeniem na rzeź w rzeźni mieszczącej się na terenie będącym we właściwości władz, które uznały tymczasowy identyfikator. Zwierzęta takie należy przewozić bezpośrednio do rzeźni, nie przejeżdżając przez żadne inne miejsca przebywania zwierząt.

Właściwe władze mogą jednak wyrazić zgodę, aby cielęta przeznaczone na rzeź przed ukończeniem szóstego miesiąca życia były znakowane w gospodarstwach prowadzących opas cieląt, pod warunkiem, że zwierzęta zostały przywiezione do gospodarstwa przed trzydziestym dniem życia, bezpośrednio z miejsca urodzenia i zgodnie z obowiązującym w danym kraju systemem przewozu zwierząt. System taki musi spełniać wymogi procedury określonej w art. 18 dyrektywy nr 90/425/EEC, która wymaga przynajmniej umożliwienia identyfikacji miejsca pochodzenia zwierząt. Hodowcom przewożonych w ten sposób cieląt nie przysługują dopłaty hodowlane.

3. Zwierzęta inne niż bydło należy znakować jak najszybciej, a w każdym razie zanim opuszczą one gospodarstwo. Znakowanie odbywa się przy użyciu kolczyków lub tatuażu tak, aby możliwe było stwierdzenie miejsca pochodzenia zwierząt oraz zgodności identyfikatora z wszelkimi dokumentami towarzyszącymi przewożonym zwierzętom. Dokumenty muszą określać odpowiednio kolczyk lub tatuaż oraz zawierać listę przewidzianą w art. 3 par. 1 punkt (a).

W oczekiwaniu na decyzję wspomnianą w art. 10 niniejszej dyrektywy, wbrew przepisowi art. 3 par. 1 punkt (c) dyrektywy nr 90/425/EEC, państwa członkowskie mogą stosować krajowe standardy przewozu zwierząt, z wyjątkiem bydła, w przypadku wszelkich transportów takich zwierząt odbywających się w granicach terytorium danego państwa. Krajowe systemy przewozu zwierząt muszą umożliwiać identyfikację miejsca pochodzenia i miejsca urodzenia zwierząt. Państwa członkowskie powiadomią Komisję o systemach, które zamierzają w tym celu wprowadzić z dniem 1 lipca 1993 r. w przypadku trzody chlewnej i z dniem 1 lipca 1994 r. w przypadku owiec i kóz. Zgodnie z procedurą określoną w art. 18 dyrektywy nr 90/425/EEC, państwo członkowskie może zostać poproszone o wprowadzenie poprawek do swojego systemu w przypadku niespełniania wymogu ustanowionego w zdaniu drugim niniejszego ustępu.

W przypadku przewozu zwierząt oznakowanych w sposób tymczasowy identyfikujący ich partię przez cały czas konieczne jest posiadanie dokumentu umożliwiającego określenie pochodzenia zwierząt, ich właściciela oraz miejsca, z którego są przewożone i miejsca przeznaczenia.

W przypadku owiec i kóz, właściwe władze mogą jednak zezwolić na przewóz nie oznakowanych zwierząt między gospodarstwami lub miejscami o tym samym statusie sanitarnym znajdującymi się na obszarze będącym we właściwości danych władz, pod warunkiem, że każdy taki transport odbywa się zgodnie z systemem obowiązującym w danym kraju i umożliwiającym określenie miejsca urodzenia zwierzęcia. Do dnia 1 lipca 1994 r. państwa członkowskie muszą powiadomić Komisję o

systemach, które zamierzają w tym celu wprowadzić. Zgodnie z procedurą określoną w art. 18 dyrektywy nr 90/425/EEC państwo członkowskie może zostać poproszone o wprowadzenie poprawek do takiego systemu, jeżeli nie spełnia on powyższego warunku.

4. Punktowi (e) art. 3 par. 2 dyrektywy 64/432/EEC nadaje się brzmienie następujące:

“(e) podlegać identyfikacji zgodnie z art. 5 Dyrektywy Rady nr 92/102/EEC o identyfikacji i rejestracji zwierząt(1).

(1) **OJ** nr L 355 z dnia 5 grudnia 1992 r., str. 32.”

Artykuł 6

1. W przypadku, gdy właściwe władze docelowego państwa członkowskiego postanowią zmienić identyfikator umieszczony w gospodarstwie, z którego dane zwierzę pochodzi, władze te pokrywają wszelkie koszty związane ze zmianą identyfikatora. W takim przypadku, należy zaznaczyć ciągłość pomiędzy identyfikatorem przydzielonym przez właściwe władze państwa, z którego zwierzę pochodzi, a nowym identyfikatorem przydzielonym przez właściwe władze państwa docelowego. Ciągłość tę należy wpisać do rejestru przewidzianego w art. 4.

Do możliwości przewidzianej w ustępie pierwszym nie można odwoływać się w przypadku zwierząt przeznaczonych na rzeź, które są importowane zgodnie z art. 8 bez umieszczania nowego identyfikatora przewidzianego w art. 5.

2. W przypadku handlu zwierzętami, właściwe władze państwa członkowskiego w kraju przeznaczenia mogą, dla potrzeb przestrzegania art. 5 dyrektywy nr 90/425/EEC, odwołać się do art. 4 dyrektywy nr 89/608/EEC w celu uzyskania informacji dotyczącej zwierząt, ich hodowli macierzystych oraz wszelkich transportów, w których zwierzęta te były wcześniej przewożone.

Artykuł 7

W przypadku transportów zwierząt przewożonych bez świadectw lub dokumentów wymaganych w świetle przepisów weterynaryjnych czy zootechnicznych, państwa członkowskie zagwarantują dostępność informacji dotyczących transportów na żądanie właściwych władz co najmniej przez okres wyznaczony przez te władze.

Artykuł 8

Wszystkie zwierzęta importowane z krajów trzecich, które przeszły badania określone w dyrektywie nr 91/496/EEC i pozostają na terenie Wspólnoty mają być oznakowane przy pomocy

identyfikatorów spełniających wymogi określone w art. 5 przed upływem trzydziestu dni od daty przejścia powyższych badań, chyba że ich miejscem przeznaczenia jest rzeźnia znajdująca się w obszarze właściwości władz odpowiedzialnych za badania weterynaryjne, zaś ubój zwierząt nastąpi przed upływem okresu trzydziestu dni od daty badania.

Należy ustanowić ciągłość pomiędzy identyfikatorami umieszczonymi w państwach trzecich a identyfikatorami przydzielonymi zwierzętom w docelowym państwie członkowskim. Ciągłość tę należy wpisać do rejestru przewidzianego w art. 4.

Artykuł 9

Państwa członkowskie podejmą konieczne środki administracyjne i/ lub *karne*, które będą stosowane wobec wszelkich naruszeń przepisów weterynaryjnych Wspólnoty, w przypadkach, kiedy ustalono brak przestrzegania wymogów niniejszej dyrektywy dotyczących znakowania, identyfikatorów, lub prowadzenia rejestrów przewidzianych w art. 4.

Artykuł 10

Najpóźniej do 31 grudnia 1996 r., działając w oparciu o sprawozdanie Komisji wraz z wszelkimi propozycjami przyjmowanymi kwalifikowaną większością głosów, w świetle zgromadzonego doświadczenia, Rada przeanalizuje przepisy niniejszej dyrektywy w celu zdefiniowania zharmonizowanego systemu identyfikacji i rejestracji dla Wspólnoty oraz podejmie decyzję odnośnie możliwości wprowadzenia elektronicznego systemu identyfikacji w świetle postępu dokonanego w tej dziedzinie przez Międzynarodową Organizację Standaryzacji (ISO).

Artykuł 11

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy, rozporządzenia i zarządzenia konieczne w związku z realizacją przepisów niniejszej dyrektywy, aby zagwarantować:

- odnośnie wymogów dotyczących bydła:

(i) począwszy od 1 lutego 1993 r. rejestrację bydła zgodnie z obowiązującymi systemami krajowymi spełniającymi wymogi określone w art. 4 oraz identyfikację zgodnie z obowiązującymi zasadami wskazanymi w art. 5 par. 2 punkt (a), ustęp drugi i trzeci;

(ii) począwszy od 1 października 1993 r. ustanowienie systemów rejestracji i identyfikacji na szczeblu Wspólnoty zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy;

- przestrzeganie wymogów dotyczących trzody chlewnej najpóźniej do 1 stycznia 1994 r.;

- przestrzeganie wymogów dotyczących owiec i kóz najpóźniej do 1 stycznia 1995 r.

Państwa członkowskie bezzwłocznie powiadomią Komisję o podjętych środkach.

Podejmując odpowiednie kroki, państwa członkowskie wprowadzą odnośniki do niniejszej dyrektywy, lub dołączą takie odnośniki podczas oficjalnej publikacji odpowiednich dokumentów. Państwa członkowskie określą sposób wprowadzania odnośników.

Finlandia wprowadzi w życie przepisy, rozporządzenia i zarządzenia konieczne w związku z realizacją przepisów niniejszej dyrektywy przed 1 lutym 1996 roku, aby zagwarantować przestrzeganie wymogów dotyczących bydła, trzody chlewnej, owiec i kóz. Jeśli konieczne Komisja podejmie odpowiednie środki w okresie przejściowym zgodnie z procedurą przewidzianą w pkt. 18 dyrektywy 90/425/EEC.

2. Państwa członkowskie dostarczą Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego, przyjmowanych w dziedzinie regulowanej niniejszą dyrektywą.
3. Daty 1 stycznia 1994 r. i 1 stycznia 1995 r. określone jako ostateczny termin przeniesienia przepisów do ustawodawstwa krajowego pozostają bez uszczerbku dla zniesienia granicznej kontroli weterynaryjnej przewidzianego dyrektywą nr 90/425/EEC.

Artykuł 12

Niniejsza dyrektywa adresowana jest do państw członkowskich.

Sporządzano w Brukseli, 27 listopada 1992r.

DYREKTYWA RADY 92/117/EEC**z 17 grudnia 1992**

dotycząca środków ochrony przed wyszczególnionymi chorobami przenoszonymi przez zwierzęta i wyszczególnionymi czynnikami zoonotycznymi w zwierzętach i produktach pochodzenia zwierzęcego mających na celu zapobieganie wybuchom infekcji i zatruciom pokarmowym

Ze zmianami decyzją Rady nr 95/1 z 1 stycznia 1995, z poprawkami 97/22/EC, z poprawkami 1999/72/EC

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Aktualizacja: Marcin Dobek, 19.04.2000

Zgodnie z Traktatem o utworzeniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej, w szczególności z jego Artykułem 43,

zgodnie z wnioskiem Komisji ⁽¹⁾,

zgodnie ze stanowiskiem Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

zgodnie ze stanowiskiem Komitetu Ekonomiczno-Socjalnego ⁽³⁾,

Zważywszy, że żywe zwierzęta i produkty pochodzenia zwierzęcego znajdują się na liście Aneksu II do Traktatu; zważywszy, że hodowla zwierząt domowych i umieszczanie na rynku produktów pochodzenia zwierzęcego stanowią ważne źródło dochodów ludności rolnej;

Zważywszy, że racjonalny rozwój w tym sektorze i poprawę jego produktywności można osiągnąć przez wprowadzenie środków weterynaryjnych mających na celu ochronę i podnoszenie poziomu zdrowia ludzi i zwierząt we Wspólnocie;

Zważywszy, że konieczne jest zapobieganie i zmniejszanie za pomocą stosownych środków pojawiania się chorób przenoszonych przez zwierzęta, które stanowią zagrożenie zwłaszcza dla zdrowia ludzkiego, poprzez pokarm pochodzenia zwierzęcego;

Zważywszy, że Wspólnota podjęła już działania w kierunku wyeliminowania pewnych chorób przenoszonych przez zwierzęta, w szczególności gruźlicy bydła, brucelozy bydła, brucelozy owiec i kóz, i wścieklizny; zważywszy, że wskazane jest zbieranie informacji epidemiologicznych o tych chorobach;

Zważywszy, że środki te powinny obowiązywać bez naruszania Dyrektywy Rady 89/397/EEC z 14 czerwca 1989 w urzędowej kontroli artykułów żywnościowych ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ Dziennik Urzędowy nr C 253 z dnia 27 września 1991, str. 2

⁽²⁾ Dziennik Urzędowy nr C 326 z dnia 16 lutego 1991, str. 223

⁽³⁾ Dziennik Urzędowy nr C 79 z dnia 30 marca 1992, str. 6

⁽⁴⁾ Dziennik Urzędowy nr L 186, z dnia 30 czerwca 1989, str. 23

Zważywszy, że w celu oszacowania priorytetów dla działań prewencyjnych, konieczne jest zebranie informacji w

Państwach Członkowskich o rozmiarach chorób przenoszonych przez zwierzęta w populacji ludzkiej, wśród zwierząt domowych, w zwierzęcych artykułach żywnościowych i wśród dzikich zwierząt żyjących na wolności;

Zważywszy, że Komisja powinna podążać za rozwojem sytuacji epidemiologicznej tak, żeby zaproponować odpowiednie środki;

Zważywszy, że sytuacja odnośnie salmonelozy usprawiedliwia przyjęcie natychmiastowych środków kontrolnych w stosunku do pewnych narażonych typów gospodarstw;

Zważywszy, że harmonizacja istotnych wymagań dotyczących ochrony zdrowia publicznego zakłada uprzednie wyznaczenie łącznikowych i porównawczych laboratoriów Wspólnoty i wprowadzenie w życie działań technicznych i naukowych;

Zważywszy, że szczegółowe zasady rządzące finansowym udziałem Wspólnoty w pewnych działaniach określonych w niniejszej Dyrektywie zostały określone przez decyzję Rady 90/424/EEC z 26 czerwca 1990 o wydatkach w sferze weterynaryjnej ⁽⁵⁾;

Zważywszy, że właściwe jest podjęcie postanowienia w kwestii procedury ustanawiającej ścisłą i skuteczną współpracę między Państwami Członkowskimi i Komisją dla przyjęcia środków wprowadzających,

UCHWALIŁA NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ

Artykuł 1

Niniejsza Dyrektywa określa przepisy dotyczące zbierania informacji o chorobach przenoszonych przez zwierzęta i o czynnikach zoonotycznych i stosowne środki podejmowane przez Państwa Członkowskie na poziomie Wspólnoty.

⁽⁵⁾ Dziennik Urzędowy nr L 224 z dnia 18 sierpnia 1990, str. 19 ze zmianami wprowadzonymi decyzją 91/133/EEC (Dziennik Urzędowy nr L 66 z dnia 13 marca 1991, str. 18)

Artykuł 2

Dla celów niniejszej Dyrektywy:

1. *zoonoza* (choroba przenoszona przez zwierzęta) oznacza każdą chorobę i/lub infekcję, która może być naturalnie przekazana przez zwierzę człowiekowi;
2. *czynnik zoonotyczny* oznacza każdą bakterię, wirusa lub pasożyta, które mogą powodować zoonozę;
3. *zatwierdzone laboratorium krajowe* oznacza laboratorium zatwierdzone lub uznane przez właściwy urząd Państwa Członkowskiego do przeprowadzania badań oficjalnych próbek w celu wykrycia czynnika zoonotycznego;
4. *próbka* oznacza próbkę pobraną przez właściciela lub osobę odpowiedzialną za przedsiębiorstwo lub zwierzęta, lub pobraną w jej imieniu w celu przebadania na obecność czynnika zoonotycznego;
5. *próbka oficjalna* oznacza próbkę pobraną przez właściwy urząd w celu przetestowania w kierunku czynnika zoonotycznego. Próbka oficjalna posiada oznaczenie gatunku, typu, liczby i metody pobrania, i oznaczenie pochodzenia zwierzęcia lub produktu pochodzenia zwierzęcego; próbkę taką należy pobierać bez uprzedniego ostrzeżenia;
6. *właściwy urząd* oznacza centralny urząd lub urzędy Państwa Członkowskiego, odpowiedzialny/e za monitorowanie przepisów dotyczących zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt lub innych kwestii weterynaryjnych wynikających z niniejszej Dyrektywy, lub każdy inny urząd, któremu urząd centralny delegował taką odpowiedzialność.

Artykuł 3

1. Każde Państwo Członkowskie zapewni, aby środki podejmowane zgodnie z niniejszą Dyrektywą przez właściwy urząd były koordynowane na poziomie krajowym i lokalnym, zwłaszcza w relacji do badań epidemiologicznych.
2. Właściwy urząd na poziomie lokalnym będzie korzystał z pomocy zatwierdzonego laboratorium krajowego.
3. Każde Państwo Członkowskie wyznaczy zatwierdzone krajowe laboratoria porównawcze właściwe dla zoonoz i czynników zoonotycznych wymienionych w Aneksie I, punkt I, w których może być przeprowadzana identyfikacja czynnika zoonotycznego lub ostateczne potwierdzenie jego obecności.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie zapewnią, aby:
  - (a) operatorzy lub zarządcy zakładów zatwierdzonych zgodnie z Dyrektywami 64/433/EEC⁽¹⁾, 71/118/EEC⁽²⁾ i 77/99/EEC⁽³⁾ zostały zobowiązane do przechowywania przez minimalny okres, który zostanie ustalony przez

właściwy urząd, i do przekazania temu ostatniemu na jego żądanie, wyników badań na obecności zoonoz wymienionych w Aneksie I, punkt I;

(b) wyizolowanie i identyfikacja czynników zoonotycznych lub ustalenie każdego innego dowodu ich obecności spoczywa na osobie odpowiedzialnej za laboratorium lub, jeżeli identyfikacja jest przeprowadzana poza laboratorium, na osobie odpowiedzialnej za badanie.;

(c) o diagnozie i identyfikacji czynnika zoonotycznego powiadamiany jest właściwy urząd;

(d) właściwy urząd zbiera informacje o wszelkich czynnikach zoonotycznych, których obecność została potwierdzona w trakcie przeprowadzanych testów lub badań i o wszelkich przypadkach klinicznych wystąpienia w ludziach lub zwierzętach zoonoz wymienionych w Aneksie I, punkt I;

(e) inne Państwa Członkowskie są regularnie informowane w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego powołanym decyzją 68/361/EEC⁽⁴⁾ o przypadkach klinicznych zarejestrowanych zgodnie z punktem (d).

2. Zgodnie z procedurą określoną w Artykule 16, postanowienia niniejszego Artykułu mogą zostać rozszerzone w celu objęcia nimi zoonoz i czynników zoonotycznych wymienionych w Aneksie I, punkty II i III.

Artykuł 5

1. Właściwy urząd dokona oceny informacji zebranej stosownie do Artykułu 4 (1) (d). Do 31 *maja* każdego roku przekaże Komisji raport o kierunkach i źródłach infekcji zoonotycznych zarejestrowanych w ciągu poprzedniego roku.

2. Paragraf 1 nie wyklucza częstszego składania raportu Komisji przez Państwa Członkowskie, lub żądań Komisji dostarczenia dodatkowych informacji, jeżeli okoliczności to uzasadniają. Komisja dokona oceny informacji dostarczonych przez Państwa Członkowskie i złoży raport na ten temat Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu do 1 *listopada* każdego roku.

⁽¹⁾ Dziennik Urzędowy nr 121 z dnia 29 lipca 1964, str. 2012/64. Dyrektywa po raz ostatni zmieniona przez Dyrektywę 91/497/EEC (Dziennik Urzędowy nr L 268 z dnia 24 września 1991, str. 69)

⁽²⁾ Dziennik Urzędowy nr L 55 z dnia 8 marca 1971, str. 23. Dyrektywa po raz ostatni zmieniona i zaktualizowana przez Dyrektywę 92/116/EEC (patrz strona 1 tego Dziennika Urzędowego)

⁽³⁾ Dziennik Urzędowy nr L 26 z dnia 31 stycznia 1977, str. 85. Dyrektywa po raz ostatni zmieniona przez Dyrektywę 92/5/EEC (Dziennik Urzędowy nr L 57 z dnia 2 marca 1992, str. 1) i zaktualizowana przez Dyrektywę 92/45/EEC (Dziennik Urzędowy nr L 268 z dnia 1 września 1992, str. 35)

⁽⁴⁾ Dziennik Urzędowy nr L 225 z dnia 18 października 1968, str. 23.

3. *wykreślony**Artykuł 6*

Komisja będzie śledziła rozwój sytuacji odnośnie zoonoz we Wspólnocie, w szczególności na podstawie informacji zebranej stosownie do Artykułów 5 i 8, i:

(a) przeprowadzi specjalne studia, w szczególności w odniesieniu do oceny ryzyka powodowanego przez czynniki zoonotyczne, procedur diagnostycznych i środków kontrolnych, we współpracy z krajowymi laboratoriami porównawczymi, laboratoriami porównawczymi Wspólnoty wymienionymi w Artykule 13 i Naukowym Komitetem Weterynaryjnym powołanym decyzją 81/651/EEC⁽⁵⁾;

(b) zgodnie z procedurą określoną w Artykule 16, określi metody pobierania próbek i przeprowadzania badań w laboratoriach krajowych wymienionych w Artykule 3 (2) i (3).;

(c) ustalą wytyczne dla środków zwalczania zoonoz.

Artykuł 7

Systemy śledzenia ruchów zwierząt gospodarczych określone w decyzji Komisji 89/153/EEC⁽¹⁾ zostaną wprowadzone w stosunku do środków dla zoonoz i czynników zoonotycznych określonych w niniejszej Dyrektywie.

Artykuł 8

1. Państwa Członkowskie przedłożą Komisji 1 marca 1998 środki krajowe, które podejmują dla osiągnięcia celów niniejszej Dyrektywy pod względem zoonoz wymienionych w Aneksie I, punkty I i II, z wyjątkiem tych, które już podjęto dla brucelozy i gruźlicy zgodnie z planami już zatwierdzonymi w ramach ustawodawstwa Wspólnoty.

Mogą one zawierać środki wykrywania zoonoz i czynników zoonotycznych wymienionych w Aneksie I, punkt III.

Państwa Członkowskie, które posiadają krajowe plany wykrywania zoonoz wymienionych w Aneksie I, punkt II, mogą przedłożyć je Komisji jako informację wymaganą zgodnie z pierwszym podparagrafem.

Państwa członkowskie przekażą Komisji każdego roku raport o sytuacji epidemiologicznej odnośnie włośnicy.

⁽⁵⁾ Dziennik Urzędowy nr L 233 z dnia 19 sierpnia 1981, str. 32. Dyrektywa zmieniona przez decyzję 86/105/EEC (Dziennik Urzędowy nr L 93 z dnia 8 kwietnia 1986, str. 14)

Komisja zbada środki podane jej do wiadomości przez Państwa Członkowskie pod kątem ich zgodności z celami niniejszej Dyrektywy. Poinformuje ona Państwa Członkowskie spotykające się w Stałym Komitecie Weterynaryjnym o swoich wnioskach.

2. W przypadku salmonelli kur, Państwa Członkowskie muszą przekazać Komisji przed 1 stycznia 1994 plany sporządzone zgodnie z kryteriami określonymi w Aneksach II i III. Plany te muszą:

(a) wyszczególniać odnośnie salmonelli środki podjęte w celu wykonania minimalnych wymagań określonych w Aneksie III;

(b) uwzględniać szczególną sytuację w każdym Państwie Członkowskim;

(c) wskazywać liczbę zatwierdzonych laboratoriów krajowych, w których będą miały miejsce badania i identyfikacja salmonelli, i procedur zatwierdzania tych laboratoriów.

Jednakże, do czasu przeglądu przewidzianego w Artykule 15a, obowiązek przedkładania Komisji planów zostaje zawieszony w przypadku tych Państw Członkowskich, które jeszcze nie przedłożyły takich planów odnoszących się do salmonelli u drobiu.

3. Zgodnie z procedurą określoną w Artykule 16:

- plany wymienione w paragrafie 2, ze zmianami dokonanymi w razie konieczności, powinny zostać zatwierdzone nie później niż sześć miesięcy po ich przedłożeniu;

- zmiany lub dodatki można poczynić w planie uprzednio zatwierdzonym w celu uwzględnienia zmian w sytuacji w danym Państwie Członkowskim lub w jednym z jego regionów.

Artykuł 9

1. Szczegółowe zasady rządzące finansowym udziałem Wspólnoty w środkach uboju i zniszczenia i oficjalnego pobierania próbek nakazanego stosownie do Aneksu III, sekcja I, punkt V i w działaniu laboratoriów wymienionych w Aneksie IV zostaną określone zgodnie z decyzją 90/424/EEC.

Odnośnie środków przewidzianych w Aneksie III, układ finansowy przewidziany w decyzji 90/424/EEC nie może służyć hodowcom którzy naruszyli wymagania niniejszej Dyrektywy.

50% kosztów stosowania środków uboju i niszczenia wspomnianych w pierwszym podparagrafie powinno pochodzić z wyżej wspomnianego udziału Wspólnoty.

2. W Artykule 4 decyzji 90/424/EEC dodaje się następujący paragraf 3:

'3. Postanowienia Artykułu 3, z wyjątkiem czwartego ustępu paragrafu 2 i drugiego ustępu paragrafu 5, obowiązują jeżeli wystąpi zoonoza wymieniona w Dyrektywie 92/117/EEC, po warunkiem, że wystąpienie to

⁽¹⁾ Dziennik Urzędowy nr L 59 z dnia 2 marca 1989, str. 33.

stanowi bezpośrednie ryzyko dla ludzkiego zdrowia. Ten warunek zostanie spełniony, kiedy zostanie podjęta decyzja przewidziana w Artykule 3 (3).¹

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie *od 1 stycznia 1998* minimalne środki określone dla salmonelli w Aneksie III, sekcja I.

Państwa Członkowskie muszą przed *1 stycznia 1998* ustanowić przepisy wyszczególniające środki, które należy podjąć w celu uniknięcia wprowadzenia salmonelli na farmę, uwzględniając zasady wytyczone w Aneksie II do Dyrektywy 90/539/EEC.

2. *wykreślony*

Artykuł 11

1. Eksperti Komisji mogą o ile jest to konieczne dla jednolitego stosowania niniejszej Dyrektywy i we współpracy z właściwymi urzędami w Państwach Członkowskich, dokonywać kontroli na miejscu. W tym celu mogą oni weryfikować, poprzez sprawdzenie reprezentatywnego procentu gospodarstw, czy Państwa Członkowskie zapewniają zgodność z niniejszą Dyrektywą. Komisja poinformuje właściwe władze o wynikach dokonanych kontroli.

Zainteresowane Państwo Członkowskie podejmie wszelkie środki, które mogą okazać się niezbędne do uwzględnienia wyników tych kontroli. Jeżeli Państwo Członkowskie nie podejmie takich środków po zbadaniu sytuacji przez Stały Komitet Weterynaryjny, mogą zostać uchwalone odpowiednie środki zgodnie z procedurą określoną w Artykule 16.

2. Szczegółowe przepisy wprowadzające w życie niniejszy Artykuł, zwłaszcza w odniesieniu do częstotliwości i metody przeprowadzania kontroli wspomnianych w pierwszym podparagrafie paragrafu 1, zostaną uchwalone zgodnie z procedurą wytyczoną w Artykule 16.

Artykuł 12

Dla celów niniejszej Dyrektywy stosuje się środki ochrony przewidziane w Dyrektywie 90/425/EEC ⁽¹⁾ dotyczące kontroli weterynaryjnych, które mają być przeprowadzane w handlu celem realizacji rynku wewnętrznego.

Artykuł 13

Porównawcze laboratoria Wspólnoty wymienione w Aneksie IV będą odpowiedzialne, zgodnie z zadaniami i obowiązkami opisanymi w tym Aneksie, za łączność z i koordynację porównawczych laboratoriów krajowych wymienionych w Artykule 3 (3).

Artykuł 14

1. Umieszczenie lub utrzymanie na liście Wspólnoty krajów trzecich lub ich części, z których import jest dozwolony w kategoriach sanitarnych będzie przedmiotem przedłożenia przez zainteresowany kraj trzeci planu podającego szczegóły gwarancji udzielonych przez ten kraj odnośnie inspekcji na obecność zoonoz i czynników zoonotycznych.

Rezultat tych gwarancji nie może być mniejszy niż wynikający z gwarancji przewidzianych niniejszą Dyrektywą.

Komisja zatwierdzi te plany zgodnie z procedurą przewidzianą w Artykule 16. Gwarancje alternatywne do wynikających ze stosowania niniejszej Dyrektywy mogą być dozwolone zgodnie z tą procedurą pod warunkiem że nie są korzystniejsze od stosowanych w handlu.

2. Jeżeli do 31 grudnia 1995 nie podjęto żadnej decyzji na podstawie paragrafu 1 odnośnie danego kraju trzeciego, umieszczenie tego kraju na liście wspomnianej w paragrafie 1 zostanie zawieszona zgodnie z procedurą przewidzianą w Artykule 16.

3. Przestrzeganie przez właściwe urzędy krajów trzecich wykonania planów zostanie zweryfikowane, kiedy eksperci Komisji przeprowadzą kontrole przewidziane w przepisach Wspólnoty.

Artykuł 15

Rada może dokonać zmian lub uzupełnić Aneksy na wniosek Komisji, kwalifikowaną większością głosów.

Artykuł 15a

1. Komisja, przed 31 marca 2000r., przedłoży Radzie raport dotyczący środków, które należy wdrożyć w celu zwalczania i zapobiegania zoonozom. Raport ten powinien odnosić się w szczególności do:

- nowych zasad dotyczących systemu raportowania w zakresie zoonoz,
- metod dotyczących próbobrania oraz wykonywania badań w zatwierdzonych laboratoriach krajowych,
- zwalczania salmonelli w stadach nieśnych drobiu,
- zwalczania salmonelli w stadach hodowlanych drobiu oraz w mieszkach paszowych dla drobiu,
- wszelkich środków mających na celu zwalczanie zoonoz innych niż salmonelloza.

2. Raportowi, o którym mowa w ustępie 1, powinny towarzyszyć wnioski dotyczące zoonoz, szczególnie w kontekście przeglądu niniejszej Dyrektywy. Rada podejmie decyzje dotyczące wniosków kwalifikowaną większością głosów przed dniem 31 grudnia 2000r.

⁽¹⁾ Dziennik Urzędowy nr L 224 z dnia 18 sierpnia 1990, str. 29. Dyrektywa z ostatnimi zmianami dokonanymi przez Dyrektywę 91/496/EEC (Dziennik Urzędowy nr L 268 z dnia 24 września 1991, str. 56)

Artykuł 16

1. Jeżeli procedura określona w niniejszym Artykule ma być zachowana, sprawy zostaną bez zwłoki przedstawione Komitetowi przez jego przewodniczącego, z jego inicjatywy własnej bądź na żądanie Państwa Członkowskiego.

95/1

3. Przedstawiciel Komisji przedłoży Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wyda opinię o projekcie w czasie określonym przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy. Opinia zostanie wydana większością głosów określoną w Artykule 148 (2) Traktatu w przypadku decyzji które Rada uchwała na wniosek Komisji.

2. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie będą liczone w sposób określony w *tym Artykule. Przewodniczący nie głosuje.*

3 (a) Komisja uchwali środki i wprowadzi je w życie natychmiast jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

(b) Jeżeli nie są one zgodne z opinią Komitetu lub też opinia nie została wydana, Komisja niezwłocznie przedłoży Radzie wniosek dotyczący środków, które należy podjąć. Rada uchwali te środki kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli w ciągu trzech miesięcy po przedłożeniu wniosków Rada nie uchwaliła żadnych środków, Komisja uchwali zaproponowane środki i wprowadzi je natychmiast w życie, chyba, że Rada odrzuciła te środki zwykłą większością głosów.

92/117

Artykuł 17

1. Państwa Członkowskie wydadzą przepisy ustawodawcze, wykonawcze i zastosują środki administracyjne niezbędne dla wykonania niniejszej Dyrektywy przed 1 stycznia 1994.

Środki te, uchwalone przez Państwa Członkowskie, powinny zawierać odniesienie do niniejszej Dyrektywy, lub takie odniesienie powinno być do nich dołączone w momencie ich oficjalnej publikacji. Metody czynienia takich odniesień określą Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o treści najważniejszych przepisów krajowych wydanych w zakresie objętym niniejszą Dyrektywą.

Artykuł 18

Niniejsza Dyrektywa jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzone w Brukseli, 17 Grudnia 1992 roku.

ANEKS I
LISTA ZOONOZ OBJĘTYCH ARTYKUŁEM 4

- I. - Gruźlica wywołwana *Mycobacterium bovis*
  - Bruceloza i jej czynniki
  - Salmoneloza i jej czynniki
  - Włośnica
- II. - Wibrioza (*Campylobacteriosis*)
  - Echinococcosis
  - Listerioza
  - Wścieklizna
  - Toksoplazmoza
  - Jersinioza
  - Inne zoonozy i ich czynniki
- III. Każda inna zoonoza nie wykryta we Wspólnocie i czynniki tej zoonozy.

ANEKS II
KRYTERIA SPORZĄDZANIA PLANÓW MONITOROWANIA SALMONELLI
W STADACH KUR

I. Plany muszą wskazywać:

- liczbę i typ próbek, które należy pobrać
- liczbę i typ oficjalnych próbek, które należy pobrać
- metody pobierania próbek
- metody badania próbek i identyfikacji czynników zoonotycznych

II. Plany muszą uwzględniać następujące kryteria ustalania procedur pobierania próbek:

- (a) czynniki, które mogą wzmacniać rozprzestrzenianie się jednej lub więcej zoonoz;
  - (b) historię danej zoonozy w kraju lub regionie, wśród zwierząt domowych lub dzikich;
  - (c) daną populację zwierzęcą odnośnie:
    - całkowitego rozmiaru populacji,
    - homogeniczności grupy populacyjnej,
    - wieku zwierząt,
    - produkcji zwierzęcej;
  - (d) środowisko gospodarstw odnośnie:
    - różnic regionalnych,
    - zagęszczenia stad,
    - związków z obszarami miejskimi,
    - związków z obszarami zamieszkałymi przez zwierzęta dzikie;
  - (e) systemy produkcji gospodarczej łącznie z:
    - jednostkami gospodarki intensywnej,
    - jednostkami gospodarki ekstensywnej,
    - systemami hodowlanymi, w szczególności reżimami żywieniowymi i środkami ochrony zdrowia zwierząt;
  - (f) problemy mogące pojawiać się w świetle znanych precedensów i innych informacji;
  - (g) wymagany stopień ochrony stosownie do charakteru i powagi danej zoonozy.
-

ANEKS III
INSPEKCJA W KIERUNKU SALMONELLI

Sekcja I

MONITOROWANIE I KONTROLA - OBECNOŚĆ SALMONELLI W STADACH ROZPŁODOWYCH

I. Stada rozplodowe

Stado rozplodowe liczy przynajmniej 250 ptaków (*gallus gallus*), trzymanyh lub hodowanych w jednym gospodarstwie do produkcji jaj wylęgowych.

II. Monitorowanie salmonelli w stadach rozplodowych

Właściciel lub osoba odpowiedzialna za wylęgarnie lub za stado rozplodowe musi na własny koszt dokonywać pobierania próbek dla analizy w celu wykrycia salmonelli albo w zatwierdzonym laboratorium krajowym lub w laboratorium uznanym przez właściwy urząd, przestrzegając przy tym minimalnych poziomów pobierania próbek wskazanych poniżej.

A. Stada hodowlane

1. Próbkę należy pobierać od ptaków hodowanych na cele rozplodowe przynajmniej, kiedy pisklęta mają jeden dzień, kiedy mają cztery tygodnie i dwa tygodnie przed wejściem kurcząt w fazę składania jaj.

2. Próbkę, które należy pobrać muszą zawierać:

(a) w przypadku piskląt jednodniowych, próbki z wewnętrznej wyściółki pudełek, w których pisklęta zostały dostarczone do gospodarstwa i z tusz piskląt znalezionych martwych w momencie przybycia do gospodarstwa; i

(b) w przypadku kurcząt czterotygodniowych i na dwa tygodnie przed wejściem w fazę składania jaj, łączne próbki odchodów wykonane z oddzielnych próbek świeżych odchodów, każda o wadze nie mniejszej niż 1 g, pobieranych losowo z liczby boksów w budynku w którym ptaki są trzymane, lub, jeżeli ptaki mają swobodny dostęp do więcej niż jednego budynku w określonym gospodarstwie, z każdej grupy budynków w gospodarstwie w którym ptaki są trzymane;

(c) liczba boksów z których pobierane są oddzielne próbki odchodów w celu wykonania łącznej próbki powinna być następująca:

Liczba ptaków trzymanyh w budynku	Liczba próbek odchodów, które należy pobrać w budynku lub grupie budynków w gospodarstwie
1 - 24	(liczba równa liczbie ptaków do maksymalnie 20)
25 - 29	20
30 - 39	25
40 - 49	30
50 - 59	35
60 - 89	40
90 - 199	50
200 - 499	55
500 lub więcej	60

B Dorosłe stada rozplodowe

1. Z wszystkich dorosłych stad rozplodowych należy pobierać próbki przynajmniej raz na dwa tygodnie podczas okresu składania jaj.

2. W stadach rozplodowych, których jaja są wylęgane w wylęgarni z łączną wydajnością inkubatora mniejszą niż 1000 jaj należy pobierać próbki w gospodarstwie i próbki te muszą składać się z łącznej próbki odchodów wykonanej z oddzielnych próbek odchodów, każda o wadze nie mniejszej niż 1 g, zebranych zgodnie z punktem A (2) (b).
3. W stadach rozplodowych, których jaja są wylęgane w wylęgarni z łączną wydajnością inkubatora 1000 jaj lub więcej należy pobierać próbki poprzez wylęgarnię i próbki te muszą składać się z:
  - (a) łącznych próbek smółki pobranej od 250 piskląt wylęgniętych z jaj dostarczonych do wylęgarni z każdego stada rozplodowego; lub
  - (b) próbki tusz 50 piskląt zdechłych w skorupkach lub które zostały wylęgnięte a jaj dostarczonych do wylęgarni z każdego stada rozplodowego.
4. Takie próbki należy również pobrać ze stad rozplodowych składających się z mniej niż 250 ptaków których jaja są wylęgane w wylęgarniach z łączną wydajnością inkubatora 1000 jaj lub więcej.
5. Raz na osiem tygodni pobieranie próbek przewidziane w punkcie B należy zastąpić oficjalnym pobieraniem próbek, które musi być przeprowadzone zgodnie z punktem 4.

C. Badanie próbek w kierunku salmonelli

Całkowita liczba próbek pobieranych w każdym budynku może zostać połączona do analizy.

Analizy i testy na obecność salmonelli należy przeprowadzić metodami uznanymi zgodnie z procedurą określoną w Artykule 16 niniejszej Dyrektywy, po konsultacji z Naukowym Komitetem Weterynaryjnym, lub, do czasu takiego uznania, wypróbowanymi i przetestowanymi metodami krajowymi które dają gwarancje określone w decyzji 89/610/EEC⁽¹⁾.

III. Notyfikacja wyników

Jeżeli w wyniku monitorowania przeprowadzonego zgodnie z punktem II, w stadzie rozplodowym wykryta zostanie obecność *Salmonella enteritidis* lub *Salmonella typhimurium*, osoba odpowiedzialna za laboratorium przeprowadzające badanie, osoba przeprowadzająca badanie lub właściciel stada przekaze wyniki do wiadomości właściwego urzędu.

IV. Badanie stad uznanych za pozytywne po monitoringu

Jeżeli obecność *Salmonella enteritidis* lub *Salmonella typhimurium* zostanie notyfikowana zgodnie z punktem III, ze stada zostaną pobrane oficjalne próbki w celu potwierdzenia wstępnych wyników. Próbkę ptaków należy pobrać losowo z wnętrza każdego kurnika na fermie, dobierając rozmiar próbki zgodnie z tabelą w punkcie II (A) (2) (c). Dla celów badania należy pogrupować ptaki z każdego kurnika w pliki po pięć sztuk i przebadać na obecność salmonelli próbki wątroby, jajników i jelit pobrane od każdego ptaka w pliku stosując analizy i testy uznane zgodnie z procedurami określonymi w Artykule 16 niniejszej Dyrektywy lub do czasu takiego uznania, stosując wypróbowane i przetestowane metody krajowe.

V. Środki, które należy zastosować wobec stad, w których infekcja została potwierdzona

Środki muszą spełniać następujące minimalne standardy

1. Jeżeli w wyniku badania przeprowadzonego zgodnie z punktem IV zostanie potwierdzona obecność *Salmonella enteritidis* lub *Salmonella typhimurium* wśród ptaków w kurniku, należy zastosować następujące środki:
  - (a) żaden ptak nie może opuścić tego kurnika, chyba, że właściwy urząd wyda zezwolenie na ubój i zniszczenie pod nadzorem lub ubój w ubojni wyznaczonej przez właściwy urząd zgodnie z punktem (c);
  - (b) jaja nie inkubowane złożone przez ptaki w tym kurniku należy zniszczyć na miejscu lub po odpowiednim oznakowaniu poddać obróbce cieplnej zgodnie z wymaganiami Dyrektywy 89/437/EEC⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dziennik Urzędowy nr L 351 z dnia 2 grudnia 1989, str. 34

⁽²⁾ Dziennik Urzędowy nr L 212 z dnia 22 lipca 1989, str. 87. Dyrektywa z ostatnimi zmianami wprowadzonymi Dyrektywą 91/684/EEC (Dziennik Urzędowy nr L 376 z dnia 31 grudnia 1991, str. 38)

(c) wszystkie ptaki w kurniku należy poddać ubojowi zgodnie z Aneks I, Rozdział VI, punkt 31 (c) Dyrektywy 71/118/EEC, po poinformowaniu urzędowego lekarza weterynarii właściwego dla ubojni o podjęciu decyzji o uboju, zgodnie z Aneks I, Rozdział VI, punkt 25 (a) tej Dyrektywy, lub poddać ubojowi i zniszczyć w celu możliwie największego zredukowania ryzyka rozszania salmonelli.

2. Po opróżnieniu z ptaków kurnika zajmowanego przez stado zainfekowane *Salmonella enteritidis* lub *Salmonella typhimurium* należy przeprowadzić efektywne czyszczenie i dezynfekcję, łącznie z bezpiecznym zagospodarowaniem nawozu lub ściółki, zgodnie z procedurami określonymi przez miejscowe władze weterynaryjne. Ponownego wprowadzenia inwentarza należy dokonać używając do tego piskląt spełniających wymagania punktu II (A) (1).

3. Jeżeli jaja wylęgowe ze stad w których potwierdzono obecność *Salmonella enteritidis* lub *Salmonella typhimurium* wciąż znajdują się w wylęgarni, należy je zniszczyć lub potraktować jako materiał wysokiego ryzyka zgodnie z Dyrektywą 90/667/EEC (1).

Va. Do czasu sporządzenia raportu, o którym mowa w Artykule 15a, Państwa Członkowskie mogą uchylić obowiązek zniszczenia przewidziany w punkcie V.1 (b) oraz wymóg uboju ustanowiony w punkcie V.1 (c), jeżeli są w stanie zapewnić, że:

- (i) żadne nieinkubowane jaja pochodzące ze stada, o którym mowa w pierwszym ustępie V.1 (b) nie zostaną umieszczone na rynku, z wyjątkiem obróbki zgodnej z Dyrektywą 89/437/EWG;
- (ii) żaden żywy drób – włączając w to kurczęta jednodniowe – nie będą mogły zostać zabrane ze stada, o ile nie zostaną przeznaczone do natychmiastowego uboju zgodnie z powyżej wspomnianym punktem (c),

oraz pod warunkiem, że właściwe władze stwierdzą brak obecności zakażenia wywołanego przez *Salmonella enteritidis* lub *Salmonella typhimurium*.

Państwa Członkowskie korzystające z opcji przewidzianej w pierwszym podparagrafie spełniają warunki do korzystania z pomocy finansowej Wspólnoty przewidzianej w Artykule 29 Decyzji 90/424/EWG.

VI. Zgodnie z procedurą przewidzianą w Artykule 16 i w następstwie opinii Naukowego Komitetu Weterynaryjnego, w celu upewnienia się przed 1 października 1993,

(a) systemy obserwacji oparte na kontrolach serologicznych w gospodarstwie mogą zostać przyjęte jeżeli dają one gwarancje równoważne do systemu inspekcji w wylęgarni przewidzianego w punkcie II (A), (B) (3) i (4) i (C);

(b) rozwiązania alternatywne do obowiązkowego uboju przewidziane w punkcie V (c), takie jak kuracja antybiotykowa, mogą być przyjęte dla stad rozplodowych;

(c) szczególne przepisy mogą zostać ustalone w celu ochrony wartościowego materiału genetycznego.

Kontrole przewidziane w niniejszym Rozdziale mogą stosownie do procedury określonej w Artykule 16, zostać zrewidowane w świetle rozwoju nauki.

Sekcja II

INSPEKCJA NA OBECNOŚĆ SALMONELLI W OSTATNIM STADIUM PRODUKCJI KARM MIESZANYCH DLA DROBIU

Podczas pobierania oficjalnych próbek w gospodarstwie lub w przypadkach uzasadnionych podejrzeń, pobieranie próbek może być przeprowadzone na mieszanej karmie używanej do karmienia drobiu.

Jeżeli próbka wykazuje wyniki pozytywne dla obecności salmonelli, właściwy urząd przeprowadzi badanie w celu :

(a) zidentyfikowania źródła zakażenia, w szczególności poprzez pobieranie oficjalnych próbek w różnych stadiach produkcji;

(b) zbadania stosowania przepisów i kontroli dotyczących zagospodarowania i przerabiania odpadów zwierzęcych, w szczególności określonych w Dyrektywie 90/667/EEC;

(c) ustalenia procedur dla właściwych praktyk produkcyjnych i zapewnienia zgodności z uznanymi procedurami.

(¹) Dyrektywa Rady nr 90/667/EEC z 27 listopada 1990 określająca przepisy weterynaryjne dotyczące zagospodarowania i przerabiania odpadów zwierzęcych, w celu wprowadzenia ich na rynek i w celu ochrony przed patogenami w karmach pochodzenia zwierzęcego lub rybnego i zmieniająca Dyrektywę 90/425/EEC (dziennik Urzędowy nr L 363 z dnia 27 grudnia 1990, strona 51).

ANEKS IV

LISTA PORÓWNAWCZYCH LABORATORIÓW WSPÓLNOTY DLA ZOONOZ (a)

I Epidemiologia zoonoz

Institut für Veterinarmedizin

(Robert von Ostertag-Institut)

Postfach 33 00 13

Thielallee 88/92

D-1000 Berlin (Republika Federalna Niemiec)

II. Salmonella

Rijksinstituut voor de Volksgezondheid

PO Box 1

NL-3720 BA Bilthoven (Holandia)

ROZDZIAŁ II

OBOWIĄZKI I ZADANIA LABORATORIÓW PORÓWNAWCZYCH WSPÓLNOTY

1. Laboratoria porównawcze Wspólnoty będą odpowiedzialne za:

- dostarczanie krajowym laboratoriom porównawczym szczegółów metod analitycznych i przeprowadzania testów porównawczych,
- koordynowanie stosowania przez krajowe laboratoria porównawcze metod wspomnianych w pierwszym ustępie, w szczególności poprzez organizowanie przeprowadzania testów porównawczych,
- koordynowanie badań naukowych na polu nowych metod analitycznych i informowanie krajowych laboratoriów porównawczych o postępach na tym polu,
- prowadzenie wstępnych i dalszych kursów szkoleniowych dla personelu krajowych laboratoriów porównawczych,
- udzielanie pomocy technicznej i naukowej Komisji, zwłaszcza w przypadkach sporów na tle wyników analiz między Państwami Członkowskimi.

2. Specjalistyczne laboratoria Wspólnoty zapewnią utrzymanie następujących warunków operacyjnych:

Muszą one:

- mieć odpowiednio wykwalifikowany personel ze stosownym przeszkoleniem w technikach stosowanych w wykrywaniu zoonoz,
- posiadać wyposażenie i substancje potrzebne do wykonywania zadań przewidzianych w punkcie 1,
- mieć odpowiednią infrastrukturę administracyjną,
- zapewniać przestrzeganie przez ich personel poufności pewnych przedmiotów, wyników lub informacji,
- posiadać wystarczającą znajomość międzynarodowych standardów i praktyk.

(a) Z zastrzeżeniem specjalistycznych laboratoriów brucelozy, gruźlicy i wścieklizny

Aktualizacja: 07/00

Dyrektywa Rady

z dnia 17 grudnia 1992 r.

**Formułująca wymogi odnośnie zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego
jake obowiązują w handlu i imporcie na obszar Wspólnoty
produktów nie podlegających wspomnianym wymogom
określonym w szczegółowych przepisach Wspólnoty,
o których mówi Załącznik A (I) do Dyrektywy 89/662/EWG
i, w odniesieniu do patogenów, Dyrektywa 90/425/EWG**

92/118/EWG

(Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich L 62, 15.3.93, str.49)
z poprawkami z 94/466/UE (Dz. U. WE L 190, z 26.7.94, str.26)
z poprawkami z 94/723/UE (Dz. U. WE L 288, z 9.11.94, str.48)
z poprawkami z Traktatu [Akcesyjnego](#)
z poprawkami z 95/338/UE (Dz. U. WE L 200 z 24.8.95, str.35)
z poprawkami z 95/339/UE (Dz. U. WE L 200 z 24.8.95, str. 36)
z poprawkami z 96/103/UE (Dz. U. WE L 24 z 31.1.96, str. 28)
z poprawkami z 96/340/UE (Dz. U. WE L129 z 30.5.96, str. 35)
z poprawkami z 96/405/UE (Dz. U. WE L 165, z 4.7.96, str. 40)
z poprawkami z 96/90/UE (Dz. U. WE L 13 z 16.01.97, str. 24)
z poprawkami z 97/79/UE (Dz. U. WE L 24 z 30.01.98 str. 31)
[z poprawkami z 99/724/EC \(Dz. U. WE L 290, 12.11.1999, str. 32\)](#)
z poprawkami z 2001/7/EC (Dz. U. L 2, 05.01.2001, str. 27)

Motywy

92/118/UE

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

Mając na uwadze [Traktat](#) o ustanowieniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej,
a w szczególności Artykuł 43 tego Traktatu,

Uwzględniając wnioski Komisji,

Uwzględniając opinie Parlamentu Europejskiego,

Uwzględniając opinie Komitetu Społeczno-Ekonomicznego,

Zważywszy, że produkty pochodzenia zwierzęcego są umieszczone na liście produktów w
Załączniku II do Traktatu; zważywszy, że umieszczenie na rynku takich produktów stanowi
istotne źródło dochodów dla części ludności rolniczej;

Zważywszy, że w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju tego sektora i zwiększenia
wydajności, zasady regulujące kwestie zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego odnoszące się
do omawianych produktów powinny być określone na szczeblu Wspólnoty;

Zważywszy, że Wspólnota musi przyjąć środki, prowadzące stopniowo ku stworzeniu do 31
grudnia 1992 r. rynku [wewnętrznego składającego się](#) z obszaru bez wewnętrznych granic;

Zważywszy, że w świetle powyżej wspomnianych celów Rada określiła zasady regulujące
kwestie zdrowia zwierząt, jakie stosują się do świeżego mięsa, mięsa drobiowego,
przetworów mięsnych, dziczyzny, mięsa króliczego i przetworów mlecznych;

Zważywszy, że z wyjątkiem sytuacji, w których postanowiono inaczej, handel produktami
pochodzenia zwierzęcego musi być zliberalizowany, bez wpływu na uciekanie się do
możliwych środków zabezpieczenia;

Zważywszy, że biorąc pod uwagę znaczne ryzyko rozprzestrzenienia się chorób, na jakie
narażone są zwierzęta, dla określonych produktów pochodzenia zwierzęcego powinny zostać
wyszczególnione konkretne wymogi, jakie muszą być spełnione, kiedy produkty te są

umieszczane na rynku w celach handlowych, zwłaszcza, kiedy są one przeznaczone dla regionów o wysokim stanie zdrowia;

Zważywszy, że kiedy została przyjęta Dyrektywa 92/65/EWG, Komisja zgodziła się oddzielić aspekty zdrowia zwierząt stosowane do zwierząt od tych, jakie stosowane są do produktów;

Zważywszy, że w celu umożliwienia zniesienia kontroli na granicach pomiędzy Państwami Członkowskimi z dniem 1 stycznia 1993 r., należy ustalić, że zasady regulujące kwestie zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego będą się stosowały do wszystkich produktów poddanych takiej kontroli, handel którymi i import których nie zostały jeszcze zharmonizowane na szczeblu Wspólnoty;

Zważywszy, że dla osiągnięcia tego celu należy określone obowiązujące zasady dostosować do przyjęcia wyżej wspomnianych środków;

Zważywszy, że należy wprowadzić system zatwierdzania dla krajów trzecich i zakładów, które spełniają wymogi określone w niniejszej Dyrektywie, łącznie z procedurą inspekcji ze strony Wspólnoty dla zagwarantowania, że warunki takiego zatwierdzenia są spełniane;

Zważywszy, że dokument towarzyszący produktom jest najlepszym sposobem zagwarantowania odpowiednim władzom z miejsca przeznaczenia, że dana partia towaru jest zgodna z postanowieniami niniejszej Dyrektywy; zważywszy, że świadectwo zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt powinno być przechowywane dla celów weryfikacji miejsca przeznaczenia określonych produktów importowanych;

Zważywszy, że powinny mieć tu zastosowanie zasady, przepisy i środki zabezpieczające ustanowione na mocy Dyrektywy Rady 90/675/EWG (od 1 lipca 1999r. na mocy Dyrektywy Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997r.) z dnia 10 grudnia 1990 r., w której wyłożono zasady rządzące organizacją kontroli weterynaryjnych produktów wkraczających do Wspólnoty z krajów trzecich (4);

Zważywszy, że, w świetle handlu wewnętrznego Wspólnoty, powinny być również stosowane przepisy ustanowione na mocy Dyrektywy 89/662/EWG;

Zważywszy, że Komisji powinno zostać powierzone zadanie polegające na przyjmowaniu pewnych środków działania dotyczących realizacji postanowień niniejszej Dyrektywy; zważywszy, że w tym celu, powinny zostać ustanowione procedury otwierające możliwości dla bliskiej oraz skutecznej współpracy pomiędzy Komisją a krajami członkowskimi w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

Zważywszy, że w świetle szczególnych trudności w zakresie dostaw wynikających z położenia geograficznego Republiki Grecji, z uwagi na nią powinny być dozwolone specjalne odstępstwa;

Zważywszy, że przyjęcie określonych zasad ze względu na produkty obejmowane niniejszą Dyrektywą, nie ma wpływu na przyjęcie przepisów dotyczących higieny i bezpieczeństwa żywności w ogóle, w sprawie których Komisja przedstawiła propozycję Dyrektywy ramowej, PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

94/466/WE

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

Mając na uwadze Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Mając na uwadze Dyrektywę Rady 91/118/EWG z dnia 17 grudnia 1982 roku ustanawiającą wymogi w zakresie zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego jakie obowiązują w handlu i imporcie na obszar Wspólnoty produktów nie podlegających wspomnianym wymogom określonym w szczegółowych przepisach Wspólnoty, które zostały wymienione w Załączniku A (I) do Dyrektywy 89/662/EWG oraz w odniesieniu do patogenów, mając na uwadze Dyrektywę 90/425/EWG (1), a w szczególności paragraf drugi Artykułu 15 tej Dyrektywy,

Zważywszy, że, mając na uwadze doświadczenia nabyte w czasie stosowania ustanowionych środków działania, warunki, zgodnie z którymi odbywa się handel oraz import trofeów

zwierzęcych, powinny zostać zmienione; zważywszy, że mając na uwadze powyższe, Załącznik I (13) do wspomnianej powyżej Dyrektywy powinien uzyskać nowe brzmienie; Zważywszy, że środki działania, o których stanowi niniejsza Decyzja, pozostają w zgodzie z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,
PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

94/723/WE

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

Mając na uwadze Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Mając na uwadze Dyrektywę Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 roku ustanawiającą wymogi w zakresie zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego jakie obowiązują w handlu i imporcie na obszar Wspólnoty produktów nie podlegających wspomnianym wymogom określonym w szczegółowych przepisach Wspólnoty, które zostały wymienione w Załączniku A (I) do Dyrektywy 89/662/EWG oraz w odniesieniu do patogenów, mając na uwadze Dyrektywę 90/425/EWG, wraz z poprawkami wniesionymi do niej przez Decyzję Komisji 94/466/WE, a w szczególności **paragraf** drugi Artykułu 15 tej Dyrektywy,

Zważywszy, że, mając na uwadze doświadczenia nabyte w czasie stosowania ustanowionych środków działania, warunki, zgodnie z którymi odbywa się handel oraz import skór surowych **małych i dużych** zwierząt kopytnych nie obejmowane przez Dyrektywę 64/433/EWG oraz 72/462/EWG powinny zostać zmienione; zważywszy, że Rozdział 3 Załącznika I do tej Dyrektywy powinien zostać ponownie zredagowany w sposób zgodny z powyższym;

Zważywszy, że środki działania, o których stanowi niniejsza Decyzja, pozostają w zgodzie z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,
PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

95/338/WE

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

Mając na uwadze Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Mając na uwadze Dyrektywę Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 roku ustanawiającą wymogi w zakresie zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego jakie obowiązują w handlu i imporcie na obszar Wspólnoty produktów nie podlegających wspomnianym wymogom określonym w szczegółowych przepisach Wspólnoty, które zostały wymienione w Załączniku A (I) do Dyrektywy 89/662/EWG oraz w odniesieniu do patogenów, mając na uwadze Dyrektywę 90/425/EWG, wraz z ostatnimi poprawkami wniesionymi do niej przez Decyzję Komisji 95/339/WE, a w szczególności **paragraf** drugi Artykułu 15 tej Dyrektywy,

Zważywszy, że, mając na uwadze **trudności związane z importem** produktów mięsnych uzyskanych z mięsa drobiu, mięsa **dziczyzny** hodowlanej, mięsa zwierząt dzikich oraz **mięsa** króliczego, **do których przyczyniło się stosowanie ustanowionych przepisów**; zważywszy, że z tego powodu, przepisy te powinny zostać zmienione w świetle nabytego doświadczenia;

Zważywszy, że warunki te ustanowione są z zamiarem stanowienia o możliwości utworzenia listy krajów trzecich, z których import wspomnianych produktów jest dozwolony;

Zważywszy, że, mając na uwadze przejrzystość, Rozdział 1 Załącznika II do Dyrektywy 92/118/EWG powinien zostać ponownie zredagowany;

Zważywszy, że środki działania, o których stanowi niniejsza Decyzja, pozostają w zgodzie z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,
PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

95/339/WE

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

Mając na uwadze Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Mając na uwadze Dyrektywę Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 roku ustanawiającą wymogi w zakresie zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego jakie obowiązują w handlu i

importcie na obszar Wspólnoty produktów nie podlegających wspomnianym wymogom określonym w szczegółowych przepisach Wspólnoty, które zostały wymienione w Załączniku A (I) do Dyrektywy 89/662/EWG oraz, w odniesieniu do patogenów, mając na uwadze Dyrektywę 90/425/EWG, wraz z ostatnimi poprawkami wniesionymi do niej przez Akt Przystąpienia Austrii, Finlandii oraz Szwecji, a w szczególności [paragraf drugi Artykułu 15](#) tej Dyrektywy,

Zważywszy, że zgodnie z opinią Naukowego Komitetu Weterynaryjnego, sposoby traktowania, które powinny zostać zastosowane oraz ustanowione wymogi powinny zostać rozszerzone na wszystkie produkty mleczne oraz na siarę;

Zważywszy, że, mając na uwadze przejrzystość, Rozdział 1 Załącznika I do Dyrektywy 92/118/EWG powinien zostać ponownie zredagowany;

Zważywszy, że środki działania, o których stanowi niniejsza Decyzja, pozostają w zgodzie z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

96/103/WE

96/340/WE

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

Mając na uwadze [Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską](#),

Mając na uwadze Dyrektywę Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 roku ustanawiającą wymogi w zakresie zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego, jakie obowiązują w handlu i importcie na obszar Wspólnoty produktów nie podlegających wspomnianym wymogom określonym w szczegółowych przepisach Wspólnoty, które zostały wymienione w Załączniku A (I) do Dyrektywy 89/662/EWG oraz, w odniesieniu do patogenów, mając na uwadze Dyrektywę 90/425/EWG, wraz z ostatnimi poprawkami wniesionymi do niej przez [Decyzję Komisji 96/103/WE](#), a w szczególności [paragraf drugi Artykułu 15](#) oraz [Załącznik II Rozdział 2 tamże](#), Zważywszy, że powinny zostać ustanowione szczególne warunki z zakresu zdrowia społecznego, obowiązujące z uwagi na ślimaki oraz żabie udka, mając na celu nie dopuszczenie do sytuacji, w której produkty te mogłyby stanowić zagrożenie dla ludzkiego zdrowia;

Zważywszy, że pewne warunki zdrowotne zawarte w Dyrektywie Rady 91/493/EWG z dnia 22 lipca 1991 roku ustanawiającej warunki zdrowotne w zakresie produkcji oraz wprowadzania na rynek produktów rybołówstwa są właściwe z uwagi na handel ślimakami oraz żabimi udkami;

Zważywszy, że przepisy zawarte w Decyzji Komisji 94/356/WE z dnia 20 maja 1994 roku ustanawiającej szczegółowe zasady stosowania postanowień Dyrektywy Rady 91/493/EWG w sprawie przeprowadzanych we własnym zakresie kontroli produktów rybołówstwa (4) są odpowiednie z uwagi na kontrole własne przeprowadzane przez przedsiębiorstwa produkujące ślimaki oraz żabie udka zgodnie z punktem 2 [Artykułu 4](#) Dyrektywy 92/118/EWG;

Zważywszy, że przygotowane, gotowane ślimaki powinny być uważane za dania gotowe oraz powinny stanowić przedmiot przepisów Rozdziału IX Załącznika B do Dyrektywy Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku w sprawie problemów zdrowotnych mających wpływ na produkcję oraz [wprowadzanie na rynek](#) produktów mięsnych oraz pewnych innych produktów pochodzenia zwierzęcego, wraz z ostatnimi poprawkami wniesionymi do niej przez Dyrektywę 95/68/WE;

Zważywszy, że takie same warunki powinny mieć zastosowanie do ślimaków oraz żabich udek importowanych z krajów trzecich; zważywszy, że w szczególności powinny zostać opracowane wzory zaświadczeń zdrowotnych, o których stanowi [Artykuł 10 \(2\) \(c\)](#) Dyrektywy 92/118/EWG;

Zważywszy, że środki działania, o których stanowi niniejsza Decyzja, pozostają w zgodzie z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

96/90/WE

Mając na uwadze wniosek Komisji,

Mając na uwadze opinię Parlamentu Europejskiego,

Mając na uwadze opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

Zważywszy, że Dyrektywa Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 roku ustanawiająca wymogi w zakresie zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego, jakie obowiązują w handlu i imporcie na obszar Wspólnoty produktów nie podlegających wspomnianym wymogom określonym w szczegółowych przepisach Wspólnoty, które zostały wymienione w Załączniku A (I) do Dyrektywy 89/662/EWG oraz, w odniesieniu do patogenów, mając na uwadze Dyrektywę 90/425/EWG, stanowi w sprawie opracowania listy Wspólnoty tych przedsiębiorstw, którym właściwa instytucja władzy w kraju trzecim przekazała gwarancje Wspólnoty stwierdzające, że przedsiębiorstwa, których to dotyczy spełniają wymogi Wspólnoty;

Zważywszy, że z uwagi na skóry, kości, rogi, kopyta oraz inne produkty ze zwierząt kopytnych, produkty pszczelarstwa, trofea zwierzęce, zawiesziny rzadkie, wełna, sierść, szczecina oraz pióra wymienione odpowiednio w Załączniku I, Rozdziały 3, 5 (B), 12, 13, 14 oraz 15, oraz miód wystarczające jest zapewnienie tego, że dane przedsiębiorstwo zostało zarejestrowane przez właściwą instytucję władzy w kraju trzecim;

Zważywszy, że z tego powodu, że mięso gadów oraz gatunków nie obejmowanych przez specyficzne wymogi oraz produkty uzyskane z nich są spożywane we Wspólnocie, powinny zostać ustanowione warunki zdrowotne dotyczące produkcji, wprowadzania na rynek oraz importu tych produktów zwierzęcych;

Zważywszy, że Dyrektywa Rady 92/46/EWG z dnia 16 czerwca 1992 roku ustanawiająca przepisy zdrowotne dotyczące produkcji oraz wprowadzania na rynek surowego mleka, mleka poddanego obróbce termicznej oraz produktów opartych na mleku, ma zastosowanie do mleka oraz produktów uzyskanych z mleka pochodzącego wyłącznie od krów, owiec oraz samic bawołów;

Zważywszy, że handel oraz import mleka oraz produktów opartych na mleku, uzyskanego od innych gatunków powinny stanowić przedmiot specyficznych warunków zdrowotnych;

Zważywszy, że z uwagi na ten cel, istotne jest powierzenie Komisji, zgodnie z procedurą Stałego Komitetu Weterynaryjnego, zadania przyjęcia koniecznych środków działania z zakresu realizacji w celu zapewnienia jednolitych warunków zdrowotnych dotyczących produkcji, wprowadzania na rynek oraz importu tych produktów zwierzęcych;

Zważywszy, że należy podjąć postanowienie w sprawie tego, że postanowienia niniejszej Dyrektywy będą obowiązywały bez wpływu na postanowienia Rozporządzenia Rady (EWG) nr 3626/82 z dnia 3 grudnia 1982 roku w sprawie wprowadzenia we Wspólnocie postanowień Konwencji w sprawie Międzynarodowego Handlu w zakresie Zagrożonych Gatunków Dzikiej Fauny oraz Flory.

PRZYJĘŁA NASTĘPUJĄCĄ DYREKTYWĘ:

99/724/WE

(2) Zważywszy, że specyficzne zasady mające zastosowanie do wytwarzania żelatyny przeznaczonej do farmaceutycznego, kosmetycznego lub innego specjalistycznego stosowania oraz do instrumentów medycznych są w trakcie przygotowywania; zważywszy, że mając na uwadze powyższe, regulowanie wspomnianych powyżej produktów może zostać wyłączone z zakresu niniejszej Decyzji;

(3) Zważywszy, że specyficzne warunki odnoszące się do zdrowia publicznego, odpowiednie dla przygotowywania żelatyny przeznaczonej do konsumpcji przez ludzi powinny zostać określone; zważywszy, że pod warunkiem, że warunki o których mowa są takie same odnośnie żelatyny przeznaczonej do konsumpcji przez ludzi i żelatyny nie przeznaczonej

- do konsumpcji przez ludzi oraz o ile warunki higieniczne są również takie same, oba typy żelatyny mogą być produkowane i/lub przechowywane w tym samym zakładzie;
- (4) Zważywszy, że zezwolenie oraz rejestracja, kontrola oraz wymagania odnoszące się do higieny, którym zakłady produkujące żelatynę muszą sprostać, powinny zostać określone; zważywszy, że pewne warunki w zakresie zdrowia zawarte w Dyrektywie Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976r. dotyczącej problemów zdrowotnych, mających wpływ na produkcję oraz wprowadzanie na rynek produktów mięsnych, oraz innych produktów pochodzenia zwierzęcego, wraz z ostatnimi poprawkami wniesionymi do niej przez Dyrektywę 97/176/WE, oraz przez Dyrektywę Rady 93/43/EWG z dnia 14 czerwca 1993r. w sprawie higieny pasz, są istotne dla wytwarzania żelatyny;
  - (5) Zważywszy, że Naukowy Komitet Kierowniczy przyjął opinię w zakresie bezpieczeństwa odnośnie żelatyny w dniach 26 oraz 27 marca 1998r., która została zaktualizowana w dniach 18 oraz 19 lutego 1999r.; zważywszy, że opinia ta wyjaśnia kwestie dotyczące warunków, odnośnie pochodzenia materiału i/lub typu użytego materiału i/lub procesu produkcyjnego, pod jakimi żelatyna przeznaczona do konsumpcji dla ludzi może zostać uznana za wolną od zakażenia bydłecą encefalopatią gąbczastą (BSE); zważywszy, że w opinii tej, Naukowy Komitet Kierowniczy rozróżnia zalecane środki pomiędzy różnymi kategoriami ryzyka geograficznego; zważywszy, że końcowe wdrożenie może jedynie nastąpić po przeprowadzeniu klasyfikacji krajów oraz regionów; zważywszy, że w dniu 21 maja 1999r. sesja ogólna Międzynarodowego Urzędu ds. Epizootii (OIE), przyjęło wniosek Komisji OIE ds. Międzynarodowego Kodeksu Zdrowia Zwierząt dotyczący kryteriów określania statusu BSE dla kraju lub strefy; zważywszy, że zgodnie z procedurą ustanowioną w Zaleceniu Komisji 98/447/WE, dotyczącą informacji koniecznych dla umotywowania wniosków odnoszących się do oceny statusu epidemiologicznego krajów w odniesieniu do gąbczastych encefalopatii przenośnych, niektóre Państwa Członkowskie oraz kraje trzecie przedłożyły dane konieczne w celu umożliwienia oceny ich ryzyka geograficznego; zważywszy, że biorąc pod uwagę ostatni rozwój Kodeksu OIE dotyczącego BSE, do czasu powyższej oceny naukowej oraz decyzji podjętych w jej następstwie, wejście w życie zasad odnoszących się do produkcji żelatyny pochodzącej z kości przeżuwaczy powinno zostać zawieszona do momentu przyjęcia ustawodawstwa Wspólnoty dotyczącego klasyfikacji krajów lub regionów w odniesieniu do ich statusu BSE; zważywszy, że Komisja zainicjuje procedurę dotyczącą wprowadzenia w życie zasad odnoszących do produkcji żelatyny pochodzącej z kości przeżuwaczy bezzwłocznie po przyjęciu ustawodawstwa Wspólnoty w zakresie klasyfikacji krajów lub regionów odnośnie ich statusu BSE;
  - (6) Zważywszy, że Komisja przyjęła Decyzję 97/534/WE, do której ostatnio zostały wniesione poprawki przez Decyzję Rady 98/745/WE dotyczącą zakazu stosowania materiałów stanowiących ryzyko w odniesieniu do gąbczastych encefalopatii przenośnych;
  - (7) Zważywszy, że Komisja przyjęła Decyzję 98/272/WE dotyczącą nadzoru epidemiologicznego gąbczastych encefalopatii przenośnych oraz zmieniającą Decyzję 94/474/WE; zważywszy, że Decyzja ta określa środki, które mają być stosowane w przypadku zwierząt podejrzanych o zakażenie gąbczastą encefalopatią przenośną (TSE);
  - (8) Zważywszy, że rewizja Kodeksu Zdrowia Zwierząt OIE dotyczącego BSE (Kodeks IOE dotyczący BSE) została zatwierdzona podczas zgromadzenia ogólnego OIE w Paryżu dnia 29 maja 1998r.; zważywszy, że Artykuł 3.2.13.3 tegoż Kodeksu zaleca w sytuacji gdy żelatyna i kolagen są wytwarzane wyłącznie ze skór surowych ze zwierząt dużych oraz małych pochodzących od zdrowych zwierząt, aby administracja weterynaryjna mogła zezwolić, bez nakładania ograniczeń, na import oraz tranzyt przez ich terytoria tej żelatyny oraz kolagenu, bez względu na status krajów eksportujących; zważywszy, że Artykuł 3.2.13.15 tegoż Kodeksu zaleca pod jakimi warunkami odnoszącymi się do

- pochodzenia oraz przetwarzania, żelatyna oraz kolagen wytworzone z kości mogą być przedmiotem handlu;
- (9) Zważywszy, że żelatyna jest wytwarzana z kości, skór surowych z dużych oraz małych przeżuwaczy hodowlanych oraz dziczyzny, skór świńskich oraz drobiowych, ścięgien oraz skór rybich oraz ości; zważywszy, że nadzorowany, spełniający warunki higieny ubój bydła w rzeźni zapobiega skażeniu skór materiałem stanowiącym ryzyko odnośnie gąbczastych encefalopatii przenośnych; zważywszy, że właściwym jest aby surowce te pochodziły od zdrowych zwierząt oraz aby obchodzone się z nimi zgodnie z zasadami higieny podczas ich pozyskiwania, transportu, składowania oraz obchodzenia się z nimi; zważywszy, że w celu zagwarantowania możliwości śledzenia drogi tych surowców właściwym jest żądanie od punktów odbioru oraz garbarni, które zamierzają dostarczać tych materiałów, aby uzyskały zezwolenie oraz zostały zarejestrowane, zważywszy, że ponadto, właściwym jest określenie modelu dokumentu handlowego, który powinien towarzyszyć tym surowcom podczas transportu, w momencie dostawy do punktów odbioru oraz garbarni oraz zakładów przetwórstwa żelatyny;
  - (10) Zważywszy, że Naukowy Komitet Kierowniczy w przytoczonej powyżej opinii wyraźnie zaleca aby wytwórcy żelatyny wprowadzili i przestrzegali procedur analizy ryzyka i kontroli punktów krytycznych; zważywszy, że środki odnoszące się do kontroli przeprowadzanych przez zakłady we własnym zakresie, przewidziane w Artykule 7 Dyrektywy 77/99/EWG, mają zastosowanie w odniesieniu do kontroli wewnętrznych przeprowadzanych przez zakłady produkujące żelatynę, o których mowa w Artykule 4 (2) Dyrektywy 92/118/EWG;
  - (11) Zważywszy, że standardy odnoszące się do produktu końcowego powinny zostać ustalone w celu zapewnienia, że produkt ten nie jest skażony przez substancje lub mikroorganizmy stanowiące zagrożenie dla zdrowia konsumentów; zważywszy, że do czasu oceny naukowej takich standardów, właściwym jest tymczasowe uwzględnianie ogólnie akceptowanych standardów odnoszących się do skażeń;
  - (12) Zważywszy, że wymagania odnoszące się do pakowania, przechowywania oraz transportu produktu końcowego powinny zostać określone;
  - (13) Zważywszy, że koniecznym jest sprecyzowanie specyficznych zasad dotyczących zdrowia regulujących import surowców przeznaczonych do produkcji żelatyny przeznaczonej do konsumpcji przez ludzi oraz żelatyny nie przeznaczonej do konsumpcji przez ludzi; zważywszy, że w przypadku gdy możliwym jest uznanie warunków zapewniających równorzędne gwarancje, kraj trzeci może przedłożyć wniosek o takie uznanie do Komisji w celu właściwego rozważenia;
  - (14) Zważywszy, że przyjęcie specyficznych zasad odnoszących się do produkcji żelatyny nie narusza przyjęcia zasad dotyczących organizacji przeciwdziałania oraz kontroli gąbczastych encefalopatii przenośnych;
  - (15) Zważywszy, że środki przewidziane w niniejszej Decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,
PRZYJĘŁA NASTĘPUJĄCĄ DECYZJĘ:

2001/7/EC

- (1) Istnieją pewne różnice lingwistyczne w tłumaczeniach pomiędzy tekstem niemieckim a innymi wersjami językowymi dotyczące transgranicznego handlu nieprzetworzonym obornikiem, które należy uregulować jak również właściwym jest w świetle potencjalnych ryzyk chorobowych wprowadzenie lepszych kontroli takiego obrotu.
- (2) Należy uwzględnić sytuację chorobową Państw Członkowskich przy takim obrocie transgranicznym.
- (3) Środki przewidziane w niniejszej Decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu

Weterynaryjnego,

PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ I

Postanowienia ogólne

Artykuł 1

Niniejsza Dyrektywa ustanawia wymogi dotyczące zdrowia zwierząt oraz zdrowia **publicznego** jakie obowiązują w handlu oraz imporcie na obszar Wspólnoty produktów pochodzenia zwierzęcego (włącznie z pobranymi z takich produktów próbkami handlowymi) nie podlegających wspomnianym wymogom określonym w szczegółowych przepisach Wspólnoty, o których mówi Załącznik A (I) Dyrektywy 89/662/EWG i, w odniesieniu do patogenów, Dyrektywa 90/425/EWG.

Postanowienia niniejszej Dyrektywy nie będą miały wpływu na przyjęcie bardziej szczegółowych zasad dotyczących zdrowia zwierząt w strukturze wspomnianych wcześniej przepisów szczegółowych ani na utrzymanie restrykcji w zakresie handlu oraz importu produktów obejmowanych przez przepisy szczegółowe wspomniane w **paragrafie** pierwszym, oparte na przepisach zdrowia publicznego.

Artykuł 2

1. Dla celów niniejszej Dyrektywy:

(a) przez "**handel**" rozumiany jest handel w znaczeniu definicji Artykułu 2 (2) Dyrektywy 89/662/EWG;

(b) przez "**próbkę handlową**" rozumie się próbkę o wartości nie komercyjnej, pobraną na rachunek właściciela bądź osoby odpowiedzialnej za przedsiębiorstwo, która jest reprezentatywna dla danego produktu pochodzenia zwierzęcego wyprodukowanego przez to przedsiębiorstwo, bądź stanowi próbkę produktu pochodzenia zwierzęcego, którego produkcja jest zamierzana oraz która, dla celów następnego badania, musi być zaopatrzona w referencje odnoszące się do rodzaju produktu, jego składu oraz gatunków zwierząt, z których została uzyskana;

(c) przez "**groźną chorobę zakaźną**" rozumiane są wszystkie choroby obejmowane przez Dyrektywę 82/894/EWG;

(d) przez "**czynniki patogeniczne**" rozumiane są wszelkie zbiory bądź kultury organizmów oraz wszelkie pochodne, obecne bądź samodzielnie, bądź w formie wypracowanych połączeń takiego zbioru lub kultur organizmów zdolnych do powodowania chorób u wszelkich istot żywych (innych niż człowiek), oraz wszelkie zmodyfikowane pochodne takich organizmów, które mogą być nosicielami bądź mogą przekazywać patogen zwierzęcy, bądź tkankę, kulturę komórkową, wydzielinę lub wydalinę, poprzez które, bądź za pomocą środków których patogen zwierzęcy może być przenoszony bądź przekazywany; powyższa definicja nie obejmuje weterynaryjnych, medycznych produktów immunologicznych dozwolonych zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 90/677/EWG;

(e) przez **"przetworzone białko zwierzęce przeznaczone do spożycia dla zwierząt"** rozumie się białko zwierzęce, które zostało poddane takim zabiegom aby było ono właściwe do bezpośredniego zastosowania w charakterze paszy bądź składnika paszy dla zwierząt. Zawiera ono mączkę rybną, mączkę mięsną, mączkę kostną, mączkę z kopyt, mączkę z rogów, mączkę z krwi, [mączkę z piór](#), *greaves* w proszku oraz inne podobne produkty, włącznie z mieszankami zawierającymi takie produkty;

(f) przez **"przetworzone białko zwierzęce przeznaczone do spożycia przez ludzi"** rozumie się *greaves*, mączkę mięsną oraz sproszkowaną skórę z wieprzowiny, o których mowa jest w [Artykule 2 \(b\) Dyrektywy 77/99/EWG](#);

(g) przez **"produkty pszczelarstwa"** rozumie się miód, wosk pszczele, mleczko pszczele, kit pszczele bądź pyłek kwiatowy, nie przeznaczone do spożycia przez ludzi bądź do wykorzystania w przemyśle.

2. Ponadto, obowiązujące są *mutatis mutandis* definicje znajdujące się w [Artykule 2 Dyrektyw 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG \(od 1 lipca 1999r., zmieniona przez Dyrektywę Rady 97/78/WE, z dnia 18.12.1997r.\)](#).

Artykuł 3

Państwa członkowskie zapewnią co następuje:

- handel oraz import produktami pochodzenia zwierzęcego, o którym mowa jest w [Artykule 1](#), wraz z żelatynami nie przeznaczonymi do spożycia przez ludzi nie podlegają zakazom oraz ograniczeniom z uwagi na zdrowie zwierząt bądź zdrowie publiczne innym niż te, które wynikają ze stosowania postanowień niniejszej [Dyrektywy](#) bądź z ustawodawstwa Wspólnoty, a w szczególności z wszelkich podjętych środków działania zabezpieczających,
- wszelkie nowe produkty pochodzenia zwierzęcego, których wprowadzenie na rynek w [Państwie Członkowskim](#) jest dozwolone po terminie, o którym stanowi [Artykuł 20](#), nie mogą być przedmiotem handlu bądź importu do czasu podjęcia decyzji zgodnie z postanowieniami [paragrafu](#) pierwszego [Artykułu 15](#) po przeprowadzeniu oceny oraz, o ile będzie to stosowne, po przedstawieniu opinii przez [Naukowy Komitet Weterynaryjny](#) powołany na mocy [Decyzji 81/651/EWG](#), w sprawie rzeczywistego niebezpieczeństwa rozprzestrzenienia się groźnych chorób zakaźnych, które mogą wynikać z przemieszczania produktu, nie tylko w zakresie tych gatunków, z których taki produkt pochodzi ale również w zakresie takich gatunków, które mogą przenosić taką chorobę, które mogą skupić na sobie taką chorobę bądź stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego,
- inne produkty pochodzenia zwierzęcego, o których mowa jest w [Artykule 2 \(b\) Dyrektywy 77/99/EWG](#) nie mogą stanowić przedmiotu handlu bądź importu z krajów trzecich, o ile nie spełniają one wymogów tej [Dyrektywy](#) oraz odpowiednich wymogów niniejszej [Dyrektywy](#).

ROZDZIAŁ II

Postanowienia dotyczące handlu

Artykuł 4

Państwa Członkowskie powinny podjąć konieczne środki działania aby zapewnić, że, dla celów stosowania postanowień Artykułu 4 (1) Dyrektywy 89/662/EWG oraz Artykułu 4 (1) (a) Dyrektywy 90/425/EWG, produkty pochodzenia zwierzęcego, o których mowa jest w Załącznikach I oraz II oraz w drugim i trzecim akapicie Artykułu 3 niniejszej Dyrektywy, mogą, bez wpływu na zastosowanie postanowień szczegółowych, które mają zostać przyjęte w drodze realizacji postanowień Artykułów 10 (3) oraz 11, stanowić przedmiot handlu jedynie wówczas gdy spełniają one następujące wymogi:

1. muszą one spełniać wymogi, o których stanowi Artykuł 5 oraz wymogi szczegółowe ustanowione w Załączniku I i dotyczące aspektów zdrowia zwierząt, oraz ustanowione w Załączniku II i dotyczące aspektów zdrowia publicznego,

2. muszą one pochodzić z takich przedsiębiorstw, które:

(a) w świetle ściśle określonych wymogów, o których stanowią Załączniki I oraz II i dotyczących produktów wytwarzanych przez takie zakłady, podejmują się realizacji tego co następuje:

- spełniać szczegółowo określone wymogi dotyczące produkcji ustanowione na mocy niniejszej Dyrektywy,

- ustanowić oraz realizować metody monitoringu oraz kontroli punktów krytycznych na podstawie stosowanych procesów,

- w zależności od produktów, pobierać próbki w celu przeprowadzenia analizy w takim laboratorium, które jest uznane przez właściwą instytucję władzy, dla celów kontrolowania zgodności z normami ustanowionymi na mocy niniejszej Dyrektywy,

- prowadzić rejestr, w formie pisemnej bądź w innej, uzyskanych informacji w zakresie omówionym w poprzednich akapitach, w celu możliwości przedstawienia ich właściwej instytucji władzy. Wyniki różnorodnych kontroli oraz w szczególności testów powinny być przechowywane przez okres co najmniej dwóch lat,

- zagwarantować wykonywanie oznaczania oraz metkowania,

- w razie gdyby wyniki badań laboratoryjnych, bądź jakkolwiek inna dostępna dla kierownictwa przedsiębiorstwa informacja wskazywała na istnienie groźnej choroby zwierzęcej bądź pojawienie się niebezpieczeństwa zagrażającego zdrowiu publicznemu, poinformować o takich wypadkach właściwą instytucję władzy,

- konsygnować, dla celów związanych z handlem, jedynie takie produkty, którym towarzyszy dokument handlowy wskazujący na charakter produktu, nazwę oraz, w przypadkach, w których jest to stosowne, weterynaryjny numer zatwierdzenia przedsiębiorstwa produkcyjnego;

(b) są one pod nadzorem właściwej instytucji władzy zapewniającej, że przedsiębiorca bądź dyrektor przedsiębiorstwa stosuje się do wymogów ustanowionych na mocy niniejszej Dyrektywy;

(c) zostały one zarejestrowane przez właściwą instytucję władzy na podstawie zapewnień pochodzących od przedsiębiorstwa gwarantującego zgodność z wymogami ustanowionymi na mocy niniejszej Dyrektywy.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie powinny zapewnić, że podjęte zostaną wszelkie konieczne środki działania gwarantujące, że produkty pochodzenia zwierzęcego wymienione w Załącznikach I oraz II nie będą wysyłane w celach związanych z handlem z żadnego gospodarstwa rolnego, znajdującego się w strefie objętej ograniczeniami z powodu wystąpienia choroby, na którą podatne są te gatunki, z których taki produkt jest uzyskiwany, oraz z żadnego takiego przedsiębiorstwa bądź strefy, z których przemieszczanie bądź handel stanowiłyby niebezpieczeństwo dla stanu zdrowia zwierząt z Państw Członkowskich, z wyjątkiem przypadków, w których produkty poddane są obróbce termicznej w sposób zgodny z ustawodawstwem Wspólnoty.

Szczególne zapewnienia zezwalające, w drodze odstępstwa od postanowień paragrafu pierwszego, na przemieszczanie pewnych produktów mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą, o której stanowi Artykuł 18, w ramach struktury zabezpieczających środków działania.

Artykuł 6

Państwa Członkowskie powinny zapewnić, że handel czynnikami patogenicznymi będzie stanowił przedmiot ścisłych przepisów, które mają zostać określone zgodnie z procedurą, o której stanowi Artykuł 18.

Artykuł 7

1. Przepisy dotyczące kontroli ustanowione na mocy Dyrektywy 89/662/EWG oraz, w związku z czynnikami patogenicznymi, na mocy Dyrektywy 90/425/EWG będą obowiązywały, w szczególności w odniesieniu do organizacji oraz dalszego przeprowadzania kontroli, ze względu na produkty obejmowane przez niniejszą Dyrektywę.
2. Postanowienia Artykułu 10 Dyrektywy 90/425/EWG obowiązują ze względu na produkty obejmowane przez niniejszą Dyrektywę.
3. Dla celów związanych z handlem, postanowienia Artykułu 12 Dyrektywy 90/425/EWG zostają rozszerzone na przedsiębiorstwa dostarczające produkty pochodzenia zwierzęcego obejmowane przez niniejszą Dyrektywę.
4. Bez wpływu na zastosowanie postanowień specjalnych niniejszej Dyrektywy, właściwa instytucja władzy powinna przeprowadzić wszelkie takie kontrole, jakie uważa za właściwe w razie gdy istnieje domniemanie nie spełniania postanowień niniejszej Dyrektywy.
5. Państwa Członkowskie powinny podjąć odpowiednie środki działania o charakterze administracyjnym oraz karnym w celu karania wszelkich naruszeń postanowień niniejszej Dyrektywy, w szczególności w takich przypadkach, w których ujawnione zostało, że wydane świadectwa bądź dokumenty nie odpowiadają rzeczywistości stanowi produktów wymienionych w Załącznikach I oraz II, lub że produkty, których to dotyczy nie spełniają wymogów ustanowionych na mocy niniejszej Dyrektywy, lub nie zostały poddane kontrolom, o których stanowią wymienione Załączniki niniejszej Dyrektywy.

Artykuł 8

Następujący podparagraf zostaje dodany do Rozdziału 1 (1) Załącznika A do [Dyrektywy 92/46/EWG](#):

"Mleko oraz produkty mleczne nie mogą pochodzić ze strefy objętej nadzorem określonej w sposób zgodny z postanowieniami [Dyrektywy 85/511/EWG](#), o ile mleko nie zostało poddane pasteryzacji (71,7 °C przez 15 sekund) pod nadzorem [właściwej instytucji władzy](#)."

ROZDZIAŁ III

Przepisy dotyczące towarów importowanych na obszar Wspólnoty

Artykuł 9

Wymogi dotyczące importu produktów obejmowanych przez niniejszą [Dyrektywę](#) muszą zawierać przynajmniej gwarancje, o których stanowi [Rozdział II](#), włącznie z tymi, które ustanowione są w ramach realizacji postanowień [Artykułu 6](#), oraz tymi, o których stanowią akapity drugi oraz trzeci [Artykułu 3](#).

Artykuł 10

1. W celu jednolitego stosowania postanowień [Artykułu 9](#), obowiązujące będą następujące postanowienia.

2. Produkty, o których mowa jest w [Załącznikach I](#) oraz [II](#), oraz w akapitach drugim oraz trzecim [Artykułu 3](#) mogą być importowane na obszar Wspólnoty jedynie wówczas gdy spełniają one następujące wymogi:

(a) o ile nie jest to inaczej określone szczegółowo w [Załącznikach I](#) oraz [II](#), muszą one pochodzić z takiego kraju trzeciego bądź części kraju trzeciego, których lista powinna zostać opracowana oraz aktualizowana zgodnie z procedurą, o której stanowi [Artykuł 18](#);

(b) o ile nie jest to inaczej określone szczegółowo w [Załączniku II](#),

- produkty, o których mowa jest w [Rozdziałach 3](#), [5 \(B\)](#), [12](#), [13](#), [14 \(1\)](#) (nie przetworzona [gnójówka](#)) oraz [15 Załącznika I](#) oraz miód muszą pochodzić z takiego przedsiębiorstwa, które zostało zarejestrowane przez [właściwą instytucję władzy](#) w kraju trzecim;

- produkty inne niż te , o których mowa jest w akapicie pierwszym muszą pochodzić z przedsiębiorstw znajdujących się na liście Wspólnoty, która powinna być opracowana w sposób zgodny z procedurą ustanowioną na mocy [Artykułu 18](#);

(c) w przypadkach określonych szczegółowo przez postanowienia [Załączników I](#) oraz [II](#) oraz akapity pierwszy i drugi [Artykułu 3](#), muszą być one zaopatrzone w [świadectwo dotyczące zdrowia zwierząt](#) lub [zdrowia publicznego](#) odpowiadające wzorowi, który powinien zostać opracowany zgodnie z procedurą, o której stanowi [Artykuł 18](#), poświadczające, że produkty te spełniają warunki dodatkowe bądź oferują równoważne gwarancje, o których mowa jest w [paragrafie 3 \(a\)](#) oraz pochodzą z przedsiębiorstw oferujących takie gwarancje, oraz są zaopatrzone w podpis urzędowego lekarza weterynarii bądź, jeżeli jest to stosowne, podpisane przez wszelką inną [właściwą instytucję władzy](#), która jest uznawana zgodnie z tą samą procedurą.

3. Zgodnie z procedurą ustanowioną na mocy [Artykułu 18](#):

(a) powinny zostać ustanowione wymogi szczególne - w szczególności dotyczące chronienia Wspólnoty przed pewnymi chorobami egzotycznymi oraz chorobami zakaźnymi dla człowieka - bądź gwarancje równoważne takim warunkom.

Wymogi szczególne oraz gwarancje równoważne ustanowione dla krajów trzecich nie mogą mieć charakteru bardziej korzystnego niż te, które ustanowione są na mocy Załączników I oraz II oraz akapitów drugiego i trzeciego [Artykułu 3](#);

W oczekiwaniu na ustalenie szczegółowych zasad stosowania, o czym stanowią akapity czwarty oraz piąty Rozdziału 2 Załącznika II, Państwa Członkowskie powinny zapewnić, że import produktów tam wspomnianych będzie podlegał wymogowi zgodności z minimalnymi gwarancjami, o których stanowią wymienione akapity.

(b) [uchylony](#)

(c) określony zostanie charakter wszelkich sposobów obróbki oraz środków działania, które powinny zostać podjęte w celu uniknięcia ponownego zakażenia [osłonek](#) zwierzęcych, jaj oraz produktów z jaj.

4. Decyzje, w sprawie których stanowią paragrafy 2 oraz 3 muszą zostać podjęte na podstawie [przeprowadzonej oceny](#) oraz, o ile będzie to stosowne, po przedstawieniu opinii przez [Naukowy Komitet Weterynaryjny](#) w sprawie rzeczywistego niebezpieczeństwa rozprzestrzenienia się groźnych chorób zakaźnych [lub chorób zakaźnych dla człowieka](#), które mogą wynikać z przemieszczania produktu, nie tylko w zakresie tych gatunków, z których taki produkt pochodzi ale również w zakresie takich gatunków, które mogą przenosić taką chorobę [lub](#) które mogą skupić na sobie taką chorobę bądź stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego.

5. Eksperti z Komisji oraz Państw Członkowskich powinni przeprowadzić kontrole na miejscu w celu zweryfikowania tego czy gwarancje udzielone przez kraj trzeci dotyczące warunków produkcji oraz wprowadzania na rynek mogą być uważane za równoważne tym, które obowiązują na obszarze Wspólnoty.

Eksperti z Państw Członkowskich odpowiedzialni za takie kontrole zostaną wyznaczeni przez Komisję, w odpowiedzi na wnioski z Państw Członkowskich.

Kontrole te zostaną przeprowadzone na rachunek Wspólnoty, która poniesie koszty wszelkich związanych z nimi wydatków.

W oczekiwaniu na zorganizowanie kontroli, o których mowa jest w pierwszym podparagrafie, nadal będą obowiązywały przepisy krajowe stosujące się do kontroli w krajach trzecich, pod warunkiem, że poprzez Stały Komitet Weterynaryjny zostanie przekazana informacja o każdym przypadku zaniedbania spełnienia gwarancji przedstawionych zgodnie z postanowieniami paragrafu 3, ujawnionym przy przeprowadzaniu tych kontroli.

6. W oczekiwaniu na sporządzenie list, o których stanowią paragrafy 2 (a) oraz (b) akapitu drugiego, Państwa Członkowskie są upoważnione do utrzymywania kontroli ustanowionych na mocy [Artykułu 11 \(2\) Dyrektywy 90/675/EWG \(od 1 lipca 1999r., zmieniona przez Dyrektywę Rady 97/78/WE, z dnia 18.12.1997r.\)](#) oraz świadectwa krajowego wymaganego z uwagi na produkty importowane zgodnie z istniejącymi przepisami krajowymi.

Artykuł 11

Procedura, o której stanowi [Artykuł 18](#) powinna zostać zastosowana do ustalenia szczegółowych wymogów dotyczących zdrowia zwierząt z uwagi na import na obszar Wspólnoty oraz ustalenia charakteru i zawartości dokumentów towarzyszących produktom, o których mowa jest w Załączniku I, przeznaczonych dla laboratoriów eksperymentalnych.

Artykuł 12

1. Obowiązywać będą zasady oraz przepisy ustanowione na mocy [Dyrektyw 90/675/EWG \(od 1 lipca 1999r., zmieniona przez Dyrektywę Rady 97/78/WE, z dnia 18.12.1997r.\)](#) oraz [91/496/EWG](#), ze szczególnym odniesieniem do zorganizowania oraz następstw inspekcji, które będą przeprowadzane przez Państwa Członkowskie oraz zabezpieczające środki działania, które mają zostać wprowadzone.

Jednakże, z uwagi na pewne rodzaje produktów pochodzenia zwierzęcego, przyjęte mogą zostać odstępstwa, w zgodzie z procedurą ustanowioną na mocy [Artykułu 18](#), od kontroli fizycznej, o której stanowi [Artykuł 4 \(4\) \(b\) Dyrektywy 97/78/WE](#).

Artykuł 13

1. Państwa Członkowskie mogą, w drodze wydawania odpowiednich licencji, zezwolić na import z krajów trzecich produktów pochodzenia zwierzęcego, o których mowa jest w Załącznikach I oraz II, w formie próbek handlowych.

2. Licencja, o której wspomina paragraf 1 musi towarzyszyć partii towaru oraz zawierać wszystkie [szczegóły](#) dotyczące określonych warunków, w ramach których taka partia towaru może być importowana, włącznie z wszelkimi odstępstwami od kontroli ustanowionych na mocy [Dyrektywy 90/675/EWG \(od 1 lipca 1999r., zmieniona przez Dyrektywę Rady 97/78/WE, z dnia 18.12.1997r.\)](#).

3. Jeżeli partia towaru zostaje wprowadzona na obszar jednego Państwa Członkowskiego w celu dalszego przemieszczenia na obszar innego Państwa Członkowskiego, wówczas pierwsze Państwo Członkowskie powinno zapewnić, aby takiej partii towaru towarzyszyła odpowiednia licencja. Przemieszczenie powinno odbywać się w sposób zgodny z postanowieniami [Artykułu 11 \(2\) Dyrektywy 90/675/EWG \(od 1 lipca 1999r., zmieniona przez Dyrektywę Rady 97/78/WE, z dnia 18.12.1997r.\)](#). Odpowiedzialność za zapewnienie tego, że partia towaru spełnia warunki zawarte w licencji (oraz za zezwolenie na wprowadzenie na obszar takiego kraju) powinna spoczywać na tym Państwie Członkowskim, które wydaje licencję.

ROZDZIAŁ IV

Wspólne postanowienia końcowe

Artykuł 14

1. [Artykuł 3 \(d\) Dyrektywy 72/461/EWG](#) zostaje [uchylony](#).

Decyzje Komisji 92/183/EWG oraz 92/187/EWG będą nadal obowiązywały z uwagi na wymogi niniejszej Dyrektywy, bez wpływu na zastosowanie wszelkich poprawek, które mają być wprowadzone do nich zgodnie z procedurą, o której stanowi Artykuł 18.

2. Dyrektywa 90/667/EWG zostaje niniejszym zmieniona w następujący sposób:

(a) następujący paragraf zostaje dodany do Artykułu 13:

“2. Mając na uwadze zapewnienie tego, że kontrole, o których stanowi paragraf 1 są kontynuowane:

(b) produkty przetworzone uzyskane z materiałów **niskiego ryzyka** oraz z materiałów **wysokiego ryzyka** muszą spełniać wymogi ustanowione w Rozdziale 6 Załącznika I do Dyrektywy 92/118/EWG());

(c) materiałom **niskiego** ryzyka, materiałom **wysokiego** ryzyka przeznaczonym do przetworzenia w zakładach wskazanych w innym Państwie Członkowskim zgodnie z brzmieniem drugiego zdania Artykułu 4 (1) oraz produktom przetworzonym uzyskanym z materiałów **wysokiego** ryzyka bądź **niskiego** ryzyka musi towarzyszyć co następuje:

- jeżeli pochodzą one z zakładu zatwierdzonego zgodnie z postanowieniami Artykułu 4 lub 5, dokument handlowy określający co następuje:
- o ile jest to stosowne, charakter obróbki,
- czy produkt zawiera białka **przeżuwaczy**,
- jeżeli pochodzą one z innego zakładu - świadectwo wydane oraz podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii wskazujące na:
- metody obróbki zastosowane z uwagi na taką partię towaru,
- wyniki testów na obecność salmonelli,
- czy produkt zawiera białka zwierząt przeżuwających.

(d) w Artykule 6, słowa "powinny zostać ustanowione zgodnie z procedurą, o której stanowi Artykuł 19", uzyskują brzmienie "są ustanowione zgodnie z postanowieniami Rozdziału 10 Załącznika I do Dyrektywy 92/118/EWG";

(e) w Artykule 14 paragraf pierwszy zostaje **uchylony**.

Artykuł 15

Rada, działając poprzez większość kwalifikowaną w odpowiedzi na wniosek Komisji, powinna przyjąć wszelkie nowe Załączniki ustanawiające określone wymogi z uwagi na inne produkty, które mogą przedstawiać sobą rzeczywiste zagrożenie rozprzestrzenienia groźnej choroby zakaźnej bądź rzeczywiste zagrożenie dla zdrowia ludzkiego.

Do załączników, o ile zajdzie taka potrzeba, powinny być wnoszone poprawki zgodnie z procedurą, o której stanowi Artykuł 18, w zgodzie z zasadami ogólnymi ustanowionymi w akapicie drugim Artykułu 3.

Artykuł 16

1. Państwa Członkowskie powinny być upoważnione do wprowadzania na ich obszar produktów pochodzenia zwierzęcego, o których mowa jest w Załącznikach I oraz II oraz w akapitach drugim i trzecim Artykułu 3, które zostały wyprodukowane na terytorium Państwa Członkowskiego oraz zostały przetransportowane przez obszar kraju trzeciego pod warunkiem okazania zaświadczenia w sprawie zdrowia zwierząt oraz zdrowia publicznego poświadczającego spełnienie wymogów ustanowionych mocą niniejszej Dyrektywy.

2. Te Państwa Członkowskie, które mają prawo regresu odnośnie możliwości, o której stanowi paragraf 1 poinformują o tym Komisję oraz inne Państwa Członkowskie w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego, powołanego na mocy Decyzji 68/361/EWG.

Artykuł 17

1. Załączniki A oraz B do Dyrektyw 89/662/EWG oraz 90/425/EWG zostają zastąpione przez teksty wymienione w Załączniku III do niniejszej Dyrektywy.

2. Dyrektywa 77/99/EWG zostaje niniejszym zmieniona w następujący sposób:

- w artykule 2 (b), punkt (iv) zostaje skreślony i w związku z tym numeracja punktów (v) oraz (vi) zostaje zmieniona na, odpowiednio, (iv) oraz (v);

- Artykuł 6 (2) otrzymuje następujące brzmienie:

"2. Zgodnie z procedurą ustanowioną na mocy Artykułu 20, mogą zostać ustanowione warunki dodatkowe z uwagi na inne produkty pochodzenia zwierzęcego tak aby zapewnić ochronę zdrowia publicznego."

Artykuł 18

Jeżeli ma miejsce odniesienie do procedury, w sprawie której stanowi ten Artykuł, Stały Komitet Weterynaryjny będzie postępował zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Artykuł 17 Dyrektywy 89/662/EWG.

Artykuł 19

Zgodnie z procedurą, o której stanowi Artykuł 18, przejściowe środki działania mogą być przyjęte na okres do trzech lat począwszy od 1 lipca 1993 roku w celu ułatwienia przejścia do nowych środków ustanowionych na mocy niniejszej Dyrektywy.

Artykuł 20

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie ustawy, rozporządzenia oraz przepisy administracyjne konieczne z uwagi na spełnienie wymogów ustanowionych przez Artykuły 12 (2) oraz 17 do dnia 1 stycznia 1993 roku oraz spełnienie innych wymogów ustanowionych mocą niniejszej Dyrektywy przed dniem 1 stycznia 1994 roku. O takim fakcie Państwa Członkowskie powinny bezzwłocznie poinformować Komisję.

Z chwilą przyjęcia tych środków działania przez Państwa Członkowskie, powinny one zawierać odniesienia do niniejszej Dyrektywy bądź powinny im towarzyszyć takie odniesienia przy okazji ich urzędowego opublikowania. Państwa Członkowskie postanowią w sprawie sposobów umieszczania takich odniesień.

2. Państwa Członkowskie powinny przekazać Komisji teksty głównych przepisów prawa krajowego, które przyjmowane są przez nie w dziedzinie zarządzanej przez niniejszą Dyrektywę.
3. Ustanowienie terminu ostatecznego z uwagi na przeniesienie do prawa krajowego na dzień 1 stycznia 1994 roku nie będzie miało wpływu na zniesienie kontroli weterynaryjnych na granicach ustanowionych na mocy Dyrektyw 89/662/EWG oraz 90/425/EWG.

Artykuł 21

Niniejsza Dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 grudnia 1992 roku.

ZAŁĄCZNIK I

SZCZEGÓŁOWE WYMOGI DOTYCZĄCE ZDROWIA ZWIERZĄT

ROZDZIAŁ 1

Mleko, produkty z mleka oraz siara nie przeznaczone do spożycia przez ludzi

Wewnętrzny handel na obszarze Wspólnoty oraz import mleka, produktów mlecznych oraz siary nie przeznaczonych do spożycia przez ludzi stanowią przedmiot następujących warunków:

1. wszystkie pojemniki, w których transportowane są produkty muszą być oznaczone w celu wskazania na charakter produktu;

2. każdej partii towaru musi towarzyszyć, odpowiednio, dokument handlowy zgodny z tym co powiedziane jest w ostatnim akapicie Artykułu 4 (2) (a) lub świadectwo zdrowia, o którym mowa jest w Artykule 10 (2) (c), zawierające nazwę oraz numer rejestracyjny zakładu przetwórczego bądź zakładu przeprowadzającego obróbkę; taki dokument bądź świadectwo musi być przechowywane przez odbiorcę przez co najmniej jeden rok;

3. dokumenty oraz świadectwa, o których mowa jest w [paragrafie](#) drugim muszą zawierać:

(a) w przypadku mleka surowego bądź siary, stwierdzenie, że zostały one wyprodukowane zgodnie z warunkami dającymi równoważne gwarancje w odniesieniu do zdrowia [zwierząt](#). Warunki takie muszą być ustanowione zgodnie z procedurą, o której stanowi [Artykuł 18](#).

(b) w przypadku mleka bądź poddanych obróbce lub przetworzonych produktów mlecznych, stwierdzenie, że mleko bądź produkty mleczne zostały poddane obróbce termicznej w warunkach co najmniej 72 °C w czasie wynoszącym co najmniej 15 sekund bądź jakiegokolwiek innego połączenia temperatury i czasu o co najmniej równoważnym efekcie cieplnym i wytwarzającego skutki w postaci negatywnego reagowania na test fosfatazowy, po czym zastępować powinno:

- (i) w przypadku mleka w proszku bądź produktów z mleka w proszku, proces sproszkowania
- (ii) w przypadku zakwaszonych produktów mlecznych, proces, w wyniku którego poziom pH został obniżony i utrzymywany na poziomie poniżej 6,0 przez co najmniej jedną godzinę

(c) w przypadku mleka w proszku oraz produktów z mleka w proszku, stwierdzenie, że zostały spełnione następujące wymogi:

- (i) po zakończeniu procesu sproszkowania zostały podjęte wszelkie środki zapobiegawcze mające na celu zapobieżenie skażeniu produktu;
- (ii) do zapakowania produktu końcowego użyte zostały nowe pojemniki;

(d) w przypadku zbiorników masowych, zanim mleko w postaci płynnej, mleko w proszku, bądź produkty z mleka w proszku zostały załadowane na wszelkiego rodzaju pojazd bądź do wszelkiego rodzaju zbiornika w celu przetransportowania ich do punktu ich przeznaczenia, wspomniane pojazdy bądź zbiorniki zostały zdezynfekowane przy użyciu produktu zatwierdzonego przez [właściwe](#) instytucje [władzy](#).

Dodatkowo do wymogów określonych w punktach 1, 2 oraz 3, import mleka, produktów mlecznych oraz siary i, co więcej, import mleka w postaci płynnej, mleka w proszku oraz produktów z mleka w proszku nie przeznaczonego do spożycia przez ludzi, może być dozwolony jedynie z tych krajów trzecich bądź części krajów trzecich, które znajdują się na liście, w sprawie której stanowi Artykuł 23 Dyrektywy 92/46/EWG oraz, które spełniają warunki określone w Artykule 26 tej samej Dyrektywy. W razie stwierdzenia niebezpieczeństwa wprowadzenia egzotycznej choroby bądź jakiegokolwiek innego zagrożenia dla zdrowia zwierząt, mogą zostać ustanowione dodatkowe warunki w zakresie ochrony zdrowia zwierząt, zgodnie z procedurą, o której stanowi Artykuł 18.

ROZDZIAŁ 2

O słonki zwierzęce

A. Handel

Handel słonkami zwierzęcymi podlega wymogowi przedstawienia dokumentu określającego zakład pochodzenia, który musi spełniać następujące warunki:

- w przypadku gdy słonki są solone bądź suszone w punkcie początkowym oraz jeżeli solone bądź suszone słonki są następnie poddawane dalszym zabiegom z uwagi na inne cele, zakład musi posiadać zatwierdzenie właściwej instytucji władzy,
- w innych przypadkach, zakład musi być zatwierdzony zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 64/433/EWG, pod warunkiem, że słonki transportowane są w sposób uniemożliwiający skażenie.

B. Import z krajów trzecich

Import osłonek zwierzęcych ze wszystkich krajów trzecich podlega wymogowi przedstawienia świadectwa, o którym mowa jest w Artykule 10 (2) (c), wydanego oraz podpisanego przez urzędowego lekarza weterynarii eksportującego kraju trzeciego oraz stwierdzającego co następuje:

- (i) osłonki pochodzą z zakładów zatwierdzonych przez właściwą instytucję władzy kraju eksportującego;
- (ii) osłonki zostały oczyszczone, oskrobane a następnie albo solone bądź bielone (lub, że w miejsce solenia bądź bielienia zostały one poddane suszeniu po oskrobaniu);
- (iii) po obróbce, o której mowa jest w punkcie (ii) zostały podjęte skuteczne środki mające na celu zapobieżenie ponownemu skażeniu osłonek.

ROZDZIAŁ 3

Skóry surowe ze zwierząt kopytnych dużych oraz skóry surowe ze zwierząt kopytnych małych (1) nie objęte postanowieniami Dyrektywy 64/433/EWG lub Dyrektywy 72/462/EWG, oraz które nie zostały poddane pewnym procesom garbowania

I. A. Postanowienia niniejszego rozdziału nie stosują się do:

- skór surowych z małych zwierząt oraz skór surowych z dużych zwierząt kopytnych, które zostały objęte przez Dyrektywę 64/433/EWG lub 72/462/EWG,

- skór surowych **ze zwierząt** małych oraz skór surowych **ze zwierząt** dużych, które poddane zostały całkowitemu procesowi garbowania,
- „niebieskich mokrych”,
- skór **gołych** ("golizna") **poddanych kąpieli piklującej**,
- "skór **poddanych obróbce wapnem**" (poddane obróbce przy zastosowaniu wapna oraz w zalewie o pH wielkości od 12 do 13, przez co najmniej osiem godzin).

B. W zakresie określonym w podpunkcie A, postanowienia niniejszego rozdziału stosują się do skór surowych z **małych zwierząt** oraz do skór surowych z **dużych zwierząt** - świeżych, schłodzonych i poddanych obróbce. Dla celów niniejszej decyzji określenie: "skóry surowe z **małych zwierząt** oraz skóry surowe z **dużych zwierząt** poddane obróbce" oznacza takie skóry surowe z **małych zwierząt** oraz skóry surowe ze zwierząt dużych, które:

- zostały wysuszone, lub
- były solone na sucho bądź solone na mokro przez co najmniej 14 dni przed wysyłką, lub
- były solone przez siedem dni w soli morskiej z dodatkiem węgla sodowego do 2%, lub
- były suszone przez 42 dni w temperaturze wynoszącej co najmniej 20 °C, lub
- zostały zakonserwowane w drodze procesu innego niż garbowanie, takiego który powinien zostać określony zgodnie z procedurą, o której stanowi Artykuł 18.

II. Handel w ramach Wspólnoty.

A. Handel **świeżymi** bądź **schłodzonymi** skórami **surowymi ze zwierząt dużych** oraz skórami **surowymi ze zwierząt małych** podlega tym samym warunkom dotyczącym zdrowia zwierząt, które obowiązują z uwagi na świeże mięso zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 72/461/EWG.

B. Handel poddanymi obróbce skórami **surowymi ze zwierząt dużych** oraz skórami **surowymi ze zwierząt małych** jest **dozwolony** pod warunkiem, że każdej partii towaru towarzyszy dokument handlowy, zgodnie z postanowieniami ostatniego akapitu Artykułu 4 (2) (a), stwierdzający co następuje:

- skóry **surowe ze zwierząt dużych** oraz skóry **surowe ze zwierząt małych** zostały poddane obróbce, zgodnie z punktem I.B, oraz
- partia towaru, której to dotyczy nie stykała się z żadnymi innymi produktami zwierzęcymi ani z żywymi zwierzętami stanowiącymi zagrożenie rozprzestrzenienia się groźnej choroby zakaźnej.

III. Import

A. Świeże bądź schłodzone skóry **surowe ze zwierząt dużych** oraz skóry **surowe ze zwierząt małych** mogą być importowane wyłącznie z tych krajów trzecich bądź z tych części krajów trzecich, z których, zgodnie z ustawodawstwem Wspólnoty, dozwolony jest import wszystkich kategorii świeżego mięsa pochodzącego od odpowiadających gatunków.

B. Import świeżych bądź schłodzonych skór **surowych ze zwierząt dużych** oraz skór **surowych ze zwierząt małych** musi spełniać warunki dotyczące zdrowia zwierząt, które powinny zostać określone zgodnie z procedurą ustanowioną na mocy Artykułu 18, oraz musi **mu** towarzyszyć świadectwo zdrowia zwierząt zgodnie z postanowieniami Artykułu 10 (2) (c).

C. Import poddanych obróbce skór [surowych ze zwierząt dużych oraz skór surowych ze zwierząt małych](#) z tych krajów trzecich, które są wymienione w części pierwszej Załącznika do Decyzji 79/542/EWG jest dozwolony pod warunkiem, że każdej partii towaru towarzyszy świadectwo, którego wzór powinien zostać określony przez Komisję w zgodzie z procedurą, o której stanowi [Artykuł 18](#), stwierdzające co następuje:

(a) albo, w przypadku gdy skóry [surowe ze zwierząt dużych oraz skóry surowe ze zwierząt małych](#) pochodzą od zwierząt pochodzących z takiego regionu kraju trzeciego bądź z takiego kraju trzeciego, który, zgodnie z przepisami obowiązującymi we Wspólnocie, nie podlega ograniczeniom w wyniku wybuchu groźnej choroby zakaźnej, na jaką podatne są te gatunki zwierząt, których to dotyczy, zostały one potraktowane w sposób zgodny z punktem i. B;

albo

w przypadku gdy skóry [surowe ze zwierząt dużych oraz skóry surowe ze zwierząt małych](#) pochodzą z innych regionów kraju trzeciego bądź z innych krajów trzecich, są one potraktowane zgodnie z punktem I.B, akapity trzeci oraz czwarty;

oraz

(b) partia towaru nie stykała się z żadnym innym produktem zwierzęcym ani z żadnymi żywymi zwierzętami stanowiącymi zagrożenie rozprzestrzenienia groźnej choroby zakaźnej.

D. Jednakże, w przypadku importu z [któregokolwiek](#) kraju skór [surowych ze zwierząt dużych przeżuwaczy oraz skór surowych ze zwierząt małych przeżuwaczy](#), które zostały potraktowane w sposób zgodny z punktem i. B, oraz które były przechowywane oddzielnie przez okres 21 dni, bądź transport ich trwał nieprzerwanie przez 21 dni, świadectwo, o którym stanowi punkt C zostaje zastąpione przez deklarację, w której stwierdzone bądź poświadczone zostaje spełnienie tych wymogów. Wzór takiej deklaracji powinien zostać określony przez Komisję zgodnie z procedurą, o której stanowi [Artykuł 18](#)."

(1) Określenie "skóry surowe [dużych oraz małych](#) zwierząt kopytnych" oznacza powłokę zwierząt kopytnych.

ROZDZIAŁ 4

Pożywienie dla zwierząt domowych zawierające materiały [niskiego ryzyka](#) w znaczeniu [Dyrektywy 90/667/EWG](#)

1. Każdej partii pożywienia dla zwierząt domowych w hermetycznie zamkniętych pojemnikach musi towarzyszyć świadectwo wydane oraz podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii z kraju pochodzenia stwierdzające, że produkt został poddany obróbce termicznej w warunkach minimalnej wartości Fc wynoszącej 3,0.

2. Każdej partii częściowo mokrego pożywienia dla zwierząt domowych musi towarzyszyć albo dokument handlowy albo świadectwo, o jakim stanowi [Artykuł 13 \(2\) \(b\) Dyrektywy 90/667/EWG](#), stwierdzające co następuje:

(i) surowce pochodzenia zwierzęcego, z których wyprodukowane zostało pożywienie dla zwierząt domowych, zostały uzyskane wyłącznie ze zwierząt

zdrowych podczas uboju, z których mięso zostało uznane za nadające się do spożycia przez ludzi;

- (ii) składniki pochodzenia zwierzęcego zostały poddane obróbce termicznej w warunkach **przynajmniej** 90 °C i obejmującą całość ich substancji;
- (iii) po przetworzeniu zostały podjęte skuteczne kroki w celu zapewnienia, że partia towaru nie została wystawiona na niebezpieczeństwo ponownego skażenia.

3. Suche pożywienie dla zwierząt domowych musi spełniać następujące wymogi:

(a) surowcami, z których wyprodukowane zostało pożywienie dla zwierząt domowych były materiały **niskiego ryzyka** zgodnie z postanowieniami Artykułów 2, 5 oraz 17 Dyrektywy 90/667/EWG;

(b) każdej partii towaru musi towarzyszyć dokument handlowy **bądź** świadectwo zgodnie z postanowieniami Artykułu 13 (2) (b) Dyrektywy 90/667/EWG, stwierdzające co następuje:

- (i) suche pożywienie dla zwierząt domowych składa się z produktów ze zwierząt poddanych ubojowi, poddanych obróbce termicznej w taki sposób aby w całości ich substancji osiągnąć temperaturę w wysokości co najmniej 90 °C, w takim rozumieniu, że takiej obróbce nie został koniecznie poddany produkt końcowy, którego składniki zostały poddane takiej obróbce;
- (ii) po obróbce termicznej zostały podjęte wszelkie środki w celu zapewnienia, że produkt nie został w żaden sposób skażony przed jego wysyłką;
- (iii) produkt jest zapakowany w nowe pojemniki (torby lub worki);
- (iv) proces produkcyjny został przetestowany, z zadawalającymi wynikami, zgodnie z postanowieniami Rozdziału III (2) Załącznika II do Dyrektywy 90/667/EWG.

4. Każdej partii produktów wyprodukowanych z przetworzonych skór **surowych ze zwierząt dużych** musi towarzyszyć dokument handlowy **bądź** świadectwo, w sprawie którego stanowi Artykuł 13 (2) (b) Dyrektywy 90/667/EWG stwierdzające, że w czasie przetwarzania produkty zostały poddane obróbce termicznej wystarczającej do zniszczenia organizmów patogenicznych (włącznie z salmonellą) oraz, że po zakończeniu procesu przetwórstwa zostały podjęte skuteczne kroki w celu zapobieżenia zakażeniu produktów.

ROZDZIAŁ 5

Kości oraz produkty z kości (z wyłączeniem mączki kostnej), rogi oraz produkty z rogów (z wyłączeniem mączki z rogów) oraz kopyta i produkty z kopyt (z wyłączeniem mączki z kopyt)

Handel oraz import tych produktów podlegają następującym warunkom:

A. W przypadku kiedy przeznaczone są one do spożycia przez zwierzęta **bądź** przez ludzi:

- 1. z uwagi na działalność handlową, kości, rogi oraz kopyta podlegają wymogom dotyczącym zdrowia zwierząt, określonym na mocy Dyrektywy 72/461/EWG;

2. z uwagi na działalność handlową, produkty z kości, produkty z rogów oraz produkty z kopyt podlegają wymogom dotyczącym zdrowia zwierząt, określonym na mocy [Dyrektywy 80/215/EWG](#);
  3. z uwagi na działalność importową, kości, produkty z kości, rogi, produkty z rogów, kopyta oraz produkty z kopyt podlegają wymogom określonym na mocy [Dyrektywy 72/462/EWG](#);
- B. W przypadku kiedy przeznaczone są one do wykorzystania innego niż do spożycia przez ludzi bądź przez [zwierzęta](#), włącznie z tymi, które przeznaczone są do przetworzenia mając na uwadze produkcję żelatyn:
1. Państwa Członkowskie udzielą zezwolenia na import kości oraz produktów z kości (z wyłączeniem mączki kostnej), rogów oraz produktów z rogów (z wyłączeniem mączki z rogów) oraz kopyt i produktów z kopyt (z wyłączeniem mączki z kopyt) pod warunkiem, że:
    - (i) wspomniane produkty zostały wysuszone przed eksportem oraz nie zostały schłodzone bądź zamrożone;
    - (ii) produkty przewożone są wyłącznie drogą lądową bądź morską z kraju ich pochodzenia bezpośrednio do placówki kontroli granicznej we Wspólnocie oraz nie są przeladowywane w żadnym porcie ani w żadnym innym miejscu poza obszarem Wspólnoty;
    - (iii) po przeprowadzeniu kontroli dokumentów ustanowionych na mocy [Dyrektywy 90/675/EWG \(od 1 lipca 1999r., zmieniona przez Dyrektywę Rady 97/78/WE, z dnia 18.12.1997r.\)](#), produkty przewożone są bezpośrednio do zakładu produkcyjnego;
  2. Każdej partii towaru musi towarzyszyć zobowiązanie się ze strony importera, że przeznaczenie produktów importowanych w sposób zgodny z postanowieniami niniejszego rozdziału nie zostanie zmienione na [bezpośrednie](#) zastosowanie w żywności przeznaczonej dla ludzi bądź dla zwierząt.
- Deklaracja stwierdzająca powyższe musi zostać przedstawiona urzędowemu lekarzowi weterynarii w placówce kontroli granicznej w pierwszym momencie wprowadzania towarów na obszar Wspólnoty oraz musi zostać przez niego zaopatrzona w adnotację, a następnie będzie ona towarzyszyła partii towarów do jego miejsca przeznaczenia.
3. Zgodnie z procedurą przewidzianą w Artykule 18 niniejszej Dyrektywy, mając na uwadze sytuację z zakresu zdrowia zwierząt oraz gwarancje dotyczące kontroli odnośnie pochodzenia przedstawiane przez kraje trzecie, dozwolone mogą być odstępstwa od niektórych spośród tych wymogów.

ROZDZIAŁ 6

Przetworzone białko zwierzęce

- I. Bez wpływu na stosowanie wszelkich ograniczeń narzuconych w odniesieniu do BSE oraz ograniczeń dotyczących pasz zawierających białko [przeżuwaczy](#) z przeznaczeniem dla [przeżuwaczy](#), handel oraz import przetworzonego białka zwierzęcego podlega:

A. w odniesieniu do handlu:

- przetworzonym białkiem zwierzęcym przeznaczonym na Artykuły spożywcze dla ludzi, konieczności przedstawienia dokumentu bądź świadectwa, o których stanowi Dyrektywa 77/99/EWG stwierdzającego, że wymogi ustanowione przez tą Dyrektywę zostały spełnione,
- przetworzonymi białkami zwierzęcymi przeznaczonymi na pasze dla zwierząt, konieczności okazania dokumentu bądź świadectwa przewidzianych w postanowieniach [Artykułu 13 Dyrektywy 90/667/EWG](#);

B. w odniesieniu do importu:

1. konieczności przedstawienia świadectwa zdrowia zgodnie z postanowieniami Artykułu 10 (2) (c), podpisanego przez urzędowego lekarza weterynarii kraju pochodzenia oraz stwierdzającego co następuje:

(a) produkt:

- (i) w przypadku gdy jest on przeznaczony do spożycia przez zwierzęta, został poddany odpowiedniej obróbce termicznej z wynikiem świadczącym o tym, że spełnia on normy biologiczne ustanowione na mocy Załącznika II, Rozdział III do Dyrektywy 90/667/EWG;
- (ii) w przypadku gdy jest on przeznaczony do spożycia przez ludzi, spełnia wymogi ustanowione na mocy Dyrektywy 80/215/EWG;

(b) po dokonaniu obróbki zostały podjęte wszelkie kroki w celu zapobieżenia skażeniu produktu, [który został poddany obróbce](#);

(c) z chwilą opuszczenia przez partię towarów kraju pochodzenia zostały pobrane próbki [oraz zostały one poddane testom w kierunku salmonelli](#);

(d) wyniki tych testów są negatywne;

2. po przeprowadzeniu kontroli dokumentów odnośnie świadectwa, o którym mowa jest w podpunkcie 1, konieczności pobrania próbek przez [właściwą](#) instytucję [władzy](#) w placówce kontroli granicznej bez wpływu na zastosowanie postanowień punktu II:

- (i) z każdej partii towarów przedstawionych w formie zbiorowej;
- (ii) wrywkowo z partii towarów pakowanych w zakładzie wytwórczym;

3. z uwagi na dopuszczenie partii towarów zawierających przetworzone białko zwierzęce do [swobodnego](#) obrotu na obszarze Wspólnoty, konieczności wykazania, że wyniki pobierania próbek zgodnie z podpunktem B (1) (c) są negatywne, w razie konieczności po powtórnym przetworzeniu;

C. przepisy krajowe [istniejące w momencie notyfikacji niniejszej Dyrektywy](#), dotyczące wymogów obowiązujących z uwagi na BSE oraz [scrapie \(trzęsawka owiec\)](#) w odniesieniu do białek zwierzęcych mogą być utrzymane w czasie oczekiwania na

podjęcie decyzji w sprawie **rodzaju** obróbki termicznej zdolnej do zniszczenia czynników odpowiedzialnych za te choroby.

Handel oraz import mączką mięsną oraz mączką kostną pozostają podlegającymi postanowieniom Artykułu 5 (2) Dyrektywy 89/662/EWG oraz postanowieniom Artykułu 11 (2) Dyrektywy 90/675/EWG (od 1 lipca 1999r., zmieniona przez Dyrektywę Rady 97/78/WE, z dnia 18.12.1997r.).

- II. Państwa Członkowskie mogą przeprowadzać wrywkowe pobieranie próbek z **masowych** partii towarów pochodzących z takich krajów trzecich, z których sześć ostatnich następujących po sobie testów dało wyniki negatywne. W przypadku gdy podczas jednej z takich kontroli uzyskano wynik pozytywny, **właściwa** instytucja **władzy** w kraju pochodzenia musi zostać o tym poinformowana tak aby mogła ona podjąć właściwe środki działania w celu uzdrowienia sytuacji. Należy zwrócić uwagę **właściwej** instytucji **władzy** odpowiedzialnej za kontrole importowanych towarów, na takie środki działania. W przypadku uzyskania kolejnego wyniku pozytywnego z uwagi na towar z tego samego źródła, należy przeprowadzić dalsze testy w odniesieniu do wszystkich partii towarów pochodzących z tego samego źródła aż do czasu gdy wymogi określone w pierwszym zdaniu są znów spełniane.
- III. Państwa Członkowskie muszą przechowywać zapisy wyników pobierania próbek przeprowadzonych ze względu na wszystkie partie towarów, które zostały poddane badaniom próbek.
- IV. Zgodnie z postanowieniami Artykułu 3 (3) Dyrektywy 89/662/EWG, przeładunek partii towarów dozwolony jest wyłącznie w takich portach, które zostały zatwierdzone zgodnie z procedurą, o której stanowi Artykuł 18, pod warunkiem, że osiągnięte zostało dwustronne porozumienie pomiędzy Państwami Członkowskimi zezwalające na odkładanie terminów przeprowadzania kontroli partii towarów aż do chwili kiedy osiągną one placówkę kontroli granicznej tego Państwa Członkowskiego, które jest ich ostatecznym miejscem przeznaczenia.
- V. W przypadku gdy partia towarów uzyskuje wynik pozytywny w teście na obecność salmonelli, może ona być:
  - (a) albo ponownie wyeksportowana z obszaru Wspólnoty;
  - (b) albo wykorzystana do celów innych niż na pasze dla zwierząt. W takim przypadku, partia towarów może opuścić port bądź pomieszczenia magazynowe wyłącznie pod warunkiem, że nie zostanie ona włączona do pasz zwierzęcych;
  - (c) albo powtórnie przetworzona w zakładzie przetwórczym zatwierdzonym zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 90/667/EWG bądź w jakimkolwiek innym zakładzie zatwierdzonym jeśli chodzi o przeprowadzanie czynności odkażania. Przemieszczanie z terenu portu bądź z pomieszczeń magazynowych powinno być kontrolowane za pomocą zezwolenia wydawanego przez **właściwą** instytucję **władzy**, ponadto partia towarów nie powinna zostać wydana do czasu przeprowadzenia czynności odkażających oraz poddania testom na obecność salmonelli przez **właściwą** instytucję **władzy**, zgodnie z postanowieniami Załącznika II, Rozdział III do Dyrektywy 90/667/EWG, oraz pod warunkiem uzyskania wyników negatywnych.

Krew oraz produkty z krwi zwierząt kopytnych oraz drobiu (z wyłączeniem surowicy krwi zwierząt gatunków koniowatych)

I. Świeża krew oraz produkty z krwi przeznaczone do spożycia przez ludzi

A. Handel

1. Handel świeżą krwią zwierząt kopytnych oraz drobiu, przeznaczoną do spożycia przez ludzi podlega warunkom z zakresu zdrowia zwierząt obowiązującym w handlu świeżym mięsem zgodnie z postanowieniami Dyrektyw Rady 72/461/EWG, 91/494/EWG oraz 91/495/EWG.

2. Handel produktami z krwi przeznaczonymi do spożycia przez ludzi podlega warunkom dotyczącym zdrowia zwierząt ustanowionym w Rozdziale 11 niniejszej Dyrektywy.

B. Import

1. Import świeżej krwi pochodzącej od zwierząt domowych gatunków kopytnych, przeznaczonej do spożycia przez ludzi jest zabroniony zgodnie z postanowieniami Dyrektywy Rady 72/462/EWG.

Import świeżej krwi pochodzącej od **drobiu** domowego i przeznaczonej do spożycia przez ludzi podlega warunkom dotyczącym zdrowia zwierząt ustanowionym na mocy Dyrektywy 91/494/EWG.

Import świeżej krwi **zwierzyny hodowlanej**, przeznaczonej do spożycia przez ludzi podlega warunkom dotyczącym zdrowia zwierząt ustanowionym w Rozdziale 11 niniejszego Załącznika.

2. Import produktów z krwi przeznaczonych do spożycia przez ludzi, włącznie z tymi, które wymienione są w Dyrektywie Rady 77/99/EWG, podlegają warunkom dotyczącym zdrowia zwierząt obowiązującym produkty mięsne zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 72/462/EWG oraz postanowieniami niniejszej Dyrektywy, bez wpływu na zastosowanie przepisów dotyczących produktów z przetworzonych białek zwierzęcych bazujących na krwi, o których mowa jest w Rozdziale 6 niniejszego Załącznika.

II. Świeża krew oraz produkty z krwi nie przeznaczone do spożycia przez ludzi

A. Definicje

Dla celów niniejszego punktu, mają zastosowanie następujące definicje:

krw:

- krew całkowita zdefiniowana jako "**materiał niskiego ryzyka**" w znaczeniu użytym w Dyrektywie 90/667/EWG;

produkty z krwi:

- cząsteczki krwi, które mogły zostać poddane obróbce innej niż ta, o której stanowi Dyrektywa 90/667/EWG;

lub

- krew, która została poddana obróbce innej niż ta, o której stanowi Dyrektywa 90/667/EWG;

produkty wykorzystywane do diagnozy *in vitro*:

- produkt kompleksowy, gotowy do użycia przez użytkownika końcowego, zawierający produkt z krwi, oraz wykorzystywany w charakterze odczynnika, produktu odczynnikowego, kalibratora, zestawu bądź jakiegokolwiek innego systemu, wykorzystywanego albo samodzielnie albo w połączeniu, przeznaczony do wykorzystania *in vitro* do celów badania próbek pochodzenia ludzkiego **bądź** zwierzęcego, z wyłączeniem organów oraz krwi pochodzących od dawców, wyłącznie bądź przede wszystkim z uwagi na przeprowadzenie diagnozy stanu fizjologicznego, stanu zdrowia, choroby bądź nieprawidłowości genetycznych **lub** w celu określenia stopnia bezpieczeństwa oraz zgodności z odczynnikami;

odczynnik laboratoryjny:

- produkt kompleksowy, gotowy do użycia przez użytkownika końcowego, zawierający produkt z krwi, oraz przeznaczony do zastosowania laboratoryjnego w charakterze odczynnika bądź produktu odczynnika, używany bądź to samodzielnie, bądź w połączeniu;

pełna obróbka:

- obróbka termiczna w temperaturze wynoszącej 65 °C przez co najmniej trzy godziny, wraz z następującym po niej testem skuteczności,

lub

- napromieniowanie wielkością 2,5 megaradów lub przez promienie gamma, wraz z następującym po nim testem skuteczności,

lub

- zmiana w poziomie pH do pH 5 przez dwie godziny, wraz z następującym po nim testem skuteczności,

lub

- obróbka przewidziana w Rozdziale 4 niniejszego Załącznika,

lub

- jakakolwiek inna obróbka bądź proces, który zostanie ustanowiony zgodnie z procedurą ustanowioną na mocy Artykułu 18.

B. Handel

Handel krwią oraz produktami z krwi podlega warunkom dotyczącym zdrowia zwierząt ustanowionym w Rozdziale II niniejszej Dyrektywy oraz warunkom ustanowionym na mocy Dyrektywy 90/667/EWG.

C. Import

1. Import krwi podlega warunkom dotyczącym zdrowia zwierząt ustanowionym w Rozdziale 10 niniejszego Załącznika.

2. (a) Import produktów z krwi jest dozwolony pod warunkiem, że każdej partii towaru towarzyszy świadectwo, którego forma powinna zostać ustalona zgodnie z procedurą ustanowioną na mocy Artykułu 18, poświadczające co następuje:

- produkty pochodzą z takiego kraju trzeciego, w którym **przynajmniej** w ciągu ostatnich 24 miesięcy nie został zarejestrowany żaden przypadek zachorowania na pryszczycę oraz żaden przypadek zachorowania na **pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej, chorobę pęcherzykową świń, pomór bydła, pomór małych przeżuwaczy, gorączkę doliny Rift, chorobę niebieskiego języka, afrykański pomór koni, klasyczny pomór świń, afrykański pomór świń, chorobę Newcastle (rzekomy pomór drobiu), bądź influencę drobiu** nie został zarejestrowany w ciągu 12 miesięcy u gatunków podatnych na te choroby, oraz w których w ciągu co najmniej ostatnich 12 miesięcy nie były przeprowadzane szczepienia przeciwko tym chorobom. Świadectwo zdrowia może zostać sporządzone zgodnie z gatunkami zwierząt, z których uzyskane zostały produkty z krwi,

lub

- w przypadku produktów z krwi uzyskanych ze zwierząt z gatunków bydła, pochodzą one z takiego obszaru kraju trzeciego, który spełnia warunki ustanowione w pierwszym akapicie, z których import zwierząt z gatunków bydła, ich świeżego mięsa bądź ich nasienia jest dozwolony zgodnie z ustawodawstwem Wspólnoty. Krew, z której wytwarzane są takie produkty, musi pochodzić od zwierząt z gatunków bydła z takiego obszaru kraju trzeciego oraz musiała zostać zgromadzona:

- w **rzeźniach** zatwierdzonych zgodnie z ustawodawstwem Wspólnoty,

lub

- w **rzeźniach** zatwierdzonych oraz nadzorowanych przez **właściwe** instytucje **władzy** w kraju trzecim. Komisja oraz Państwa Członkowskie muszą zostać powiadomione o adresach oraz numerach zatwierdzenia takich **rzeźni**,

lub

- w przypadku produktów z krwi uzyskanych ze zwierząt z gatunków bydła, poddane one zostały pełnej obróbce gwarantującej nieobecność patogenów chorób **bydła** wymienionych w pierwszym akapicie.

lub

- w przypadku produktów z krwi uzyskanych ze zwierząt z gatunków bydła, spełniają one warunki, które zostały wyszczególnione w Rozdziale 10 niniejszego Załącznika. W takich przypadkach, opakowanie nie może zostać otwarte podczas składowania oraz proces przetworzenia musi obejmować przeprowadzenie pełnej obróbki produktów, których to dotyczy.
- (b) Szczegółowo określone warunki dotyczące importu produktów mających zastosowanie do przeprowadzania diagnozy *in vitro* oraz odczynników laboratoryjnych, powinny zostać ustanowione, w razie zaistnienia konieczności, zgodnie z procedurą, o której stanowi Artykuł 18.

III. Postanowienia ogólne

Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania postanowień niniejszego Rozdziału powinny zostać przyjęte, w razie zaistnienia takiej konieczności, zgodnie z procedurą, o której stanowi Artykuł 18.

ROZDZIAŁ 8

Surowica pochodząca od zwierząt koniowatych

1. Aby surowica mogła być przedmiotem handlu, musi ona pochodzić od takich zwierząt koniowatych, które nie wykazują żadnych **poważnych** chorób zakaźnych wymienionych w Dyrektywie 90/426/EWG ani żadnych groźnych chorób zakaźnych, na które podatne są zwierzęta koniowate, oraz została uzyskana z instytucji bądź ośrodków nie podlegających ograniczeniom o charakterze zdrowotnym, zgodnie z tą Dyrektywą.
2. Surowica pochodząca od zwierząt koniowatych może być importowana wyłącznie wówczas gdy pochodzi ona od zwierząt koniowatych urodzonych oraz wychowanych w takim kraju trzecim, z którego dozwolony jest import koni w celu uboju, oraz została uzyskana, przetworzona oraz wysłana przy zachowaniu warunków, które zostaną określone zgodnie z procedurą ustanowioną w artykule 18.

ROZDZIAŁ 9

Smalec oraz tłuszcze wytopione

1. Państwa Członkowskie powinny zezwolić na import na obszar Wspólnoty **smalcu** oraz tłuszczów wytopionych pochodzących z krajów trzecich, znajdujących się na liście dołączonej do Decyzji 79/542/EWG, z których dozwolony jest import świeżego mięsa gatunków, których to dotyczy.
2. W przypadku gdy w ciągu ostatnich 12 miesięcy **przed eksportem**, w kraju wymienionym w paragrafie 1 ma miejsce wybuch groźnej choroby zakaźnej, każdej partii **smalcu** bądź

tłuszczów wytopionych musi towarzyszyć świadectwo, o którym mowa jest w artykule 10 (2) niniejszej Dyrektywy, stwierdzające co następuje:

A. **smalec** oraz tłuszcze wytopione zostały poddane jednemu z poniższych procesów obróbki termicznej:

- (i) co najmniej 70 °C w czasie co najmniej 30 minut, lub
- (ii) co najmniej 90 °C w czasie co najmniej 15 minut, lub
- (iii) minimalna temperatura wynosząca 80 °C w ciągłym systemie wytapiania;

B. w przypadku gdy **smalec** z tłuszczu wytopionych jest pakowany, to że został on zapakowany do nowych pojemników oraz podjęte zostały wszelkie środki zapobiegawcze w celu zapobieżenia jego ponownemu skażeniu;

C. w przypadku, w którym zamierzony jest transport masowy, wówczas rury, pompy oraz zbiornik, bądź jakiegokolwiek inne zbiorniki przeznaczone do transportu masowego bądź zbiornik do transportu drogowego, wykorzystane do transportu produktów z zakładu produkcyjnego bezpośrednio na statek bądź do magazynów na nabrzeżu, lub bezpośrednio do przedsiębiorstw, zostały przed wykorzystaniem skontrolowane oraz ocenione jako czyste.

ROZDZIAŁ 10

Surowce do wytwarzania pasz dla zwierząt oraz produktów farmaceutycznych oraz technicznych

1. Przez surowiec rozumiane jest **świeże** mięso, gruczoły, organy oraz inne **podroby** jak również śluz jelitowe, które nie są przeznaczone do spożycia przez ludzi. Surowiec uważany jest za świeży jeżeli poddany on został jedynie mrożeniu bądź innej obróbce, w wyniku której czynniki patogeniczne nie zostały zniszczone w sposób gwarantujący wystarczający poziom bezpieczeństwa. Zaangażowanymi substancjami mogą być wyłącznie substancje **niskiego ryzyka**, w znaczeniu określonym przez Dyrektywę 90/667/EWG.

2. Surowcom musi towarzyszyć dokument handlowy bądź świadectwo, o którym stanowi Artykuł 13 (2) Dyrektywy 90/667/EWG, bądź takie świadectwo, które musi być zgodne z wzorem jaki zostanie ustalony zgodnie z procedurą, o której stanowi Artykuł 18, oraz musi spełniać wymogi ustanowione na mocy Dyrektywy 92/183/EWG.

3. W przypadku czynności handlowych **oryginał** świadectwa zdrowia bądź dokumentu handlowego musi zostać przedstawiony władzom weterynaryjnym odpowiedzialnym za zakład przetwórstwa oraz za magazyny przechowywania tymczasowego - magazyny chłodnie - oraz pomieszczenia sortowni; w przypadku importu na obszar Wspólnoty, takie dokumenty muszą zostać przedstawione instytucji kontroli granicznej.

4. Surowiec musi zostać przetransportowany bezpośrednio do zatwierdzonych oraz zarejestrowanych zakładów przetwórstwa, które spełniają warunki określone przez Dyrektywę 90/667/EWG, bądź do magazynów chłodni zatwierdzonych do przechowywania tymczasowego. Przed podjęciem przetwórstwa, surowiec przeznaczony do produkcji farmaceutyków może również być sortowany oraz przechowywany w pomieszczeniach, które zostały specjalnie zatwierdzone do tego celu przez Państwa Członkowskie.

Państwa Członkowskie powinny powiadomić Komisję o zatwierdzeniu takich pomieszczeń sortowni.

5. Transport surowca do zakładu przetwórstwa może odbywać się wyłącznie w wodoszczelnych oraz właściwie zamkniętych pojemnikach bądź pojazdach. W zależności od zamierzonego celu wykorzystania na dokumentach odbiorcy oraz na dokumentach towarzyszących musi znajdować się napis "Wyłącznie do produkcji pożywienia dla zwierząt domowych" lub "Wyłącznie do produkcji środków farmaceutycznych lub produktów technicznych". Na pojemnikach oraz na dokumentach towarzyszących musi znajdować się nazwa oraz adres odbiorcy odbierającego transport.

6. Pojazdy oraz pojemniki wykorzystywane do transportu tych towarów, wraz ze wszystkimi jednostkami sprzętu bądź urządzeń, które stykają się z nie poddanym obróbce surowcem, muszą być umyte oraz zdezynfekowane. Materiał opakowań musi zostać spalony bądź usunięty w inny sposób, zgodnie z instrukcjami pochodzącymi od urzędowego lekarza weterynarii.

7. Tymczasowe przechowywanie surowców powinno być dozwolone jedynie w pomieszczeniach magazynów chłodni zatwierdzonych do pełnienia tej roli, podlegających wydawaniu zezwoleń oraz znajdujących się pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii. Surowce muszą być przechowywane osobno od innych towarów oraz w taki sposób, który uniemożliwia rozprzestrzenienie się chorób epizootycznych.

8. W zakładzie przetwórstwa surowce powinny zostać poddane takiej obróbce, która prowadzi do zniszczenia wszelkich czynników patogenicznych oraz wykluczenia wszelkich zagrożeń dla miejscowych stad. Odbieranie surowca z zakładu w celu bezpiecznego umieszczenia w zakładach przetwórstwa, które są w tym celu zatwierdzone oraz zarejestrowane zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 90/667/EWG powinno być dozwolone jedynie w wyjątkowych wypadkach oraz powinno posiadać autoryzację urzędowego lekarza weterynarii. Postanowienia punktów 5, 6 oraz 9 obowiązują, odpowiednio, z uwagi na transport surowców oraz zawiadomienie urzędowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za dany zakład przetwórstwa.

9. W przypadku gdy surowiec transportowany z zakładu pochodzenia, lub poza zewnętrzną granicę obszaru Wspólnoty:

- urzędowy lekarz weterynarii odpowiedzialny za taki zakład przetwórstwa w przypadku handlu odbywającego się wewnątrz obszaru Wspólnoty, lub
- władza dokonująca kontroli granicznej w przypadku importu na obszar Wspólnoty, powinni powiadomić urzędowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za zakład przetwórstwa, magazyn przechowywania tymczasowego lub pomieszczenia sortowni, o takim fakcie poprzez " system Animo ", poprzez teleks lub faks.

10. Import na obszar Wspólnoty podlega również następującym przepisom:

- (a) Państwa Członkowskie zezwolą na import surowców na teren Wspólnoty wyłącznie z tych krajów trzecich, które znajdują się na liście wymienionej w [Decyzji Rady 79/542/EWG](#) **ładz** w specjalnej [Decyzji Komisji](#) dotyczącej szczególnego surowca;
- (b) po odbyciu kontroli granicznej surowce, powinny zostać przetransportowane, pod nadzorem **właściwej** instytucji weterynaryjnej, albo bezpośrednio do takiego

zatwierdzonego bądź zarejestrowanego zakładu przetwórstwa, który znajduje się pod stałym nadzorem urzędowego lekarza weterynarii oraz przedstawił gwarancje, że dane surowce zostaną wykorzystane wyłącznie w dozwolonych celach oraz, że nie opuszczą one zakładu bez poddania ich obróbce; albo do zatwierdzonego magazynu tymczasowego lub zatwierdzonego pomieszczenia sortowni;

- (c) świadectwo zdrowia, musi zostać zaopatrzone w znak ewidencyjny instytucji przeprowadzającej kontrolę graniczną bądź poświadczona kopia takiego świadectwa musi towarzyszyć towarom aż do chwili kiedy dotrą one do zakładu będącego ich miejscem przeznaczenia.

RIOZDZIAŁ 11

Mięso królików oraz mięso hodowlanych zwierząt dzikich

Państwa członkowskie powinny zapewnić, że import mięsa królików oraz mięsa hodowlanych zwierząt dzikich ma miejsce wyłącznie gdy:

- (a) towary te pochodzą z tych krajów trzecich, które znajdują się:
  - (i) jeśli chodzi o hodowlaną zwierzynę futerkową - na liście takich krajów, z których może być importowane świeże mięso odpowiadających gatunków zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 72/462/EWG;
  - (ii) jeśli chodzi o hodowlaną zwierzynę upierzoną - na liście takich krajów, z których może być importowane świeże mięso drobiowe, zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/494/EWG;
  - (iii) jeśli chodzi o mięso królicze - na liście, która zostanie sporządzona zgodnie z procedurą, o której stanowi Artykuł 18;
- (b) towary te spełniają co najmniej te wymogi, które określone są, odpowiednio, w Rozdziałach II oraz III Dyrektywy 91/495/EWG;
- (c) towary te pochodzą z takich przedsiębiorstw, które przedstawiają gwarancje przewidziane w podpunkcie (b) oraz uznanych zgodnie z procedurą, o której stanowi Artykuł 18 lub, w oczekiwaniu na opracowanie list, o których mowa jest w podpunkcie (a) (iii), z przedsiębiorstw zatwierdzonych przez właściwe instytucje władzy;
- (d) każdej partii mięsa towarzyszy świadectwo zdrowia, o jakim stanowi Artykuł 10 (2) (c).

ROZDZIAŁ 12

Produkty pszczelarskie

1. Produkty pszczelarskie, które przeznaczone są wyłącznie do wykorzystania w pszczelarstwie:
  - (a) nie mogą pochodzić z takiego obszaru, który podlega zarządzeniu o zakazie wywozu, związanym z wystąpieniem zgnilca amerykańskiego bądź *acarioasis*, jeżeli w przypadku

acarioasis Państwo Członkowskie będące miejscem przeznaczenia uzyskało dodatkowe gwarancje zgodnie z postanowieniami Artykułu 14 (2) Dyrektywy 92/65/EWG;

(b) muszą spełniać wymogi nałożone na mocy Artykułu 8 (a) Dyrektywy 92/65/EWG.

2. Wszelkie możliwości odstępstw od powyższego muszą być ustanawiane, **o ile jest to konieczne**, zgodnie z procedurą, o której stanowi Artykuł 18 niniejszej Dyrektywy.

ROZDZIAŁ 13

Trofea zwierzęce

A. Bez wpływu na zastosowanie środków działania przyjętych zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 3626/82, handel oraz import trofeów zwierzęcych:

(i) zwierząt kopytnych oraz ptactwa, które poddane zostały całkowitej taksydermii zapewniającej ich **konserwację** w temperaturze otoczenia;

(ii) innych gatunków zwierząt niż zwierzęta kopytne oraz ptactwo;

nie powinny podlegać żadnemu zakazowi ani żadnemu ograniczeniu z powodów związanych ze zdrowiem zwierząt.

B. Bez wpływu na zastosowanie środków działania przyjętych zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 3626/82, handel oraz import trofeów zwierzęcych zwierząt kopytnych oraz ptactwa, które nie zostały poddane obróbce wspomnianej w podpunkcie a (i), powinny podlegać następującym warunkom:

1. w odniesieniu do handlu:

Trofea zwierzęce muszą:

- albo pochodzić od zwierząt pochodzących z takiego obszaru, który nie podlega ograniczeniom nałożonym w wyniku stwierdzenia wystąpienia groźnych chorób zakaźnych, na które podatne są te gatunki zwierząt, których to dotyczy,

lub:

- spełniać warunki ustanowione w punktach 2 (b) bądź (C) jeżeli uzyskane zostały one od zwierząt pochodzących z takiego obszaru, który podlega ograniczeniom nałożonym w wyniku stwierdzenia wystąpienia groźnych chorób zakaźnych, na które podatne są te gatunki zwierząt, których to dotyczy;

2. w odniesieniu do importu:

(a) w przypadku trofeów zwierzęcych stanowiących całkowite części anatomiczne, które nie zostały poddane żadnej obróbce:

takie trofea muszą:

- pochodzić ze zwierząt, z uwagi na które import na obszar Wspólnoty wszystkich kategorii świeżego mięsa gatunków, których to dotyczy, oraz które nie zostało

poddane obróbce w żadnej formie, jest dozwolony zgodnie z przepisami obowiązującymi we Wspólnocie,

- muszą być natychmiast pakowane, bez wchodzenia w kontakt z innymi produktami pochodzenia zwierzęcego, które mogą je skazić, w indywidualne, przezroczyste oraz zamknięte opakowania w taki sposób aby uniemożliwić jakiegokolwiek dalsze skażenie,
- ponadto musi towarzyszyć im świadectwo weterynaryjne poświadczające, że powyższe warunki zostały spełnione.

Ponadto, przy przeprowadzaniu wypychania, te odpady, które nie stanowią części trofeum muszą zostać zniszczone;

(b) w przypadku trofeów zwierzęcych, na które składają się wyłącznie kości, rogi, kopyta, pazury, poroża bądź zęby:

takie trofea muszą:

- być poddane zanurzeniu w gotującej się wodzie na odpowiedni okres czasu w celu zapewnienia tego, że usunięta została wszelka materia inna niż kości, rogi, kopyta, pazury, poroża bądź zęby,
- zostać zdezynfekowane za pomocą takiego produktu, który został zatwierdzony przez właściwą instytucję władzy w kraju wysyłki, w szczególności za pomocą nadtlenu wodoru w przypadku gdy dezynfekowane są części składające się z kości,
- być opakowane, natychmiast po przeprowadzeniu obróbki, bez wchodzenia w kontakt z innymi produktami pochodzenia zwierzęcego, które mogą je skazić, w indywidualne, przezroczyste oraz zamknięte opakowania w taki sposób aby uniemożliwić jakiegokolwiek dalsze skażenie,
- ponadto musi towarzyszyć im dokument bądź świadectwo poświadczające, że powyższe warunki zostały spełnione.

(c) w przypadku trofeów zwierzęcych, na które składa się wyłącznie skóra surowa ze zwierząt dużych oraz skóra surowa ze zwierząt małych:

takie trofea muszą:

- być poddane:

(i) albo suszeniu;
lub:

(ii) suszeniu bądź soleniu na mokro najmniej przez 14 dni przed ich wysyłką;

lub:

(iii) konserwowaniu w drodze innej obróbki niż garbowanie, która zostanie określona zgodnie z procedurą przewidzianą w artykule 18,

- być opakowane, natychmiast po przeprowadzeniu obróbki, bez wchodzenia w kontakt z innymi produktami pochodzenia zwierzęcego,

które mogą je skażać, w indywidualne, przezroczyste oraz zamknięte opakowania w taki sposób aby uniemożliwić jakiegokolwiek dalsze skażenie,

- ponadto musi towarzyszyć im **dokument bądź** świadectwo poświadczające, że powyższe warunki zostały spełnione.

RODZIAŁ 14

Nawóz zwierzęcy

Dla celów niniejszego Rozdziału określenie "nawóz zwierzęcy" oznacza wszelkie ekskrementy i/lub urynę zwierząt parzystokopytnych, zwierząt koniowatych i/lub drobiu, z lub bez brudną słomą, oraz guano.

1. Nawóz zwierzęcy nie przetworzony

Handel nie przetworzonym nawozem zwierzęcym

1. (a) Handel nieprzetworzonym obornikiem uzyskanym od gatunków innych niż drób czy też koniowate jest zabroniony, za wyjątkiem obornika: pochodzącego z obszaru lub gospodarstwa, które nie jest objęte restrykcjami wskutek poważnej choroby zakaźnej,

oraz

przeznaczonego do rozrzucenia pod kontrolą właściwych władz na polu stanowiącym część lub należącym do tego samego gospodarstwa, bez względu na to czy jest ono rozdzielone czy nie, usytuowanym po obu stronach granicy pomiędzy Państwami Członkowskimi i w odległości około 20 kilometrów. Właściciel gospodarstwa prowadzi rejestr dotyczący takiego obrotu transgranicznego dla celu zatwierdzenia.

Właściwe władze prowadzą rejestr takich zatwierdzonych gospodarstw.

(b) Jednakże, w charakterze odstępstwa od postanowień podpunktu (a), Państwo Członkowskie może udzielić specjalnej zgody na wprowadzanie na swój obszar:

- nawozu zwierzęcego przeznaczonego do przetworzenia w przedsiębiorstwie, które jest specjalnie zatwierdzone w tym celu przez **właściwą** instytucję **władzy**, mając na uwadze wytwarzanie produktów wymienionych w ramach punktu II poniżej. Przy zatwierdzaniu takich przedsiębiorstw, należy zwrócić uwagę na pochodzenie nawozu zwierzęcego,

lub

- nawozu zwierzęcego przeznaczonego do rozrzucania na gruntach gospodarstwa rolnego. Taki rodzaj handlu może mieć miejsce wyłącznie za zgodą **właściwych** instytucji **władzy** zarówno Państwa Członkowskiego będącego miejscem pochodzenia jak i Państwa Członkowskiego będącego miejscem przeznaczenia. Przy udzielaniu takiej zgody, należy w szczególności zwrócić uwagę na miejsce pochodzenia nawozu zwierzęcego, miejsce jego przeznaczenia oraz zagadnienia z dziedziny zdrowia oraz bezpieczeństwa zwierząt.

W takich przypadkach nawozowi zwierzęcemu powinno towarzyszyć świadectwo zdrowia, które zgodne jest ze wzorem ustalonym zgodnie z procedurą, o której stanowi Artykuł 18.

2. Handel nie przetworzonym nawozem drobiu podlega następującym warunkom:

(a) nawóz zwierzęcy musi pochodzić z takiego obszaru, który nie podlega ograniczeniom spowodowanym istnieniem przypadków choroby Newcastle bądź ptasiej [influenzy](#);

(b) ponadto, nie przetworzony nawóz pochodzący z takich stad drobiu, które zostały zaszczepione przeciwko chorobie Newcastle nie może być wysyłany do regionu, który uzyskał status nie prowadzenia szczepień przeciwko chorobie Newcastle, zgodnie z postanowieniami Artykułu 12 (2) Dyrektywy 90/539/EWG;

(c) Nawozowi zwierzęcemu powinno towarzyszyć świadectwo zdrowia, które zgodne jest ze wzorem ustalonym zgodnie z procedurą, o której stanowi Artykuł 18.

3. Handel nie przetworzonym nawozem zwierząt koniowatych nie podlega żadnym warunkom w zakresie zdrowia [zwierząt](#).

B. Import nie przetworzonego nawozu zwierzęcego

Import nie przetworzonego nawozu zwierzęcego podlega następującym warunkom:

1. nawóz zwierzęcy musi spełniać, odpowiednio do gatunków których to dotyczy, wymogi określone powyżej w podpunkcie A (1);

2. nawozowi zwierzęcemu musi towarzyszyć świadectwo zgodne z ustaleniami Artykułu 10.

II. Nawóz zwierzęcy przetworzony oraz produkty z przetworzonego nawozu zwierzęcego

Wszystkie nawozy organiczne zostały poddane obróbce zapewniającej, że dany produkt nie zawiera patogenów.

A. Handel przetworzonym nawozem zwierzęcym oraz produktami z przetworzonego nawozu zwierzęcego podlega następującym warunkom:

1. musi pochodzić z takiego przedsiębiorstwa, które zostało zatwierdzone przez [właściwą instytucję władzy](#);

2. poza tym musi:

- być wolny od salmonelli (żadnej salmonelli w 25 gramach poddanego obróbce produktu);

- być wolny od pałeczek jelitowych (enterobakterii) (w oparciu o obliczenie ilości bakterii tlenowych: < 1 000 cfu na gram produktu poddanego obróbce);

- być poddany redukcji ilości bakterii tworzących zarodniki oraz tworzących toksyny;

3. Muszą one być przechowywane w taki sposób, że po przetworzeniu niemożliwe jest skażenie lub zakażenie wtórne oraz zawilgocenie.

Z tego powodu muszą one być magazynowane w:

- w szczelnie zamkniętych oraz izolowanych silosach, lub
  - w szczelnie zamkniętych opakowaniach (torbach plastikowych lub "dużych torbach").
- B. Import przetworzonego nawozu zwierzęcego oraz produktów z przetworzonego nawozu zwierzęcego podlega następującym warunkom:
    1. muszą one spełniać wymogi określone w powyższym podpunkcie A;
    2. nawozowi zwierzęcemu musi towarzyszyć świadectwo zgodne z jego określeniem w artykule 10.

III. Guano

Handel oraz import "guano" nie podlega żadnym warunkom z zakresu zdrowia zwierząt.

ROZDZIAŁ 15

Nie przetworzona wełna, sierść, szczecina, pióra oraz części piór

1. Wełna owcza, sierść zwierząt przeżuwających oraz szczecina świńska są uważane za "nie przetworzone" wówczas gdy nie zostały one poddane myciu w zakładzie bądź zostały uzyskane w procesie garbowania, natomiast pióra oraz części piór uważane są za "nie przetworzone" wówczas gdy nie zostały one poddane działaniu strumienia pary bądź nie stanowiły przedmiotu zastosowania innej metody zapewniającej, że nie zostały przeniesione żadne patogeny.
2. Nie przetworzona wełna owcza, sierść zwierząt przeżuwających, szczecina świńska, pióra oraz części piór (towary) mogą stanowić przedmiot handlu bądź importu jedynie wówczas gdy są one bezpiecznie zamknięte w opakowaniu oraz gdy są suche. Jednakże, handel oraz import szczeciny świńskiej z tych krajów oraz regionów, w których **afrykański pomór** świń ma charakter endemiczny, jest zabroniony, z wyłączeniem takiej szczeciny świńskiej, która:
  - (a) została wygotowana, pofarbowana bądź wybielona chlorem; lub
  - (b) została poddana działaniu w innej formie, które z pewnością zniszczyło czynniki patogeniczne, pod warunkiem, że poświadczenie dokonania takich działań zostaje przedstawione w formie świadectwa pochodzącego od lekarza weterynarii odpowiedzialnego za miejsce pochodzenia. Dla celów niniejszego przepisu, mycie wykonywane w zakładzie nie jest uważane za taką formę działań.
3. Postanowienia niniejszego Rozdziału nie obowiązują z uwagi na handel oraz import piórami dekoracyjnymi oraz piórami, które:
  - (a) przewożone są przez podróżnych w celu ich wykorzystania w zakresie prywatnym; lub

- (b) stanowią przedmiot handlu bądź importu na obszar Wspólnoty w formie partii towarów przesyłanych prywatnym odbiorcom indywidualnym w celach nie przemysłowych.
4. Towary takie muszą być wysyłane bezpośrednio do zakładu stanowiącego ich miejsce przeznaczenia bądź do magazynu w celu przechowywania ich w takich warunkach, które uniemożliwiają jakiegokolwiek rozprzestrzenienie się czynników patogenicznych.

ZAŁĄCZNIK II

SZCZEGÓŁOWO OKREŚLONE WARUNKI DOTYCZĄCE ZDROWIA PUBLICZNEGO

ROZDZIAŁ 1

Import z krajów trzecich produktów mięsnych uzyskanych z mięsa drobiu, mięsa zwierziny hodowlanej, mięsa zwierziny dzikiej oraz mięsa królików.

Państwa Członkowskie powinny zapewnić, że produkty mięsne uzyskane z mięsa drobiu, mięsa zwierziny hodowlanej, mięsa zwierziny dzikiej oraz mięsa królików nie są importowane chyba, że:

- (a) albo, pochodzą z kraju trzeciego wprowadzonego na listę zgodnie z:
- (i) postanowieniami Artykułu 9 Dyrektywy 91/494/EWG w sprawie mięsa drobiu;
  - (ii) postanowieniami Artykułu 16 Dyrektywy 92/45/EWG w sprawie mięsa zwierziny dzikiej;
  - (iii) postanowieniami Rozdziału 2 Załącznika I do niniejszej Dyrektywy w sprawie mięsa królików oraz mięsa zwierziny hodowlanej

albo, pochodzą z takiego kraju trzeciego, który znajduje się na liście w Załączniku, Część I Decyzji 79/542/EWG. W takim przypadku musiały być one poddane obróbce termicznej w szczelnie zamkniętym pojemniku, przy wartości Fo równej bądź przewyższającej 3,00. Jednakże, z uwagi na produkty mięsne uzyskane z gatunków innych niż trzoda chlewna, taka obróbka może zostać zastąpiona przez taką obróbkę termiczną, w której temperatura wewnętrzna dochodzi do co najmniej 70 °C

- (b) wykorzystane mięso świeże spełnia odpowiednie wymogi określone przez Artykuł 14 Dyrektywy 71/118/EWG w sprawie mięsa drobiu, przez Artykuł 16 Dyrektywy 92/45/EWG w sprawie mięsa zwierziny dzikiej, przez Artykuł 3 Dyrektywy 91/495/EWG w sprawie mięsa królików, oraz przez Artykuł 6 tej Dyrektywy w sprawie mięsa zwierziny hodowlanej;
- (c) pochodzą one z przedsiębiorstwa, które oferuje takie same gwarancje jak te, które wymienione są w Dyrektywie 77/99/EWG oraz są zatwierdzone zgodnie z procedurą, o której stanowi Artykuł 18 bądź, w oczekiwaniu na przyjęcie decyzji w tej sprawie, przez właściwą instytucję władzy Państwa Członkowskiego, przy czym import takich produktów pozostawałby przedmiotem przepisów, o których stanowi Artykuł 11 (2) Dyrektywy 90/675/EWG (od 1 lipca 1999r., zmieniona przez Dyrektywę Rady 97/78/WE, z dnia 18.12.1997r.);

- (d) są one przygotowane, skontrolowane oraz traktowane w zgodzie z odpowiednimi wymogami ustanowionymi na mocy Dyrektywy 77/99/EWG;
- (e) każdej partii produktów mięsnych towarzyszy świadectwo zdrowia opracowane w sposób zgodny z procedurą, o której stanowi Artykuł 18.

ROZDZIAŁ 2

Do dnia 1 lipca 1997 roku powinny zostać ustanowione, zgodnie z procedurą, o której stanowi Artykuł 18, warunki [dotyczące zdrowia](#), obowiązujące z uwagi na następujące:

- wprowadzanie na rynek oraz import jaj oraz import produktów z jaj przeznaczonych do spożycia przez ludzi, bez wpływu na zastosowanie przepisów ustanowionych w ramach struktury wspólnej organizacji rynku,

Z uwagi na salmonellę oraz w oczekiwaniu na przyjęcie przepisów przez Wspólnotę, obowiązywać będą następujące przepisy dotyczące jaj przeznaczonych dla Finlandii, Norwegii oraz Szwecji:

- (a) partie jaj mogą stanowić przedmiot dodatkowych, ogólnych bądź ograniczonych gwarancji, określonych przez Komisję zgodnie z procedurą, o której stanowi Artykuł 18;
  - (b) gwarancje przewidziane w podpunkcie (a) będą udzielane z uwagi na jaja pochodzące z takiego przedsiębiorstwa, które podlega programowi uznanemu za równoważny temu, o którym mowa jest w podpunkcie (c), zgodnie z procedurą, o której stanowi Artykuł 18;
  - (c) gwarancje przewidziane w podpunkcie (a) będą obowiązujące dopiero po zatwierdzeniu przez Komisję programu operacyjnego, który zostanie przedstawiony przez Finlandię, Norwegię oraz Szwecję. Decyzje muszą zostać podjęte przez Komisję przed datą wejścia w życie Traktatu [Akcesyjnego](#), mając na uwadze to aby programy operacyjne oraz gwarancje przewidziane w podpunkcie (a) były obowiązujące z dniem wejścia w życie Traktatu [Akcesyjnego](#)
    - przygotowanie żelatyn przeznaczonych do spożycia przez ludzi,
    - handel oraz import miodu przeznaczonego do spożycia przez ludzi.
- zdrowia zwierząt oraz statusu zdrowotnego stad mlecznych, w szczególności w odniesieniu do [gruźlicy](#) oraz brucelozy;
  - higieny w odniesieniu do:
  - dojenja,
  - odbioru, transportu, obróbki oraz przetwórstwa mleka,
  - pracowników,

- badania pozostałości czynnych farmakologicznie i/lub hormonalnie substancji, antybiotyków, pestycydów oraz innych substancji szkodliwych znajdujących się w mleku bądź w produktach mlecznych,
- kryteriów stosowanych do mleka surowego traktowanego jako surowiec,
- kryteriów mikrobiologicznych mających zastosowanie do skończonych produktów,
- produkcji, wprowadzania na rynek oraz importu mięsa gatunków nie obejmowanych przez wymogi szczegółowe, a w szczególności mięsa gadów oraz produktów z takiego mięsa, przeznaczonych do spożycia przez ludzi.

W zależności od gatunków, mogą zostać określone wymogi szczegółowe w odniesieniu do:

- kryteriów mikrobiologicznych oraz parazytologicznych,
- warunków higieny podczas uboju,
- badań pozostałości.

ROZDZIAŁ 3

I. Szczegółowo określone warunki dotyczące zdrowia publicznego obowiązujące w zakresie handlu oraz importu ślimaków przeznaczonych do spożycia przez ludzi

A. Bez wpływu na przepisy Wspólnoty, krajowe oraz międzynarodowe dotyczące ochrony dziko żyjącej przyrody, dla celów niniejszego Rozdziału, przez określenie "ślimaki" rozumiane są ziemne brzuchonogi gatunków *Helix pomatia* Linné, *Helix aspersa* Muller, *Helix lucorum* oraz gatunków z rodziny *Achatinidae*.

B. Państwa Członkowskie muszą zapewnić, że ślimaki w skorupach, gotowane oraz przygotowane bądź konserwowane stanowią przedmiot handlu jako towary przeznaczone do spożycia przez ludzi wyłącznie gdy spełniają one następujące warunki:

(1) Muszą one pochodzić z przedsiębiorstw, które:

- spełniają wymogi ustanowione w artykule 4 (2) niniejszej Dyrektywy,
- są zatwierdzone przez właściwą instytucję władzy, zgodnie z wymogami ustanowionymi przez Rozdziały III oraz IV Załącznika do Dyrektywy 91/493/EWG,
- podlegają monitoringowi przeprowadzanemu przez właściwą instytucję władzy w zakresie warunków produkcji oraz kontroli

stanu zdrowotnego, w zgodzie z postanowieniami Rozdziału V (I) (3) oraz (5) oraz (II), (3) oraz (4) Dyrektywy 91/493/EWG,

- przeprowadzają swoje własne kontrole w sposób zgodny z postanowieniami Decyzji Komisji 94/356/WE.
- (2) Muszą one zostać poddane kontrolom organoleptycznym przeprowadzanym za pomocą pobierania próbek. W przypadku gdy badanie organoleptyczne ujawni, że ślimaki nie nadają się do spożycia przez ludzi, wówczas podjęte muszą zostać środki działania w celu wycofania ich z rynku oraz denaturowania ich w taki sposób aby nie mogły zostać użyte ponownie z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi.
- (3) W odniesieniu do przygotowania mięsa ślimaków w muszlach,
- (a) w zależności od skali na jaką prowadzona jest operacja, przedsiębiorstwa muszą wydzielić specjalne pomieszczenia bądź tereny dla następujących celów:
- przechowywania materiałów do pakowania oraz owijania,
  - przyjmowania oraz przechowywania żywych ślimaków,
  - mycia, wybielania lub gotowania, usuwania muszli oraz trzymowania,
  - przechowywania oraz, w razie konieczności, czyszczenia muszli oraz poddawania ich obróbce,
  - obróbka termiczna mięsa ślimaków, jeżeli istnieje taka konieczność,
  - owijania oraz pakowania mięsa ślimaków,
  - przechowywania produktu końcowego w magazynach-chłodniach;

- (b) ślimaki muszą zostać poddane kontroli przed gotowaniem. Martwe ślimaki nie mogą być przygotowywane w celu spożycia przez ludzi;
  - (c) po usunięciu muszli, usunięta podczas trymowania wątrobo-trzustka (*hyatopancreas*) nie może być wykorzystywana do celów spożycia przez ludzi.
- (4) Ślimaki w puszkach (konserwowane)

Przedsiębiorstwa muszą spełniać warunki określone w Rozdziale IV (IV) (4) Załącznika do Dyrektywy 91/493/EWG.

(5) Ślimaki gotowane oraz przygotowane

- a) w zależności od skali na jaką prowadzona jest operacja, przedsiębiorstwa muszą wydzielić specjalne pomieszczenia bądź tereny dla następujących celów:
  - przechowywanie mięsa ślimaków w muszlach w magazynach-chłodniach,
  - przechowywanie czystych muszli,
  - przechowywanie produktów hodowlanych,
  - przygotowywanie nadzienia,
  - gotowanie oraz schładzanie,
  - wypełnianie muszli mięsem ślimaków oraz nadzieniem, oraz pakowanie w pomieszczeniu o kontrolowanej temperaturze,
  - zamrażanie, o ile jest to stosowne,
  - przechowywanie produktów końcowych w magazynach-chłodniach;

Produkty muszą spełniać odpowiednie warunki określone w Rozdziale IX Załącznika B do Dyrektywy 77/99/EWG.

- (b) Mięso ślimaków używane do wypełniania muszli przed gotowaniem musi spełniać warunki określone z uwagi na mięso ślimaków w muszlach.
- (6) Zgodnie z procedurą, o której stanowi Artykuł 18 niniejszej Dyrektywy, kryteria mikrobiologiczne, włącznie z planami pobierania próbek oraz metodami przeprowadzania analizy, mogą zostać określone wówczas gdy zachodzi potrzeba ochrony zdrowia publicznego.

- (7) Ślimaki muszą być dostarczane, pakowane, przechowywane oraz transportowane zgodnie z odpowiednimi warunkami dotyczącymi higieny, które zostały określone w Rozdziałach VI oraz VIII Załącznika do Dyrektywy 91/493/EWG.
- (8) Opakowania oraz materiały służące do owijania ślimaków muszą nosić na sobie znak identyfikacyjny, zawierający następujące dane szczegółowe:
  - nazwa kraju wysyłającego, literami wielkimi, bądź litery inicjałów kraju wysyłającego, drukowanymi literami wielkimi, to jest: AT, B, DK, D, EL, E, F, FI, IRL, I, L, NL, P, SE, UK, poczym następować powinien numer zatwierdzenia przedsiębiorstwa, oraz jeden z następujących zespołów inicjałów: CE, EC, EF, EG, EK, EY.

C. W odniesieniu do importu:

- (1) opakowania oraz materiały służące do owijania ślimaków w skorupach, gotowanych oraz przygotowywanych lub konserwowanych muszą nosić na sobie nazwę bądź kod ISO kraju pochodzenia oraz numer zatwierdzenia przedsiębiorstwa produkującego, wypisane nie ścierającym się tuszem;
- (2) na następnej stronie przedstawiony jest przykładowy wzór świadectwa zdrowia, o którym stanowi Artykuł 10 (2) (c) niniejszej Dyrektywy, który musi towarzyszyć każdej partii ślimaków w skorupach, gotowanych oraz przygotowywanych lub konserwowanych, pochodzących z krajów trzecich.

WZÓR ŚWIADECTWA ZDROWIA

DOTYCZY ŚLIMAKÓW W SKORUPACH, GOTOWANYCH, PRZYGOTOWYWANYCH **LUB** KONSERWOWANYCH POCHODZĄCYCH Z KRAJÓW TRZECICH ORAZ PRZEZNACZONYCH DLA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ

Uwaga dla importera: niniejsze świadectwo służy wyłącznie celom weterynaryjnym oraz musi towarzyszyć partii towaru do chwili gdy dotrze ona do placówki kontroli granicznej.

Nr referencyjny: .....

Kraj ..... wysyłający:

Właściwa ..... instytucja ..... **władzy:**

I. Określenie ślimaków

Opis ..... produktu:

- ..... gatunki ..... (nazwy ..... naukowe):

- ..... stan⁽¹⁾ ..... oraz ..... charakter ..... obróbki:

Nr ..... kodu ..... (zgodnie ..... z ..... przydzielonym):

Rodzaj ..... opakowania:

Liczba ..... opakowań:

Waga ..... netto:

Wymagana temperatura przechowywania oraz w transporcie:

II. Pochodzenie ślimaków

Nazwa (nazwy) oraz **urzędowy** numer (**urzędowe** numery) **zatwierdzenia** przedsiębiorstwa zatwierzonego (przedsiębiorstw zatwierdzonych) przez **właściwą** instytucję **władzy** do spraw

eksportu do Wspólnoty Europejskiej:.....
.....
.....
.....
.....
.....

III. Miejsce przeznaczenia produktów

Ślimaki wysłane zostały z:
.....
(miejsce wysyłki)

do:
.....
(kraj oraz miejsce przeznaczenia)

za pomocą następujących środków transportu⁽²⁾ :

Nazwa oraz adres wysyłającego:
.....
.....

Nazwa odbiorcy oraz adres miejsca przeznaczenia:
.....
.....

IV. Świadectwo zdrowia

Podpisany poniżej urzędowy inspektor stwierdza niniejszym, że ślimaki opisane powyżej:

- (1) były traktowane oraz, w odpowiednich przypadkach, pozbawiane skorup, gotowane, przygotowywane, konserwowane, zamrażane, pakowane oraz przechowywane w warunkach higienicznych zgodnie z wymogami określonymi przez Rozdział 3 (I) Załącznika II do Dyrektywy 92/118/EWG;
- (2) stanowiły przedmiot czynności programu kontroli własnej, opracowanego oraz zrealizowanego przez osobę odpowiadającą za przedsiębiorstwo zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 94/356/WE;
- (3) zostały poddane urzędowej kontroli zdrowotnej, zgodnie z postanowieniami Rozdziału V Załącznika do Dyrektywy 91/493/EWG.

Podpisany poniżej urzędowy inspektor stwierdza niniejszym, że znane mu są postanowienia Rozdziału 3, Część I, Załącznika II do Dyrektywy Rady 92/118/EWG, postanowienia Rozdziałów III, IV, V, VI oraz VII Dyrektywy 91/493/EWG, postanowienia Rozdziału IX Załącznika B do Dyrektywy 77/99/EWG oraz postanowienia [Decyzji 94/356/WE](#).

Sporządzono w ..... dnia
.....
(miejscowość) (data)

Urzędowa pieczęć⁽³⁾

.....
(Nazwisko, wielkimi literami, oraz
podpis urzędowego lekarza weterynarii⁽³⁾)

- (1) Schłodzone, mrożone, pozbawione skorup, gotowane, przygotowane, konserwowane.
- (2) Numery rejestracyjne samochodów ciężarowych, wagonów kolejowych bądź kontenerów, numer lotu bądź nazwa statku.
- (3) Kolor pieczęci oraz podpisu musi różnić się od koloru innych wpisów danych w świadectwie.

II. Szczegółowe warunki dotyczące zdrowia publicznego obowiązujące w odniesieniu do handlu oraz importu żabich udek przeznaczonych do spożycia przez ludzi

- A.** Bez wpływu na przepisy Wspólnoty, krajowe oraz międzynarodowe dotyczące ochrony dziko żyjącej przyrody, dla celów niniejszego Rozdziału, przez określenie "żabie udka" rozumiana jest tylna część ciała oddzielona poprzez

cięcie poprzeczne za kończynami przednimi, wypatroszona oraz oskórowana, gatunków *Rana spp.* (rodzina *Ranidae*), w stanie świeżym, mrożonym bądź przetworzonym.

B. Państwa Członkowskie muszą zapewnić, że żabie udka stanowią przedmiot handlu jako towary przeznaczone do spożycia przez ludzi wyłącznie gdy spełniają one następujące warunki:

- (1) Żaby muszą być poddane ubojowi, wykrwawieniu, muszą być przygotowane oraz, jeżeli jest to stosowne, schłodzone, zamrożone, przetworzone, pakowane oraz przechowywane w przedsiębiorstwach, które:
  - spełniają wymogi ustanowione w artykule 4, punkt 2 niniejszej Dyrektywy,
  - są zatwierdzone przez właściwą instytucję władzy, zgodnie z wymogami ustanowionymi przez Rozdziały III oraz IV Załącznika do Dyrektywy 91/493/EWG,
  - podlegają monitoringowi przeprowadzanemu przez właściwą instytucję władzy w zakresie warunków produkcji oraz kontroli stanu zdrowotnego, w zgodzie z postanowieniami Rozdziału V (I) (3) oraz (5) oraz (II) (3) oraz (4) Załącznika do Dyrektywy 91/493/EWG,
  - przeprowadzają swoje własne kontrole w sposób zgodny z postanowieniami Decyzji 94/356/WE.
- (2) Żabie udka muszą zostać poddane kontrolom organoleptycznym przeprowadzanym za pomocą pobierania próbek. W przypadku gdy badanie organoleptyczne ujawni, że żabie udka nie nadają się do spożycia przez ludzi, wówczas podjęte muszą zostać środki działania w celu wycofania ich z rynku oraz denaturowania ich w taki sposób aby nie mogły zostać użyte ponownie z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi.
- (3) Ponadto, musi zostać wydzielone specjalne pomieszczenie w celu przechowywania oraz mycia żywych żab, oraz w celu przeprowadzania ich uboju oraz wykrwawiania. Pozbawianie żab życia może być dokonywane wyłącznie w drodze uboju przeprowadzanego w zatwierdzonym przedsiębiorstwie. Jeżeli stwierdzone zostało, że przed ubojem niektóre żaby są nieżywe, wówczas takie żaby nie mogą być przygotowywane w celu spożycia przez ludzi. Pomieszczenie specjalne musi spełniać wymogi określone w Rozdziale III, paragraf I, punkt 2 Załącznika do Dyrektywy 91/493/EWG, oraz musi być fizycznie oddzielone od pomieszczenia gdzie mają miejsce czynności przygotowywania.
- (4) Natychmiast, po czynnościach przygotowywania, żabie udka muszą zostać bardzo dokładnie umyte w bieżącej wodzie pitnej oraz bezpośrednio po tym schłodzone do temperatury tajenia lodu,

zamrożone do temperatury wynoszącej co najmniej - 18 °C, bądź przetworzone.

- (5) Jeżeli żabie udka zostają poddane przetworzeniu, musi to być przeprowadzane w sposób zgodny z przepisami, o których stanowi Rozdział IV Załącznika do Dyrektywy 91/493/EWG.
- (6) **Kontrole mikrobiologiczne** zgodnie z procedurą, o której stanowi Artykuł 18 niniejszej Dyrektywy, kryteria mikrobiologiczne, włącznie z planami pobierania próbek oraz metodami przeprowadzania analizy, mogą zostać określone wówczas gdy zachodzi potrzeba ochrony zdrowia publicznego.
- (8) Żabie udka muszą być dostarczane, pakowane, przechowywane oraz transportowane zgodnie z odpowiednimi warunkami dotyczącymi higieny, które zostały określone w Rozdziałach VI oraz VIII Dyrektywy 91/493/EWG.
- (8) Opakowania oraz pojemniki na żabie udka muszą nosić na sobie znak identyfikacyjny, zawierający następujące dane szczegółowe:
  - nazwa kraju wysyłającego, literami wielkimi, bądź litery inicjałów kraju wysyłającego, drukowanymi literami wielkimi, to jest: AT, B, DK, D, EL, E, F, FI, IRL, I, L, NL, P, SE, UK, poczym następować powinien numer zatwierdzenia przedsiębiorstwa, oraz jeden z następujących zespołów inicjałów: CE, EC, EF, EG, EK, EY.

C. W odniesieniu do importu:

- (1) opakowania oraz materiały służące do owijania żabich udek muszą nosić na sobie nazwę bądź kod ISO kraju pochodzenia oraz numer zatwierdzenia przedsiębiorstwa produkującego, wypisane nie ścierającym się tuszem;
- (2) na następnej stronie przedstawiony jest przykładowy wzór świadectwa zdrowia, o którym stanowi Artykuł 10 (2) (c) niniejszej Dyrektywy, który musi towarzyszyć każdej partii żabich udek pochodzących z krajów trzecich:

WZÓR ŚWIADECTWA ZDROWIA

DOTYCZY SCHŁODZONYCH, MROŻONYCH ORAZ PRZYGOTOWANYCH ŻABICH UDEK POCHODZĄCYCH Z KRAJÓW TRZECICH ORAZ PRZEZNACZONYCH DLA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ

Uwaga dla importera: niniejsze świadectwo służy wyłącznie celom weterynaryjnym oraz musi towarzyszyć partii towaru do chwili gdy dotrze ona do placówki kontroli granicznej.

Nr referencyjny: .....

Kraj ..... wysyłający:

Właściwa ..... instytucja ..... władzy:

I. Określenie żabich udek

Opis ..... produktu:

- ..... gatunki ..... (nazwy ..... naukowe):

- ..... stan⁽¹⁾ ..... oraz ..... charakter ..... obróbki:

Nr ..... kodu ..... (zgodnie ..... z ..... przydzielonym):

Rodzaj ..... opakowania:

Liczba ..... opakowań:

Waga ..... netto:

Wymagana temperatura przechowywania oraz w transporcie:

II. Pochodzenie żabich udek

Nazwa (nazwy) oraz **urzędowy** numer (**urzędowe** numery) zatwierdzenia przedsiębiorstwa zatwierdzonego (przedsiębiorstw zatwierdzonych) przez **właściwą** instytucję **władzy** do spraw eksportu do Wspólnoty Europejskiej:

.....
.....
.....
.....
.....
.....

III. Miejsce przeznaczenia produktów

Żabie udka wysłane zostały z:

.....
(miejsce wysyłki)

do:

.....
(kraj oraz miejsce przeznaczenia)

za pomocą następujących środków transportu⁽²⁾ :

Nazwa oraz adres wysyłającego:

Nazwa odbiorcy oraz adres miejsca przeznaczenia:

IV. Świadectwo zdrowia

Podpisany poniżej urzędowy inspektor stwierdza niniejszym, że żabie udka opisane powyżej:

- (1) pochodzą od żab, które zostały wykrwawione, przygotowane oraz, w odpowiednich przypadkach, schłodzone, zamrożone, **lub** przetworzone, pakowane oraz przechowywane w warunkach higienicznych zgodnie z wymogami określonymi przez Rozdział 3 (II) Załącznika II do Dyrektywy 92/118/EWG;
- (2) stanowiły przedmiot czynności programu kontroli własnej, opracowanego oraz zrealizowanego przez osobę odpowiedzialną za przedsiębiorstwo zgodnie z postanowieniami [Decyzji 94/356/WE](#);
- (3) zostały poddane **urzędowej** kontroli zdrowotnej, zgodnie z **odpowiednimi** postanowieniami Rozdziału V Załącznika do Dyrektywy 91/493/EWG.

Podpisany poniżej urzędowy inspektor stwierdza niniejszym, że znane mu są postanowienia Rozdziału 3, Część II, Załącznika II do Dyrektywy 92/118/EWG, postanowienia Rozdziałów II, IV, V, VI oraz VII Dyrektywy 91/493/EWG, oraz postanowienia [Decyzji](#) 94/356/EWG.

Sporządzono w ..... dnia
.....
(miejscowość) (data)

Urzędowa pieczęć⁽³⁾

.....
(Nazwisko, wielkimi literami, oraz
podpis urzędowego lekarza weterynarii⁽³⁾)

(1) Schłodzone, mrożone, [przetworzone](#).

(2) Numery rejestracyjne samochodów ciężarowych, wagonów kolejowych bądź kontenerów, numer lotu bądź nazwa statku.

(3) Kolor pieczęci oraz podpisu musi różnić się od koloru innych wpisów danych w świadectwie.

ROZDZIAŁ IV

SZCZEGÓŁOWE WARUNKI W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT ODNOSZĄCE SIĘ DO ŻELATYNY PRZEZNACZONEJ DO KONSUMPCJI PRZEZ LUDZI

Niniejszy Rozdział ustanawia warunki w zakresie zdrowia odnoszące się do wprowadzania na rynek oraz do importu żelatyny przeznaczonej do konsumpcji przez ludzi, ale z wyłączeniem żelatyny przeznaczonej do stosowania farmaceutycznego, kosmetycznego lub innego specjalistycznego zastosowania oraz do przyrządów medycznych.

Dla celów niniejszego Rozdziału, następujące definicje mają zastosowanie:

- żelatyna: naturalne, rozpuszczalne białko, żelujące lub nie-żelujące, otrzymywane poprzez częściową hydrolizę kolagenu wytwarzanego z kości, skór surowych z małych i dużych zwierząt, oraz ścięgien zwierząt (włączając w to ryby oraz drób),
- skóry surowe z małych i dużych zwierząt: wszystkie skórne oraz podskórne tkanki,
- garbowanie: utwardzanie skór, przy zastosowaniu roślinnych czynników garbujących, soli chromowych bądź innych substancji takich jak sole glinowe, sole żelazowe, sole krzemianowe, aldehydy oraz chinony, bądź inne syntetyczne czynniki utwardzające,
- kraj lub region należący do kategorii 1: kraj bądź region zaklasyfikowany jako wolny od BSE w sposób zgodny z ustawodawstwem Wspólnoty,
- kraj lub region należący do kategorii 2: kraj bądź region tymczasowo zaklasyfikowany jako wolny od BSE w sposób zgodny z ustawodawstwem Wspólnoty,
- kraj lub region należący do kategorii 3: kraj bądź region zaklasyfikowany jako o niskim zagrożeniu BSE w sposób zgodny z ustawodawstwem Wspólnoty,
- kraj lub region należący do kategorii 4: kraj bądź region zaklasyfikowany jako o wysokim zagrożeniu BSE w sposób zgodny z ustawodawstwem Wspólnoty.

Żelatyna przeznaczona do konsumpcji przez ludzi powinna spełniać następujące warunki:

I. WARUNKI ODNOSZĄCE SIĘ DO PRZEDSIĘBIORSTW PRODUKUJĄCYCH ŻELATYNĘ

Żelatyna przeznaczona do konsumpcji przez ludzi powinna pochodzić z przedsiębiorstw, które:

1. spełniają warunki ustanowione w Rozdziałach I, II, V, VI, VII, VIII, IX oraz X Załącznika do Dyrektywy 93/43/EWG;
2. zostały dopuszczone oraz zarejestrowane zgodnie z postanowieniami Artykułu 11 Dyrektywy 77/99/EWG;
3. podlegają nadzorowi odnoszącemu się do warunków produkcji przeprowadzanemu przez właściwą władzę zgodnie z postanowieniami Rozdziału IV Załącznika B do Dyrektywy 77/99/EWG, o ile jest to właściwe;
4. przeprowadzają program kontroli wewnętrznej zgodnie z postanowieniami Artykułu 7 (1) oraz (3) Dyrektywy 77/99/EWG;
5. przechowują dokumentację przez okres dwóch lat dotyczącą źródeł, z których pochodzą wszystkie surowce oraz dotyczącą wszystkich rozprowadzanych produktów;
6. wprowadzają oraz stosują system, który umożliwia odnalezienie pochodzenia każdej odprowadzonej partii produkcji, wszystkich sprowadzonych partii surowców, oraz umożliwia określenie warunków produkcji oraz czasu produkcji.

II. WYMAGANIA ODNOSZĄCE SIĘ DO SUROWCÓW, KTÓRE MAJĄ ZOSTAĆ UŻYTE DO PRODUKCJI ŻELATYNY

2. Do produkcji żelatyny przeznaczonej do konsumpcji przez ludzi, następujące surowce mogą zostać użyte:
  - kości,
  - skóry małych i dużych zwierząt z gatunków przeżuwaczy,
  - skóry świńskie,
  - skóry drobiowe,
  - ścięgna,
  - skóry małej i dużej dziczyzny,
  - skóry ryb oraz ości.
3. Stosowanie kości otrzymanych od zwierząt z gatunków przeżuwaczy urodzonych, hodowanych bądź ubitych w krajach lub regionach należących do kategorii 4 jest zabronione.
4. Stosowanie skór małych i dużych zwierząt poddanych procesowi garbowania jest zakazane.
5. Surowce, które zostały wyszczególnione w pierwszych pięciu ustępach paragrafu 1 powinny pochodzić od zwierząt, które zostały poddane ubojowi w rzeźni oraz których tusze uznano za zdatne do konsumpcji przez ludzi na podstawie badań przedubojowych i poubojowych.
6. Surowiec, który został wyszczególniony w szóstym ustępie paragrafu 1 powinien pochodzić od zwierząt uśmierconych, których tusze uznano za zdatne do konsumpcji przez ludzi na podstawie badań, o których mowa w postanowieniach Artykułu 3 Dyrektywy Rady 92/45/EWG⁽¹⁾.
7. Surowce, które zostały wyszczególnione w pierwszych sześciu ustępach paragrafu 1 powinny pochodzić z rzeźni, zakładów rozbioru, przedsiębiorstw przetwarzających mięso, zakładów przetwarzających dziczyznę, zakładów dokonujących odtłuszczania kości, garbarni, centrów odbioru, sklepów detalicznych, bądź pomieszczeń przyległych do punktów sprzedaży, w których to miejscach dokonywany jest rozbiór oraz przechowywane jest mięso oraz mięso drobiowe wyłącznie dla celów związanych z dostarczaniem bezpośrednio do końcowego konsumenta.
8. Surowce, które zostały wyszczególnione w ostatnim ustępie paragrafu 1 powinny pochodzić z zakładów wytwarzających produkty rybne przeznaczone do konsumpcji przez ludzi, które zostały zatwierdzone bądź zarejestrowane zgodnie z postanowieniami Dyrektywy Rady 91/493/EWG⁽²⁾.
9. Centra odbioru oraz garbarnie, które zamierzają dostarczać surowce do produkcji żelatyny przeznaczonej do konsumpcji przez ludzi powinny uzyskać specjalne do tego zezwolenie oraz powinny zostać zarejestrowane przez właściwe władze, jak również powinny spełniać następujące wymagania:
  - (d) muszą posiadać pomieszczenia magazynowe o twardych posadzkach oraz gładkich ścianach, które można łatwo wyczyścić oraz zdezynfekować;
  - (e) o ile jest to właściwe, muszą one zostać wyposażone w urządzenia chłodnicze;
  - (f) pomieszczenia magazynowe muszą być utrzymywane w zadowalającym stanie pod względem czystości oraz konserwacji, w taki sposób aby nie stanowiły one źródła skażenia w stosunku do surowców;
  - (g) jeżeli surowiec niespełniający wymogów tej części jest przechowywany i/lub przetwarzany w tych pomieszczeniach, musi on zostać oddzielony przez cały okres otrzymania, składowania, przetwarzania oraz wysyłki, od surowca spełniającego wymogi tej części;
  - (h) muszą być one kontrolowane przez właściwą władzę w regularnych odstępach czasu w celu zapewnienia tego by postanowienia niniejszego Rozdziału były wypełniane oraz w celu sprawdzenia dokumentów księgowych oraz/lub świadectw zdrowia, które umożliwiają prześledzenie pochodzenia surowca.

19. Import na obszar Wspólnoty surowca, który ma zostać zastosowany do produkcji żelatyny, która przeznaczona jest do konsumpcji przez ludzi, podlega następującym postanowieniom;

- Państwa Członkowskie zezwalają na import takiego surowca wyłącznie z krajów trzecich, które zostały umieszczone na liście, o której mowa jest odpowiednio w Decyzji Rady 79/542/EWG ⁽³⁾, bądź w Decyzji Komisji 94/85/WE ⁽⁴⁾ lub w Decyzji Komisji 97/296/WE ⁽⁵⁾, bądź też w Decyzji 94/86/WE ⁽⁶⁾,
- każdej partii towaru towarzyszy świadectwo, które jest zgodne ze wzorem ustanowionym zgodnie z procedurą, o której mowa jest w postanowieniach Artykułu 18 niniejszej Dyrektywy.

III. TRANSPORT ORAZ PRZECHOWYWANIE SUROWCÓW

2. Transport surowców przeznaczonych do produkcji żelatyny musi odbywać się w sposób zgodny z warunkami w zakresie czystości, przy użyciu właściwych środków transportu.

Podczas transportu, w momencie dostawy do centrów odbioru oraz do garbarni, oraz do przedsiębiorstwa zajmującego się przetwórstwem żelatyny, surowcom musi towarzyszyć dokument handlowy, zgodny z wzorem ustanowionym w Części VIII niniejszego Rozdziału.

4. Surowce muszą być transportowane oraz przechowywane w stanie schłodzenia bądź zamrożenia, chyba że zostają one poddane przetworzeniu w ciągu 24 godzin po ich odprawie.

W drodze odstępstwa od poprzedniego podparagrafu, odtłuszczone oraz wysuszone kości bądź oseina, solone, wysuszone oraz wapniowane skóry małych i dużych zwierząt, jak również skóry małych i dużych zwierząt poddane obróbce przy zastosowaniu substancji zasadowych bądź kwasów mogą być transportowane oraz przechowywane w temperaturze otoczenia.

3. Pomieszczenia magazynowe muszą być utrzymywane w zadowalającym stanie pod względem czystości oraz konserwacji, w taki sposób aby nie stanowiły one źródła skażenia surowców.

IV. WARUNKI JAKI NALEŻY SPEŁNIĆ PRZY WYTWARZANIU ŻELATYNY

1. Żelatyna musi być produkowana przy zastosowaniu procesu, który zapewnia że:

- wszystkie materiały kostne przeżuwalne, które pochodzą od zwierząt urodzonych, hodowanych oraz ubitych w krajach bądź regionach należących do 3 kategorii, są poddawane procesowi, który zapewnia, że wszystkie materiały kostne zostają całkowicie zmiażdżone oraz odtłuszczone przy zastosowaniu wrzątku oraz poddane obróbce rozcieńczonym kwasem chlorowodorowym (przy minimalnym stężeniu wynoszącym 4% oraz o pH < 1,5) przez okres czasu wynoszący przynajmniej dwa dni, po którym następuje obróbka alkaliczna przy zastosowaniu nasyconego roztworu LIRNE (o pH > 12,5) przez okres czasu wynoszący co najmniej 20 dni z fazą sterylizacji przy temperaturze 138-140°C trwającej cztery sekundy bądź przy zastosowaniu procesu o równoważnym działaniu, który został zatwierdzony przez Komisję po konsultacji właściwego Komitetu Naukowego,
- inne surowce są poddawane obróbce przy zastosowaniu substancji zasadowych bądź kwasów, po której następuje jedno lub wielokrotne splukanie. Następnie odpowiednio dostosowane musi być również pH. Żelatyna musi zostać wydobyta

poprzez jednokrotne lub wielokrotnie następujące po sobie ogrzewanie, po którym następuje oczyszczenie za pomocą filtrowania oraz sterylizacji.

4. Po poddaniu procesom wymienionym w paragrafie 1, żelatyna może zostać poddana procesowi suszenia oraz, o ile jest to właściwe, procesowi sproszkowania bądź sprasowania.
5. Stosowanie konserwantów, innych niż dwutlenek siarki oraz nadtlenek wodoru, jest zakazane.
6. Pod warunkiem, że wymagania odnośnie żelatyny nie przeznaczonej do konsumpcji przez ludzi są dokładnie takie same jak wymagania odnoszące się do żelatyny przeznaczonej do konsumpcji przez ludzi, produkcja oraz przechowywanie może być przeprowadzane w tym samym przedsiębiorstwie.

V. WYMAGANIA ODNOSZĄCE SIĘ DO PRODUKTÓW KOŃCOWYCH

Każda partia produkcji żelatyny powinna zostać poddana testom w celu zapewnienia tego, iż spełnia następujące kryteria:

1. Kryteria mikrobiologiczne

Parametry mikrobiologiczne	Limit
Bakterie tlenowe ogółem	10 ³ /g
Bakterie coli (30°C)	0/g
Bakterie coli (44,5°C)	0/10g
Beztlenowe bakterie redukujące siarczyn (bez wytwarzania gazu)	10/g
Clostridium perfringens	0/g
Staphylococcus aureus	0/g
Salmonella	0/25g

2. Pozostałości

Elementy	Limit
As	1 ppm
Pb	5 ppm
Cd	0,5 ppm
Hg	0,15 ppm
Cr	10 ppm
Cu	30 ppm
Zn	50 ppm
Wilgotność (105°C)	15%
Popiół (550°C)	2%
SO ₂ (Reith Williems)	50 ppm
H ₂ =2 (Europejska Farmakopia 1986r. (V ₂ O ₂))	10 ppm

V. PAKOWANIE, PRZECHOWYWANIE ORAZ TRANSPORT

2. Żelatyna przeznaczona do konsumpcji przez ludzi musi zostać zawinięta, opakowana, przechowywana oraz transportowana przestrzegając warunków odnoszących się do higieny w sposób zadowalający, w szczególności:
  - musi zostać zapewnione pomieszczenie przeznaczone do przechowywania, owijania oraz pakowania materiałów,

- zawijanie oraz pakowanie musi mieć miejsce w pomieszczeniu bądź miejscu przeznaczonym do tego celu.
3. Materiały służące do owijania oraz opakowania, w których znajduje się żelatyna muszą:
- nosić na sobie znak identyfikacyjny, zawierający następujące dane szczegółowe: nazwa kraju wysyłającego, literami wielkimi, bądź litery inicjałów kraju wysyłającego, drukowanymi literami wielkimi, to jest: AT, B, DK, D, EL, E, F, FI, IRL, I, L, NL, P, SE, UK, poczym następować powinien numer zatwierdzenia przedsiębiorstwa, oraz jeden z następujących zespołów inicjałów: CE, EC, EF, EG, EK, EY oraz powinien znaleźć się na nich napis „Żelatyna przeznaczona do konsumpcji przez ludzi”.
6. Podczas transportu żelatynie musi towarzyszyć dokument handlowy, zgodny z postanowieniami zawartymi w Artykule 3 (A) (9) (a) Dyrektywy 77/99/EWG, w którym muszą znaleźć się słowa „Żelatyna przeznaczona do konsumpcji przez ludzi” oraz data wytworzenia.

VII. Import żelatyny z krajów trzecich

- B. Państwa Członkowskie powinny zapewnić, aby żelatyna przeznaczona do konsumpcji przez ludzi była importowana wyłącznie wówczas gdy:
- pochodzi z krajów trzecich, które zostały wyszczególnione na liście znajdującej się w Części XIII Załącznika do Decyzji Komisji 94/278/WE ⁽¹⁾,
  - pochodzi z przedsiębiorstw, które spełniają warunki ustanowione w Części 1 niniejszego rozdziału,
  - została wyprodukowana z surowców, które spełniały wymagania określone w Częściach II oraz III niniejszego rozdziału,
  - została wytworzona w sposób zgodny z warunkami, o których mowa jest w Części IV niniejszego rozdziału,
  - wypełnia kryteria wyszczególnione w Części V oraz wymagania ustanowione w Części VI. 1 niniejszego Rozdziału,
  - na materiałach służących do owijania oraz na opakowaniach znajduje się znak identyfikacyjny zawierający następujące dane szczegółowe:
- Kod referencyjny ISO kraju pochodzenia, po którym następuje numer zatwierdzenia przedsiębiorstwa oraz
- dołączone jest do niego świadectwo, które jest zgodne z wzorem ustanowionym zgodnie z procedurą określoną w postanowieniach Artykułu 18 niniejszej Dyrektywy.

D. Zgodnie z procedurą, o której stanowi Artykuł 18 niniejszej Dyrektywy, Komisja może uznać, że środki w zakresie zdrowia, stosowane przez kraj trzeci odnośnie produkcji żelatyny przeznaczonej do konsumpcji przez ludzi, jako zapewniające gwarancje równoważne tym gwarancjom, które mają zastosowanie przy wprowadzaniu na rynek na obszarze Wspólnoty, wówczas gdy kraj trzeci dostarczy obiektywnych dowodów w tym względzie.

W przypadku gdy Komisja uzna taką równoważność środków w zakresie zdrowia stosowanych przez kraj trzeci, powinna ustanowić zgodnie z tą samą procedurą, warunki odnoszące się do importu żelatyny przeznaczonej do konsumpcji przez ludzi, włączając w to świadectwo dotyczące zdrowia, które musi towarzyszyć produktowi.

⁽¹⁾ Dz. U. L 268, 14.09.1992, str. 35

⁽²⁾ Dz. U. L 268, 24.09.1991, str. 15

⁽³⁾ Dz. U. L 146, 14.06.1979, str. 15

- ⁽⁴⁾ Dz. U. L 44, 17.02.1994, str.31
- ⁽⁵⁾ Dz. U. L 122, 14.05.1997, str. 21
- ⁽⁶⁾ Dz. U. L 44, 17.02.1994, str. 33

IX. WZÓR DOKUMENTU HANDLOWEGO DOTYCZĄCEGO SUROWCÓW
PRZEZNACZONYCH DO PRODUKCJI ŻELATYNY PRZEZNACZONEJ DO
KONSUMPCJI PRZEZ LUDZI

DOKUMENT HANDLOWY

DOTYCZY SUROWCÓW STOSOWANYCH DO PRODUKCJI ŻELATYNY
PRZEZNACZONEJ DO KONSUMPCJI PRZEZ LUDZI

Numer dokumentu

handlowego:.....

I. Określenie surowca

Charakter

surowca:.....

Surowiec został uzyskany od następujących gatunków

zwierząt:.....

.....

.....

Waga

netto:.....

Znak identyfikacyjny (paleta lub pojemnik)

.....

II. Pochodzenie surowca

Rzeźnia

Adres

przedsiębiorstwa:.....

Numer zatwierdzenia / rejestracji weterynaryjnej

Zakład rozbioru

Adres

przedsiębiorstwa:.....

Numer zatwierdzenia / rejestracji weterynaryjnej

Zakład przetwórstwa mięsnego

Adres

przedsiębiorstwa:.....

Numer zatwierdzenia / rejestracji weterynaryjnej

Zakład przetwórstwa innych produktów pochodzenia zwierzęcego

Adres

przedsiębiorstwa:.....

Numer rejestracji weterynaryjnej

Przedsiębiorstwo przetwarzające dziczyznę

Adres

przedsiębiorstwa:.....

Numer zatwierdzenia weterynaryjnego

Zakłady przetwórstwa rybnego

Adres

przedsiębiorstwa:.....

Numer zatwierdzenia / rejestracji weterynaryjnej

Centra odbioru

Adres

przedsiębiorstwa:.....

Numer rejestracji
weterynaryjnej:.....

Garbarnia

Adres

przedsiębiorstwa:.....

Numer rejestracji

weterynaryjnej:.....

Punkt detaliczny

Adres:.....

.....

Pomieszczenia przyległe do punktów sprzedaży, w których odbywa się rozbiór oraz przechowywanie mięsa oraz mięsa drobiowego wyłącznie w celu dostarczenia bezpośrednio końcowemu konsumentowi

Adres:.....

.....

III. Miejsce przeznaczenia surowców

Surowiec zostanie wysłany do następujących przedsiębiorstw (centrów odbioru / garbarni / zakładu produkującego żelatynę) ⁽¹⁾:

Nazwa:

.....

Adres:

.....

.....

IV. Deklaracja

Ja, niżej podpisany, stwierdzam niniejszym, że zapoznałem się oraz zrozumiałem postanowienia Części II oraz III Rozdziału 4 Załącznika 11 do Dyrektywy 92/118/EWG oraz, że ⁽¹⁾:

- skóry surowe ze zwierząt małych oraz skóry surowe z dużych zwierząt hodowlanych z gatunku przeżuwaczy, kości, skóry świńskie, skóry drobiowe oraz ścięgna opisane powyżej pochodzą od zwierząt, które zostały ubite w rzeźni oraz, których tusze zostały uznane za nadające się do konsumpcji przez ludzi po przeprowadzeniu badania przedubojowego oraz poubojowego
oraz / lub

- skóry surowe ze zwierząt małych oraz skóry surowe z dużych zwierząt z gatunku dziczyzny opisane powyżej zostały uzyskane od zwierząt uśmierconych, których tusze uznane zostały za nadające się do konsumpcji przez ludzi co nastąpiło po kontroli, o której mowa w postanowieniach Artykułu 3 Dyrektywy 92/45/EWG oraz / lub

- skóra ryb oraz ości opisane powyżej pochodzą z zakładów zajmujących się wytwarzaniem produktów rybnych, przeznaczonych do konsumpcji przez ludzi bądź zarejestrowanych zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/493/EWG.

Sporządzono

w.....dnia.....

.....

.....

(Podpis właściciela zakładu lub jego przedstawicieli)

⁽¹⁾ niewłaściwe skreślić

ZAŁĄCZNIK III

I

SKONSOLIDOWANA WERSJA ZAŁĄCZNIKÓW A ORAZ B DO DYREKTYWY 89/662/EWG

ZAŁĄCZNIK A

USTAWODAWSTWO Z DZIEDZINY WETERYNARII

ROZDZIAŁ I

- Dyrektywa Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 roku w sprawie problemów o charakterze zdrowotnym mających wpływ na wewnętrzny handel Wspólnoty świeżym mięsem (Dz. U. WE nr 121, 29. 07. 1964, str. 2012/64).
- Dyrektywa Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 roku w sprawie problemów o charakterze zdrowotnym mających wpływ na handel świeżym mięsem drobiowym (Dz. U. WE nr L 55, 08. 03. 1971, str. 23).
- Dyrektywa Rady 72/461/EWG z dnia 12 grudnia 1972 roku w sprawie problemów o charakterze zdrowotnym mających wpływ na wewnętrzny handel Wspólnoty świeżym mięsem (Dz. U. WE nr L 302, 31. 12. 1972, str. 24).
- Dyrektywa Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku w sprawie problemów o charakterze zdrowotnym mających wpływ na wewnętrzny handel Wspólnoty produktami mięsnymi (Dz. U. WE nr L 26 , 31. 01. 1977, str. 85).
- Dyrektywa Rady 80/215/EWG z dnia 22 stycznia 1980 roku w sprawie problemów o charakterze zdrowotnym mających wpływ na wewnętrzny handel Wspólnoty produktami mięsnymi (Dz. U. WE nr L 47, 21. 02. 1980, str. 4).
- Dyrektywa Rady 88/657/EWG z dnia 14 grudnia 1988 roku ustanawiająca wymogi dotyczące produkcji oraz handlu mięsem mielonym, mięsem w porcjach o wadze mniejszej niż 100 gram oraz przetworami z mięsa (Dz. U. WE nr L 382, 31. 12. 1988, str. 3).
- Dyrektywa Rady 89/437/EWG z dnia 20 czerwca 1989 roku w sprawie problemów związanych z higieną oraz ze zdrowiem, które mają wpływ na produkcję oraz wprowadzanie na rynek produktów z jaj (Dz. U. WE nr L 212, 22. 07. 1989, str. 87).
- Dyrektywa Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 roku w sprawie warunków zdrowia zwierząt jakie obowiązują w odniesieniu do wprowadzania na rynek zwierząt oraz produktów kultury wodnej (Dz. U. WE nr L 46 , 19. 02. 1991, str. 1).
- Dyrektywa Rady 91/492/EWG z dnia 15 lipca 1991 roku ustanawiająca warunki w zakresie zdrowia dotyczące produkcji oraz wprowadzania na rynek żywych [małż dwupłatkowych](#) (Dz. U. WE nr L 268, 24 09. 1991, str. 1).

- Dyrektywa Rady 91/493/EWG z dnia 22 lipca 1991 roku ustanawiająca warunki w zakresie zdrowia dotyczące produkcji oraz wprowadzania na rynek produktów rybołówstwa (Dz. U. WE nr L 268, 24. 09. 1991, str. 15).
- Dyrektywa Rady 91/494/EWG z dnia 26 czerwca 1991 roku w sprawie warunków dotyczących zdrowia zwierząt obowiązujących w odniesieniu do handlu na obszarze Wspólnoty oraz importu z krajów trzecich świeżego mięsa drobiowego (Dz. U. WE nr L 268, 24. 09. 1991, str. 35).
- Dyrektywa Rady 91/495/EWG z dnia 27 listopada 1991 roku w sprawie problemów związanych ze zdrowiem publicznym oraz ze zdrowiem zwierząt mających wpływ na produkcję oraz na wprowadzanie na rynek mięsa królików oraz mięsa **dziczyzny hodowlanej** (Dz. U. WE nr L 268, 24. 09. 1991, str. 41).
- Dyrektywa Rady 92/45/EWG z dnia 16 czerwca 1992 roku w sprawie problemów związanych ze zdrowiem publicznym oraz ze zdrowiem zwierząt związanych z zabijaniem dzikiej zwierzyny oraz z wprowadzaniem na rynek mięsa zwierzyny dzikiej (Dz. U. WE nr L 268, 14. 09. 1992, str. 35).
- Dyrektywa Rady 92/46/EWG z dnia 16 czerwca 1992 roku w ustanawiająca przepisy zdrowotne dotyczące produkcji oraz wprowadzania na rynek mleka surowego, mleka poddanego obróbce termicznej oraz produktów wytworzonych w oparciu o mleko (Dz. U. WE nr L 268, 14. 09. 1992, str. 1).

ROZDZIAŁ II

Dyrektywa Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 roku ustanawiająca wymogi dotyczące zdrowia zwierząt oraz zdrowia publicznego obowiązujące w odniesieniu do handlu na obszarze Wspólnoty oraz do importu na obszar Wspólnoty produktów nie podlegających wspomnianym wymogom określonym w szczegółowych przepisach Wspólnoty, o których mówi Załącznik A (I) do Dyrektywy 89/662/EWG i, w odniesieniu do patogenów, Dyrektywa 90/425/EWG (z wyłączeniem patogenów).

ZAŁĄCZNIK B

PRODUKTY NIE PODLEGAJĄCE UJEDNOLICENIU W RAMACH WSPÓLNOTY, ALE KTÓRYMI HANDEL BĘDZIE STANOWIŁ PRZEDMIOT KONTROLI, PRZEWIDZIANYCH PRZEZ POSTANOWIENIA NINIEJSZEJ DYREKTYWY

Inne produkty pochodzenia zwierzęcego nie obejmowane ani przez Załącznik B do niniejszej Dyrektywy, ani przez Załącznik do Dyrektywy 90/425/EWG: produkty te zostaną określone zgodnie z procedurą, o której stanowi Artykuł 18.

II

SKONSOLIDOWANA WERSJA ZAŁĄCZNIKÓW A ORAZ B DO DYREKTYWY 90/425/EWG

ZAŁĄCZNIK A

ROZDZIAŁ I

UISTAWODAWSTWO W DZIEDZINIE WETERYNARII

Część 1

- Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 roku w sprawie problemów związanych ze zdrowiem [zwierząt](#) mających wpływ na handel wewnętrzny Wspólnoty zwierzętami gatunków bydła oraz [trzodą chlewną](#) (Dz. U. WE nr 121, 29. 07. 1964, str. 1977/64).
- Dyrektywa Rady 88/407/EWG z dnia 14 czerwca 1988 roku ustanawiająca wymogi dotyczące zdrowia zwierząt, które obowiązują w odniesieniu do wewnętrznego handlu Wspólnoty oraz do importu [głęboko](#) zamrożonym nasieniem zwierząt domowych gatunków bydła (Dz. U. WE nr L 194, 22. 07. 1988, str. 10).
- Dyrektywa Rady 89/556/EWG z dnia 25 września 1989 roku w sprawie warunków dotyczących zdrowia zwierząt, które obowiązują w odniesieniu do wewnętrznego handlu Wspólnoty oraz do importu z krajów trzecich embrionów zwierząt domowych gatunków bydła (Dz. U. WE nr L 302, 19. 10. 1989, str. 1).
- Dyrektywa Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 roku w sprawie polityki dotyczącej warunków zdrowotnych obowiązujących w odniesieniu do przemieszczania zwierząt koniowatych oraz ich importu z krajów trzecich (Dz. U. WE nr L 224, 18. 08. 1990, str. 42).
- Dyrektywa Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 roku ustanawiająca wymogi dotyczące zdrowia zwierząt obowiązujące w odniesieniu do wewnętrznego handlu Wspólnoty oraz do importu nasienia zwierząt domowych gatunków [trzody chlewnej](#) (Dz. U. WE nr L 224, 18. 08. 1990, str. 62).
- Dyrektywa Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 roku w sprawie warunków dotyczących zdrowia zwierząt, które obowiązują w odniesieniu do

wewnętrznego handlu Wspólnoty, oraz do importu z krajów trzecich drobiu oraz jaj [wylęgowych](#) (Dz. U. WE nr L 303, 31. 10. 1990, str. 6).

- Dyrektywa Rady 90/667/EWG z dnia 27 listopada 1990 roku ustanawiająca przepisy weterynaryjne dotyczące usuwania oraz przetwarzania odpadów zwierzęcych, w celu wprowadzania ich na rynek oraz w celu zapobiegania wprowadzaniu patogenów do pasz pochodzących ze zwierząt bądź ryb, oraz wprowadzająca poprawki do Dyrektywy 90/425/EWG (Dz. U. WE nr L 363, 27. 12. 1990, str. 51).
- Dyrektywa Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 roku w sprawie warunków dotyczących zdrowia zwierząt, które obowiązują w odniesieniu do wprowadzania na rynek zwierząt oraz produktów kultury wodnej (Dz. U. WE nr L 46, 19. 02. 1991, str. 1).
- Dyrektywa Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 roku w sprawie warunków dotyczących zdrowia zwierząt, które obowiązują w handlu wewnętrznym Wspólnoty zwierzętami gatunków owiec oraz kóz (Dz. U. WE nr L 46, 19. 02. 1991, str. 19).
- Dyrektywa Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 roku w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu, oraz wprowadzająca poprawki do Dyrektyw 90/425/EWG oraz 91/496/EWG (Dz. U. WE nr L 340, 11. 12. 1991, str. 17).

Część 2

Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 roku ustanawiająca wymogi dotyczące zdrowia zwierząt, które obowiązują w odniesieniu do handlu na obszarze Wspólnoty oraz importu na obszar Wspólnoty zwierząt, nasienia, jaj oraz embryonów nie podlegających wymogom dotyczącym zdrowia zwierząt ustanowionym w szczegółowych przepisach Wspólnoty wymienionych w Załączniku A (I) (1) do Dyrektywy 90/425/EWG (Dz. U. WE nr L 268, 14. 09. 1992, str. 54).

- W odniesieniu do patogenów:

Dyrektywa Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 roku ustanawiająca wymogi odnośnie zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego jakie obowiązują w handlu i imporcie na obszar Wspólnoty produktów nie podlegających wspomnianym wymogom określonym w szczegółowych przepisach Wspólnoty, o których mówi Załącznik A (I) do Dyrektywy 89/662/EWG i, w odniesieniu do patogenów, Dyrektywa 90/425/EWG.

ROZDZIAŁ II

USTAWODAWSTWO W ZAKRESIE ZOOTECHNIKI

- Dyrektywa Rady 77/504/EWG z dnia 25 lipca 1977 roku w sprawie zwierząt hodowlanych czystych ras gatunków bydła (Dz. U. WE nr L 206, 12. 08. 1977, str. 8).
- Dyrektywa Rady 88/661/EWG z dnia 19 grudnia 1988 roku w sprawie norm zootechnicznych mających zastosowanie do zwierząt hodowlanych z gatunków [trzody chlewnej](#) (Dz. U. WE nr L 382, 31. 12. 1988, str. 36).
- Dyrektywa Rady 89/361/EWG z dnia 30 maja 1989 roku w sprawie hodowlanych owiec oraz kóz czystej rasy (Dz. U. WE nr L 153, 08. 06. 1989, str. 30).
- Dyrektywa Rady 90/427/EWG z dnia 26 czerwca 1990 roku w sprawie warunków zootechnicznych oraz genealogicznych obowiązujących w handlu wewnętrznym Wspólnoty z uwagi na zwierzęta koniowate (Dz. U. WE nr L 224, 18. 08. 1990, str. 55).
- Dyrektywa Rady 91/174/EWG z dnia 25 marca 1991 roku ustanawiająca wymogi zootechniczne oraz dotyczące rodowodu z uwagi na [wprowadzanie na rynek](#) zwierząt czystej rasy (Dz. U. WE nr L 85, 05. 04. 1991, str. 37).

ZAŁĄCZNIK B

ZWIERZĘTA ORAZ PRODUKTY NIE BĘDĄCE PRZEDMIOTEM HARMONIZACJI, JEDNAKŻE HANDEL KTÓRYMI BĘDZIE PODLEGAŁ KONTROLOM PRZEWIDZIANYM W POSTANOWIENIACH NINIEJSZEJ DYREKTYWY

ROZDZIAŁ I

Ustawodawstwo w zakresie weterynarii - inne zwierzęta żywe nie znajdujące się na liście w Załączniku A, Rozdział I.

ROZDZIAŁ II

Ustawodawstwo w zakresie weterynarii - nasienie, [komórki jajowe](#) oraz embriony nie znajdujące się na liście w Załączniku A, Rozdział I.

Aktualizacja: 07/00

DYREKTYWA RADY 92/119/EEC

z 17 grudnia 1992

wprowadzająca ogólne środki Wspólnoty dla kontroli pewnych chorób zwierzęcych i specjalne środki odnoszące się do choroby pęcherzykowej świń.

(OJ L 62, 15.03.93, p. 69)

zmieniona przez Traktat Akcesyjny z 1994 roku

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

Zgodnie z traktatem o utworzeniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej, w szczególności z jego Artykułem 43,

zgodnie z wnioskiem Komisji ⁽¹⁾,

zgodnie z opinią Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

zgodnie z opinią Komitetu Ekonomiczno-Socjalnego ⁽³⁾,

Zważywszy, że żywe zwierzęta są wymienione w Aneksie II do Traktatu; zważywszy, że wprowadzanie na rynek żywych zwierząt stanowi ważne źródło dochodów ludności wiejskiej;

Zważywszy, że konieczne jest ustanowienie na poziomie Wspólnoty środków kontrolnych, podejmowanych w wypadku wybuchów choroby, w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju sektora rolniczego i przyczynienia się do ochrony zdrowia zwierząt we Wspólnocie;

Zważywszy, że należy podjąć środki kontrolne kiedy tylko pojawi się podejrzenie obecności choroby, aby umożliwić podjęcie natychmiastowej i efektywnej akcji kiedy tylko obecność choroby zostanie potwierdzona;

Zważywszy, że podejmowane środki muszą dopuszczać zapobieganie rozprzestrzenianiu się choroby, w szczególności poprzez staranne kontrolowanie ruchów zwierząt i produktów, które łatwo mogą przenosić infekcję,

Zważywszy, że zapobieganie chorobom we Wspólnocie powinno normalnie opierać się na polityce nie szczepienia; zważywszy, jednakże, że ważne jest poczynienie przygotowań do szczepienia jeżeli poważna sytuacja wymaga takiego działania;

Zważywszy, że w celu zapewnienia rozpoznania wszystkich szczepionych zwierząt, konieczna jest identyfikacja tych zwierząt;

Zważywszy, że w celu udzielenia koniecznych gwarancji, moc szczepionki musi być zaaprobowana przez laboratorium referencyjne wyznaczone przez Wspólnotę;

Zważywszy, że staranne dochodzenie epidemiologiczne jest niezbędne dla zapobiegania wszelkiemu rozprzestrzenianiu się chorób; zważywszy, że Państwa Członkowskie muszą powołać w tym celu specjalne jednostki;

---

(1) Dziennik Urzędowy nr C 148 z dnia 7 czerwca 1991, str. 12

(2) Dziennik Urzędowy nr C 280 z dnia 28 kwietnia 1992, str. 124

(3) Dziennik Urzędowy nr C 339 z dnia 31 grudnia 1991 str. 12

Zważywszy, że w celu zapewnienia efektywności systemu kontroli, diagnoza chorób musi być zharmonizowana i musi być przeprowadzana pod auspicjami odpowiedzialnych laboratoriów, których koordynacja może być prowadzona przez laboratorium referencyjne wyznaczone przez Wspólnotę;

Zważywszy, że Artykuł 3 Decyzji Rady 90/424/EEC z dnia 26 czerwca 1990r. o wydatkach w sferze weterynaryjnej ⁽⁴⁾ ma zastosowanie w przypadku wybuchu jednej z chorób wyliczonych w Aneksie I;

Zważywszy, że zwykle środki kontroli tych chorób tworzą podstawę dla utrzymywania jednolitego standardu zdrowia zwierząt;

Zważywszy, że dla każdej pojedynczej choroby poczynając od choroby pęcherzykowej świń powinny zostać wprowadzone specjalne przepisy;

UCHWALIŁA NASTĘPUJĄCĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza Dyrektywa określa ogólne środki kontroli Wspólnoty, stosowane w wypadku wybuchu jednej z chorób wyliczonych w Aneksie I.

Artykuł 2

Dla celów niniejszej Dyrektywy, stosowane będą następujące definicje:

1. gospodarstwo: każde gospodarstwo (rolne lub inne) położone na terytorium Państwa Członkowskiego, w którym zwierzęta są hodowane lub rozmnażane;
2. zwierzę: każde zwierzę domowe z gatunku, który może być bezpośrednio dotknięty chorobą, o której mowa, lub każde dzikie zwierzę - kręgowiec, co do którego istnieje prawdopodobieństwo jego udziału w epidemiologii choroby, jako nosiciela lub zbiornika zarazków;
3. wektor: każde dzikie zwierzę kręgowce lub bezkręgowce, które za pomocą środków biologicznych lub mechanicznych może przekazywać i rozprzestrzeniać czynnik chorobotwórczy, o której mowa;
4. właściciel lub posiadacz: każda osoba lub osoby, fizyczne lub prawne, posiadające własność zwierząt, lub którym zlecono hodowanie wymienionych zwierząt, za wynagrodzeniem finansowym lub nieodpłatnie;
5. okres inkubacji: prawdopodobny okres czasu upływający między narażeniem się na działanie czynnika chorobotwórczego i początkiem symptomów klinicznych. Czas trwania tego okresu powinien być czasem wskazanym w Aneksie I dla danej choroby;

---

(4) Dziennik Urzędowy nr L 224 z dnia 18 sierpnia 1990 str. 19. Decyzja ze zmianami wprowadzonymi Decyzją 91/133/EEC (Dziennik Urzędowy nr L 66 z dnia 13 marca 1991, str. 18)

6. potwierdzenie infekcji: oświadczenie właściwego urzędu o pojawieniu się którejś z chorób wymienionych w Aneksie I. oparte na wynikach laboratoryjnych; jednakże, w przypadku epidemii, właściwy urząd może także potwierdzić obecność choroby na podstawie wyników klinicznych i / lub epidemiologicznych;

7. właściwy urząd: centralny urząd Państwa Członkowskiego odpowiedzialny za przeprowadzanie kontroli weterynaryjnych lub jakiegokolwiek urząd weterynaryjny, któremu delegował on tę odpowiedzialność;

8. urzędowy lekarz weterynarii: weterynarz wyznaczony przez właściwy urząd.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie wprowadzą obowiązek natychmiastowego powiadomienia właściwego urzędu o podejrzeniu pojawienia się którejkolwiek z chorób wymienionych w Aneksie I.

Artykuł 4

1. Jeżeli istnieje podejrzenie, że zwierzęta w gospodarstwie są zakażone lub zarażone jedną z chorób wymienionych w Aneksie I, Państwa Członkowskie zapewnią natychmiastowe wszczęcie przez urzędowego lekarza weterynarii oficjalnych kroków dochodzeniowych w celu potwierdzenia lub wykluczenia obecności choroby, o której mowa i, w szczególności, pobranie próbek koniecznych do badania laboratoryjnego. W tym celu zwierzęta, o których mowa mogą być przetransportowane do laboratoriów pod nadzorem właściwego urzędu, który podejmie stosowne kroki w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się choroby.

2. Natychmiast po zawiadomieniu o podejrzeniu obecności choroby, właściwy urząd umieści gospodarstwo pod oficjalnym nadzorem a w szczególności zażąda, aby:

(a) sporządzono spis wszystkich kategorii zwierząt podatnych gatunków i aby pod względem każdej z tych kategorii notowano liczbę zwierząt już zdechłych, zarażonych lub które mogą być zarażone lub zakażone; spis należy aktualizować w celu uwzględnienia zwierząt urodzonych lub umierających podczas okresu podejrzenia; informacje w spisie muszą być aktualizowane i okazane na żądanie i mogą być kontrolowane podczas każdej wizyty;

(b) w razie potrzeby wszystkie zwierzęta z podatnych gatunków w gospodarstwie były trzymane w swoich pomieszczeniach lub zamknięte w jakimś innym miejscu, gdzie mogą być odizolowane, biorąc pod uwagę możliwą rolę wektorów;

(c) żadne zwierzęta z podatnych gatunków nie wchodziły lub nie opuszczały terenu gospodarstwa;

(d) wszystkie ruchy:

- osób, zwierząt innych gatunków nie podatnych na chorobę i pojazdów do lub z gospodarstwa,

- mięsa lub tusz zwierzęcych, lub środków żywienia zwierząt, sprzętu, odpadów, odchodów, podściółki, nawozu lub czegokolwiek, co może przenosić chorobę, o której mowa

(e) uzyskały zezwolenie właściwego urzędu, który powinien określić warunki zapobiegania wszelkiemu ryzyku rozprzestrzenienia się choroby, aby zainstalowano stosowne środki dezynfekcji przy wejściach i wyjściach z budynków lub miejsc mieszczących zwierzęta podatnych gatunków oraz samego gospodarstwa;

(f) przeprowadzono dochodzenie epizootologiczne zgodnie z Artykułem 8.

3. Do czasu wprowadzenia oficjalnych środków określonych w paragrafie 2, właściciel lub posiadacz każdego zwierzęcia, z podejrzeniem choroby powinien zastosować wszelkie stosowne środki w celu zapewnienia przestrzegania postanowień paragrafu 2, z wyłączeniem podparagrafu (f) tego paragrafu.

4. Właściwy urząd może zastosować każdy ze środków przewidzianych w paragrafie 2 wobec innych gospodarstw, jeżeli ich położenie, konfiguracja lub kontakty z gospodarstwem, w którym podejrzewa się obecność choroby uzasadniają podejrzenie możliwości zakażenia

5. Środki wymienione w paragrafach 1 i 2 nie zostaną cofnięte, dopóki podejrzenie obecności choroby nie zostanie wykluczone przez urzędowego lekarza weterynarii.

Artykuł 5

1. Po oficjalnym potwierdzeniu obecności jednej z chorób wymienionych w Aneksie I w gospodarstwie, Państwo Członkowskie zapewni aby, dodatkowo do środków określonych w Artykule 4 (2), właściwy urząd zażądał zastosowania następujących środków:

(a) wszystkie zwierzęta podatnych gatunków na terenie gospodarstwa mają być bezzwłocznie na miejscu zabite. Zwierzęta które zdechły lub zostały zabite należy natychmiast zakopać lub spalić, jeżeli to możliwe, lub zniszczyć w zakładzie zagospodarowania padliny. Działania te należy przeprowadzić w taki sposób, aby zminimalizować ryzyko rozsiania czynnika choroby;

(b) wszelkie substancje lub odpady, takie jak pożywienie dla zwierząt, podściółka, nawóz lub gnojówka, które mogły ulec skażeniu, należy zniszczyć lub odpowiednio przerobić. Przerobienie to, przeprowadzone stosownie do instrukcji urzędowego lekarza weterynarii, musi zapewnić zniszczenie wszelkich czynników lub wektorów czynników chorobotwórczych;

(c) po przeprowadzeniu działań wymienionych w podparagrafach (a) i (b), budynki, w których mieściły się zwierzęta podatnych gatunków, ich otoczenie, pojazdy używane do transportu i cały sprzęt, który mógł ulec skażeniu należy wyczyścić i zdezynfekować zgodnie z Artykułem 16;

(d) należy przeprowadzić dochodzenie epizootologiczne zgodnie z Artykułem 8.

2. W razie zagospodarowania odpadów w formie zakopania ich, musi ono być wystarczająco głębokie, aby zapobiec wykopaniu przez zwierzęta mięsożerne padliny lub odpadów, o których mowa w paragrafie 1 (a) i (b) powyżej, i musi ono nastąpić w odpowiedniej glebie, aby zapobiec skażeniu wód gruntowych czy innym zanieczyszczeniom środowiska.

3. Właściwy urząd może rozszerzyć stosowanie środków przewidzianych w paragrafie 1 na inne sąsiednie gospodarstwa, jeżeli ich położenie, rozmieszczenie lub kontakty z gospodarstwem, w którym potwierdzona została obecność choroby uzasadniają podejrzenie możliwości zakażenia.

4. Na wznowienie hodowli w gospodarstwie powinno ono uzyskać zezwolenie właściwego urzędu, po dokonanej przez urzędowego lekarza weterynarii zadowolającej inspekcji operacji czyszczenia i dezynfekcji wykonanych zgodnie z Artykułem 16.

Artykuł 6

Jeżeli zwierzęta żyjące dziko są zarażone lub podejrzewa się, że są zarażone, Państwa Członkowskie zapewnią podjęcie odpowiednich działań. Państwa Członkowskie poinformują o zastosowanych przez nie środkach Komisję i inne Państwa Członkowskie w Stałym Komitecie Weterynaryjnym powołanym Decyzją 68/361/EEC ⁽¹⁾.

Artykuł 7

1. W przypadku gospodarstw, które składają się z dwóch lub więcej oddzielnych jednostek produkcyjnych, właściwy urząd może odstąpić od wymagań Artykułu 5 (1) (a) odnośnie zdrowych jednostek produkcyjnych zarażonego gospodarstwa, pod warunkiem, że urzędowy lekarz weterynarii potwierdził, iż struktura i rozmiar tych jednostek oraz przeprowadzane w nich operacje są tego typu, że są one całkowicie oddzielone pod względem pomieszczeń, przechowywania, personelu, wyposażenia i karmienia, tak, aby można było uniknąć rozprzestrzeniania się czynnika chorobotwórczego z jednej jednostki do drugiej.

2. W razie zastosowania do paragrafu 1, przepisy określone w decyzji Komisji 88/397/EEC ⁽²⁾ stosują się *mutatis mutandis*.

Zasady te mogą być zmienione dla tej choroby na mocy procedury określonej w Artykule 25 w celu uwzględnienia szczególnego charakteru choroby.

---

(1) Dziennik Urzędowy nr L 225 z dnia 18 października 1968, str. 23

(2) Decyzja Komisji 88/397/EEC z 12 lipca 1988 koordynująca przepisy określone przez Państwa Członkowskie w zastosowaniu Artykułu 6 Dyrektywy Rady 85/511/EEC (Dziennik Urzędowy nr L 189 z 20 lipca 1988, str 25)

Artykuł 8

1. Dochodzenie epizootiologiczne obejmuje:

(a) długość czasu podczas którego choroba mogła istnieć w gospodarstwie przed jej zauważeniem lub podejrzeniem;

(b) możliwe pochodzenie choroby w gospodarstwie i identyfikację innych gospodarstw, na terenie których znajdują się zwierzęta podatnych gatunków, które mogły ulec zarażeniu lub zakażeniu;

(c) ruchy osób, zwierząt, padliny, pojazdów, sprzętu lub wszelkich innych substancji, które mogły przenosić czynnik chorobotwórczy do albo z tego gospodarstwa,

(d) odpowiednio obecność i rozprawianie wektorów choroby.

2. Należy powołać jednostkę kryzysową w celu zapewnienia pełnej koordynacji wszystkich środków koniecznych do zapewnienia w miarę możliwości najszybszego wytopienia choroby, i dla celów przeprowadzenia dochodzenia epizootiologicznego.

Przepisy ogólne dotyczące krajowych jednostek kryzysowych i jednostek kryzysowych Wspólnoty zostaną określone przez Radę kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji.

Artykuł 9

1. Jeżeli urzędowy lekarz weterynarii stwierdzi, lub uważa na podstawie potwierdzonych danych, że choroba mogła być przeniesiona z innych gospodarstw do gospodarstwa wymienionego w Artykule 4 lub z tego ostatniego do innych gospodarstw w wyniku ruchu osób, zwierząt, pojazdów lub w jakikolwiek inny sposób, te inne gospodarstwa zostaną umieszczone pod oficjalnym nadzorem zgodnie z Artykułem 4; nadzór ten nie zostanie zdjęty dopóki podejrzewana obecność choroby w gospodarstwie nie zostanie oficjalnie wykluczona.
2. Jeżeli urzędowy lekarz weterynarii stwierdzi, lub uważa na podstawie potwierdzonych danych, że choroba mogła być przeniesiona z innych gospodarstw do gospodarstwa wymienionego w Artykule 5 lub z tego ostatniego do innych gospodarstw w wyniku ruchu osób, zwierząt, pojazdów lub w jakikolwiek inny sposób, te inne gospodarstwa zostaną umieszczone pod oficjalnym nadzorem zgodnie z Artykułem 4; nadzór ten nie zostanie zdjęty dopóki podejrzewana obecność choroby w gospodarstwie nie zostanie oficjalnie wykluczona.
3. Jeżeli gospodarstwo zostało objęte postanowieniami paragrafu 2, właściwy urząd utrzyma w mocy postanowienia Artykułu 4 w stosunku do gospodarstwa przynajmniej przez maksymalny okres inkubacji, właściwy dla każdej choroby, następujący po prawdopodobnym czasie wprowadzenia infekcji, ustalonym przez dochodzenie epizootologiczne przeprowadzone zgodnie z Artykułem 8.
4. Właściwy urząd może, jeżeli uważa, że warunki na to zezwalają, ograniczyć stosowanie środków przewidzianych w paragrafach 1 i 2 do części gospodarstwa i znajdujących się tam zwierząt, pod warunkiem, że gospodarstwo może spełnić warunki określone w Artykule 7, lub tylko do zwierząt podatnych gatunków.

Artykuł 10.

1. Po oficjalnym potwierdzeniu diagnozy jednej z chorób, o których mowa, Państwa Członkowskie dopilnują, aby właściwy urząd ustanowił wokół skażonego gospodarstwa strefę ochrony, o minimalnym promieniu trzech kilometrów, zawierającą się w strefie nadzoru o minimalnym promieniu 10 kilometrów. Ustanowienie stref musi uwzględniać czynniki geograficzne, administracyjne, ekologiczne i epizootologiczne odnoszące się do chorób, o których mowa, i urzędnika kontrolne.
2. Jeżeli strefy są położone na terytorium więcej niż jednego Państwa Członkowskiego, właściwe urzędy zainteresowanych Państw Członkowskich będą współpracować w ustanawianiu stref wymienionych w paragrafie 1. Jednakże, w razie konieczności, strefa ochrony i strefa nadzoru zostanie ustanowiona zgodnie z procedurą przewidzianą w Artykule 26.
3. Na należycie uzasadnione żądanie Państwa Członkowskiego lub z inicjatywy Komisji zgodnie z procedurą określoną w Artykule 26 może zostać podjęta decyzja o zmodyfikowaniu (w szczególności odpowiednio o zmniejszeniu lub zwiększeniu) granic stref określonych w paragrafie 1 lub czasu trwania środków restrykcyjnych, z uwzględnieniem:
  - ich sytuacji geograficznej i czynników ekologicznych,
  - warunków meteorologicznych,
  - obecności, rozprzestrzeniania i typu wektorów,
  - wyników studiów epizootologicznych przeprowadzonych zgodnie z Artykułem 8,

- wyników testów laboratoryjnych,
- aktualnie stosowanych środków kontrolnych.

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie zapewnią stosowanie w strefie ochronnej następujących środków:

(a) wszystkie gospodarstwa w strefie posiadające zwierzęta podatnych gatunków zostaną zidentyfikowane;

(b) należy przeprowadzać okresowe wizyty w gospodarstwach posiadających zwierzęta podatnych gatunków, badania kliniczne tych zwierząt włączając w to, w razie konieczności, pobieranie próbek do badania laboratoryjnego; należy prowadzić rejestr wizyt i ustaleń, z częstotliwością wizyt proporcjonalną do powagi zagrożenia zarazą w gospodarstwach największego ryzyka;

(c) ruch i transport zwierząt podatnych gatunków na drogach publicznych lub prywatnych, z wyłączeniem dróg zaopatrzeniowych gospodarstw, zostanie zakazany; właściwy urząd może jednakże udzielić wyjątkowego zezwolenia na odstępianie od tego zakazu dla przewozu zwierząt drogą lub koleją bez wyładowywania ich lub zatrzymywania się;

(d) zwierzęta podatnych gatunków muszą pozostać w gospodarstwie na którym są trzymane, z wyjątkiem przetransportowania ich pod oficjalnym nadzorem bezpośrednio do rzeźni położonej w tej strefie w celu uboju z konieczności lub, jeżeli strefa ta nie posiada rzeźni pod nadzorem weterynaryjnym, do rzeźni w strefie nadzoru wyznaczonej przez właściwy urząd. Taki transport może być dozwolony przez właściwy urząd tylko po przeprowadzeniu przez urzędowego lekarza weterynarii badania wszystkich zwierząt podatnych gatunków w gospodarstwie i potwierdzeniu przez niego, że w stosunku do żadnego ze zwierząt nie zachodzi podejrzenie zarażenia. Właściwy urząd odpowiedzialny za rzeźnię zostanie poinformowany o zamiarze wysłania do niej zwierząt.

2. Środki zastosowane w strefie ochrony zostaną utrzymane w mocy przynajmniej przez maksymalny okres inkubacji typowy dla choroby, o której mowa, po rozdysponowaniu zwierzętami z zarażonego gospodarstwa zgodnie z Artykułem 5 i po przeprowadzeniu operacji czyszczenia i dezynfekcji zgodnie z Artykułem 16. Jednakże, jeżeli choroba jest przenoszona przez wektor owada, właściwy urząd może wyznaczyć czas obowiązywania środków lub ustalić przepisy dla ewentualnego wprowadzenia próbnych zwierząt. Państwa Członkowskie poinformują niezwłocznie Komisję i inne Państwa Członkowskie w Stałym Komitecie Weterynaryjnym o zastosowanych przez nie środkach.

Po wygaśnięciu okresu wymienionego w pierwszym podparagrafie, zasady stosowane do strefy nadzoru stosuje się również do strefy ochrony.

Artykuł 12

1. Państwa Członkowskie zapewnią stosowanie w strefie nadzoru następujących środków:

(a) wszystkie gospodarstwa posiadające zwierzęta podatnych gatunków zostaną zidentyfikowane;

(b) ruch zwierząt podatnych gatunków na drogach publicznych zostanie zakazany z wyjątkiem prowadzenia ich na pastwisko lub do budynków zwierzęcych; właściwy urząd może jednakże

udzielić wyjątkowego zezwolenia na odstępianie od tego zakazu dla przewozu zwierząt drogą lub koleją bez wyładowywania ich i zatrzymywania się;

(c) transport zwierząt podatnych gatunków w strefie nadzoru wymaga zezwolenia właściwego urzędu;

(d) zwierzęta podatnych gatunków muszą pozostać wewnątrz strefy nadzoru przez maksymalny okres inkubacji po najświeższym zarejestrowanym przypadku choroby. Następnie zwierzęta mogą być usunięte z tej strefy w celu przetransportowania ich pod oficjalnym nadzorem bezpośrednio do rzeźni wyznaczonej przez właściwy urząd w celu uboju z konieczności. Zezwolenie na taki transport może być udzielone przez właściwy urząd tylko po przeprowadzeniu przez urzędowego lekarza weterynarii badania wszystkich zwierząt podatnych gatunków w gospodarstwie i potwierdzeniu przez niego, że w stosunku do żadnego ze zwierząt nie zachodzi podejrzenie zarażenia. Właściwy urząd odpowiedzialny za rzeźnię zostanie poinformowany o zamiarze wysłania do niej zwierząt.

2. Środki zastosowane w strefie nadzoru zostaną utrzymane w mocy przez okres przynajmniej równy maksymalnemu okresowi inkubacji po rozdysponowaniu zwierzętami z gospodarstwa zgodnie z Artykułem 5 i po przeprowadzeniu operacji czyszczenia i dezynfekcji zgodnie z Artykułem 16. Jednakże, jeżeli choroba jest przenoszona przez wektor owada, właściwy urząd może wyznaczyć czas obowiązywania środków lub ustalić przepisy dla ewentualnego wprowadzenia próbných zwierząt. Państwa Członkowskie informują niezwłocznie Komisję i inne Państwa Członkowskie w Stałym Komitecie Weterynaryjnym o zastosowanych przez nie środkach.

Artykuł 13

Jeżeli zakazy określone w Artykule 11 (1) (d) i 12 (1) (d) są utrzymywane powyżej 30 dni z powodu występowania dalszych przypadków choroby i w wyniku tego powstają problemy z przechowywaniem zwierząt, właściwy urząd może w następstwie podania właściciela wyjaśniającego podstawy złożenia takich podań, zezwolić na usunięcie zwierząt z gospodarstwa w strefie ochrony lub w strefie nadzoru, pod warunkiem, że:

(a) urzędowy lekarz weterynarii skontrolował stan faktyczny,

(b) przeprowadzono inspekcję wszystkich zwierząt w gospodarstwie,

(c) zwierzęta, które mają być przetransportowane przeszły badanie kliniczne z wynikiem negatywnym,

(d) zwierzęta zostały oznakowane poprzez okoliczkowanie lub zidentyfikowane inną przyjętą metodą,

(e) gospodarstwo przeznaczenia jest położone albo w strefie ochrony, albo w strefie nadzoru.

Należy podjąć wszelkie niezbędne środki ostrożności, w szczególności poprzez czyszczenie i dezynfekcję ciężarówek po transporcie, aby uniknąć ryzyka rozprzestrzenienia czynnika chorobotwórczego w trakcie takiego transportu.

Artykuł 14

1. Państwa Członkowskie zapewnią, aby właściwy urząd zastosował wszelkie niezbędne środki w celu stałego informowania przynajmniej osób osiedlonych w strefach ochronnej i

nadzoru o obowiązujących ograniczeniach i poczynił wszelkie niezbędne przygotowania do wprowadzenia tych środków.

2. Jeżeli, w danym regionie, dana epizootia, jest wyjątkowo poważna, należy uchwalić zgodnie z procedurą określoną w Artykule 26 wszystkie środki dodatkowe, które mają być podjęte przez zainteresowane Państwa Członkowskie.

Artykuł 15

Odstępując od ogólnych zasad określonych w niniejszej Dyrektywie, postanowienia szczególne odnoszące się do środków kontroli i wytypienia każdej poszczególnej choroby:

- są, w wypadku choroby pęcherzykowej świń, podane w Aneksie II dotyczącym choroby pęcherzykowej świń,
- są, dla każdej z innych chorób wymienionych w Aneksie I, uchwalane przez Radę na wniosek Komisji kwalifikowaną większością głosów.

Artykuł 16

1. Państwa Członkowskie zapewnią, aby

(a) środki odkażające i owadobójcze, które mają zostać zastosowane i w razie potrzeby ich stężenia zostały oficjalnie zatwierdzone przez właściwy urząd;

(b) operacje czyszczenia, dezynfekcji i dezynsekcji były przeprowadzane pod oficjalnym nadzorem:

- zgodnie z instrukcjami wydanymi przez urzędowego lekarza weterynarii,

i

- w taki sposób, aby wyeliminować jakiegokolwiek ryzyko rozsiania czy przetrwania czynnika chorobotwórczego;

(c) po zakończeniu operacji wymienionych w punkcie (b), urzędowy lekarz weterynarii upewnił się, że środki zastosowano poprawnie i że upłynął stosowny okres, nie krótszy niż 21 dni, dla zapewnienia, że choroba, o której mowa została całkowicie wyeliminowana przed ponownym wprowadzeniem zwierząt podatnych gatunków.

2. Procedury czyszczenia i dezynfekcji zarażonego gospodarstwa:

- są, w wypadku choroby pęcherzykowej świń, podane w Aneksie II,

- są określone, w kontekście przygotowania szczególnych środków dla każdej choroby wymienionej w Aneksie I, zgodnie z procedurą określoną w drugim ustępie Artykułu 15.

Artykuł 17

1. Państwa Członkowskie zapewnią, aby w każdym państwie Członkowskim wyznaczono:

- (a) laboratorium krajowe z pomieszczeniami i fachowym personelem umożliwiającymi wskazanie w każdym momencie, a zwłaszcza przy pierwszym wystąpieniu choroby, o której mowa, typu, podtypu i odmiany odpowiedniego wirusa i potwierdzenie wyników otrzymanych w regionalnych laboratoriach diagnostycznych;
- (b) laboratorium krajowe, w którym testowane są odczynniki stosowane w regionalnych laboratoriach diagnostycznych.
2. Laboratoria krajowe wyznaczone dla każdej z wymienionych chorób będą odpowiedzialne za koordynację standardów i metod diagnostycznych, i za stosowanie odczynników.
3. Laboratoria krajowe wyznaczone dla każdej z wymienionych chorób będą odpowiedzialne za koordynację standardów i metod diagnostycznych określonych przez każde laboratorium dla diagnozy tych chorób w Państwie Członkowskim. W tym celu:
- (a) mogą one zaopatrywać laboratoria krajowe w odczynniki diagnostyczne;
- (b) będą one kontrolować jakość wszystkich odczynników diagnostycznych stosowanych w Państwie Członkowskim;
- (c) będą okresowo przeprowadzać testy porównawcze;
- (d) będą przechowywać wyizolowane wirusy tych chorób z przypadków potwierdzonych w Państwach Członkowskich;
- (e) zapewnią potwierdzenie wyników pozytywnych uzyskanych w regionalnych laboratoriach diagnostycznych.
4. Jednakże, odstępując od paragrafu 1, Państwa Członkowskie, które nie mają laboratorium krajowego kompetentnego w sprawie danej choroby, mogą korzystać z usług laboratorium krajowego innego Państwa Członkowskiego, posiadającego kompetencje w tej kwestii.
5. Lista laboratoriów krajowych dla choroby pęcherzykowej świń jest podana w Aneksie II.
6. Laboratoria krajowe wyznaczone dla każdej z wymienionych chorób będą współpracować z poszczególnymi laboratoriami referencyjnymi Wspólnoty określonymi w Artykule 18.
7. Komisja przyjmie szczegółowe przepisy wprowadzające w życie niniejszy Artykuł zgodnie z procedurą określoną w Artykule 25.

Artykuł 18

1. Laboratorium referencyjne Wspólnoty kompetentne dla choroby pęcherzykowej świń jest wskazane w Aneksie II.
2. Laboratoria referencyjne Wspólnoty kompetentne dla każdej z innych chorób wymienionych w Aneksie I zostaną wyznaczone zgodnie z procedurą określoną w drugim ustępie Artykułu 15 w kontekście przygotowania szczególnych środków dla każdej z chorób.
3. Bez uszczerbku dla Decyzji 90/424/EEC, a w szczególności Artykułu 28 tej decyzji, funkcje i obowiązki laboratoriów wymienionych w paragrafach 1 i 2 tego Artykułu są funkcjami i obowiązkami określonymi w Aneksie III.

Artykuł 19

1. Szczepienie przeciw chorobom wymienionym w Aneksie I nie może być przeprowadzane, z wyjątkiem, kiedy jest ono przeprowadzane jako uzupełnienie środków kontrolnych podjętych w momencie wybuchu choroby, zgodnie z następującymi postanowieniami:

(a) decyzja o wprowadzeniu szczepienia jako uzupełnienia środków kontrolnych zostanie podjęta przez Komisję, w porozumieniu z zainteresowanymi Państwami Członkowskimi, zgodnie z procedurą określoną w Artykule 26;

(b) decyzja będzie oparta w szczególności na następujących kryteriach:

- koncentracja zwierząt z gatunków wchodzących w rachubę w zaatakowanej strefie,
- charakterystyka i skład każdej ze stosowanych szczepionek,
- procedury nadzoru dystrybucji, przechowywania i stosowania szczepionek,
- gatunek i wiek zwierząt, które mogą lub muszą być szczepione,
- obszary, na których szczepienie może lub musi być przeprowadzone,
- czas trwania kampanii szczepień.

2. W przypadku opisanym w paragrafie 1:

(a) szczepienie lub powtórne szczepienie zwierząt podatnych gatunków w gospodarstwach wymienionych w Artykule 4 zostanie zakazane;

(b) zastrzyki z hiperodpornej surowicy (hyper-immune serum) zostaną zakazane.

3. W wypadku odwołania się do szczepień, należy stosować następujące zasady:

(a) wszystkie szczepione zwierzęta muszą być oznaczone wyraźnym i czytelnym znakiem zgodnie z metodą przyjętą przez procedurę określoną w Artykule 25;

(b) wszystkie szczepione zwierzęta muszą pozostać w strefie szczepienia, chyba, że zostaną wysłane do rzeźni wyznaczonej przez właściwy urząd do natychmiastowego uboju, w którym to wypadku ruch zwierząt może być dozwolony tylko po przeprowadzeniu, przez urzędowego lekarza weterynarii, badania wszystkich podatnych zwierząt w gospodarstwie i potwierdzeniu przez niego, że żadne ze zwierząt nie jest podejrzewane o zarażenie chorobą.

4. Po zakończeniu operacji szczepień, ruchy zwierząt podatnych gatunków ze strefy szczepienia mogą być dozwolone zgodnie z procedurą określoną w Artykule 26, po okresie określonym przez tę samą procedurę.

5. Państwa Członkowskie będą regularnie informować Komisję w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego o postępie odnośnie środków szczepień.

6. Jednakże, odstępując od paragrafu 1, decyzja o wprowadzeniu wyjątkowych szczepień może być podjęta przez zainteresowane Państwo Członkowskie, po zawiadomieniu Komisji, pod warunkiem, że nie zostaną naruszone fundamentalne interesy Wspólnoty. Decyzja ta, która musi w szczególności uwzględniać stopień koncentracji zwierząt w pewnych regionach, potrzebę ochrony poszczególnych ras i obszar geograficzny na którym jest przeprowadzane szczepienie, zostanie niezwłocznie zrewidowana, zgodnie z procedurą określoną w Artykule 26 przez Stały Komitet Weterynaryjny, który może podjąć decyzję o utrzymaniu, zmodyfikowaniu lub rozszerzeniu środków lub też o ich zakończeniu.

Artykuł 20

1. Każde Państwo Członkowskie przygotowuje plan gotowości, który może być zastosowany do wszystkich chorób wymienionych w Aneksie I, wyszczególniający środki krajowe wprowadzane w wypadku wybuchu którejkolwiek z tych chorób.

Plan ten musi zezwalać na dostęp do pomieszczeń, sprzętu, personelu i wszystkich innych odpowiednich materiałów niezbędnych do szybkiego i sprawnego zlikwidowania wybuchu.

2. Ogólne kryteria, które należy stosować podczas sporządzania planów gotowości są określone w punktach 1 do 5 oraz 10 Aneksu IV, z punktami 6 do 9 przedstawiającymi kryteria przyjmowane stosownie do danej choroby. Państwa Członkowskie mogą jednakże ograniczyć się do zastosowania kryteriów określonych w punktach 6 do 9, jeżeli kryteria w punktach 1 do 5 oraz 10 były już przyjęte kiedy przedłożono plany zastosowania środków kontrolnych wobec innej choroby.

3. Plany gotowości przygotowane zgodnie z kryteriami wymienionymi w Aneksie IV zostaną przedłożone Komisji:

(i) nie później niż sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszej Dyrektywy w odniesieniu do choroby pęcherzykowej świń;

(ii) nie później niż sześć miesięcy po wprowadzeniu szczególnych środków dla każdej z innych chorób wymienionych w Aneksie I.

4. Komisja zbada plany gotowości w celu zdecydowania, czy zezwalają one na osiągnięcie pożądanego celu i przedstawi zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu propozycje wszelkich wymaganych poprawek, w szczególności w celu zapewnienia ich zgodności z planami innych Państw Członkowskich.

Komisja zatwierdzi plany, w razie konieczności z poprawkami, zgodnie z procedurą określoną w Artykule 25.

Plany mogą następnie być zmienione lub uzupełnione, zgodnie z tą samą procedurą, w celu uwzględnienia zmian sytuacyjnych i szczególnego charakteru choroby, o której mowa.

Artykuł 21

Odstępując od warunków przewidzianych w Artykułach 19 i 20 w odniesieniu do środków gotowości, które mają być uchwalone przez Państwa Członkowskie, tak, żeby uwzględnić naturalne, geograficzne więzi specyficzne dla Francuskich Departamentów Zamorskich, Azorów i Madery i ich odosobnienia od centralnej części terytorium Wspólnoty, zainteresowane Państwo Członkowskie uzyska zezwolenie na zastosowanie szczególnych środków kontrolnych szczególnych dla każdej z chorób wymienionych w Aneksie I do niniejszej Dyrektywy.

Zainteresowane Państwo Członkowskie poinformuje w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego Komisję i inne Państwa Członkowskie o środkach, jakie podjęło w tym względzie i w szczególności o środkach kontrolnych wprowadzanych w celu zapewnienia, że zwierzęta z terytoriów, o których mowa lub produkty pochodzące od takich zwierząt nie są wysyłane na inne terytoria Wspólnoty. Po procedurze informacyjnej opisanej w drugim paragrafie, Artykuł 20 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 22

Eksperti Komisji mogą, we współpracy z właściwymi urzędami, o ile konieczne jest zapewnienie jednolitego stosowania niniejszej Dyrektywy, dokonywać kontroli na miejscu. W tym celu mogą oni sprawdzić reprezentatywny procent gospodarstw, aby stwierdzić, czy właściwe urzędy sprawdzają, czy gospodarstwa te spełniają wymagania niniejszej Dyrektywy. Komisja poinformuje Państwa Członkowskie o wyniku przeprowadzonych kontroli.

Państwo Członkowskie na terytorium którego jest przeprowadzana kontrola udzieli wszelkiej koniecznej pomocy ekspertom wykonującym swoje obowiązki.

Szczegółowe zasady wprowadzania niniejszego Artykułu zostaną ustalone zgodnie z procedurą określoną w Artykule 25.

Artykuł 23

1. Warunki rządzące finansowym wkładem Wspólnoty w środki związane ze stosowaniem niniejszej Dyrektywy są określone w Decyzji 90/424/EEC.

2. Artykuł 3 Decyzji 90/424/EEC zostaje zmieniony w następujący sposób:

(a) do listy chorób wyszczególnionych w paragrafie 1 dodana zostanie następująca choroba:

'choroba krwotoczna jeleni'

(b) dodany zostanie następujący paragraf:

'2a. Zainteresowane Państwo Członkowskie kwalifikuje się również do wsparcia finansowego ze strony Wspólnoty jeżeli w wypadku wybuchu jednej z chorób wymienionych w paragrafie 1, dwa lub więcej Państw Członkowskich współpracuje ściśle podczas kontroli epidemii, zwłaszcza w przeprowadzaniu badań epidemiologicznych i środków obserwacji choroby. Bez naruszania środków przewidzianych zgodnie ze wspólną organizacją właściwych rynków, podjęta zostanie decyzja co do specjalnego wkładu finansowego Wspólnoty zgodnie z procedurą określoną w Artykule 41. '

Artykuł 24

1. Rada na wniosek Komisji kwalifikowaną większością głosów wniesie poprawki do Aneksów I, III i IV - jeżeli i kiedy będą one potrzebne - w szczególności w celu uwzględnienia zmian w badaniach naukowych i procedurach diagnostycznych.

2. Komisja może, zgodnie z procedurą określoną w Artykule 25 wnieść poprawki do Aneksu II, w szczególności w celu uwzględnienia zmian technicznych i technologicznych oraz metod diagnostycznych.

Artykuł 25

1. Jeżeli zaistnieje potrzeba zastosowania procedury określonej w niniejszym Artykule, przewodniczący niezwłocznie przedstawi tę kwestię Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu albo z własnej inicjatywy, albo na żądanie Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedłoży Komitetowi projekt środków, które mają być podjęte. Komitet zaopiniuje projekt w czasie określonym przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy. Opinia zostanie wydana większością określoną w Artykule 148 (2) Traktatu w przypadku decyzji, które Rada ma przyjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie będą liczone w sposób określony w tym Artykule. Przewodniczący nie głosuje.

3. (a) Komisja uchwali zamierzone środki jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

(b) Jeżeli zamierzone środki nie są zgodne z opinią Komitetu, lub jeżeli opinia nie została wydana, Komisja bez zwłoki przedłoży Radzie wniosek odnośnie środków, które mają być zastosowane. Rada podejmuje uchwały kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli, do zakończenia okresu trzech miesięcy od daty zwrócenia się do Rady, Rada nie podjęła uchwały, proponowane środki zostaną uchwalone przez Komisję, o ile Rada nie odrzuciła wymienionych środków zwykłą większością głosów.

Artykuł 26

1. Jeżeli zaistnieje potrzeba zastosowania procedury określonej w niniejszym Artykule, przewodniczący niezwłocznie przedstawi tę kwestię Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu albo z własnej inicjatywy, albo na żądanie Państwa Członkowskiego.

2. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie będą liczone w sposób określony w Artykule 148 (2) Traktatu. Przewodniczący nie głosuje.

3. Przedstawiciel Komisji przedłoży Komitetowi projekt środków, które mają być podjęte. Komitet wyda opinię odnośnie tych środków w ciągu dwóch dni. Opinie zostaną wydane większością (*Traktat Akcesyjny*) 62 głosów.

4. (a) Komisja uchwali środki i natychmiast wprowadzi je w życie, w przypadku gdy są one zgodne z opinią Komitetu.

(b) Jeżeli zamierzone środki nie są zgodne z opinią Komitetu, lub jeżeli opinia nie została wydana, Komisja bez zwłoki przedłoży Radzie wniosek odnośnie środków, które mają być zastosowane. Rada podejmuje uchwały kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli Rada nie uchwaliła żadnych środków w ciągu 15 dni od dnia, w którym sprawa została jej zreferowana, Komisja uchwali proponowane środki i natychmiast wprowadzi je w życie, o ile Rada nie odrzuciła tych środków zwykłą większością głosów.

Artykuł 27

1. Państwa Członkowskie wydadzą przepisy ustawodawcze, wykonawcze i zastosują środki administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej Dyrektywy przed 1 października 1993r., oraz bezzwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Środki te, uchwalone przez Państwa Członkowskie, powinny zawierać odniesienie do niniejszej Dyrektywy, lub takie odniesienie powinno być do nich dołączone w momencie ich oficjalnej publikacji. Metody czynienia takich odniesień zostaną określone przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o treści najważniejszych przepisów krajowych wydanych w zakresie objętym niniejszą Dyrektywą.

3. Ustalenie ostatecznego terminu przeniesienia tych postanowień do ustawodawstwa krajowego na 1 października 1993r. nastąpi bez uszczerbku dla zniesienia kontroli weterynaryjnych na przejściach granicznych, przewidzianych w Dyrektywie 90/425/EEC.

Artykuł 28

Niniejsza Dyrektywa jest skierowana do Państw Członkowskich.

ANEKS I
LISTA CHORÓB OBOWIĄZKOWO NOTYFIKOWANYCH

Choroba	Maksymalny okres inkubacji
Pomór bydła	21 dni
Pomór małych przeżuwaczy	21 dni
Choroba pęcherzykowa świń	28 dni
Choroba niebieskiego języka	40 dni
Zakaźna choroba krwotoczna jeleni	40 dni
Ospa owiec i kóz (Capripox)	21 dni
Pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej	21 dni
Choroba cieszyńska	40 dni
Guzowata choroba skóry bydła	28 dni
Gorączka doliny Rift	30 dni

ANEKS II

SPECJALNE ŚRODKI ODNOSZĄCE SIĘ DO KONTROLI PEWNYCH CHORÓB

Dodatkowo do przepisów ogólnych ustalonych niniejszą Dyrektywą, do choroby pęcherzykowej świń należy stosować następujące środki specjalne.

1. Opis choroby

Choroba świń, która jest klinicznie nie do odróżnienia od pryszczycy, wywołująca pęcherzyki na tarczy ryja, wargach, języku i koronkach szpary międzyraccicowej. Choroba przebiega z różnym nasileniem i może zainfekować stado świń bez występowania objawów zmian patologicznych. Wirus jest w stanie przetrwać przez długi okres poza ciałem nawet w świeżym mięsie; jest nadzwyczaj odporny na normalne środki odkażające i jest odnotowywany co do trwałości i stabilności w zakresie od 2,5 do 12 pH. Szczególnie staranne czyszczenie i dezynfekcja są w związku z tym niezbędne.

2. Okres inkubacyjny

Dla celów niniejszej Dyrektywy, przyjmuje się maksymalny okres inkubacji na 28 dni.

3. Procedury diagnostyczne dla potwierdzenia i zróżnicowanej diagnozy choroby pęcherzykowej świń.

Szczegółowe metody zbierania materiałów do diagnozy, laboratoryjne testy diagnostyczne, wykrywanie antyciał i oszacowanie wyników testów laboratoryjnych zostanie określone zgodnie z procedurą określoną w Artykule 25 przed wejściem niniejszej Dyrektywy w życie.

4. Potwierdzenie obecności choroby pęcherzykowej świń

Odstępując od Artykułu 2 (6) niniejszej Dyrektywy, obecność choroby może być potwierdzona:

- (a) w gospodarstwach w których wirus choroby pęcherzykowej świń został wyizolowany ze świń lub z otoczenia;
- (b) w gospodarstwach posiadających świnie seropozytywne na chorobę pęcherzykową świń pod warunkiem, że u tych świń lub innych w gospodarstwie występują zmiany patologiczne charakterystyczne dla choroby pęcherzykowej świń;
- (c) w gospodarstwach posiadających świnie, u których występują kliniczne oznaki choroby lub które są seropozytywne, pod warunkiem, że istnieje bezpośredni związek epidemiologiczny z potwierdzonym wybuchem choroby;
- (d) w innych trzodach, w których wykryto świnie seropozytywne. W tym ostatnim przypadku właściwy urząd, przed potwierdzeniem obecności choroby, podejmie dalsze dochodzenia, zwłaszcza poprzez ponowne pobranie próbek i ponowne przetestowanie w odstępie 28 dni między pobieraniem próbek. Postanowienia Artykułu 4 będą obowiązywały do zakończenia tych dalszych badań. Jeżeli kolejne dochodzenia nie dostarczą dowodów obecności choroby, chociaż świnie są w dalszym ciągu seropozytywne, właściwy urząd zapewni, aby testowane świnie zostały zabite i zniszczone pod jego nadzorem lub poddane ubojowi pod jego nadzorem w rzeźni przezeń wyznaczonej na terytorium jego kraju.

Właściwy urząd zapewni, aby od momentu przybycia do rzeźni świnie były przetrzymywane i poddawane ubojowi oddzielnie od innych świń i aby ich mięso było używane wyłącznie na rynku krajowym.

5. Laboratoria diagnostyczne

- Austria: Bundesanstalt für Viruseuchenbekämpfung bei Haustieren, Wien-Hetzendorf.
- Belgia: Institut National de Recherches Vétérinaires, Groeselenberg 99, B-1180 Bruxelles.
- Dania: Statens Veterinære Institut for Virusforskning, Lindholm.
- Niemcy: Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere, Paul-Ehrlich-Strasse, 7400 Tübingen.
- Finlandia: Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos, Helsinki/ Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, Helsingfors.
- Francia: Laboratoire Central de Recherche Vétérinaire, Maisons-Alfort.
- Grecja: Institoyto Loimodon kai Parasitikon Nosimaton, Neapoleos 21, Agia Paraskevia.
- Irlandia: Institute for Animal Health, Pirbright, Woking, Surrey.
- Włochy: Istituto zooprofilattico sperimentale della Lombardia e dell'Emilia.
(94/598) + San Marino Romagna, Brescia.
- Luksemburg: Institut National de Recherches Vétérinaires, Groeselenberg 99, B-1180 Bruxelles.
- Holandia: Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad.
- Portugalia: Laboratorio Nacional de Investigação Veterinária, Lisboa.
- Hiszpania: Laboratorio de Alta Seguridad Biológica (INIA), 28130 Madrid.
- Szwecja: Statens veterinärmedicinska anstalt, Uppsala.
- Wielka Brytania: Institute for Animal Health, Pirbright, Woking, Surrey.

6. Laboratorium referencyjne Wspólnoty

AFRC Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Woking, Surrey GU24 0NF, Wielka Brytania.

7. Strefa ochronna

1. Powierzchnia strefy ochronnej jest określona w Artykule 10 niniejszej Dyrektywy.
2. W przypadku choroby pęcherzykowej świń, w drodze derogacji, środki określone w Artykule 11 niniejszej Dyrektywy zostają zastąpione następującymi:
  - (b) wszystkie gospodarstwa w strefie posiadające zwierzęta podatnych gatunków powinny zostać zidentyfikowane;
  - (c) należy przeprowadzać okresowe wizyty w gospodarstwach posiadających zwierzęta podatnych gatunków, badania kliniczne tych zwierząt włączając w to, w razie konieczności, pobieranie próbek do badania laboratoryjnego; rejestr wizyt i ustaleń powinien być prowadzony; z częstotliwością wizyt proporcjonalną do powagi zagrożenia zarazą w gospodarstwach największego ryzyka;
  - (d) ruch i transport zwierząt podatnych gatunków na drogach publicznych lub prywatnych, z wyłączeniem dróg zaopatrzeniowych gospodarstw, zostanie zakazany. Właściwy urząd może, jednakże, udzielić wyjątkowego zezwolenia na derogację od tego zakazu dla przewozu zwierząt drogą oraz koleją bez wyładowywania ich lub zatrzymywania się;
  - (e) jednakże, zgodnie z procedurą określoną w Artykule 25, można wyjątkowo zezwolić w odniesieniu do świń rzeźnych pochodzących spoza strefy ochronnej oraz na ich drodze do rzeźni znajdującej się w tej strefie;
  - (f) ciężarówki oraz inne pojazdy i sprzęt, które są używane na obszarze strefy ochronnej do transportowania świń lub innego żywego inwentarza lub materiału, który mógł ulec skażeniu (np. pasze, nawóz, gnojówka, etc.) nie mogą opuścić:
    - (i) gospodarstwa znajdującego się na obszarze strefy ochronnej;
    - (ii) strefy ochronnej;
    - (iii) rzeźni,
 nie ulegając wcześniejszemu oczyszczeniu oraz dezynfekcji zgodnie z procedurami określonymi przez właściwe władze. Procedury te powinny, w szczególności, zapewnić aby żadna ciężarówka lub pojazd, który był używany do transportu świń nie mógł opuścić strefy bez poddania kontroli przez właściwą władzę;
  - (n) świnie nie mogą zostać przeniesione z gospodarstwa, w którym są przetrzymywane przez okres 21 dni po zakończeniu wstępnego oczyszczenia oraz dezynfekcji skażonych gospodarstw, jak to zostało określone w Artykule 16; po okresie 21 dni, zezwolenie może zostać udzielone na przemieszczenie świń ze wspomnianego gospodarstwa:
    - (i) bezpośrednio do rzeźni wyznaczonej przez właściwe władze, najlepiej na obszarze strefy ochronnej lub strefy nadzoru, pod warunkiem że:
      - kontrola wszystkich świń znajdujących się w gospodarstwie została przeprowadzona,

- badanie kliniczne świń, które mają zostać przewiezione do rzeźni, zostało przeprowadzone,
- każda świnia została oznaczona poprzez okolczykowanie lub została zidentyfikowana za pomocą jakiegokolwiek innej zatwierdzonej metody,
- świnie są transportowane w pojazdach zaplombowanych przez właściwe władze.

Właściwa władza odpowiedzialna za rzeźnię powinna zostać poinformowana o zamiarze wysłania świń do danej rzeźni.

W momencie przybycia do rzeźni, świnie są trzymane i ubijane oddzielnie od innych świń. Pojazd oraz sprzęt, który był używany przy transporcie świń powinien zostać oczyszczony oraz zdezynfekowany przed opuszczeniem rzeźni.

Podczas kontroli przedubojowej oraz poubojowej przeprowadzonej w wyznaczonej rzeźni, właściwe władze powinny wziąć pod uwagę wszelkie oznaki odnoszące się do obecności wirusa choroby pęcherzykowej świń.

W przypadku świń ubitych zgodnie z powyższymi przepisami, statystyczna próba reprezentatywna krwi powinna zostać pobrana.

W przypadku pozytywnego wyniku, który prowadzi do potwierdzenia choroby pęcherzykowej świń, środki przewidziane w 9 (3) mają zastosowanie;

(ii) w wyjątkowych okolicznościach, bezpośrednio do innych obiektów położonych na obszarze strefy ochronnej, pod warunkiem że:

- kontrola wszystkich świń znajdujących się w gospodarstwie została przeprowadzona,
- badanie kliniczne świń, które mają zostać przewiezione, zostało przeprowadzone i otrzymano negatywne wyniki,
- każda świnia została oznaczona poprzez okolczykowanie lub została zidentyfikowana za pomocą jakiegokolwiek innej zatwierdzonej metody,

(r) świeże mięso pochodzące od świń, o których mowa w punkcie (f) (i) powinno być oznaczone zgodnie z postanowieniami Załącznika do Dyrektywy Rady 72/461/EEC z dnia 12 grudnia 1972r. dotyczącej problemów zdrowotnych wpływających na handel świeżym mięsem wewnątrz Wspólnoty (1), oraz następnie poddane obróbce zgodnie z zasadami ustanowionymi w Artykule 4 (1) Dyrektywy Rady 80/215/EEC z dnia 22 stycznia 1980r. dotyczącej problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel produktami mięsnymi wewnątrz Wspólnoty (2). Obróbka musi być przeprowadzona w zakładzie wyznaczonym przez kompetentne władze. Mięso powinno zostać wysłane do wspomnianego zakładu pod warunkiem, że przesyłka została zaplombowana przed odprawą oraz pozostaje zaplombowana podczas transportu.

Jednakże, na żądanie Państwa Członkowskiego, któremu towarzyszy odpowiednie uzasadnienie oraz zgodnie z procedurą określoną w Artykule 25 niniejszej Dyrektywy, specjalne rozwiązania mogą zostać przyjęte, w szczególności w odniesieniu do oznakowania mięsa i jego następnego użycia, oraz przeznaczenia przetworzonych produktów.

3. Środki w strefie ochronnej są nieprzerwanie stosowane przynajmniej dopóki:
- (a) wszystkie środki przewidziane w Artykule 16 niniejszej 25 zostały przeprowadzone;
  - (b) wszystkie gospodarstwa w strefie zostały poddane:
    - ii) badaniu klinicznemu świń, które wykazywało, że nie okazują one żadnych oznak choroby sugerujących obecność choroby pęcherzykowej świń; oraz
    - iii) badaniu serologicznemu statystycznej próby świń bez wykrycia przeciwciał na chorobę pęcherzykową świń. Program monitorowania serologicznego powinien uwzględniać możliwość przenoszenia choroby pęcherzykowej świń oraz sposób w jaki świnię są trzymane. Program jest ustalany zgodnie z procedurą w Artykule 25 niniejszej Dyrektywy przed dniem jej wejścia w życie.

Badanie oraz pobieranie próbek, o którym mowa w (i) oraz (ii) nie powinno mieć miejsca przed upływem 28 dni następujących po zakończeniu wstępnego oczyszczania i dezynfekcji na obszarze skażonego gospodarstwa.
4. Po upływie okresu jaki został przewidziany w punkcie 3, zasady mające zastosowanie do strefy nadzoru mają również zastosowanie do strefy ochrony.

8. Strefa nadzoru

1. Powierzchnia strefy nadzoru jest określona w Artykule 10.
2. W przypadku choroby pęcherzykowej świń, środki przewidziane w Artykule 12 powinny zostać zastąpione przez następujące:
  - (b) wszystkie gospodarstwa posiadające zwierzęta podatnych gatunków powinny zostać zidentyfikowane;
  - (c) wszelkie przemieszczenia świń, inne niż bezpośrednie do rzeźni z gospodarstwa w strefie nadzoru są dopuszczone, pod warunkiem, że żadne świnię nie zostały przeniesione do tego gospodarstwa w ciągu poprzednich 21 dni; właściciel lub osoba odpowiedzialna za zwierzęta musi prowadzić rejestr wszelkich przemieszczeń świń;
  - (d) przemieszczanie ze strefy nadzoru może zostać może zostać dopuszczone przez właściwe władze, pod warunkiem że:
    - kontrola wszystkich świń na terenie gospodarstwa została przeprowadzona w przeciągu 48 godzin poprzedzających przemieszczenie,
    - badanie kliniczne świń, które mają zostać przemieszczone, zostało przeprowadzone i uzyskano wyniki negatywne w przeciągu 48 godzin poprzedzających przemieszczenie,

- badanie serologiczne statystycznej próby świń, które mają zostać przemieszczone, zostało przeprowadzone i nie wykryto przeciwciał dla choroby pęcherzykowej świń w ciągu 14 dni poprzedzających przemieszczenie. Jednakże, w przypadku świń przeznaczonych do uboju, badanie serologiczne może zostać przeprowadzone na podstawie próbek krwi pobranych w docelowej rzeźni, wyznaczonej przez właściwe władze na swoim terytorium. W przypadku uzyskania wyników pozytywnych potwierdzających obecność choroby pęcherzykowej świń, środki przewidziane w punkcie 9 (3) mają zastosowanie,
  - każda świnia została oznakowana indywidualnym kolczykiem lub jakąkolwiek inną zatwierdzoną metodą identyfikacji,
  - ciężarówki oraz inne pojazdy i sprzęt użyty przy transporcie świń musi zostać oczyszczony i zdezynfekowany po każdej operacji transportu;
- (e) ciężarówki oraz inne pojazdy i sprzęt użyty przy transporcie świń lub innego żywego inwentarza lub materiału, które mogą być skażone oraz które są stosowane na obszarze strefy nadzoru nie powinny opuszczać tej strefy bez przeprowadzenia oczyszczenia oraz dezynfekcji zgodnie z procedurami określonymi przez właściwe władze.
5. (a) Powierzchnia strefy nadzoru może zostać zmieniona zgodnie z postanowieniami ustanowionymi w Artykule 10 (3).
- (b) Środki w strefie nadzoru mają zastosowanie przynajmniej dopóki:
- i) wszystkie środki określone w Artykule 16 zostały przeprowadzone;
  - ii) wszystkie środki wymagane w strefie ochrony zostały przeprowadzone.

9. Ogólne środki wspólne

Dodatkowe środki w przypadku choroby pęcherzykowej świń mają zastosowanie jak następuje:

3. W przypadkach , w których obecność choroby pęcherzykowej świń została urzędowo potwierdzona, Państwa Członkowskie zapewniają aby, dodatkowo do środków przewidzianych w Artykule 4 (2) oraz 5 niniejszej Dyrektywy, mięso świń ubitych podczas okresu pomiędzy prawdopodobnym wprowadzeniem choroby do gospodarstwa oraz zastosowaniem urzędowych środków było, jeżeli jest to możliwe, wykryte oraz zniszczone pod urzędowym nadzorem, w taki sposób aby uniknąć ryzyka rozprzestrzeniania się wirusa choroby pęcherzykowej świń;
4. W przypadku gdy urzędowy lekarz weterynarii ma powody aby podejrzewać, że świnie w którymkolwiek gospodarstwie mogły zostać zakażone w wyniku przemieszczania się jakiegokolwiek osoby, zwierzęcia lub pojazdu, lub w jakikolwiek inny sposób, świnie znajdujące się w gospodarstwie podlegają restrykcjom odnoszącym się do przemieszczania, o których mowa w Artykule 9 niniejszej Dyrektywy, przynajmniej dopóki gospodarstwo nie zostanie poddane:
- (a) badaniu klinicznemu świń, z wynikami negatywnymi;
  - (b) badaniu serologicznemu statystycznej próby świń i nie wykryto przeciwciał choroby pęcherzykowej świń zgodnie z 7 (3) (b) (ii).

Badanie, o którym mowa w (a) oraz (b) nie powinno mieć miejsca przed upływem 28 dni od prawdopodobnego skażenia obiektów w wyniku przemieszczania się osób, zwierząt, lub pojazdów, lub w jakikolwiek inny sposób.

8. Jeżeli obecność choroby pęcherzykowej świń zostanie potwierdzona w rzeźni, właściwe władze zapewnią aby:
  - (a) wszystkie świny w rzeźni zostały bezzwłocznie ubite;
  - (b) tusze oraz odpady pochodzące od zarażonych lub skażonych świń zostały zniszczone pod urzędowym nadzorem w taki sposób aby uniknąć ryzyka rozprzestrzeniania się wirusa choroby pęcherzykowej świń;
  - (c) oczyszczanie oraz dezynfekcja budynków i sprzętu, włączając w to pojazdy, miała miejsce pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii, zgodnie z instrukcjami określonymi przez właściwe władze;
  - (d) dochodzenie epidemiologiczne zostało przeprowadzone zgodnie z Artykułem 8 niniejszej Dyrektywy;
  - (e) nie dokonywano ponownego uboju świń, dopóki nie miną 24 godziny po zakończeniu operacji oczyszczania oraz dezynfekcji przeprowadzanych zgodnie z (c).

10. Oczyszczanie oraz dezynfekcja skażonych gospodarstw

Dodatkowo, oprócz środków określonych w Artykule 16 niniejszej Dyrektywy, następujące środki mają również zastosowanie:

1. Procedura wstępnego oczyszczania oraz dezynfekcji
  - (c) Jak tylko tusze świń zostaną zabrane w celu usunięcia, te części obiektów w których trzymano świny oraz wszelkie inne części obiektów, które zostały skażone podczas uboju powinny zostać spryskane środkami dezynfekującymi, zatwierdzonymi zgodnie z Artykułem 16, w stężeniu właściwym dla choroby pęcherzykowej świń. Zastosowany środek dezynfekujący powinien pozostać na powierzchni przynajmniej przez 24 godziny.
  - (d) Wszelkie tkanki lub krew, które mogły zostać rozlane podczas uboju powinny zostać ostrożnie zebrane i usunięte razem z tuszami (ubój powinien być zawsze przeprowadzany na nieprzepuszczalnej powierzchni).
2. Procedura odnosząca się do dalszego oczyszczania oraz dezynfekcji
  - (d) Wszelki gnój, ściółka, skażona żywność, etc., powinny zostać usunięte z budynków, zgromadzone oraz spryskane zatwierdzonym środkiem dezynfekującym. Gnojówka powinna zostać poddana obróbce przy użyciu metody odpowiedniej w celu zabicia wirusa.
  - (e) Wszystkie przenośne urządzenia powinny zostać usunięte z pomieszczeń oraz osobno oczyszczone i zdezynfekowane.
  - (f) Tłuszcz oraz inny bród powinien zostać usunięty ze wszystkich powierzchni poprzez poddanie działaniu środka odtłuszczającego, a następnie zmyciu wodą pod ciśnieniem.
  - (g) Następnie wszystkie powierzchnie powinny zostać spryskane środkiem dezynfekującym.
  - (h) Pomieszczenia odizolowane powinny zostać zdezynfekowane.

- (i) Naprawy zniszczonych podłóg, ścian, etc. powinny zostać uzgodnione w następstwie kontroli przez urzędowego lekarza weterynarii, oraz natychmiast przeprowadzone.
- (j) Zakończone naprawy powinny zostać skontrolowane w celu zapewnienia, że zostały one wykonane w sposób zadowalający.
- (k) Wszystkie części obiektów, które są całkowicie wolne od łatwopalnych materiałów mogą być poddane obróbce cieplnej przy zastosowaniu urządzenia do oczyszczania płomieniowego.
- (l) Wszystkie powierzchnie powinny zostać spryskane przy zastosowaniu zasadowego środka dezynfekującego o pH wyższym niż 12,5 lub jakiegokolwiek innego zatwierdzonego środka dezynfekującego. Środek dezynfekujący powinien zostać zmyty po upływie 48 godzin.

3. Procedura odnosząca się do końcowego oczyszczania oraz dezynfekcji

Obróbka przy zastosowaniu urządzenia do oczyszczania płomieniowego lub zasadowego środka dezynfekującego (punkt 2 (h) lub (i)) powinna zostać powtórzona po upływie 14 dni.

11. Wznowienie hodowli w zakażonych gospodarstwach

Dodatkowo, oprócz środków przewidzianych w Artykule 5 (4) niniejszej Dyrektywy, następujące środki mają zastosowanie:

- 2. Wznowienie hodowli nie powinno zostać rozpoczęte aż do upływu czterech tygodni po zakończeniu pierwszej pełnej dezynfekcji obiektów, tj. kroku 3 procedur czyszczenia i dezynfekcji.
- 3. Ponowne wprowadzenie świń powinno uwzględniać typ praktykowanego gospodarowania w gospodarstwie oraz musi uwzględniać jedną z następujących procedur:

- (c) w przypadku zewnętrznej hodowli świń w gospodarstwach, wznowienie hodowli powinno zostać rozpoczęte poprzez wprowadzenie ograniczonej liczby próbnych prosiąt, które zostały sprawdzone i uzyskano wynik negatywny na obecność przeciwciał przeciwko wirusowi choroby pęcherzykowej świń. Próbne prosięta są umieszczane, zgodnie z wymaganiami właściwych władz, na terenie całego zakażonego gospodarstwa i są poddawane badaniom klinicznym 28 dni po wprowadzeniu do gospodarstwa, oraz pobrano od nich próbki dla badania serologicznego.

Jeżeli żadne z prosiąt nie wykazuje objawów klinicznych choroby pęcherzykowej świń ani nie wytworzyło przeciwciał przeciwko wirusowi tej choroby, pełne wznowienie hodowli może mieć miejsce;

- (d) w przypadku wszystkich innych form hodowli, ponowne wprowadzenie świń ma miejsce albo zgodnie ze środkami przewidzianymi w paragrafie (a) lub poprzez pełne wznowienie hodowli, pod warunkiem że:
  - wszystkie świny przybywają w ciągu okresu ośmiu dni oraz pochodzą z gospodarstw znajdujących się poza obszarami obłożonymi restrykcjami w wyniku choroby pęcherzykowej świń, i są seronegatywne,

- żadna świnia nie może opuścić gospodarstwa przez okres 60 dni po przybyciu ostatniej świni,
- odnowione stado podlega badaniu klinicznemu oraz serologicznemu zgodnie z wymaganiami właściwych władz. Badanie to może najwcześniej być przeprowadzone 28 dni po przybyciu ostatniej świni.

12. Najpóźniej do 1 października 1997r.,

Komisja przedłoży Radzie raport sporządzony na podstawie opinii uzyskanej od Naukowego Komitetu Weterynaryjnego, odnośnie rozwoju procedur badawczych i diagnostycznych, jak również rozwoju technicznego i naukowego odnoszącego się do choroby pęcherzykowej świń, razem z wszelkimi właściwymi wnioskami w świetle ustaleń tego raportu. Rada powinna wypowiedzieć się odnośnie takich wniosków kwalifikowaną większością, nie później niż sześć miesięcy po ich przedłożeniu.

Załącznik III

Wspólnotowe laboratoria referencyjne zajmujące się chorobami, o których mowa

Funkcje i obowiązki wspólnotowych laboratoriów referencyjnych, zajmujących się wspomnianymi chorobami obejmują:

1. koordynację, w porozumieniu z Komisją, stosowanych w państwach Członkowskich metod diagnozowania choroby, szczególnie poprzez:
  - (a) typowanie, przechowywanie i dostarczanie szczepów wirusów danej choroby w celu wykonania testów serologicznych i przygotowania przeciwciał;
  - (b) dostarczanie standardowych surowic i innych odczynników referencyjnych do krajowych laboratoriów referencyjnych w celu standaryzacji testów i odczynników stosowanych w Państwach Członkowskich;
  - (c) zebranie i przechowywanie zbioru szczepów wirusów i wyizolowanych wirusów danej choroby;
  - (d) organizowanie okresowych testów porównawczych procedur diagnostycznych na poziomie Wspólnoty;
  - (e) gromadzenie i porównywanie wszelkich danych oraz informacji o innych stosowanych metodach diagnozowania i o rezultatach testów przeprowadzanych we Wspólnocie;
  - (f) oznaczanie wyizolowanych wirusów danej choroby najnowszymi metodami w celu umożliwienia szerszego zrozumienia epizootiologii choroby;
  - (g) gromadzenie najnowszych danych o postępach w kontroli, epizootiologii i zapobieganiu danej chorobie na całym świecie;
  - (h) gromadzenie ekspertyz na temat wirusa odnośnej choroby i innych odpowiednich wirusach w celu umożliwienia natychmiastowej diagnozy rozróżniającej;
  - (i) pozyskanie dogłębnej wiedzy o produkcji i zastosowaniu produktów z zakresu immunologii weterynaryjnej, stosowanych do walki i kontroli odnośnej choroby;
2. aktywną pomoc w diagnozowaniu ognisk odnośnej choroby w Państwach Członkowskich poprzez otrzymywanie wyizolowanych wirusów dla celów diagnostyki potwierdzającej, oznaczania i studiów epizootiologicznych;
3. umożliwianie szkoleń lub przeszkoleń ekspertów w zakresie diagnostyki laboratoryjnej celem harmonizacji technik diagnozowania na terenie całej Wspólnoty.

Załącznik IV

Minimalne kryteria, jakie należy uwzględnić przy sporządzaniu planów gotowości.

Plany gotowości muszą spełniać co najmniej następujące kryteria:

1. Ustanowienie centrum kryzysowego na poziomie krajowym, którego zadaniem będzie koordynacja wszystkich środków kontroli podjętych w danym państwie Członkowskim;
2. Stworzenie listy lokalnych centrów ds. kontroli chorób, posiadających odpowiednie wyposażenie do koordynacji środków kontroli choroby na poziomie lokalnym;
3. Udostępnienie szczegółowych informacji o personelu zajmującym się środkami kontroli, ich kwalifikacjach oraz ich obowiązkach;
4. Każde lokalne centrum ds. kontroli choroby musi mieć możliwość natychmiastowego kontaktu z osobami / organizacjami bezpośrednio lub pośrednio zaangażowanymi w walkę z chorobą;
5. Udostępnienie wyposażenia i odpowiednich materiałów w celu skutecznej kontroli choroby.
6. Sporządzenie szczegółowych instrukcji dotyczących działań, które należy podjąć w razie podejrzenia i potwierdzenia infekcji czy zarażenia, włączając w to środki likwidacji tusz;
7. Przeprowadzanie szkoleń w celu podnoszenia kwalifikacji personelu w procedurach technicznych i administracyjnych.
8. Laboratoria diagnostyczne muszą posiadać wyposażenie do przeprowadzenia badania poubojowego zwierząt, do przeprowadzania badań serologicznych, histologicznych itp. i muszą dysponować kwalifikacjami w zakresie natychmiastowego diagnozowania. Należy stworzyć możliwość natychmiastowego transportu próbek.
9. Powinny zostać dostarczone szczegóły odnoszące się do oszacowanej ilości szczepionki przeciwko chorobie, o której mowa, na którą może być zgłoszone zapotrzebowanie w przypadku odwołania się do szczepień awaryjnych;
10. Postanowienia są podejmowane aby zapewnić podstawy prawne niezbędne w celu wdrażania planów gotowości.